CELE PATRU

EVANGHELII

MATEIU-MARCU-LUCA-IOAN

EVANGHELIILE DOMINICALE

EDIȚIA CONFORMĂ TEXTULUI
APROBAT DE SANTUL SINOD
AL SÂNTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE.

BUCURESCI
LITO-TIPOGRAFIA CAROL GÖBL
16, STRADA DOAMNEI, 16
1893

SÂNTA EVANGHELIE

CEA DE LA

MATEIU

CAP. I.

Pentru neamul luĭ Iisus Christos.

1 Cartea neamuluĭ luĭ Iisus
Christos, fiiul luĭ David, fiiul
luĭ Avraam 2 Avraam a năs-
cut pre Isaac; iar Isaac a
născut pre Iacob; iar Iacob
a născut pre Iuda și pre frațiĭ
luĭ; 3 Iar Iuda a născut pre
Fares și pre Zara din Tamar;
iar Fares a născut pre Esrom;
iar Esrom a născut pre A-
ram; 4 Iar Aram a născut
pre Aminadav; iar Amina-
dav a născut pre Naason;
iar Naason a născut pre Sal-
mon; 5 Iar Salmon a născut
pre Vooz din Rahav; iar
Vooz a născut pre Ovid din
Rut; iar Ovid a născut pre
Iesse; 6 Iar Iesse a născut
pre David Impĕratul; iar
David Impĕratul a născut
pre Solomon din muĭerea luĭ
Urie; 7 Iar Solomon a năs-
cut pre Rovoam; iar Rovo-
am a născut pre Avia; iar
Avia a născut pre Asa; 8 Iar
Asa a născut pre Iosafat;
iar Iosafat a născut pre Io-
ram; iar Ioram a născut pre
Ozia; 9 Iar Ozia a născut pre
Ioatam; iar Ioatam a născut
pre Ahaz; iar Ahaz a năs-
cut pre Ezechia; 10 Iar Eze-
chia a născut pre Manasse;
iar Manasse a născut pre
Amon; iar Amon a născut
pre Iosia; 11 Iar Iosia a năs-
cut pre Iehonia și pre frațiĭ
luĭ la mutarea in Babilon;
12 Iară după mutarea în Babi-
lon, Iehonia a născut pre Sa-
latiel; iar Salatiel a născut pe
Zorovavel; 13 Iar Zorovavel a
a născut pre Aviud; iar Aviud
a născut pre Eliakim; iar
Eliakim a născut pre Azor;
14 Iar Azor a născut pre Sa-
dok; iar Sadok a născut pre

Ahim; iar Ahim a născut
pre Eliud; 15 Iar Eliud a năs-
cut pre Eliazar; iar Eliazar
a născut pre Mattan: iar
Mattan a născut pre Iacob;
16 Iar Iacob a născut pre Iosif,
bărbatul Marieĭ, din care s'a
născut Iisus, ce se ḑice: Chris-
tos. 17 Decĭ, tóte neamurile de
la Avraam până la David,
neamurĭ patru-spre-ḑece, şi
de la David până la muta-
rea în Babilon neamurĭ patru-
spre-ḑece, şi de la mutarea
în Babilon până la Christos
neamurĭ patru-spre-zece.
18 Iar naşterea luĭ Iisus
Christos aşa a fost: că logo-
dită fiind muma luĭ, Maria
cu Iosif, maĭ 'nainte de a se
aduna eĭ, s'a aflat avênd
în pântece din Duhul Sânt.
19 Iară Iosif, bărbatul eĭ, drept
fiind şi nevrênd să o vă-
dească pre ea, a vrut pe as-
cuns să o lase pre dênsa.
20 Şi acestea gândind el, iacă
îngerul Domnuluĭ în vis s'a
arătat luĭ grăind: Iosife! fiiul
luĭ David, nu te teme a lua
pre Maria muĭerea ta; că ce s'a
zămislit într'ênsa, din Duhul
Sânt este. 21 Şi va naşte fiiŭ
şi veĭ chema numele luĭ *Iisus;*
că acesta va mântui pre po-
porul sĕŭ de păcatele luĭ.
22 Iar aceste tóte s'aŭ făcut, ca
să se plinească ceea ce s'a
ḑis de la Domnul prin proo-
rocul ce ḑice: iată fecioara
în pântece va avea şi va nasce
fiiŭ şi vor chema numele luĭ:
Emmanuel, ce se tălcuesce:
cu noĭ Dumneḑeŭ. 23 Şi scu-
lându-se Iosif din somn, a fă-
cut precum i-a poruncit luĭ
îngerul Domnuluĭ, şi a luat
pre muĭerea sa. 24 Şi nu o a
cunoscut pre ea, până ce a
născut pre fiiul sĕŭ cel întâiú-
născut; şi a chemat numele
luĭ *Iisus.*

CAP. II

Pentru Magĭ; pentru omorîrea pruncilor şi pentru întórcerea luĭ Iosif cu Maria şi cu Iisus pruncul din Egipet în Nazaret.

1 Iar dacă s'a născut Iisus
în Vitleemul Iudeeĭ, in ḑilele
luĭ Irod Impĕratuluĭ, iată
magiĭ de la rĕsărit aŭ venit
în Ierusalim, ḑicênd: 2 Unde
este Impĕratul Iudeilor cel
ce s'a născut? că am vĕḑut
stéua luĭ la rĕsărit, şi am
venit să ne închinăm luĭ. 3 Şi
auḑind Irod Impĕratul s'a tur-
burat, şi tot Ierusalimul cu
dênsul. 4 Şi adunând pre toţĭ

archereiĭ şi cărturariĭ popo-
ruluĭ, a întrebat pe dênşiĭ:
Unde este să se nască Chris-
tos? 5 Iar eĭ aŭ ḑis luĭ: In
Vitleemul Iudeeĭ; că aşa s'a
scris prin proorocul: 6 Şi tu,
Vitleeme, pămîntul Iudeeĭ,
nicĭ de cum nu eştĭ maĭ mic
între domniĭ Iudeĭ; că dintru
tine va eşi povăţuitor, care
va pasce pre poporul meŭ
Israel. 7 Atuncĭ Irod, într'as-
cuns chemând pre magĭ, a
cercat cu de amĕnuntul de
la dênşiĭ de vremea întru care
s'a arătat stéua. 8 Şi trime-
ţêndu-ĭ pre eĭ în Vitleem,
le-a ḑis: Mergênd, cercetaţĭ
cu amĕnuntul pentru prunc;
şi dacă, îl veţĭ afla, să-mĭ ves-
tiţĭ şi mie, ca şi eŭ venind
să mĕ închin luĭ. 9 Iar eĭ as-
cultând pre Impĕratul s'aŭ
dus. Şi iată stéua, pe care
o vĕḑuseră la rĕsărit, mergea
înaintea lor, până a venit şi
a stătut de asupra unde era
pruncul. 10 Iar eĭ vĕḑênd
stéua s'aŭ bucurat cu bu-
curie mare fórte. 11 Şi intrând
în casă, aŭ vĕḑut pruncul cu
Maria, muma luĭ; şi căḑênd
s'aŭ închinat luĭ; şi deschi-
ḑêndu-şĭ visteriile lor, aŭ a-
dus luĭ darurĭ: aur şi tămâe
şi smirnă. 12 Şi luând înșciin-
ţare prin vis să nu se în-
tórcă către Irod, pre altă cale
s'aŭ dus la ţara lor.
13 Iar după ce s'aŭ dus eĭ,
iată îngerul Domnuluĭ în vis
se arată luĭ Iosif ḑicênd: Scu-
lându-te, iea pruncul şi pre
muma luĭ şi fugĭ în Egipet
şi fiĭ acolo până voiŭ ḑice
ţie; că va Irod să caute prun-
cul să'l peardă pre el. 14 Iar
el sculându-se, a luat prun-
cul şi pre muma luĭ nóptea
şi s'a dus în Egipet. 15 Şi a
fost acolo până la sĕvêrşirea
luĭ Irod, ca să se plinească
ceea ce s'a ḑis de Domnul
prin proorocul ce ḑice: Din
Egipet am chemat pre Fiiul
meŭ. 16 Atuncĭ Irod, vĕḑênd
că s'a batjocorit de magĭ, s'a
mâniat fórte; şi trimeţênd a
omorît pre toţĭ pruncii, carĭ
eraŭ în Vitleem şi întru tóte
hotarele luĭ, de doĭ anĭ şi
maĭ micĭ, dupre vremea,
care cercase de la magĭ.
17 Atuncĭ s'a plinit ceea ce s'a
ḑis de Ieremia proorocul ce
ḑice: 8 Glas în Rama s'a au-
ḑit, plângere şi tânguire şi
ţipĕt mult; Rahel plângên-
du-şĭ pre fiiĭ sĕĭ, şi nu vrea
să se mângâe, că nu sunt.
19 Iar după ce s'a sĕvêrşit
Irod, iată îngerul Domnuluĭ
în vis se arată luĭ Iosif în
Egipet, 20 ḑicênd: Sculându-
te, iea pruncul şi pe muma
luĭ, şi mergĭ în pămîntul luĭ
Israel, că aŭ murit ceĭ ce cău-
taŭ sufletul pruncluĭ. 21 Iar
el, sculându-se, a luat prun-
cul şi pre mama luĭ şi a venit
în pămîntul luĭ Israel. 22 Iar
auḑind, că Arhelaŭ împĕră-
ţesce în Iudea în locul luĭ
Irod, tatăluĭ seŭ, s'a temut

să mérgă acolo; iar luând
poruncă în vis, s'a dus în
părţile Galileeĭ. 23 Şi venind
a locuit în cetatea ce se nu-
mesce Nazaret, ca să se pli-
nească ceea ce s'a dis prin
proorocĭ, că: Nazarinean se
va chema.

CAP. III.

Intâiŭ Ioan a propovăduit împĕrăţia cerurilor; pentru Botezul Domnuluĭ de la Ioan.

1 Iar în ḑilele acelea a ve-
nit Ioan Botezătorul, propo-
văduind în pustia Iudeeĭ; 2 Şi
ḑicênd: Pocăiţi-vĕ, că s'a a-
propiat împĕrăţia cerurilor.
3 Că acesta este cela ce s'a
ḑis de Isaia proorocul ce
ḑice: Glasul celuĭ ce strigă
în pustie: gătiţĭ calea Dom-
nuluĭ, drepte faceţĭ cărările
luĭ. 4 Şi acesta Ioan avea îm-
brăcămintea luĭ de perĭ de
cămilă, şi brâŭ de curea îm-
préjurul mijloculuĭ luĭ; ĭar
hrana luĭ era acride şi miere
sĕlbatică. 5 Atuncĭ eşia la dên-
sul Ierusalimul şi tótă Iudea
şi tótă laturea dimprejurul
Iordanuluĭ. 6 Şi se botezaŭ
în Iordan de la dênsul, măr-
turisindu-şĭ pĕcatele lor. 7 Iar
vĕḑênd pre mulţĭ din fariseĭ
şi din saducheĭ, venind că-
tră botezul luĭ, a ḑis lor: Puĭ
de năpîrcĭ! cine v'aŭ arătat
vouĕ ca să fugiţĭ de mânia
ce va să fie? 8 Decĭ faceţĭ
rodurĭ vrednice de pocăinţă;
9 Şi să nu vi se pară a grăi
întru sine-vĕ: Părinte avem
pre Avraam, că ḑic vouĕ:
că póte Dumneḑeŭ şi din
petrele acestea să ridice fiiĭ
luĭ Avraam. 10 Că iată şi se-
curea la rădăcina pomuluĭ
zace; decĭ tot pomul, carele
nu face ródă bună, se taie
şi în foc se aruncă. 11 Eŭ a-
dică vĕ botez pre voĭ cu apă
spre pocăinţă, iar cela-ce vine
după mine maĭ tare de cât
mine este, căruia nu sînt vred-
nic a-ĭ ţinea încălţămintele;
acesta vĕ va boteza pre voĭ
cu Duh Sânt şi cu foc. 12 A
căruia lopată este în mâna
luĭ, şi va curăţi aria sa, şi
va aduna grâul în jitniţa sa;
ĭar plevele le va arde cu fo-
cul nestins.
13 Atuncĭ a venit Iisus din
Galilea la Iordan către Ioan,
ca să se boteze de la dên-
sul; 14 Iar Ioan îl opria pre
el, ḑicênd: eŭ am trebuinţă
a mĕ boteza de tine, şi tu
viĭ cătră mine? 15 Şi rĕspun-
ḑênd Iisus, a ḑis cătră el:
Lasă acum; că aşa este cu
cuviinţă noĭ ca să plinim
tótă dreptatea. Atuncĭ l-a lă-
sat pre el. 16 Şi botezându-se
Iisus, îndată a eşit din apă,
şi iată i s'a deschis luĭ ce-

rurile, şi a vĕḑut pre Du-
hul luĭ Dumneḑeŭ pogorîn-
du-se ca un porumb şi ve-
nind preste dînsul. 17 Şi iată
glas din cerurĭ ḑicênd: A-
cesta este Fiul meŭ cel iu-
bit, întru carele bine am voit.

CAP. IV.

Pentru postul şi pentru ispita luĭ Christos; pentru începerea propovăduireĭ luĭ Christos; pentru chemarea luĭ Petru şi a luĭ Andreiŭ, şi a fiilor luĭ Zevedeiŭ.

1 Atuncĭ a fost dus Iisus
de duhul în pustie, ca să se
ispitească de diavolul. 2 Şi pos-
tind patru-ḑecĭ de ḑile şi pa-
tru-ḑecĭ de nopţĭ, după aceia
a flămânḑit. 3 Şi venind la
dênsul ispititorul a ḑis: De
eştĭ Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, ḑi
ca petrele acestea să se facă
pânĭ. 4 Iar el rĕspunḑênd, a
ḑis: Scris este: Nu numaĭ
cu pâne va trăi omul, ci cu
tot graiul ce ese prin gura
luĭ Dumneḑeŭ. 5 Atuncĭ l'a
dus pre el diavolul în sânta
cetate, şi l'a pus pre el pe
aripa bisericeĭ, 6 Şi aḑis luĭ:
De eştĭ Fiiul luĭ Dumneḑeŭ,
aruncă-te pre sine-ţĭ jos; cácĭ
scris este că îngerilor sĕĭ
va poruncĭ pentru tine, şi
pre mânĭ te vor ridica, ca
nu când-va să împedicĭ de
peatră picicrul tĕŭ. 7 Şi a ḑis
Iisus luĭ: Iară-şĭ scris este:
Să nu ispitescĭ pre Domnul
Dumneḑeul tĕŭ. 8 Iară-şĭ l'a
dus pre dênsul diavolul în
munte înalt fórte, şi ĭ-a ară-
tat luĭ tóte împĕrăţiile lu-
meĭ şi mărirea lor. 9 Şi ĭ-a
ḑis luĭ: Aceste tóte le voiŭ
da ţie, dacă căḑênd, te veĭ
închina mie. 10 Atuncĭ a ḑis
Iisus luĭ: Mergĭ înapoia mea,
Satano! că scris este: Dom-
nuluĭ Dumneḑeuluĭ tĕŭ să
te închinĭ şi luĭ unuia să-ĭ
slujescĭ. 11 Atuncĭ l'a lăsat pre
el diavolul; şi iată îngeriĭ aŭ
venit la dênsul şi-ĭ slujiaŭ luĭ.
12 Iar auḑind Iisus, că Ioan
s'a prins, s'a dus în Galilea.
13 Şi lăsând Nazaretul, venind
a locuit în Capernaum, lângă
mare, în hotarele Zavulonu-
luĭ şi ale Neftalimuluĭ: 14 Ca
să se plinească ceea ce s'a
ḑis prin Isaia proorocul, ce
ḑice: 15 Pămîntul Zavulonu-
luĭ şi pămîntul Neftalimuluĭ,
calea măreĭ cea de ceea parte
de Iordan, Galilea neamuri-
lor; 16 Poporul cel ce şedea
întru întunerec a vĕḑut lu-
mină mare; şi celor ce şe-
deaŭ în laturea şi în umbra
morţiĭ lumină a rĕsărit lor.

17De atuncĭ a început Iisus
a propovădui și a ḑice: Pocăi-
ți-vĕ, că s'a apropiat împĕ-
răția cerurilor.
18Și umblând Iisus pre
lângă marea Galileeĭ, a vĕ-
ḑut pre doĭ frațĭ: pre Si-
mon, ce se numesce Petru,
și pre Andreĭ, fratele luĭ, a-
runcându-șĭ mreja în mare
(că eraŭ pescarĭ) 19Și a ḑis
lor: Venițĭ după mine și vĕ
voiŭ face pre voĭ vênătorĭ de
ómenĭ. 20Iar eĭ îndată lăsân-
du-șĭ mrejele aŭ mers dupre
dênsul. 21Și de acolo mer-
gênd maĭ 'nainte a vĕḑut
pre alțĭ doĭ frațĭ, pre Iacov
al luĭ Zevedeĭ și pre Ioan,
fratele luĭ în corabie cu Ze-
vedeĭ, tatăl lor, cârpindu-șĭ
mrejele lor, și ĭ-a chemat
pre dênșiĭ. 22Iar eĭ îndată
lăsând corabia și pre Zevedeĭ,
tatăl lor, aŭ mers după dên-
sul. 23Și a străbătut Iisus tótă
Galilea, învĕțând întru adu-
nările lor, și propovăduind e-
vanghelia împĕrățieĭ, și vinde-
când tótă bóla și tótă nepu-
tința întru popor. 24Și a eșit
vestea luĭ întru tótă Siria;
și aduceaŭ către dênsul pre
toțĭ ceĭ ce se aflaŭ cu felurĭ
de bóle și pre ceĭ ce se ți-
neaŭ de chinurĭ, și pre ceĭ
lunaticĭ, și pre slăbănogĭ;
și îĭ vindeca pre eĭ. 25Și a
mers după dênsul popor mult
din Galilea și din Decapole
și din Ierusalim și din Iu-
dea, și de cea parte de Iordan.

CAP. V.

Pentru fericirĭ; pentru acésta adică că Apostoliĭ și învĕțătoriĭ sunt sare și lumină, pentru a nu strica legea și ordinele, pentru a nu face ceva împotriva aprópeluĭ; pentru împăcarea cu pîrîșul; pentru a nu curvi; pentru smintele; pentru a nu-șĭ lăsa muĭerea; pentru a nu se jura nicĭ de cum; pentru a suferi ocările și a nu se împotrivi celuĭ rĕŭ; pentru a iubi pe vrăjmașĭ.

1Iar vĕḑênd pe popor, s'a
suit în munte, și șeḑênd el,
aŭ venit către dênsul uce-
niciĭ luĭ. 2Și deschiḑêndu-șĭ
gura sa, îĭ învĕța pre eĭ ḑi-
cênd: 3Fericițĭ ceĭ săracĭ cu
duhul, că acelora este îm-
pĕrăția cerurilor. 4Fericițĭ ceĭ
ce plâng, că aceia se vor
mângâia. 5Fericițĭ ceĭ blânḑĭ,
că aceia vor moșteni pămîn-
tul. 6Fericițĭ ceĭ ce flămân-
ḑesc și însetoșéză de drep-
tate, că aceia se vor sătura.
7Fericițĭ ceĭ milostivĭ, că a-
ceia se vor milui. 8Fericițĭ
ceĭ curațĭ cu inima, că aceia
vor vedea pe Dumneḑeŭ.
9Fericițĭ făcătoriĭ de pace, că
aceia fiĭ luĭ Dumneḑeŭ se

vor chema. 10Fericițĭ ceĭ ce
se gonesc pentru dreptate că
acelora este împĕrăția ceru-
rilor. 11Fericițĭ vețĭ fi, când
vĕ vor ocărî, pre voĭ, și vĕ
vor goni, și vĕ vor ḑice tot
cuvîntul rĕŭ împotriva vós-
tră, mințind pentru mine.
12Bucurați-vĕ și vĕ veselițĭ,
că plata vóstră multă este
în cerurĭ; că așa aŭ gonit
pe proorociĭ ceĭ maĭ 'nainte de
voĭ. 13Voĭ suntețĭ sarea pă-
mîntuluĭ; iar dacă sarea se
va strica, cu ce se va săra?
Intru nimic nu maĭ este de
trébă, fără numaĭ a se arunca
afară, și a se călca de ómenĭ.
14Voĭ sunteți lumina lu-
meĭ; nu póte cetatea a se
ascunde d'asupra munteluĭ
stând. 15Nicĭ aprind făclie
și o pun sub obroc, ci în
sfeșnic, și luminéză tuturor
celor ce sunt în casă. 16Așa
să lumineze lumina vóstră
înaintea ómenilor, ca să vaḑă
lucrurile vóstre cele bune, și
să mărească pre Tatăl vostru
cel din cerurĭ. 17Să nu so-
cotițĭ că am venit să stric le-
gea saŭ proorociĭ; n'am venit
să stric, ci să plinesc. 18Că
amin ḑic vouĕ: Până ce va
trece ceriul și pămîntul, o
iotă saŭ o cirtă nu va trece
din lege, până ce vor fi tóte.
19Decĭ cel ce va strica una
dintr'aceste poruncĭ maĭ micĭ,
și va învĕța așa pre ómenĭ,
maĭ mic se va chema întru
împĕrăția cerurilor; iară cela
ce va face și va învĕța, acela
mare se va chema întru îm-
părăția cerurilor.
20Că ḑic vouĕ: că de nu
va prisosi dreptatea vóstră
maĭ mult de cât a cărtura-
rilor și a fariseilor, nu vețĭ
intra întru împĕrăția ceru-
rilor. 21Auḑitațĭ că s'a ḑis
celor de demult: Să nu ucidĭ;
că cine va ucide, vinovat va
fi judecățeĭ. 22Iar eŭ ḑic vouĕ
că tot cel ce se mânie asu-
pra frateluĭ sĕŭ în deșert,
vinovat va fi judecățeĭ; și
cine va ḑice frateluĭ sĕŭ:
Raca, vinovat va fi soboruluĭ;
iar cine va ḑice: Nebune, vi-
novat va fi foculuĭ gheeneĭ.
23Decĭ, de-țĭ veĭ aduce darul
tĕŭ la altar, și acolo îțĭ veĭ
aduce aminte că fratele tĕŭ
are ceva asupra ta, 24lasă
acolo darul tĕŭ înaintea al-
taruluĭ, și mergĭ maĭ întâiŭ
de te împacă cu fratele tĕŭ,
și atuncĭ venind, adă darul
tĕŭ. 25Fiĭ împăcându-te cu
pîrîșul tĕŭ degrab până eștĭ
pe cale cu dînsul; ca nu
când-va să te dea pîrîșul ju-
decătoruluĭ, și judecătorul te
va da slugeĭ și în temniță
veĭ fi aruncat. 26Amin ḑic
ție, nu veĭ eși de acolo, până
când veĭ da codrantul cel maĭ
de-apoĭ.
27Auḑit-ațĭ că s'a ḑis ce-
lor de demult: Să nu prea-
curvescĭ. 28Iar eŭ ḑic vouĕ,
că tot cel-ce caută la muĭere
spre a o pofti pre ea, iată a

prea-curvit cu dênsa întru
inima sa. [29] Iar dacă ochiul
tĕŭ cel drept te smintesce
pre tine, scóte-l pre el, şi-l
lépĕdă de la tine; că maĭ de
folos îţĭ este ţie, ca să piară
unul din mădulărele tale şi
nu tot trupul tĕŭ să se arun-
ce în gheena. [30] Şi dacă mâ-
na ta cea dréptă te sminte-
sce pre tine, tae-o pre ea şi
o lépĕdă de la tine; că maĭ
de folos îţĭ este ţie ca să pia-
ră unul din mădulărele tale
şi nu tot trupul tĕŭ să se
arunce în gheenă. [31] Iarăşĭ
s'a ḑis: Că cel ce îşĭ va lăsa
muierea sa, să-ĭ dea eĭ carte
de despărţire. [32] Iar eŭ ḑic
vouĕ: că tot cel ce-şĭ va lăsa
muierea sa, afară de cuvîntul
de curvie, o face pre ea să
prea-curvească; şi cel ce va
lua pe cea lăsată, prea-cur-
vesce.
[33] Iară auḑit-aţĭ că s'a ḑis
celor de demult: Să nu jurĭ
strâmb, ci să daĭ Domnuluĭ
jurămintele tale. [34] Iar eŭ
ḑic vouĕ: Să nu te jurĭ nicĭ
de cum: nicĭ pre cer că
este scaun al luĭ Dumneḑeŭ;
[35] Nicĭ pre pământ, că este
aşternut al piciórelor luĭ; nicĭ
pe Ierusalim, că este cetate
a mareluĭ Impĕrat; [36] Nicĭ
pre capul tĕŭ să te jurĭ, că
nu poţĭ un pĕr alb saŭ ne-
gru să facĭ. [37] Ci fie cuvîn-
tul vostru: Aşa, aşa; nu, nu;
iar ce este maĭ mult decât
acestea, de la cel rĕŭ este.

[38] Auḑit-aţĭ că s'a ḑis: Ochiŭ
pentru ochiŭ, şi dinte pen-
tru dinte. [39] Iar eŭ ḑic vouĕ:
Să nu staţĭ împotriva celuĭ
rĕŭ; ci de te va lovi cine-
va preste faţa obrazuluĭ cea
dréptă, întórce-ĭ luĭ şi pre
cea-laltă. [40] Şi celuĭ ce voes-
ce să se judece cu tine şi
să-ţĭ iea haina ta, lasă-ĭ luĭ
şi cămaşa. [41] Şi cela ce te va
sili pre tine o milă, mergĭ
cu dênsul douĕ.
[42] Celuĭ ce cere de la tine
dă-ĭ; şi pre cel ce voesce să
se împrumute de la tine nu-l
întórce. [43] Auḑit-aţĭ că s'a ḑis:
Să iubescĭ pre vecinul tĕŭ,
şi să urăscĭ pre vrăjmaşul tĕŭ.
[44] Iar eŭ ḑic vouĕ: Iubiţĭ pre
vrăjmaşiĭ voştri, bine-cuvîn-
taţĭ pre ceĭ ce blestémă pre
voĭ; faceţĭ bine celor ce vĕ
urăsc pre voĭ; şi vĕ rugaţĭ
pentru ceĭ ce vĕ supĕră şi vĕ
gonesc pre voĭ; [45] Ca să fiţĭ fiiĭ
Tatăluĭ vostru celuĭ din cerurĭ;
că rĕsare sórele sĕŭ preste
ceĭ rĕĭ şi preste ceĭ bunĭ,
şi plouă preste ceĭ dreptĭ şi
peste ceĭ nedreptĭ. [46] Că de
iubiţĭ pre ce ce vĕ iubesc pre
voĭ, ce plată veţĭ avea? Aŭ
nu şi vameşiĭ fac aceeaşĭ?
[47] Şi de veţĭ îmbrăţişa cu dra-
goste numaĭ pre prieteniĭ vo-
ştri, ce maĭ mult faceţĭ? Aŭ
nu şi vameşiĭ fac aşa? [48] Fiţĭ
dar voĭ desĕvĕrşiţĭ, precum
şi Tatăl vostru cel din ce-
riurĭ desĕvĕrşit este.

CAP. VI.

Pentru milostenie; pentru rugăciune; pentru postire; pentru a defaima pe cele lumescĭ; pentru că nimenĭ nu póte sluji la douĭ Domnĭ; pentru a nu se îngriji de cele trupescĭ.

[1] Luaţĭ-aminte, să nu o fa-
ceţĭ milostenia vóstră înaintea
ómenilor, spre a fi vĕḑuţĭ de
dênşiĭ; iar de nu, plată nu
veţĭ avea de la Tatăl vostru,
carele este în cerurĭ. [2] Decĭ
când facĭ milostenie, să nu
trîmbiţezĭ înaintea ta, precum
fac făţarniciĭ întru adunărĭ şi
în uliţĭ, ca să se mărească de
ómenĭ. Amin ḑic vouĕ, că-şĭ
iaŭ plata lor. [3] Iar tu, făcênd
milostenie, să nu scie stânga
ta ce face drépta ta; ca să
fie milostenia ta într'ascuns;
şi tatăl tĕŭ cel ce vede în-
tr'ascuns, acesta va rĕsplăti
ţie întru arătare. [5] Şi când
te rogĭ, nu fiĭ ca făţarniciĭ,
că iubesc prin adunărĭ şi prin
unghiurile uliţeler stând, să
se róge, că să se arate óme-
nilor. Amin ḑic voĕ că-şĭ iaŭ
plata lor. [6] Iar tu, când te
rogĭ intră în cămara ta, şi în-
cuind uşa ta, rógă-te Tată-
luĭ tĕŭ celuĭ într'ascuns; şi
Tatăl tĕŭ, cel ce vede în-
tr'ascuns, va rĕsplăti ţie la
arătare. [7] Şi rugându-vĕ să
nu vatologhisiţĭ precum pă-
gâniĭ; că li se pare că întru
multă vorba lor se vor auḑi.
[8] Decĭ nu vĕ asemĕnaţĭ lor,
că scie Tatăl vostru de ce a-
veţĭ trebuinţă, maĭ nainte de
a cere voĭ de la dênsul. [9] Decĭ
aşa să vĕ rugaţĭ voĭ: Tatăl
nostru carele eştĭ în cerurĭ,
Sânţiască-se numele tĕŭ?
[10] Vie împĕrăţia ta; Fie voia
ta, precum în ceriŭ şi pe pă-
mênt; [11] Pânea nóstră cea
spre fiinţă, dă ne-o noĕ as-
tădĭ; [12] Şi ne iartă noĕ da-
toriile nóstre, precum şi noĭ
ertăm datornicilor noştri; [13] Şi
nu ne duce pre noĭ întru is-
pită; ci ne isbăvesce de cel
viclean. Că a ta este împĕrăţia
şi puterea şi mărirea, în vecĭ.
Amin.
[14] Că de veţĭ erta ómeni-
lor greşalele lor, erta-va şi
vouĕ Tatăl vostru cel ceresc:
[15] Iar de nu veţĭ erta óme-
nilor greşalele lor, nicĭ Tatăl
vostru nu va erta vouĕ gre-
şalele vóstre. [16] Şi când pos-
tiţĭ nu fiţĭ ca făţarniciĭ triştĭ;
că-şĭ smolesc feţelele lor, ca
să se arate ómenilor că pos-
tesc. Amin ḑic vouĕ: că-şĭ iaŭ
plata lor. [17] Iar tu, când pos-

tescĭ, unge-ţĭ capul tĕŭ, şi
faţa ta o spală; 18 Ca să nu
te arăţĭ ómenilor că postescĭ;
ci Tatăluĭ tĕŭ, celuĭ ce este în-
tr'ascuns şi Tatăl tĕŭ cel ce
vede într'ascuns, va rĕsplăti
ţie la arătare. 19 Nu vĕ adu-
naţĭ vouĕ comorĭ pre pămênt,
unde moliile şi rugina le
strică, şi unde furiĭ le sapă şi
le fură. 20 Ci vĕ adunaţĭ vouĕ
comorĭ în cer, unde nicĭ mo-
liile, nicĭ rugina nu le strică,
şi unde furiĭ nu le sapă nicĭ
le fură. 21 Că unde este co-
móra vóstră, acolo va fi şi
inima vóstră.
22 Luminătorul trupuluĭ este
ochiul; decĭ de va fi ochiul
tĕŭ curat, tot trupul tĕŭ va
fi luminat. 23 Iar de va fi o-
chiul tĕŭ rĕŭ, tot trupul tĕŭ
va fi întunecat. Decĭ dacă lu-
mina, care este întru tine,
este întuneric, dar întuneri-
cul cu cât maĭ mult? 24 Ni-
menĭ nu póte sluji la douĭ
Domnĭ; că saŭ pre unul va
urĭ şi pre altul va iubi; saŭ
de unul se va ţinea şi de al-
tul nu va griji; nu puteţĭ
luĭ Dumneḑeŭ sluji şi luĭ
Mammona. 25 Pentru acésta
ḑic vouĕ: Nu vĕ grijiţĭ cu su-
fletul vostru, ce veţĭ mânca
şi ce veţĭ bea; nicĭ cu tru-
pul vostru, cu ce vĕ veţĭ îm-
brăca. Aŭ nu sufletul maĭ
mare este de cât hrana, şi
trupul de cât haina? 26 Cău-
taţĭ spre pasĕrile ceruluĭ! că
nicĭ sémĕnă, nicĭ seceră, nicĭ
adună în jitniţe, şi Tatăl vo-
stru cel ceresc le hrănesce pre
dênsele. Aŭ nu voĭ maĭ multă
deosebire aveţĭ de acestea?
27 Dar cine din voĭ grijindu-se,
póte să-şĭ adauge statuluĭ sĕŭ
un cot? 28 Şi de haină ce vĕ
grijiţĭ? Socotiţĭ criniĭ câm-
puluĭ, cum cresc; nu se os-
tenesc, nicĭ torc; 29 Iar ḑic
vouĕ, că nicĭ Solomon întru
tótă mărirea sa, nu s'a îm-
brăcat ca unul dintr'aceştia.
30 Decĭ dacă pre iarba câm-
puluĭ, care astăḑĭ este şi mâne
se aruncă în cuptor, Dum-
neḑeŭ aşa o îmbracă, nu cu
mult maĭ vîrtos pre voĭ, pu-
ţin-credincioşilor?
31 Decĭ nu vĕ grijiţĭ, ḑi-
cênd: ce vom mânca? saŭ ce
vom bea? saŭ cu ce ne vom
îmbrăca? 32 Că aceste tóte
neamurile le caută; că scie
Tatăl vostru cel ceresc, că
trebuinţă aveţĭ de tóte aces-
tea. 33 Ci căutaţĭ maĭ întâiŭ
împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ şi
dreptatea luĭ şi acestea tóte
se vor adăoga vouĕ. 34 Drept
aceea nu vĕ grijiţĭ de ḑiua
de mâne; că ḑiua de mâne
se va griji de sine. Ajunge
ḑileĭ rĕutatea eĭ.

CAP. VII.

Pentru a nu judeca pre nimenĭ şi pentru a nu da sântele cânilor; pentru a cere şi a căuta; pentru pórta cea strîmtă şi pentru cea largă; pentru a ne păzi de proorociĭ ceĭ mincinoşĭ.

1 Nu judecaţĭ, ca să nu fiţĭ
judecaţĭ. 2 Că cu ce judecată
veţĭ judeca, veţĭ fi judecaţĭ;
şi cu ce mĕsură veţĭ mĕsu-
ra, se va mĕsura vouĕ. 3 Şi ce
veḑĭ ştercul ce este în ochiul
frateluĭ tĕŭ, iar bîrna, care
este în ochiul tĕŭ, n'o simţĭ:
4 Saŭ cum ḑicĭ frateluĭ tĕŭ?
Lasă să scot ştercul din ochiul
tĕŭ, şi iată bîrna este în ochiul
tĕŭ. 5 Făţarnice! scóte întâiŭ
bîrna din ochiul tĕŭ, şi a-
tuncĭ veĭ vedea să scoţĭ ştercul
din ochiul frateluĭ tĕŭ. 6 Nu
daţĭ sânta cânilor, nicĭ le-
pĕdaţĭ mărgăritariĭ voştriĭ în-
aintea porcilor, ca nu cum
va să-ĭ calce cu picĭórele lor,
şi întorcêndu-se să vĕ rupă
pre voĭ. 7 Cereţĭ şi se va da
vouĕ; căutaţĭ şi veţĭ afla, ba-
teţĭ şi se va deschide vouĕ,
8 Că tot cela ce cere i-a; şi
tot cela ce caută află; şi celuĭ
ce bate i se va deschide,
9 Saŭ carele om este dintre
voĭ, de la care de va cere
fiiul luĭ pâne, aŭ doar piatră
îĭ va da luĭ? 10 Saŭ de va
cere pesce, aŭ doar şérpe va
da luĭ? 11 Decĭ dacă voĭ rĕĭ
fiind, sciţĭ să daţĭ dărĭ bune
fiilor voştri, cu cât maĭ vîr-
tos, Tatăl vostru cel din ce-
rurĭ va da cele bune celor
ce cer de la dênsul?
12 Decĭ tóte câte voiţĭ să
vĕ facă vouĕ ómeniĭ, faceţĭ
şi voĭ lor asemenea; că a-
césta este legea şi proorociĭ.
13 Intraţĭ prin uşa cea strîmtă;
că largă este uşa şi lată calea
ceea ce duce în perḑare, şi
mulţĭ sunt ceĭ ce intră prin-
tr'însa; 14 Ce strîmtă este
uşa şi îngustă calea, care
duce în vieaţă! şi puţinĭ sunt
ceĭ ce o află pre ea.
15 Păziţi-vĕ de proorociĭ ceĭ
mincinoşĭ, carĭ vin la voĭ în
haine de oĭ, iar în lăuntru
sunt lupĭ răpitorĭ. 16 Din ró-
dele lor îĭ veţĭ cunósce pre
eĭ. Aŭ doar vor culege din
spinĭ strugurĭ, saŭ din ciu-
line smochine? 17 Aşa, tot
pomul bun róde bune face;
iar pomul putred, róde rele
face. 18 Nu póte pomul bun
să facă róde rele, nicĭ pomul
putred să facă róde bune.
19 Decĭ tot pomul care nu face
róde bune, se tae, şi în foc
se aruncă. 20 Pentru aceea
din róda lor îĭ veţĭ cunósce
pre dênşiĭ.
21 Nu tot cela ce-mĭ ḑice
mie: Dómne! Dómne! va
intra întru împĕrăţia ceru-

rilor, ci cela ce face voia
Tatăluĭ meŭ, care este în ce-
rurĭ. 22 Mulţĭ vor ḑice mie în
ḑiua aceea: Dómne! Dómne!
Aŭ nu cu numele tĕŭ am
proorocit şi cu numele tĕŭ
dracĭ am scos? şi cu nu
mele tĕŭ multe puterĭ am
făcut? 23 Şi atuncĭ voiŭ măr-
turisi lor: că nicĭ odată nu
v'am sciut pre voĭ; depărta-
ţi-vĕ de la mine ceĭ ce lu-
craţĭ fără-de-legea.
24 Decĭ tot cela-ce aude
cuvintele mele acestea şi le
face pre ele, asemĕna-l-voiŭ
pre el bărbatuluĭ înţelept,
carele şi-a zidit casa sa pe pia-
tră; 25 Şi s'a pogorît ploaia
şi aŭ venit rîurile, şi aŭ su-
flat vînturile, şi s'a pornit
spre casa aceea, şi n'a căḑut:
că era întemeiată pre piatră.
26 Şi tot cela ce aude cuvin-
tele mele acestea şi nu le
face pre ele, asemăna-se-va
bărbatuluĭ nebun, care şi-a
zidit casa sa pre nisip; 27 Şi
s'a pogorît ploaia, şi aŭ ve-
nit rîurile, şi aŭ suflat vîn-
turile, şi aŭ lovit în casa a-
ceea, şi a căḑut, şi era căde-
rea eĭ mare. 28 Şi a fost după
ce a sfîrşit Iisus cuvintele a-
cestea, se mira poporul de
învĕţătura luĭ, 29 Că-ĭ învĕţa
pre eĭ, ca cela ca are putere,
iar nu ca cărturariĭ.

CAP. VIII.

Pentru leprosul; pentru sutaşul; pentru sócra luĭ Petru; pentru ceĭ ce s'aŭ vindecat de felurĭ de bóle; pentru cel ce nu i-a dat Iisus voe să-ĭ urmeze; pentru certarea apelor, pentru ceĭ îndrăciţĭ, aĭ cărora dracĭ aŭ intrat în turma porcilor.

1 Şi pogorîndu-se el din
munte, a mers după dînsul
popor mult. 2 Şi iată un le-
pros venind se închina luĭ
ḑicênd: Dómne! de veĭ vrea,
poţĭ să mĕ curăţescĭ. 3 Şi
ţinênd Iisus mâna, s'a atins
de dênsul, ḑicênd: Voesc,
curăţesce-te! Şi îndată s'a cu-
răţit lepra luĭ. 4 Şi a ḑis Ii-
sus luĭ: Veḑĭ nimĕnuĭ să
nu spuĭ; ci mergĭ de te a-
rată pre sine-ţĭ preotuluĭ, şi
du darul, care a poruncit
Moisi, întru mărturie lor.
5 Iar intrând el în Caper-
naum, s'a apropiat către dîn-
sul un sutaş, rugându-l pre
el şi ḑicênd: 6 Dómne! sluga
mea zace în casă slăbănog,
cumplit chinuindu-se. 7 Şi a
ḑis Iisus luĭ: Eŭ venind, îl
voiŭ vindeca pre dînsul. 8 Şi
rĕspunḑênd sutaşul, a ḑis:

Dómne; nu sînt vrednic ca
să intrĭ sub acoperemîntul
meŭ, ci numaĭ ḑi cu cuvîn-
tul şi se va tămădui sluga
mea, 9 Că şi eŭ sînt om sub
stăpânire, avênd sub sine-mĭ
slujitorĭ, şi ḑic acestuia: Mergĭ,
şi merge, şi altuia: Vino, si
vine; şi slugeĭ mele: Fă a-
césta, şi face. 10 Iar Iisus au-
ḑind acésta s'a minunat, şi
a ḑis celor ce veniaŭ după
dênsul: Amin, ḑic vouĕ, nicĭ
întru Israel nu am aflat a-
tâta credinţă. 11 Şi ḑic vouĕ:
că mulţĭ de la rĕsăriturĭ şi
de la apusurĭ vor veni şi se
vor odihni, cu Avraam şi cu
Isaac şi cu Iacob întru îm-
pĕrăţia ceriurilor. 12 Iar fiiĭ
împĕrăţieĭ vor fi goniţĭ întru
întunericul cel maĭ din afară;
acolo va fi plângerea şi scrâş-
nirea dinţilor. 13 Şi a ḑis
Iisus sutaşuluĭ: Mergĭ şi cum
aĭ creḑut fie ţie. Şi s'a tămă-
duit sluga luĭ într'acel ceas.
14 Şi venind Iisus în casa
luĭ Petru, a vĕḑut pe sócra
luĭ zăcênd şi aprinsă de fri-
gurĭ. 15 Şi s'a atins de mâna
eĭ, şi o a lăsat pre dênsa fri-
gurile; şi s'a sculat şi slu-
jia luĭ: 16 Iar, făcêndu-se séră,
aŭ adus luĭ maĭ mulţĭ îndră-
ciţĭ, şi a scos duhurile cu
cuvîntul, şi pre toţĭ bolnaviĭ
iĭ-a tămăduit 17 Ca să se pli-
nească ceea ce s'a ḑis de proo-
rocul Isaia, carele grăesce:
Acesta neputinţele nóstre a
luat şi bólele le-a purtat.
18 Decĭ vĕḑênd Iisus popor
mult împrejurul sĕŭ, a po-
runcit ucenicilor să mérgă
de cea parte. 19 Şi apropiin-
du-se un cărturar i-a ḑis luĭ:
învĕţătorule! voiŭ să merg
dupe tine orĭ unde veĭ merge.
20 Şi a ḑis Iisus luĭ: Vulpile
aŭ vizuinĭ, şi paserile ceriu-
luĭ cuiburĭ; iar fiiul omuluĭ
n'are unde să-şĭ plece capul.
21 Iar altul din uceniciĭ luĭ
i-a ḑis luĭ: Dómne! dă-mĭ
voe întâiŭ să merg să în-
grop pre tatăl meŭ. 22 Iar
Iisus a ḑis luĭ: Vino după
mine şi lasă morţiĭ să-şĭ în-
grópe pre morţiĭ lor.
23 Şi intrând el în corabie,
aŭ mers după dênsul uce-
niciĭ luĭ. 24 Şi iată s'a făcut
vifor mare în mare, cât se
acoperia corabia de valurĭ;
iar el dormia. 25 Şi venind
uceniciĭ luĭ l'aŭ deşteptat
pre el ḑicênd: Dómne! mân-
tuesce-ne, că perim. 26 Şi le-a
ḑis lor: Ce sunteţĭ înfrico-
şaţĭ, puţin credincioşilor! A-
tuncĭ sculându-se, a certat
vînturile şi marea, şi s'a fă-
cut linişte mare. 27 Iar ómeniĭ
se miraŭ, ḑicênd: Cine este
acesta, că şi vînturile şi ma-
rea ascultă pre el?
28 Şi trecênd el de cea
parte în laturea Gherghese-
nilor, l'a întîmpinat pre dîn-
sul doĭ îndrăciţĭ, eşind din
mormînturĭ, fórte cumpliţĭ,
cât nu putea nimenea să trécă
pre calea aceea. 29 Şi iată a

strigat ḑicênd: Ce este nouĕ
și ție Iisuse fiiul luĭ Dum-
neḑeŭ? Aĭ venit aicĭ maĭ
nainte de vreme să ne mun-
cescĭ pre noĭ? 30 Și era de-
parte de dênșiĭ o turmă de
porcĭ mulțĭ păscênd. 31 Iar
draciĭ îl rugaŭ pre el ḑicênd:
De ne scoțĭ pre noĭ, dă-ne
voe să ne ducem în turma
cea de porcĭ. 32 Și a ḑis lor:
Mergețĭ! Iar eĭ eșind aŭ
mers în turma cea de porcĭ
și iată s'a pornit tótă turma
cea de porcĭ de pe țĕrmurĭ
în mare și aŭ murit în ape.
33 Iar păstoriĭ aŭ fugit și mer-
gênd în cetate aŭ spus de
tóte și cele de ceĭ îndrăcițĭ.
34 Și iată tótă cetatea a eșit
întru întîmpinarea luĭ Iisus,
și vĕḑêndu-l pre dênsul, l'a
rugat ca să trécă din hota-
rele lor.

CAP. IX.

Pentru slăbănogul ce se purta de patru; pentru chemarea luĭ Mateiŭ; pentru Mântuitorul ce a mâncat cu vameșiĭ; pentru fiica maĭ mareluĭ sinagogeĭ; pentru muĭerea ce-ĭ curgea sânge; pentru ceĭ douĭ orbĭ; pentru îndrăcitul cel mut.

1 Și intrând în corabie, a
trecut și a venit în cetatea
sa. 2 Și iată aŭ adus luĭ pre
un slăbănog, carele zăcea în
pat. Și vĕḑênd Iisus credința
lor, a ḑis slăbănoguluĭ: In-
drăznesce fiule, iartă-ți-se ție
pĕcatele tale. 3 Și iată óre-
cariĭ din cărturarĭ aŭ ḑis în-
tru sine: Acesta hulesce.
4 Și vĕḑênd Iisus gândurile
lor a ḑis: Pentru ce voĭ cu-
getațĭ vicleniĭ întru inimile
vóstre? 5 Că ce este maĭ
lesne, a ḑice: iartă-ți-se ție
pĕcatele tale, saŭ a ḑice:
scólă și umblă? 6 Ci ca să
scițĭ că putere are Fiiul o-
muluĭ pre pămînt a ierta pĕ-
catele. 7 Atuncĭ a ḑis slăbă-
noguluĭ: scólă-te, rădică-țĭ
patul tĕŭ și mergĭ la casa
ta. 8 Și sculându-se, s'a dus
la casa sa; iar poporul vĕ-
ḑênd se miraŭ și măriaŭ
pre Dumneḑeŭ, carele a dat
putere ca acésta ómenilor.
9 Și trecênd Iisus de acolo
a vĕḑut pre un om șeḑênd la
vamă, ce se numia Mateiŭ,
și ĭ-a ḑis luĭ: Vino după mine,
și, sculându-se, a mers după
dînsul. 10 Și a fost când a șe-
ḑut el în casă, și iată mulțĭ
vameșĭ și păcătoșĭ viind, șe-
deaŭ cu Iisus și cu uceniciĭ
luĭ, 11 Și vĕḑênd fariseiĭ aŭ
ḑis ucenicilor luĭ: pentru
ce cu vameșiĭ și cu păcătoșiĭ
mănâncă și bea dascălul vos-

tru? 12 Iar Iisus auḑind a ḑis
lor: N'aŭ trebuință ceĭ sĕnă-
toșĭ de doctor, ci ceĭ bolnavĭ.
13 Decĭ mergênd învĕțați-vĕ
ce este: milă voesc; iar nu
jertfă, că n'am venit să chĭem
pre ceĭ drepțĭ, ci pre ceĭ pă-
cătoșĭ la pocăință.
14 Atuncĭ a venit la dênsul
uceniciĭ luĭ Ioan ḑicênd:
Pentru ce noĭ și fariseiĭ pos-
tim mult; iar uceniciĭ tĕĭ
nu postesc? 15 Și le-a ḑis lor
Iisus: Aŭ doară pot fiiĭ nun-
țeĭ să se jeléscă în câtă vreme
este cu dênșiĭ mirele? Ci
vor veni ḑile când se va lua
de la dênșiĭ mirele, și atuncĭ
vor posti. 16 Că nimenĭ nu
pune petec de pânză nouĕ
la haină veche, că îșĭ ea pli-
nirea sa de la haină, și maĭ
rea spărtura se face; 17 Nicĭ
pun vin noŭ în foĭ vechĭ;
iar de nu, se sparg foĭ și
vinul se varsă, și foĭ pier;
ci pun vinul noŭ în foĭ nouĭ
și amîndouĕ se țin.
18 Acestea ḑicênd el către
dênșiĭ, iată un boer óre-carele
venind s'a închinat luĭ, ḑi-
cênd: Că fiica mea acum a
murit, ci viind pune mâna
ta peste dênsa, și va învia.
19 Și sculându-se Iisus, a mers
după dênsul și uceniciĭ luĭ.
20 Și iată o muĭere întru cur-
gerea sângeluĭ fiind de doĭ-
spre-ḑece anĭ, venind dinapoĭ
s'a atins de póla haineĭ luĭ,
21 Că ḑicea întru sine: că numaĭ
de mĕ voiŭ atinge de haina
luĭ, mĕ voiŭ mântui. 22 Iar
Iisus, întorcêndu-se și vĕḑênd-o
pre ea, i-a ḑis: Indrăznesce,
fiică, credința ta te-a mân-
tuit, și s'a tămăduit muĭerea
din ceasul acela. 23 Și ve-
nind Iisus în casa boeruluĭ și
vĕḑênd fluerătoriĭ și mulți-
mea gâlcevindu-se, a ḑis lor:
fugițĭ, că n'a murit fecióra ci
dórme. 24 Și-șĭ rîdea de dênsul.
25 Iar dacă s'a scos afară po-
porul intrând o a luat de
mână, și s'a sculat fecióra.
26 Și a eșit vestea acésta peste
tot pămîntul acela.
27 Și trecênd Iisus de acolo,
a mers după dênsul douĭ orbĭ
strigând și ḑicênd: miluesce-
ne pre noĭ Fiule al luĭ Da-
vid. 28 Iar după ce aŭ mers
în casă aŭ venit la dênsul
orbiĭ, și le-a ḑis lor Iisus: Cre-
dețĭ că pot să fac eŭ acésta?
Ḑis-aŭ luĭ: așa Dómne. 29 A-
tuncĭ s'a atins de ochiĭ lor,
ḑicênd: după credința vóstră
fie vouĕ și s'aŭ deschis ochiĭ
lor. 30 Și cu asprime le-a po-
runcit lor Iisus ḑicênd: Vedețĭ
nimenea să nu scie. 31 Iar
eĭ eșind, l'aŭ vestit pre dînsul
în tot pămîntul acela. 32 Iar
eșind eĭ, iată aŭ adus la dîn-
sul pre un om mut îndrăcit.
33 Și scoțêndu-se dracul, a
grăit mutul și s'a mirat po-
porul ḑicênd: că nicĭ odi-
nióră nu s'a arătat așa întru
Israil. 34 Iar fariseiĭ ḑiceaŭ:
cu domnul dracilor scóte
pre dracĭ. 35 Și străbătea Iisus

prin tóte cetățile și orașele,
învěțând în sobórele lor, și
propovăduind Evanghelia îm-
pěrăției, și vindecând tótă bóla
și tótă neputința întru popor.
36 Iar vědênd el poporul i
s'a făcut milă de dênsul; că
era supěrat și lepědat ca
oile, ce n'aŭ păstor. 37 Atuncĭ
a dis ucencilor sěĭ: Iată
secerișul este mult, iar lu-
crătoriĭ puținĭ. 38 Decĭ ru-
gațĭ pre Domnul secerișuluĭ,
ca să scóță lucrătorĭ la se-
cerișul sěŭ.

CAP. X.

Pentru chemarea Apostolilor și pentru trimeterea lor la propovăduire, pentru învěțătura ce a învěțat Christos pre Apostolĭ când ĭ-a trimes, și pentru proorocia de cele ce era să li se întêmple lor, și pentru alte învěțăturĭ.

1 Și chemând pre ceĭ doĭ-
spre-dece ucenicĭ aĭ sěĭ,
le-a dat lor putere asupra
duhurilor celor necurate, ca
să le scóță pre ele, și să tă-
măduiască tótă bóla, și tótă
neputința. 2 Iar ale celor doĭ-
spre-dece Apostolĭ numele
sunt acestea: Cel d'întâiŭ Si-
mon, ce se numesce Petru,
și Andreĭ fratele luĭ; Iacov
al luĭ Zevedeiŭ și Ioan fra-
tele luĭ; 3 Filip și Vartolomeiŭ,
Thoma și Mateĭ Vameșul,
Iacob al luĭ Alfeŭ și Levi
ce s'a numit Tadeŭ, 4 Simon
cananitul și Iuda Iscarioteanu
carele l'a și vêndut pre dênsul.
5 Pre aceștĭ douĭ-spre-dece i-a
trimis Iisus, poruncindu-le lor
și grăind: In calea păgânilor
să nu mergețĭ și în cetatea
Samarinenilor să nu intrațĭ;
6 Ci maĭ vîrtos mergețĭ către
oile cele perdute ale caseĭ
luĭ Israil, 7 Și umblând pro-
văduițĭ dicênd: că s'a apro-
piat Impěrăția Cerurilor. 8 Pre
ceĭ bolnavĭ vindecațĭ, pre ceĭ
leproșĭ curățițĭ, pre ceĭ morțĭ
îĭ înviațĭ, draciĭ scótețĭ; în
dar ațĭ luat, în dar dațĭ.
9 Nu câștigațĭ aur, nicĭ ar-
gint, nicĭ banĭ, la brâele vós-
tre. 10 Nicĭ traistă în cale,
nicĭ douě haine, nicĭ încăl-
țăminte, nicĭ toiag: că vrednic
este lucrătorul de hrana sa.
11 Și orĭ în care cetate saŭ
oraș vețĭ intra, cercetațĭ cine
este întru dênsul vrednic; și
acolo să petrecețĭ până când
vețĭ eși. 12 Și intrând în casă
să-ĭ urațĭ eĭ, grăind: Pace
caseĭ aceștia. 13 Și de va fi
casa acea vrednică, va veni
pacea vóstră peste dênsa; iar
de nu va fi vrednică, pacea

vóstră se va întórce la voĭ.
14 Și orĭ-cine nu va primi pe
voĭ, nicĭ va asculta cuvintele
vóstre, eșind din casa, saŭ
din cetatea acea, scuturațĭ
praful de pe piciórele vóstre.
15 Amin grăesc vouě, că maĭ
ușor va fi pămîntuluĭ Sodo-
muluĭ și Gomoruluĭ în diua
judecățiĭ, de cât cetățiĭ aceia.
16 Iată eŭ trimit pre voĭ,
ca oile prin mijlocul lupilor.
Decĭ fițĭ înțelepțĭ ca șerpiĭ
și nevinovațĭ ca porumbiĭ.
17 Și vě luațĭ aminte de ó-
menĭ, că vě vor da pre voĭ
în sobóre, și întru adunările
lor vě vor bate pre voĭ. 18 Incă
și înaintea Domnilor și a Im-
pěraților vețĭ fi dușĭ pentru
mine, întru mărturie lor și
limbilor. 19 Iar când vě vor
da pre voĭ, nu vě grijițĭ cum
saŭ ce vețĭ grăi; că se va
da vouě într'acel ceas ce vețĭ
grăi; 20 Că nu voĭ sunteți ceĭ
ce grăițĭ, ci Duhul Tatăluĭ
vostru, carele grăesce întru
voĭ. 21 Și va da frate pre frate
spre mórte, și tată pre fecior;
și se vor scula feciorii asu-
pra părinților și-ĭ vor omorî
pre dênșiĭ. Și vețĭ fi urîțĭ de
toțĭ pentru numele meŭ. 22 Iar
cela ce va răbda până în sfîr-
șit, acela se va mântui.
23 Iar când vě vor goni pre
voĭ din acéstă cetate, fugițĭ
în cea-l'altă. Amin grăesc
vouě. Nu vețĭ sfîrși cetățile
luĭ Israil, până când va veni
Fiul omuluĭ. 24 Nu este u-
cenic maĭ pre sus de das-
călul sěŭ, nicĭ slugă maĭ pre-
sus de Domnul sěŭ. 25 Ajunge
uceniculuĭ să fie ca dască-
lul sěŭ, și sluga ca Dom-
nul sěŭ. Daca pre stăpânul
caseĭ l'aŭ numit Veelzevul,
cu cât maĭ vîrtos pre cas-
niciĭ luĭ. 26 Decĭ nu vě temețĭ
de dênșiĭ; că nimic nu este
acoperit, care să nu se desco-
pere, și ascuns, care să nu
se cunóscă. 27 Ceea ce grăesc
vouě la întunerec, să spunețĭ
la lumină; și ce audițĭ la ure-
che, să propovăduițĭ d'asupra
caselor. 28 Și să nu vě temețĭ
de ceĭ ce ucid trupul, iar
sufletul nu pot să-l ucidă, ci
să vě temețĭ maĭ vîrtos de
cela ce póte să piardă și tru-
pul și sufletul în gheenă.
29 Aŭ dóră nu se vînd douě
paserĭ într'un filer și nicĭ una
dintr'însele nu cade pre pă-
mînt fără de Tatăl vostru?
30 Iar aĭ voștri și periĭ capu-
luĭ vě sînt toțĭ numěrațĭ.
31 Pentru aceia nu vě temețĭ,
că voĭ sûnteți cu mult maĭ
bunĭ de cât paserile.
32 Decĭ tot cela ce va măr-
turisi întru mine înaintea
ómenilor, voiŭ mărturisi și
eŭ întru dênsul înaintea Ta-
tăluĭ meŭ, carele este în ce-
rurĭ. 33 Iar cela ce se va le-
pěda de mine înaintea óme-
nilor, mě voiŭ lepěda și eŭ
de dênsul înaintea Tatăluĭ
meŭ, care este în cerurĭ. 34 Să
nu socotițĭ, că am venit să

puiŭ pace pre pămînt, n'am
venit să puiŭ pace, ci sabie;
35 Că am venit să despărțesc
pre om de tatăl sĕŭ, și pre
fiică de mumă-sa, și pre noră
de sócră-sa, 36 Și vrăjmașiĭ
omuluĭ, casniciĭ luĭ.
37 Cela ce iubesce pre tată
saŭ pre mumă, maĭ mult de
cât pre mine, nu este mie
vrednic. Și cela ce iubesce
pre fiiŭ saŭ pre fiică, maĭ
mult de cât pre mine, nu
este mie vrednic. 38 Și cela
ce nu va lua crucea sa, și
să vie după mine, nu este
mie vrednic. 39 Cela ce și-a
aflat sufletul sĕŭ, îl va perde
pre el; și cela-ce și-a per-
dut sufletul sĕŭ pentru mine,
îl va afla pre el. 40 Cela ce
vĕ primesce pre voĭ, pre
mine mĕ primesce, și cela ce
mĕ priimesce pre mine pri-
mesce pre cela ce m'a trimes
pre mine. 41 Cela ce primesce
prooroc, în nume de proo-
roc plata proorocului va lua;
și cela ce primesce drept, în
nume de drept, plata drep-
tuluĭ va lua. 42 Și cela ce va
adăpa pre unul dintr'acești
micĭ, numaĭ cu un pahar de
apă rece, în nume de uce-
nic, amin grăesc voue: nu-șĭ
va perde plata sa.

CAP. XI.

Pentru ceĭ trimișĭ de Ioan la Iisus; pentru asemĕnarea Fariseilor și a legiuitorilor cu copiiĭ ce se jucaŭ în tîrg; pentru ticăloșirea Horazinuluĭ si a Vetsaideĭ; pentru acésta, că tóte sunt date Fiuluĭ omuluĭ de la Tatăl; pentru chemarea celor osteniți la odihnă.

1 Și a fost când a sĕvêrșit
Iisus, poruncind celor douĭ-
spre-ḑece ucenicĭ aĭ sĕĭ, s'a mu-
tat de acolo ca să învețe și să
propovăduĭască în cetățile lor.
2 Iar Ioan auḑind din închi-
sóre de lucrurile luĭ Iisus,
trimițênd pre douĭ din uce-
niciĭ sĕĭ, i-aŭ ḑis luĭ: 3 Tu
eștĭ cela ce vine, saŭ pre al-
tul să așteptăm? 4 Și rĕs-
punḑênd Iisus, a ḑis lor: Mer-
gênd spunețĭ luĭ Ioan, cele ce
auḑițĭ, și vedețĭ. 5 Orbiĭ vĕd
și șchiopiĭ umblă, leproșiĭ se
curățesc și surḑiĭ aud, morțiĭ
se scólă și săracilor bine se
vestesce. 6 Și fericit este cela
ce nu se va sminti întru mine.
7 Și după ce s'aŭ dus aceia
a început Iisus a grăi popó-
relor pentru Ioan. Ce ațĭ eșit
în pustie să vedețĭ, aŭ trestie
clătită de vênt? 8 Dar ce ațĭ

eșit să vedețĭ, aŭ om îmbră-
cat în haine moĭ? Iată ceĭ ce
pórtă cele moĭ, în casele îm-
pĕraților sunt. 9 Dar ce ațĭ
eșit să vedețĭ? aŭ prooroc? a-
devĕrat grăesc voue: Și maĭ
presus de prooroc. 10 Că acesta
este de carele este scris: Iată
eŭ trimit pre îngerul meŭ
înaintea fețiĭ tale, carele va
găti calea ta înaintea ta. 11 A-
min grăesc voue: Nu s'a scu-
lat între ceĭ născuțĭ din muĭe-
re maĭ mare de cât Ioan Bo-
tezătorul; iar cel maĭ mic,
întru împărăția cerurilor, maĭ
mare de cât el este. 12 Și din
ḑilele luĭ Ioan Botezătorul
până acum, împĕrăția ceru-
rilor se silesce, și silitoriĭ o
răpesc pre ea. 13 Că toțĭ proo-
rociĭ și legea până la Ioan aŭ
proorocit. 14 Și de voițĭ să pri-
mițĭ, acesta este Ilie cela ce
va să vie. 15 Cela ce are ure-
chĭ de auḑit, auḑă.
16 Și cu cine vouĭ asemĕna
pre neamul acesta? Aseme-
nea este copiilor celor ce șed
în tîrg, și strigă către soțiile
lor, și grăesc: 17 Fluerat-am
voue și n'ațĭ jucat; de jale am
cântat voue și n'ațĭ plâns. 18 Că
a venit Ioan, nicĭ mâncând,
nicĭ bênd, și eĭ ḑic: drac are,
19 A venit Fiiul omuluĭ, mân-
când și bênd, și ḑic: Iată om
mâncător și bĕutor de vin,
prieten vameșilor și păcăto-
șilor. Și s'a îndreptat înțelep-
ciunea de la fiiĭ sĕĭ.
20 Atuncĭ a început Iisus a
imputa orașelor, întru care
se făcuse puterile sale cele
maĭ multe, pentru că nu s'aŭ
pocăit. 21 Vaĭ ție Horazine,
vaĭ ție Vitsaido; că de s'ar
fi făcut în Tir și în Sidon pu-
terile care s'aŭ făcut întru
voĭ, de demult în sac și în
cenușe s'ar fi pocăit. 22 Insă
ḑic voue: Tiruluĭ și Sidonu-
luĭ maĭ ușor va fi în ḑiua
judecățiĭ de cât voue; 23 Și
tu Capernaume, carele până
la cer te-aĭ înălțat, până la
iad te veĭ pogorî; că de s'ar
fi făcut în Sodom puterile
care s'aŭ făcut întru tine, ar
fi rĕmas până în ḑiua de astăḑĭ.
24 Insă grăesc voue: că pămîn-
tuluĭ Sodomuluĭ maĭ ușor îĭ
va fi în ḑiua judecățiĭ, de cât
ție. 25 Intr'acea vreme rĕspun-
ḑênd Iisus, a ḑis: Mărturisescu-
mĕ ție Părinte, Dómne al ce-
ruluĭ și al pămîntuluĭ, că aĭ
ascuns acestea de ceĭ înțe-
lepțĭ și pricepuțĭ, și le-aĭ des-
coperit pre ele pruncilor. 26 A-
devĕrat Părinte, că așa a fost
buna-voință înaintea ta.
27 Tóte îmĭ sunt date mie
de la Tatăl meŭ, și nimenĭ
nu cunósce pre Fiiul fără
numaĭ Tatăl, nicĭ pre Tatăl
nu-l cunósce nimenea fără
numaĭ Fiiul, și căruia va voi
Fiiul să-ĭ descopere. 28 Venițĭ
către mine toțĭ ceĭ ostenițĭ
și însărcinațĭ, și eŭ vĕ voiŭ
odihni pre voĭ. 29 Luațĭ jugul

meŭ preste voĭ, şi vĕ învĕ-
ţaţĭ de la mine, că sunt blând
şi smerit cu inima, şi veţĭ
afla odihna sufletelór vóstre,
că jugul meŭ este bun şi sar-
cina mea uşóră.

CAP. XII.

Pentru uceniciĭ ce aŭ rupt spice Sâmbăta; pentru cel ce a avut mâna uscată; pentru îndrăcitul cel orb şi surd; pentru păcatul şi hula împrotiva Duhuluĭ Sânt; pentru ceĭ ce aŭ cerut semn; pentru muma luĭ Iisus şi pentru fraţiĭ luĭ.

1 In vremea acea mergea
Iisus Sâmbăta prin semĕnă-
turĭ; iar uceniciĭ luĭ aŭ flă-
mânḑit, şi aŭ început a smul-
ge spice şi a mânca. 2 Iar
fariseiĭ vĕḑênd aŭ ḑis luĭ:
iată uceniciĭ tĕĭ fac ce nu
se cade a face Sâmbăta. 3 Iar
el le-a ḑis lor: aŭ n'aţĭ cetit
ce a făcut David, când a flă-
mânzit el şi ceĭ ce eraŭ cu
dênsul? Cum a intrat în ca-
sa luĭ Dumneḑeŭ şi pânile
punereĭ înainte a mâncat, care
nu se cuvenia luĭ să le mâ-
nânce, nicĭ celor ce eraŭ cu
dênsul, fără numaĭ preoţilor.
5 Saŭ n'aţĭ cetit în lege că
Sâmbăta preoţiĭ în biserică
spurcă Sâmbata şi nevinovaţĭ
sunt? 6 Iar grăesc vouĕ: că
maĭ mare de cât biserica este
aicea. 7 Iar de aţĭ sci ce este,
milă voesc, iar nu jertfă, n'aţĭ
fi osândit pre ceĭ nevinovaţĭ,
8 Că Domn este şi al Sâm-
beteĭ Fiiul omuluĭ.
9 Şi trecênd de acolo, a
venit în sinagoga lor. 10 Şi
iată un om era acolo avênd
mâna uscată, şi l-a întrebat
pre dênsul, ḑicênd: De se
cuvine Sâmbăta a vindeca?
ca să-l vinuiască pre el. 11 Iar
el le-a ḑis lor: Ce om este
dintre voĭ carele va avea o
oaie, şi de va cădea aceia Sâm-
băta în grópă, aŭ nu o va
apuca pre ea şi o va scóte?
12 Dar omul cu cât se deose-
besce de oaie? Pentru aceia
se cuvine Sâmbăta a face bine.
13 Atuncĭ a ḑis omuluĭ întinde
mâna ta, şi o a întins; şi a
venit la starea cea d'întâiŭ
sănătósă ca şi cea-laltă.
14 Iar Fariseiĭ eşind afară,
sfat aŭ făcut asupra luĭ, ca
să'l piarḑă pre el. Iar Iisus
cunoscênd s'a dus de acolo.
15 Şi-a mers după dênsul
popóre multe, şi ĭ-a tămăduit
pre dênşiĭ pre toţĭ. 16 Şi le-a
poruncit lor ca să nu'l facă
pre el arătat, 17 Ca să se pli-
nească ceea ce s'a grăit prin
Isaia proorocul ce ḑice: 18 Iată
pruncul meŭ pre carele am

ales: iubitul meŭ întru carele
bine a voit sufletul meŭ, pu-
ne-voiŭ Duhul meŭ preste
dênsul, şi judecată neamuri-
lor va vesti. 19 Nu se va
prici, nicĭ va striga, nicĭ va
auḑi cine-va în uliţă glasul
luĭ. 20 Trestie sdrobită nu va
frânge, şi în aprins nu va
stinge, până ce va scóte ju-
decata spre biruinţă. 21 Şi
întru numele luĭ neamurile
vor nădăjdui. 22 Atuncĭ a a-
dus la dênsul pre un îndră-
cit orb şi mut, şi l'a tămă-
duit pre el: cât orbul şi mu-
tul grăia şi vedea. 23 Şi se
miraŭ popórele şi ḑiceaŭ:
nu cum-va acesta este Fiiul
luĭ David. 24 Iar fariseiĭ au-
ḑind, ḑiceaŭ: acesta nu scóte
draciĭ, fără numaĭ prin Veel-
zevul, domnul dracilor. 25 Iar
Iisus sciind gândurile lor,
le-a ḑis lor: tótă împĕrăţia
ce se împerechéză între sine
se pustiesce; şi tótă cetatea
saŭ casa ce se împerechéză în-
tre sine nu va sta. 26 Şi dacă
satana pre satana scóte, între
sine s'a împĕrechiat; decĭ cum
va sta împĕrăţia luĭ? 27 Şi
dacă eŭ cu Veelzevul scoţ
draciĭ, feciorиĭ voştri cu cine
scot? Pentru acésta eĭ vor
fi vouĕ judecătorĭ. 28 Iar dacă
eŭ cu Duhul luĭ Dumneḑeŭ
scot draciĭ, iată a ajuns la
voĭ împĕrăţia luĭ Dumneḑeŭ.
29 Saŭ cum póte cine-va să
intre în casa celuĭ tare, şi
vasele luĭ să le jefuiască, de
nu întâiŭ va lega pre cel tare,
şi atuncĭ va jefui casa luĭ?
30 Cela ce nu este cu mine,
împotriva mea este; şi cela
ce nu adună cu mine, risi-
pesce. 31 Pentru acésta grăesc
vouĕ: tot pĕcatul şi hula
se va erta ómenilor; iar hula
care este împotriva Duhu-
luĭ, nu se va erta ómenilor.
32 Şi orĭ-cine va ḑice cuvînt
împotriva fiuluĭ omuluĭ, se
va erta luĭ; iar orĭ-cine va
ḑice împotriva Duhuluĭ sânt,
nu se va erta luĭ, nicĭ în
veacul de acum, nicĭ în cel
ce va să fie. 33 Saŭ faceţĭ po-
mul bun şi róda luĭ bună,
saŭ faceţĭ pomul putred şi
roada luĭ putredă; că din
ródă se cunósce pomul. 34 Puĭ
de năpârcĭ! cum veţĭ putea
grăi cele bune, rĕĭ fiind?
Că din prisosinţa inimeĭ gră-
esce gura. 35 Omul cel bun,
din comóra cea bună a ini-
meĭ scóte cele bune; iar o-
mul cel rĕŭ din comóra cea
rea scóte cele rele. 36 Decĭ
grăesc vouĕ: Că pentru tot
cuvîntul deşert carele vor
grăi ómeniĭ, vor să dea sémă
de dînsul în ḑiua judecăţiĭ.
37 Că din cuvintele tale te
veĭ îndrepta, şi din cuvintele
tale te veĭ osândi.
38 Atuncĭ aŭ rĕspuns oare-
carĭ din cărturarĭ şi din fa-
riseiĭ, ḑicênd: Invĕţătorule,
voim să vedem de la tine
semn. 39 Iar el rĕspunḑênd.
a ḑis lor: Neamul viclean şi

prea-curvar semn caută, şi
semn nu se va da luĭ, fără
numaĭ semnul luĭ Iona proo-
roculuĭ, 40 Că precum a fost
Iona în pântecele chituluĭ treĭ
ḑile şi treĭ nopţĭ, aşa va fi
Fiul omuluĭ în inima pămîn-
tuluĭ treĭ ḑile şi treĭ nopţĭ.
41 Bărbaţiĭ Nineviteniĭ se vor
scula la judecată cu neamul
acesta, şi îl vor osândi pre
el; căcĭ eĭ s'aŭ pocăit pen-
tru propovăduirea luĭ Iona, şi
iată maĭ mult de cât Iona aicĭ.
42 Impĕrăteasa de la Austru
se va scula la judecată cu
neamul acesta, şi îl va osîndi
pre el; că a venit de la mar-
ginile pămîntuluĭ să audă în-
ţelepciunea luĭ Solomon, şi
iată maĭ mult de cât Solomon
aicĭ. 43 Iar când duhul cel ne-
curat va eşi din om, umblă
prin locurĭ fără de apă, cău-
tând odihnă şi nu află, 44 A-
tuncĭ ḑice: Mĕ voiŭ întórce
în casa mea de unde am eşit;
şi venind o află ḑeşartă, mă-
turată şi împodobită, 45 Atuncĭ
se duce, şi ia cu sine alte şapte
duhurĭ maĭ rele de cât sine
şi intrând locuesc acolo; şi
se fac cele depre urmă ale
omuluĭ aceluia maĭ rele de
cât cele d'întâiŭ; aşa va fi şi
acestuĭ neam viclean.
46 Şi încă grăind el către
popor, iată muma luĭ şi fraţiĭ
luĭ staŭ afară căutând să gră-
iască cu dênsul. 47 Şi a ḑis luĭ
óre-cine: Iată muma ta şi
fraţiĭ tĕĭ staŭ afară, vrênd să
grăiască cu tine. 48 Iar el rĕs-
punḑênd, a ḑis celuĭ ce-ĭ
spuse: Cine este mama mea,
şi carĭ sunt fraţiĭ meĭ? 49 Şi
tinḑêndu-şĭ mâna sa spre
uceniciĭ sĕĭ, a ḑis: Iată muma
mea şi fraţiĭ meĭ. 50 Că orĭ-
cine va face voia Tatăluĭ meŭ
celuĭ din cerurĭ, acela frate
al meŭ, şi soră şi mumă este.

CAP. XIII.

Pentru pilda Semĕnătoruluĭ şi pentru a împĕrăţieĭ cerurilor.

1 Şi în ḑiua acea eşind
Iisus din casă, şedea lângă
mare, 2 Şi s'aŭ adunat la dên-
sul popor mult, cât i-a fost
luĭ a intra în corabie să şéḑă,
şi tot poporul sta pre ţĕr-
murile măreĭ; 3 Şi le-a grăit
lor multe în pilde
Ḑicênd: Iată a eşit semĕ-
nătorul să semene sĕmînţa
sa. 4 Şi semĕnând el unele
aŭ căḑut lângă cale, şi aŭ
venit pasĕrile şi le-aŭ mân-
cat pre ele; 5 Iar altele aŭ
căḑut pre pietriş unde n'avea
pămînt mult şi îndatăşĭ aŭ rĕ-
sărit, pentru că nu aveaŭ pă-
mînt adânc; 6 Şi rĕsărind só-

rele, s'aŭ pălit, şi pentru că
n'aveaŭ rădăcină s'aŭ uscat.
7 Iar altele aŭ căḑut în spinĭ, şi
aŭ crescut spiniĭ, şi le aŭ în-
necat pre ele. 8 Iar altele aŭ
căḑut pre pămînt bun şi aŭ
dat ródă, una adică o sută,
iar alta, şése-ḑecĭ; iar alta,
treĭ-ḑecĭ. 9 Cela ce are urechĭ
de auḑit, audă.
10 Şi, apropiindu-se uceni-
ciĭ, aŭ ḑis luĭ: Pentru ce în
pilde grăescĭ lor? 11 Iar el rĕs-
punḑênd, a ḑis lor: Că vouĕ
s'a dat a sci tainele împĕră-
ţieĭ cerurilor, iar acelora nu
s'a dat. 12 Că acela ce are i
se va da luĭ, şi-ĭ va prisosi;
iar cela ce nu are şi ceea ce
are se va lua de la dênsul.
13 Pentru acésta în pilde gră-
esc lor, că vĕḑênd nu vĕd,
şi auḑind nu aud, nicĭ înţe-
leg. 14 Şi se plinesce întru
dênşiĭ proorocia Isaieĭ ceea ce
ḑice: Cu auḑul veţĭ auḑi şi
nu veţĭ înţelege, şi privind
veţĭ privi şi nu veţĭ vedea.
15 Că s'a îngroşat inima po-
poruluĭ acestuia, şi cu ure-
chile greŭ a auḑit, şi ochiĭ
lor şi-aŭ închis, ca nu cum-
va să vaḑă cu ochiĭ şi cu
urechile să auḑă, şi cu inima
să înţelegă, şi să se întórcă
să-ĭ vindec pre eĭ. 16 Iar o-
chiĭ voştriĭ sunt fericiţĭ că
vĕd, şi urechile vóstre că aud.
17 Că amin grăesc vouĕ; că
mulţĭ proorocĭ şi dreptĭ aŭ do-
rit să vadă cele ce vedeţĭ voĭ,
şi nu aŭ vĕḑut, şi să audă
cele ce auḑiţĭ, şi nu aŭ au-
ḑit. 18 Decĭ voĭ auḑiţĭ pilda
semĕnătoruluĭ. 19 De la tot
cela ce aude cuvîntul împĕ-
răţieĭ, şi nu-l înţelege, vine
vicleanul, şi răpesce ceea ce
este semĕnat în inima luĭ;
acésta este cea semĕnată
lângă cale. 20 Iar cea semĕ-
nată pre pietriş, acesta este
carele aude cuvîntul şi îndată
cu bucurie îl primesce; 21 Insă
n'are rădăcină întru sine, ci
este până la o vreme, iar
făcêndu-se necaz saŭ gónă
pentru cuvînt, îndatăşĭ se
smintesce. 22 Iar cea semĕ-
nată în spinĭ, acesta este ca-
rele aude cuvîntul; iar grija
véculuĭ acestuia şi înşelăciu-
nea bogăţieĭ, înécă cuvîntul
şi neroditor se face. 23 Iar cea
semĕnată în pămînt bun, a-
cesta este care aude cuvîntul
şi-l înţelege, carele aduce
ródă şi face unul adică o su-
tă; iar altul, şése-ḑecĭ; iar al-
tul, treĭ-ḑecĭ.
24 Altă pildă le-a pus lor
înainte, ḑicênd: Asemenea
este împĕrăţia cerurilor, o-
muluĭ carele a semănat sĕ-
mînţă bună în ţarina sa; 25 Iar
dormind ómeniĭ, a venit vrăj-
maşul luĭ, şi-a semĕnat zi-
zaniĭ între grâŭ, şi s'a dus.
26 Iar dacă a crescut iarba
şi a făcut ródă, atuncĭ s'aŭ
arătat şi zizăniile. 27 Şi viind
slugile stăpânuluĭ caseĭ i-aŭ
ḑis luĭ: Dómne, aŭ n'aĭ semĕ-
nat sĕmînţă bună în ţarina ta,

dar de unde are zizaniĭ? Iar
el a ḑis lor: Un om vrăj-
maş a făcut acésta. Iar slu-
gile aŭ ḑis luĭ: vrea-veĭ dar
să mergem să le plivim?
29 Iar el a ḑis lor: Ba; ca nu
cum-va plivind zizaniile, să
rupeţĭ şi grâul împreună cu
dênsele. 30 Lăsaţĭ să créscă a-
mîndouĕ împreună până la
seceriş, şi atuncĭ, la vremea
secerişuluĭ, voiŭ ḑice sece-
rătorilor. pliviţĭ întâĭ zizaniile,
şi le legaţĭ snopĭ, ca să le
ardem pre dênsele; iar grâul
îl adunaţĭ în jitniţa mea.
31 Altă pildă le-a pus lor
înainte, ḑicênd: Asemenea
este împĕrăţia cerurilor gră-
unteluĭ de muştar, pre ca-
rele luându-l omul, l'a se-
mĕnat în ţarina sa; 32 Ca-
rele este maĭ mic de cât tóte
seminţele, iar dacă cresce este
maĭ mare de cât tóte burue-
nile, şi se face copaciŭ cât vin
pasĕrile ceruluĭ şi se sălăşlu-
esc în ramurile luĭ. 33 Altă
pildă a grăit lor: Asemenea
este împĕrăţia cerurilor a-
luatuluĭ, pre carele luându-l
muĭerea l'a ascuns în treĭ mĕ-
surĭ de făină, până ce s'a
dospit tótă. 34 Acestea tóte a
grăit Iisus în pilde popórelor
şi fără de pilde nu grăia lor.
35 Ca să se plinească ceea ce s'a
grăit prin proorocul ce ḑice:
Deschide-voĭ în pilde gura
mea, spune-voiŭ cele ascunse
din începutul lumeĭ; 36 A-
tuncĭ Iisus lăsând popórele a
venit în casă.
37 Şi s'aŭ apropiat către
dênsul uceniciĭ luĭ ḑicênd:
Spune nouĕ pilda zizaniilor
ţarineĭ. 38 Iar el rĕspunḑênd
a ḑis lor: Cela ce a semĕnat
sĕmânţa cea bună, este Fiul
omuluĭ. 39 Iar ţarina este lu-
mea; iar sĕminţa cea bună,
aceştia sunt fiiĭ Împĕrăţieĭ;
iar zizaniile sunt fiiĭ celuĭ vi-
clean. 40 Iar vrăjmaşul cel ce
le-a semĕnat pre dênsele este
diavolul; Iar secerişul este
sfîrşitul veaculuĭ; iar seceră-
toriĭ sunt îngeriĭ. 41 Decĭ, cum
se adună zizaniile şi se ard
cu foc, aşa va fi la sfîrşitul
veaculuĭ acestuia: 42 Va tri-
mite Fiul omuluĭ pre îngeriĭ
sĕĭ, şi vor aduna dintru îm-
pĕrăţia luĭ pre tóte sminte-
lele şi pre ceĭ ce fac fără de
lege. 43 Şi-ĭ vor arunca pre
eĭ în cuptorul cel de foc, a-
colo va fi plânsul şi scrîşni-
rea dinţilor. 44 Atuncĭ drepţiĭ
vor străluci ca sórele întru
împĕrăţia Tatăluĭ lor; cela
ce are urechĭ de auḑit, auḑă.
45 Iarăşĭ asemenea este îm-
pĕrăţia cerurilor cu comóra
ascunsă în ţarină, pre care
aflând-o omul, o a ascuns,
şi de bucuria eĭ merge şi tóte
câte are le vinde, şi cumpĕră
ţarina acea.
46 Iarăşĭ asemenea este îm-
pĕrăţia cerurilor omuluĭ ne-
guţător ce caută mărgări-

tarĭ bunĭ, 46 Carele aflând un
mărgăritariŭ de mult preţ,
mergênd a vêndut tóte câte
avea, şi l'a cumpĕrat pre el.
47 Iarăşĭ asemenea este îm-
pĕrăţia cerurilor năvoduluĭ
care s'a aruncat în mare, şi
a adunat de tot felul de peştĭ;
48 pre carele, după ce s'a um-
plut, scoţêndu-l la margine
şi şeḑênd, a ales pre ceĭ bunĭ
în vase, iar pre ceĭ rĕĭ i-a
lepĕdat afară. 49 Aşa va fi la
sfîrşitul veaculuĭ, vor eşi în-
geriĭ, şi vor despărţi pre ceĭ
rĕĭ din mijlocul celor drepţĭ;
50 Şi-ĭ vor arunca pre eĭ
în cuptorul cel de foc, acolo
ba fi plângerea şi scîrşnirea
dinţilor. 51 Grăit-a lor Iisus:
Inţeles-aţĭ aceste tóte? Ḑis-
aŭ luĭ: Aşa Dómne. 52 Iar
el le-a ḑis lor: Pentru acésta
tot cărturarul carele se în-
vaţă întru împărăţia cerurilor,
asemenea este omuluĭ stăpân
al caseĭ carele scóte din viste-
ria sa nouĭ şi vechĭ. 53 Şi a fost
după ce a sfîrşit Iisus pildele
acestea, a trecut de acolo.
54 Şi venind la patria sa,
îĭ învĕţa pre dênşiĭ în sina-
goga lor, cât se mira eĭ şi
ḑicea: De unde îĭ este luĭ
înţelepciunea acésta şi pute-
rile? 55 Aŭ nu este acesta
feciorul teslaruluĭ? Aŭ nu se
numesce muma luĭ Maria, şi
fraţiĭ luĭ, Iacov, şi Iosi, şi Si-
mon, şi Iuda? 56 Şi surorile
luĭ aŭ nu sunt tóte la noĭ?
Dar de unde sunt luĭ aceste
tóte? 57 Şi se smintea întru dîn-
sul. Iar Iisus a ḑis lor: Nu este
prooroc necinstit, fără numaĭ
în patria sa şi în casa sa. 58 Şi
n'a făcut acolo puterĭ multe
pentru necredinţa lor.

CAP. XIV.

Pentru tăerea capuluĭ luĭ Ioan şi pentru Irod; pentru cele cincĭ pânĭ şi pentru ceĭ doĭ pescĭ; pentru umblarea luĭ Iisus pre mare.

1 Intr'acea vreme, a auḑit
Irod cel a patra parte stă-
pânitor, vestea luĭ Iisus, 2 Şi
a ḑis slugilor sale: Acesta
este Ioan Botezătorul, el a
înviat din morţĭ, şi pentru
acésta se fac puterĭ întru el.
3 Că Irod prinḑênd pre Ioan,
l'a legat pre el, şi l'a pus
în temniţă, pentru Irodiada
muĭerea luĭ Filip frateluĭ sĕŭ.
4 Că ḑicea Ioan luĭ: Nu ţi-
se cuvine ţie să o aibĭ pre
ea. 5 Şi vrênd să-l omóre pre
dînsul, se temea de popor,
pentru căcĭ ca pre un proo-
roc îl avea pre el. 6 Iar prăz-
nuindu-se ḑiua nascereĭ luĭ

Irod, a jucat fata Irodiadeĭ
în mijloc şi a plăcut luĭ Irod.
7 Pentru aceia cu jurămînt
a mărturisit eĭ, să-ĭ dea orĭ
ce va cere. 8 Iar ea îndem-
nată fiind de muma sa, a
ḑis: Dă-mĭ aicĭ în tipsie ca-
pul luĭ Ioan Botezătorul. 9 Şi
s'a întristat împĕratul; iar
pentru jurămîntul şi pentru
ceĭ ce şedeaŭ împreună cu
dênsul a poruncit să i se dea.
10 Şi trimiţênd a tăiat pre
Ioan în temniţă. 11 Şi s'a a-
dus capul luĭ în tipsie, şi s'a
dat feteĭ, şi l'a dus la muma
sa. 12 Şi venind uceniciĭ luĭ,
aŭ luat trupul, şi l'aŭ în-
gropat pre el, şi venind aŭ
vestit luĭ Iisus. 13 Şi auḑind
Iisus, s'a dus de acolo cu co-
rabia, în loc pustiŭ deosebĭ,
şi auḑind popórele s'aŭ dus
după dênsul pedestri de prin
oraşe.

14 Şi eşind Iisus a vĕḑut
popor mult, şi i s'a făcut
milă de eĭ, şi a tămăduit pre
bolnaviĭ lor. 15 Iar, făcêndu-se
séră, s'a apropiat către dên-
sul uceniciĭ luĭ ḑicênd: Lo-
cul este pustiŭ şi vremea
iată a trecut, slobodesce po-
porul, ca să se ducă prin
sate să-şĭ cumpere bucate
lor. 16 Iar Iisus le a ḑis lor:
Nu trebue să mérgă; daţi-le
lor voĭ să mănânce. 17 Iar eĭ
aŭ ḑis luĭ: N'avem aicĭ, fără
numaĭ cincĭ pânĭ şi doĭ pescĭ.
18 Iar el a ḑis: Aduceţi-le pre
ele aicĭ la mine. 19 Şi a porun-
cit poporuluĭ să şaḑă pre iar-
bă, şi luând cele cincĭ pânĭ şi
ceĭ doĭ peştĭ, căutând la cer, a
bine-cuvîntat, şi frângênd a
dat ucenicilor pâinile, iar
uceniciĭ poporuluĭ. 20 Şi aŭ
mâncat toţĭ şi s'aŭ săturat,
şi aŭ luat rĕmăşiţele de sfă-
rămiturĭ douĕ-spre-ḑece co-
şurĭ pline. 21 Iar ceĭ ce mân-
case eraŭ bărbaţĭ ca cincĭ
miĭ, afară de muĭerĭ şi de
copiĭ.

22 Şi îndataşĭ a silit Iisus
pre uceniciĭ sĕĭ să intre în
corabie, şi să mérgă maĭ
înainte de cât el de cea
parte, până ce va slobodi po-
porul. 23 Şi slobodind popo-
rul, s'a suit la munte să se
róge deosebĭ; şi făcêndu-se
séră, era acolo singur. 24 Iar
corabia era în mijlocul mă-
reĭ învĕluindu-se de valurĭ,
că era vîntul împotrivă. 25 Iar
într'a patra stréjă a nopţiĭ,
a mers la dênşiĭ Iisus, um-
blând pre mare. 26 Şi vĕḑên-
du-l pre el uceniciĭ um-
blând pre mare, s'aŭ spăĭ-
mîntat, grăind: Că nălucă
este, şi de frică aŭ strigat.
27 Iar Iisus îndatăşĭ a grăit
lor ḑicênd: Indrăsniţĭ, eŭ
sunt, nu vĕ temeţĭ. 28 Iar Pe-
tru rĕspunḑênd a ḑis: Dó-
mne! de eştĭ tu, poruncesce-
mĭ să viŭ la tine pre apă;
iar el a ḑis: Vino. 29 Şi po-
gorîndu-se Petru din cora-
bie, umbla pre apă, ca să
mérgă la Iisus. 30 Iar vĕḑênd

vîntul tare, s'a înfricoşat, şi
începênd a se afunda, a stri-
gat, grăind: 31 Dómne, mân-
tuesce-mĕ! şi îndată Iisus tin-
ḑênd mâna, l'a apucat pre
dînsul, şi i-a ḑis luĭ: Puţin
credinciosule, pentru ce te-
aĭ îndoit? 32 Şi intrând eĭ în
corabie, a stătut vîntul. 33 Iar
ceĭ ce eraŭ în corabie, ve-
nind, s'aŭ închinat luĭ ḑicênd:
Cu adevĕrat Fiul luĭ Dum-
neḑeŭ eştĭ. 34 Şi trecênd aŭ
venit în pămîntul Genisare-
tuluĭ.

35 Şi cunoscêndu-l pre el
ómeniĭ loculuĭ aceluia, aŭ
trimis în tótă laturea acea,
şi aŭ adus la dênsul pre toţĭ
bolnaviĭ. 36 Şi rugaŭ pre el
ca numaĭ să se atingă de pó-
lele veştmintelor luĭ; şi câţĭ
se atingeaŭ se mântuiaŭ.

CAP. XV.

Pentru ucenicĭ când aŭ mâncat cu mânile nespĕlate; pentru călcarea poruncilor luĭ Dumneḑeŭ; pentru obiceiurile ómenilor; pentru cele ce spurcă pre om; pentru Chananeanca cea cu fata îndrăcită; pentru popórele ce s'aŭ tămăduit; pentru şépte pânĭ.

1 Atuncĭ aŭ venit la Iisus
cărturariĭ şi fariseiĭ ceĭ din
Ierusalim, ḑicênd: 2 Pentru
ce uceniciĭ tĕĭ calcă aşe-
ḑămîntul bătrînilor, că nu'şĭ
spală mâinile sale, când mă-
nîncă pâine? 3 Iar el rĕs-
punḑênd le a ḑis lor: Pen-
tru-ce şi voĭ călcaţĭ porunca
luĭ Dumneḑeŭ pentru aşe-
ḑămêntul vostru? 4 Că Dum-
neḑeŭ a poruncit, ḑicênd:
Cinstesce pre tatăl tĕŭ şi
pre muma ta, şi cela ce va
grăi de rĕŭ pe tatăl sĕŭ saŭ
pre muma sa, cu mórte să
móră. 5 Iar voĭ ḑice-ţĭ: Cela
ce ar ḑice tătâne-seŭ, saŭ
mâne-sa: dar este aceia cu
care te-aĭ fi folosit de la mine,
şi să nu cinstéscă pre tatăl
saŭ pre muma sa. 6 Şi aţĭ
stricat porunca luĭ Dumne-
ḑeŭ pentru aşeḑĕmîntul vos-
tru; 7 făţarnicilor, bine a
proorocit pentru voĭ Isaia, ḑi-
cênd: 8 Se apropie de mine
poporul acesta cu gura lor,
şi cu buzele mĕ cinstesc; iar cu
inima departe stă de la mine.
9 Şi în zadar mĕ cinstesc, în-
vĕţênd învĕţăturĭ, poruncĭ o-
menescĭ. 10 Şi chemând de
la sine pre popor a ḑis lor:
auḑiţĭ şi înţelegeţĭ. 11 Nu ce
intră în gură spurcă pre om,
ci ce iese din gură, aceea
spurcă pre om.

12 Atuncĭ, apropiindu-se că-
tre dênsul uceniciĭ luĭ, iĭ

ḑise: Cunoscut'aĭ că fariseiĭ,
auḑind cuvîntul, s'aŭ scanda-
lisat. 13 Iar el rĕspunḑênd a ḑis:
tot sadul pre carele nu l'a
sădit Tatăl meŭ cel ceresc,
se va desrădĕcina. 14 Lăsaţi-ĭ
pre dênşiĭ, povăţuitoriĭ orbĭ
sunt aĭ orbilor: şi orb pre
orb de va povăţui, amîndoĭ
în grópă vor cădea. 15 Şi rĕs-
punḑênd Petru, a ḑis luĭ:
spune nouĕ pilda acésta. 16 Iar
Iisus le-a ḑis lor: încă şi voĭ
nepricepuţĭ sunteţĭ? 17 Dar
nu înţelegeţĭ că tot ce in-
tră în gură merge în pântece
şi iese pe afedron? 18 Iar cele
ce es din gură, din inimă
es, şi acelea spurcă pre om.
19 Că din inimă es gândurĭ
rele, uciderĭ, prea-curviĭ, cur-
viĭ, furtişagurĭ, mărturiĭ min-
cinóse, hule. 20 Acestea sunt
care spurcă pe om; iar cu
mânĭ nespĕlate a mânca nu
spurcă pe om.
21 Şi eşind Iisus de acolo,
s'a dus în părţile Tiruluĭ şi ale
Sidonuluĭ. 22 Şi iată o muĭere
Chananeancă eşind din ho-
tarele acelea, striga către
dênsul, ḑicênd: miluesce-mĕ
Dómne, Fiul luĭ David, fiica
mea rĕŭ se îndrăcesce. 23 Iar
el nu i-a rĕspuns eĭ cuvînt:
Şi, apropiindu-se uceniciĭ
luĭ, îl ruga pre el, ḑicênd:
slobozesce-o pre ea, că strigă
în urma nóstră. 24 Iar el rĕs-
punḑênd a ḑis: Nu sunt tri-
mis, fără numaĭ către oile
cele perdute ale caseĭ luĭ Is-
rail. 25 Iar ea viind s'a închi-
nat luĭ ḑicênd: Dómne, aju-
tă-mĭ. 26 Iar el rĕspunḑênd a
ḑis: Nu este bine a lua pânea
fiilor şi a o arunca cânilor.
27 Iar ea a ḑis: adevĕrat e
Dómne, că şi câniĭ mănâncă
din sfărămiturile ce cad din
masa Domnilor sĕĭ. 28 Atuncĭ
rĕspunḑênd Iisus, a ḑis eĭ:
o muĭere! mare este credinţa
ta, fie ţie precum voescĭ. Şi
s'a tămăduit fiica eĭ dintr'acel
ceas.
29 Şi trecênd de acolo Iisus,
a venit lângă marea Galileiĭ,
şi suindu-se în munte, a şe-
ḑut acolo. 30 Şi a venit la dên-
sul popóre multe, avênd cu
sine şchiopĭ, orbĭ, muţĭ, ciungĭ
şi alţĭ mulţĭ. Şi i-aŭ aruncat
pre dênşiĭ la picióreleluĭ Iisus
şi i-aŭ tămăduit pre eĭ. 31 Cât
se mira popórele vĕḑênd pre
muţĭ grăind, pre ciungĭ să-
nătoşĭ, pre şchiopĭ umblând,
şi pre orbĭ vĕḑênd, şi măriaŭ
pre Dumneḑeul luĭ Israil.
32 Iar Iisus chemând la sine
pre uceniciĭ sĕĭ, a ḑis lor:
milă îmĭ este de poporul a-
cesta, că iată treĭ ḑile sunt
de când aştéptă lângă mine,
şi n'aŭ ce mânca şi a-ĭ slo-
boḑi pre dênşiĭ flămânḑĭ nu
voesc, ca nu cum-va să slă-
béscă pre cale. 33 Şi aŭ grăit
luĭ uceniciĭ luĭ: de unde
nouĕ în pustie atâtea pânĭ
cât să se sature atâta popor?
34 Şi a ḑis lor Iisus: Câte
pânĭ aveţĭ? Iar eĭ aŭ ḑis:

şépte şi puţinĭ pescişorĭ. Şi
a poruncit poporuluĭ să şéḑă
pre pămînt. 35 Şi luând pre
cele şépte pânĭ şi pre pescĭ,
mulţămind, a frînt şi a dat
ucenicilor luĭ; iar uceniciĭ
poporuluĭ; şi aŭ mâncat
toţĭ, şi s'aŭ săturat. 36 Şi
aŭ luat rĕmăşiţele de sfără-
miturĭ şépte coşniţe pline.
37 Iar ceĭ ce mâncase eraŭ
ca patru miĭ de bărbaţĭ afară
de muĭerĭ şi de copiĭ. 38 Şi,
slobodind popórele, a intrat în
corabie şi a trecut în hota-
rele Magdaluluĭ.

CAP XVI.

Pentru ceĭ ce aŭ cerut semn din cer; pentru aluatul fariseilor; pentru întrebarea, cea în Cesarea luĭ Filip; pentru lepădarea de sineşĭ şi pentru luarea cruceĭ luĭ Christos; pentru certarea luĭ Petru, căcĭ a grăit împotrivă să nu pătiméscă Christos şi pentru mărturisirea luĭ.

1 Şi apropiindu-se fariseiĭ
şi saducheiĭ, ispitindu-l, îl
ruga pre dênsul, ca să le
arate lor semn din cer.
2 Iar el rĕspunḑênd, a ḑis
lor: Când se face séră, ḑi-
ceţĭ: senin va fi, că se ro-
şesce cerul. 3 Şi diminéţa ḑi-
ceţĭ: astăḑĭ va fi furtună, că
se roşesce cerul posomorît.
Făţarnicilor, faţa ceruluĭ sciţĭ
să o socotiţĭ; iar semnele
vremilor nu puteţĭ? 4 Neamul
viclean şi pre-curvar, semn
caută, şi semn nu se va da
luĭ, fără numaĭ semnul luĭ
Iona prooorculuĭ; şi lăsându-ĭ
pre dênşiĭ, s'a dus. 5 Şi mer-
gênd uceniciĭ luĭ de cea
parte uitase să iea pâne.
6 Iar Iisus le-a ḑis lor: cău-
taţĭ şi vĕ păziţĭ de aluatul
fariseilor şi al saducheilor.
7 Iar eĭ cugetaŭ întru sine,
ḑicênd: că pâne n'am luat.
8 Iar Iisus cunoscênd, le-a ḑis
lor: Ce cugetaţĭ întru voĭ,
puţin credincioşilor, că n'aţĭ
luat pâne? 9 Dar nu înţele-
geţĭ, nicĭ vĕ aduceţĭ aminte
de cele cincĭ pânĭ la cele
cincĭ miĭ, şi câte coşurĭ aţĭ
luat? 10 Nicĭ de cele şépte
pânĭ la cele patru miĭ, şi câte
coşniţe aţĭ luat? 11 Cum nu
înţelegeţĭ că nu pentru pâne
am ḑis vouĕ să vĕ păziţĭ de
aluatul fariseilor şi al sadu-
cheilor? 12 Atuncĭ aŭ înţeles
că nu de aluatul pâneĭ a ḑis
lor să se păzească, ci de în-
vĕţătura fariseilor şi a sadu-
cheilor.
13 Iar viind Iisus în părţile
Cesarieĭ luĭ Filip a întrebat
pre uceniciĭ sĕĭ ḑicênd:

Cine îmĭ ḑic ómeniĭ că sînt
eŭ Fiiul omuluĭ? 14 Iar eĭ aŭ
ḑis: uniĭ, Ioan Botezătorul;
iar alţiĭ, Ilie; iar alţiĭ, Iere-
mia, sĕŭ unul din proorocĭ.
15 Ḑis-a lor Iisus: Dar voĭ cine
îmĭ ḑiceţĭ că sînt? 16 Şi rĕs-
punḑênd Simon Petru a ḑis:
Tu eştĭ Christosul, fiiul luĭ
Dumneḑeŭ celuĭ viŭ. 17 Şi rĕs-
punḑênd Iisus a ḑis luĭ: Fe-
ricit eştĭ, Simone var Iona,
că trup şi sânge nu ţĭ-a des-
coperit ţie, ci Tatăl meŭ cel
din cerurĭ. 18 Şi eŭ ḑic ţie:
că tu eştĭ Petru, şi pre acéstă
piatră voiŭ zidi biserica mea,
şi porţile iaduluĭ nu o vor
birui pre dînsa. 19 Şi îţĭ voiŭ
da ţie cheile împĕrăţieĭ ce-
rurilor, şi orĭ-ce veĭ lega pre
pămînt va fi legat şi în ce-
rurĭ şi orĭ-ce veĭ dezlega
pre pămînt, va fi dezlegat
şi în cerurĭ.
20 Atuncĭ a poruncit uce-
nicilor sĕĭ să nu spue ni-
mĕnuĭ că el este Christos.
21 De atuncĭ a început Iisus
a spune ucenciilor sĕĭ că
se cuvine luĭ a merge în Ie-
rusalim, şi multe a pătimi
de la bătrînĭ, şi de la arhie-
reĭ, şi de la cărturarĭ, şi a
fi omorît, şi a treia ḑi a în-
via. 22 Şi luându-l pre el Pe-
tru, a început a-ĭ sta luĭ îmĭ
potrivă ḑicênd: milostiv fi-
ţie, Dómne, nu va fi ţie a-
cestea. 23 Iar el întorcêndu-se
a ḑis luĭ Petru: mergĭ după
mine, satano, smintélă îmĭ
eştĭ; că nu cugeţĭ cele ce sunt
ale luĭ Dumneḑeŭ, ci cele ce
sunt ale ómenilor.
24 Atuncĭ Iisus a ḑis uce-
nicilor sĕĭ: Orĭ-cine voesce
să vie după mine, să se le-
pede de sine, şi să-şĭ iea cru-
cea sa, şi să-mĭ urmeze mie.
25 Că cine va vrea să-şĭ mân-
tuéscă sufletul sĕŭ, pierde-l
va pre el; iar cine îşĭ va
pierde sufletul sĕŭ pentru
mine, afla-l-va pre el. 26 Că
ce folos este omuluĭ de ar
dobândi lumea tótă, iar su-
fletul sĕŭ îşĭ va pierde? Saŭ
ce va da omul schimb pentru
sufletul sĕŭ? 27 Că va să vie
fiul omuluĭ întru mărirea Ta-
tăluĭ sĕŭ, cu îngeriĭ sĕĭ, şi
atuncĭ va rĕsplăti fiesce-că-
ruia după faptele luĭ. 28 Amin
grăesc vouĕ: sunt uniĭ din
ceĭ ce staŭ aicea, carĭ nu vor
gusta mórte, până ce vor ve-
dea pre fiul omuluĭ viind în-
tru împĕrăţia sa.

CAP. XVII.

Pentru schimbarea la faţă a luĭ Christos; pentru cel lunatic; pentru ceĭ ce cereaŭ didrahme.

1 Şi după şése ḑile a luat
Iisus pre Petru, şi pre Iacov,
şi pre Ioan fratele luĭ, şi i-a
suit pre dênşiĭ în munte înalt

de osebĭ. 2 Şi s'a schimbat
la faţă înaintea lor; şi a stră-
lucit faţa luĭ ca sórele; iar
hainele luĭ s'aŭ făcut albe
ca lumina. 3 Şi iată s'aŭ ară-
tat lor Moisi şi Ilie, împreu-
nă cu dênsul vorbind. 4 Şi
rĕspunḑênd Petru, a ḑis cătră
Iisus: Dómne, bine este nouĕ
a fi aicea: de voescĭ să facem
aicea treĭ colibĭ: ţie una, şi luĭ
Moisi una, şi una luĭ Ilie.
5 Încă el grăind, iată nor lu-
minos i-a umbrit pre eĭ, şi
iată glas din nor ḑicênd:
acesta este fiul meŭ cel iubit,
întru carele bine-am voit, pre
acesta să-l ascultaţĭ. 6 Şi au-
ḑind uceniciĭ aŭ căḑut pre
feţele lor, şi s'aŭ spăimîntat
fórte. 7 Şi apropiindu-se Iisus,
s'a atins de dênşiĭ, şi a ḑis:
sculaţi-vĕ, şi nu vĕ temeţĭ.
8 Şi rădicându-şĭ ochiĭ lor,
pre nimenea n'aŭ vĕḑut fără
numaĭ pre Iisus singur. 9 Şi
pogorîndu-se eĭ din munte,
le-a poruncit lor Iisus, ḑi-
cênd: nimĕnuĭ să nu spuneţĭ
vederea acésta, până când
Fiul omuluĭ se va scula din
morţĭ.
10 Şi l'a întrebat pre el u-
ceniciĭ luĭ, ḑicênd: dar ce
ḑic cărturariĭ că se cuvine
Ilie să vie maĭ nainte? 11 Iar
Iisus rĕspunḑênd a ḑis lor:
Ilie adecă va veni maĭ 'na-
inte, şi va aşeḑa tóte. 12 Iar
grăesc vouĕ: că Ilie iată a
venit şi nu l'aŭ cunoscut pre
dênsul; ci aŭ făcut luĭ câte
aŭ voit; aşa şi Fiul omuluĭ
va să pătiméscă de la dênşiĭ.
13 Atuncĭ aŭ înţeles uceni-
ciĭ că pentru Ioan Boteză-
torul le-a ḑis lor.
14 Şi viind eĭ la popor s'a
apropiat către dênsul un om,
îngenunchind înaintea luĭ şi
ḑicênd: 15 Dómne miluesce
pre Fiul meŭ, că este luna-
tic şi rĕŭ pătimesce; că de
multe orĭ cade în foc şi de
multe orĭ în apă. 16 Şi l'am
adus pre dênsul la uceni-
ciĭ tĕĭ, şi n'aŭ putut să-l vin-
dece pre el. 17 Iar Iisus rĕspun-
ḑênd a ḑis: o neam necredin-
cios şi îndărătnic, până când
voiŭ fi cu voĭ? până când
voiŭ suferi pre voĭ? aduceţi-l
pre el aicĭ la mine. 18 Şi l'a
certat pre el Iisus, şi a eşit
dracul dintr'însul, şi s'a tă-
măduit copilul din ceasul a-
cela. 19 Atuncĭ apropiindu-se
uceniciĭ către Iisus deosebĭ
a ḑis: pentru ce noĭ n'am
putut să-l scótem pre el?
20 Iar Iisus a ḑis lor: pentru
necredinţa vóstră. Că amin
grăesc vouĕ, de veţĭ avé cre-
dinţă ca un grăunte de muş-
tar, veţĭ ḑice munteluĭ aces-
tuia mută-te de aci colo, şi
se va muta, şi nimic va fi
vouĕ cu neputinţă. 21 Că a-
cest neam nu ese fără numaĭ
cu rugăciune şi cu post. 22 Şi
întorcêndu-se eĭ în Galilea,
le-a ḑis lor Iisus: va să se dea
Fiul omuluĭ în mânele óme-
nilor, 23 Şi îl vor omorî pre

el, şi a treia ḑi se va scula
şi s'aŭ întristat eĭ fórte.
21 Şi viind eĭ în Capernaum,
aŭ venit ceĭ ce lua didrahme
către Petru, şi aŭ ḑis: învĕ-
ţătorul vostru nu dă didrah-
me? ḑis'a, adevĕrat. 25 Şi
când a intrat în casă, a a-
pucat Iisus maĭ 'nainte de el
ḑicênd: ce ţi-se pare, Simone?
Impĕraţiĭ pămîntuluĭ de la
carĭ ieaŭ dajdiĭ saŭ bir? De
la fiiĭ lor saŭ de la ceĭ stră-
inĭ? 26 Grăit-a Petru luĭ: de
la ceĭ străinĭ. Ḑis'a Iisus luĭ:
Iată dar că sunt slobodĭ fiiĭ.
27 Ci ca să nu-ĭ smintim pre
dênşiĭ, mergênd la mare, a-
runcă undiţa, şi pescele care
'l veĭ prinde întâiŭ, ia-l; şi,
deschiḑênd gura luĭ, veĭ afla
un statir, acela luându-l dă-l
lor pentru mine şi pentru tine.

CAP. XVIII.

Pentru ceĭ ce ḑiceaŭ cine este maĭ mare; pentru a nu sminti; pentru pilda de o sută de oĭ; pentru certarea aprópeluĭ; pentru puterea a lega şi a deslega; pentru certarea greşeleĭ frateluĭ; pentru datornicul cel cu ḑece miĭ de talanţĭ.

1 In casul acela s'aŭ apro-
piat uceniciĭ către Iisus, gră-
ind: Óre-cine este maĭ mare
întru împĕrăţia cerurilor? 2 Şi
chiemând Isus un prunc l'a
pus pre el în mijlocul lor şi
a ḑis: Amin grăesc vouĕ:
De nu vĕ veţĭ întórce şi să
vĕ faceţĭ ca prunciĭ, nu veţĭ
intra întru împĕrăţia cerurilor.
3 Că cine se va smeri pre
sine ca pruncul acesta, acela
este cel maĭ mare întru îm-
pĕrăţia cerurilor. 5 Şi orĭ-cine
va primi pre un prunc ca
acesta întru numele meŭ, pre
mine mĕ primesce. 6 Iar orĭ-
cine va sminti pre unul dintr'a-
ceştĭ micĭ carĭ cred întru
mine, maĭ de folos i-ar fi luĭ,
ca să spânzure o piatră de
móră la grumazul luĭ, şi să
se înnece întru adâncul mă-
reĭ. 7 Vaĭ lumeĭ de smintele;
că nevoe este să vie smin-
telele, dar vaĭ omuluĭ ace-
luia prin care vine smintéla.
8 Iar de te smintesce pre tine
mâna ta, saŭ piciorul tĕŭ,
taie-le pre ele şi le lépĕdă
de la tine; maĭ bine îţĭ este
ţie să intrĭ în viaţă şchiop
saŭ ciung, de cât douĕ mânĭ
saŭ douĕ picióre avênd, să
fiĭ aruncat în focul cel vecĭ-
nic. 9 Şi ochiul tĕŭ de te smin-
tesce pre tine, scóte-l pre el
şi îl aruncă de la tine; maĭ
bine este ţie cu un ochiŭ să
intrĭ în viaţă, de cât amîn-
doĭ ochiĭ avênd, să fiĭ arun-
cat în gheena foculuĭ.
10 Căutaţĭ să nu defăimaţĭ
pre vre-unul dintre'aceştĭ maĭ
micĭ, că ḑic vouĕ: Că îngeriĭ
lor în cerurĭ, pururea vĕd
faţa Tatăluĭ meŭ, carele este
în cerurĭ. 11 Că a venit Fiiul
omuluĭ să mântuiască pre cel
perdut. 12 Ce vi se pare vouĕ
de va avea un om o sută de
oĭ, şi se va rătăci una dintr'-
însele, aŭ nu lasă pre cele
nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ în munţĭ
şi mergênd caută pre cea ră-
tăcită? 13 Şi de se va întîm-
pla să o găsiască pre ea, amin
grăesc vouĕ: că se bucură
de dênsa maĭ vîrtos de cât
de cele nouĕ-ḑecĭ şi nouĕ, ce
nu s'aŭ rătăcit. 14 Aşa nu este
voia înaintea Tatăluĭ vostru
celuĭ din cerurĭ ca să piară
unul dintr'aceştĭ micĭ. 15 Şi
de-ţĭ va greşi fratele tĕŭ,
mergĭ şi îl mustră pre dên-
sul între tine şi între el sin-
gur. Decĭ de te va asculta,
aĭ dobândit pre fratele tĕŭ;
16 Iar de nu te va asculta,
maĭ ea împreună cu tine, încă
pre unul, saŭ douĭ, ca prin
gura a doua saŭ a treia măr-
turiĭ să stea tot adevĕrul.
17 Iar de nu-ĭ va asculta pre
eĭ, spune-l soboruluĭ, şi de nu
va asculta nicĭ în sobor, să-ţĭ
fie ţie ca un păgân şi vameş.
18 Amin grăesc vouĕ: Orĭ
câte veţĭ lega pre pămînt,
vor fi legate în cer; şi orĭ-
câte veţĭ deslega pre pămînt
vor fi deslegate în cer. 19 Iarăşĭ
amin grăesc vouĕ: Că dacă
douĭ din voĭ se vor uni pre
pămînt, pentru tot lucrul ce
vor cere, va fi lor dela Tatăl
meŭ, carele este în cerurĭ.
20 Că unde sunt douĭ saŭ treĭ
adunaţĭ întru numele meŭ,
acolo sunt în mijlocul lor.
21 Atuncĭ, apropiindu-se că-
tre dênsul Petru, a ḑis:
Dómne, de câte orĭ va greşi
mie fratele meŭ şi voiŭ ierta
luĭ? aŭ dóră până de şépte
orĭ? 22 Grăit'a Iisus luĭ: Nu-ţĭ
ḑic până de şépte orĭ, ci până
de şépte-ḑecĭ de orĭ câte
şépte.
23 Pentru acésta asemĕna-
tu-sa împĕrăţia cerurilor o-
muluĭ împĕrat, carele a vrut
să iea séma slugilor sale. 24 Şi
începênd el a lua séma, aŭ
adus la dênsul pre un dator-
nic cu ḑece miĭ de talanţĭ.
25 Şi ne avênd el să plătească
a poruncit Domnul luĭ să-l
vîndă pre el, şi pre muĭerea
luĭ, şi pre copiĭ, şi tóte
câte avea, şi să plătească.
26 Decĭ căḑênd sluga acea,
se închina luĭ, ḑicênd: Dóm-
ne, maĭ îngăduiesce-mĕ pre
mine, şi îţĭ voĭ plăti ţie tot.
27 Şi milostivindu-se domnul
slugeĭ acea, l-a slobodit
pre dênsul, şi i-a iertat luĭ
şi datoria. 28 Iar eşind sluga
acea, a aflat pre unul din
soţiĭ sĕĭ, carele era dator luĭ
o sută de dinarĭ, şi, apucându-l
pre el, îl sugruma, ḑicênd:

Plătesce-mĭ ce îmĭ eştĭ da-
tor. 29 Decĭ cădênd soţia a-
celuia la picióreIe luĭ, îl ruga
pre dênsul ḑicênd: Maĭ îngă-
duesce-mĕ pre mine şi-ţĭ voĭ
plăti. 30 Iar el n'a vrut; ci
mergênd l'a băgat în tem-
niţă, până când va plăti da-
toria. 31 Iar soţiile luĭ vĕḑênd
cele ce s'aŭ făcut, s'aŭ întris-
tat fórte, şi viind, aŭ spus
domnuluĭ lor tóte cele ce s'aŭ
făcut. 32 Atuncĭ chemându-l
pre el domnul luĭ, i-a ḑis luĭ:
slugă vicleană, tótă datoria
acea ţi-am iertat ţie, pentru că
m'aĭ rugat. 33 Dar ţie nu ţi
se cade să-ţĭ fie milă de so-
ţia ta, precum şi mie mi-a
fost milă de tine? 34 Şi mâ-
niindu-se domnul luĭ, l'a dat
pre el muncitorilor, până ce
va plăti tótă datoria luĭ. 35Aşa
şi Tatăl meŭ cel ceresc va
face vouĕ de nu veţĭ ierta
fiesce carele frateluĭ sĕŭ din
inimile vóstre greşalele lor.

CAP. XIX.

Pentru ceĭ ce aŭ întrebat, óre se cade bărbatuluĭ să-şĭ lase muĭerea; pentru famenĭ; pentru punerea mânelor luĭ Iisus pre copiĭ; pentru bogatul ce a întrebat pe Iisus.

1 Şi a fost când a sfîrşit
Iisus cuvintele acestea, a tre-
cut din Galilea, şi a venit în
hotarele Iudeeĭ de cea parte
de Iordan. 2 Şi a mers după
dênsul popóre multe, şi i-a
vindecat pre eĭ acolo.
3 Şi-a aŭ venit la dênsul
fariseiĭ ispitindu-l pre el şi
ḑicênd: Óre se cade omuluĭ
să-şĭ lase muĭerea; sa pentru
fieşte-ce pricină? 4 Iar el rĕs-
punḑênd a ḑis lor: Dar n'aţĭ
cetit, că cela ce a făcut d'întâĭ,
bărbat şi muĭere i-a făcut pre
eĭ. 5 Şi a ḑis: Pentru acésta
va lăsa omul pre tatăl sĕŭ,
şi pre mumă sa, şi se va lipi
de muĭerea sa, şi vor fi amên-
douĭ un trup. 6 Pentru aceea
nu maĭ sunt douĭ, ci un trup.
Decĭ ce a împreunat Dum-
neḑeŭ, omul să nu desparţă.
7 Ḑis'aŭ luĭ: Dar cum Moisi
a poruncit să i se dea carte
de despărţire, şi să o lase
pre ea? 8 Ḑis-aŭ lor: Că Moisi
după învîrtoşarea inimeĭ vós-
tre a dat voe vouĕ să vĕ lăsaţĭ
muĭerile vóstre; dar din înce-
put n'a fost aşa. 9 Iar grăesc
vouĕ: Că orĭ-cine îşĭ va lăsa
muĭerea sa afară de cuvînt de
curvie, şi va lua alta, prea-
curvesce, şi cela ce va lua
pre cea lăsată, prea-curves-
ce. 10 Ḑis'aŭ luĭ ucenicii
luĭ: Daca aşa este pricina
omuluĭ cu muĭerea, nu este
de folos a se însura. 11 Iar

el a ḑis lor: Nu toţĭ în-
cap cuvîntul acesta, ci ce-
lor ce s'a dat. 12 Că sunt fa-
menĭ carĭ din pântecele ma-
meĭ lor s'aŭ născut aşa, şi
sunt famenĭ carĭ s'aŭ scopit
de ómenĭ; şi sunt famenĭ carĭ
singurĭ s'aŭ scopit pre sine
pentru împĕrăţia cerurilor.
Cela ce póte a încăpea, în-
capă.
13 Atuncĭ s'aŭ adus la dên-
sul pruncĭ, ca să-şĭ pue mâ-
nile peste eĭ, şi să se róge;
Iar uceniciĭ i-aŭ certat pre
eĭ. 14 Iar Iisus a ḑis lor: Lă-
saţĭ pruncii, şi nu-ĭ opriţĭ pre
eĭ a veni la mine, că a unora
ca acestora este împĕrăţia ce-
rurilor. 15 Şi punêndu-şĭ preste
eĭ mânile, s'aŭ dus de acolo.
16 Şi iată óre-carele viind
la el, a ḑis luĭ: învĕţătorule
bune, ce bine voiŭ face ca
să am viaţa de vecĭ? 17 Iar
el a ḑis luĭ: Ce îmĭ ḑicĭ bun?
Nimenĭ nu este bun, fără nu-
maĭ unul Dumneḑeŭ. Iar de
voescĭ să intrĭ în viéţă, pă-
zesce poruncile. 28 Ḑis'a luĭ:
Care? Iar Iisus a ḑis: Să nu
ucidĭ, să nu prea-curvescĭ,
să nu furĭ, să nu fiĭ mărturie
mincinósă. 19 Cinstesce pre
tatăl tĕŭ şi pre muma ta, şi
să iubescĭ pre vecinul tĕŭ,
ca însuţĭ pre tine. 20 Ḑis'a luĭ
tînĕrul: tóte acestea le-am
păzit din tinereţile mele; ce
încă îmĭ lipsesce? 21 Ḑis-a
Iisus luĭ: De voescĭ să fiĭ de-
sĕvêrşit, mergĭ, vinde-ţĭ ave-
rile tale, şi le dă săracilor,
şi veĭ avea comóră în cer, şi
vino, urméză mie. 22 Iar tî-
nĕrul auḑind cuvîntul, s'a dus
întristat, că avea avuţiĭ multe.
23 Iar Iisus a ḑis ucenicilor
sĕĭ: Amin grăesc vouĕ: că
cu anevoe va intra bogatul
întru împĕrăţia cerurilor. 24 Şi
iarăşĭ grăesc vouĕ: Că maĭ
lesne este a trece cămila prin
urechile aculuĭ, de cât boga-
tul a intra întru împĕrăţia luĭ
Dumneḑeŭ. 25 Iar uceniciĭ luĭ
auḑind s'aŭ îngrozit fórte, ḑi-
cênd: dar cine póte să se
mântuiască? 26 Iar Iisus cău-
tând, a ḑis lor: La ómenĭ
aceasta este cu neputinţă, iar
la Dumneḑeŭ tóte sunt cu pu-
tinţă. 27 Atuncĭ rĕspunḑênd Pe-
tru, a ḑis luĭ: Iată noĭ am lăsat
tóte şi am urmat ţie; óre-ce
va fi nouĕ? 28 Iar Iisus a ḑis
lor: Amin grăesc vouĕ, că
voĭ ceĭ ce aţĭ urmat mie, întru
a doua nascere, când va şe-
dea Fiul omuluĭ pre scaunul
măririĭ sale, veţĭ şedea şi voĭ
pre douĕ-spre-ḑece scaune,
judecând pre cele douĕ-spre-
ḑece seminţiĭ ale luĭ Israil.
29 Şi tot carele a lăsat case,
saŭ fraţĭ, saŭ surorĭ, saŭ tată,
saŭ mamă, saŭ muĭere, saŭ
feciorĭ, saŭ holde, pentru nu-
mele meŭ, însutit va lua şi
viaţă vecînică va moşteni.
30 Şi mulţĭ d'întâiŭ vor fi pre
urmă, şi de pre urmă, întâiŭ.

CAP. XX.

Pentru lucrătoriĭ ceĭ tocmițĭ la vie; pentru suirea luĭ Iisus în Ierusalim spre patimă; pentru feciorii luĭ Zevedeĭ; pentru doĭ orbĭ.

1 Că asemenea este împĕ-
răţia cerurilor omuluĭ stă-
pân al caseĭ, carele a eșit dis-
de-diminéță să tocméscă lu-
crătorĭ la via sa. 2 Și tocmin-
du-se cu lucrătoriĭ câte un
dinar pe ḑi, i-a trimis pre eĭ
în via sa. 3 Și eșind la al trei-
lea ceas a vĕḑut pre alțiĭ stând
în tîrg fără de lucru. 4 Și a
ḑis și acelora, mergețĭ și voĭ
în vie, și ce va fi cu drep-
tul vouĭ da vouĕ; iar eĭ aŭ
mers. 5 Iarășĭ eșind într'al șé-
șelea și într'al nouĕlea ceas,
a făcut asemenea. 6 Iar în-
tr'al un-spre-ḑecelea ceas e-
șind, aflat'a pe alțiĭ stând fără
de lucru, și a ḑis lor: Ce ațĭ
stătut aicĭ tótă ḑiua fără de
lucru. 7 Ḑis'aŭ luĭ: Că ni-
menĭ pre noĭ nu ne-a tocmit.
Ḑis'a lor: mergețĭ și voĭ în
via mea, și ce va fi cu drep-
tul vețĭ lua. 8 Iar dacă s'a
făcut séră, a ḑis domnul vieĭ
către ispravnicul sĕŭ: Chiamă
pre lucrătorĭ, și le dă lor
plata, începĕnd de la ceĭ de
pre urmă până la ceĭ d'în-
tâiŭ. 9 Decĭ viind ceĭ de la
al un-spre-ḑecelea ceas, aŭ
luat câte un dinar. 10 Iar viind
ceĭ d'întâiŭ, socotia că vor lua
maĭ mult, și aŭ luat și eĭ
câte un dinar. 11 Iar după ce
aŭ luat, răpștĭaŭ împotriva
stăpânuluĭ caseĭ, ḑicĕnd:
12 Că aceștĭ de pe urmă un
ceas aŭ lucrat, și ĭ-aĭ făcut
pre dênșiĭ întocmaĭ cu noĭ,
carĭ am purtat greutatea ḑi-
leĭ și zăduful. 13 Iar el rĕs-
punḑĕnd, a ḑis unuia din-
tr'înșiĭ: Prietene, nu-țĭ fac ție
strâmbătate, aŭ nu câte un
dinar te-aĭ tocmit cu mine?
Ia-țĭ al tĕŭ și mergĭ: 14 Că
voiesc și acestuĭ de pe urmă
să-ĭ daŭ ca și ție. 15 Aŭ dóră
nu mi se cade să fac eŭ ce
voiŭ vrea cu ale mele? aŭ
este ochiul tĕŭ viclean, pen-
tru că eŭ sunt bun? 16 Așa vor
fi ceĭ de pe urmă întâiŭ, și
ceĭ d'întâiŭ, pe urmă. Că mulțĭ
sunt chemațĭ, dar puținĭ
aleșĭ.
17 Și suindu-se Iisus în Ie-
rusalim, a luat pre ceĭ douĭ-
spre-ḑece ucenicĭ deosebĭ pe
cale, și le-a ḑis lor: 18 Iată
ne suim în Ierusalim, și Fiul
omuluĭ se va da arhereilor,
și cărturarilor, și-l vor judeca
pre el spre mórte. 19 Și-l vor
da pre el neamurilor ca să-l
batjocoréscă, și să-l bată, și
să-l rĕstignéscă, și a treia ḑi
va învia. 20 Atuncĭ s'a apro-

piat către dênsul muma fii-
lor luĭ Zevedeĭ împreună cu
fiiĭ sĕĭ, închinându-se și ce-
rĕnd óre-ce de la dênsul. 21 Iar
el a ḑis eĭ: Ce voescĭ? ḑis'a
luĭ: ḑi ca să șéḑă acеștĭ douĭ
fiĭ aĭ meĭ, unul de-a drépta
ta, și altul de-a stânga ta,
întru împĕrăția ta. 22 Iar Iisus
rĕspunḑĕnd, a ḑis: Nu șcițĭ
ce cerețĭ. Putețĭ să bețĭ pa-
harul carele voiŭ să-l beaŭ
eŭ; și cu botezul, cu carele
eŭ mĕ botez, să vĕ botezațĭ?
Ḑis'a luĭ: Putem. 23 Și a grăit
lor: Paharul meŭ cu adevĕ-
rat vețĭ bea și cu botezul,
cu carele eŭ mĕ botez, vĕ
vețĭ boteza; iar a ședea de-a
dreapta mea și de-a stânga
mea, nu este al meŭ a da,
ci celor ce s'a gătit de Ta-
tăl meŭ. 24 Și auḑind ceĭ ḑece
s'aŭ mâniat pentru ceĭ doĭ
frațĭ. 25 Iar Iisus chemându-ĭ
pre dênșiĭ, a ḑis: Șcițĭ că
domniĭ păgânilor ĭĭ domnesc
pre eĭ, și ceĭ marĭ ĭĭ stăpâ-
nesc pre dênșiĭ. 26 Iar întru
voĭ nu va fi așa; ci carele
întru voĭ va vrea să fie maĭ
mare, să fie vouĕ slugă. 27 Și
carele întru voĭ va vrea să
fie întâiŭ, să fie vouĕ slugă.
28 Precum și Fiul omuluĭ n'a
venit să-ĭ slujéscă luĭ, ci să
slujéscă și să-șĭ dea sufle-
tul sĕŭ rĕscumpĕrare pentru
mulțĭ.
29 Și eșind eĭ din Ierihon,
aŭ mers după dênsul popor
mult. 30 Și iată doĭ orbĭ șe-
ḑĕnd lângă cale, auḑind că
Iisus trece, aŭ strigat, grăind:
Miluesce-ne pre noĭ, Dómne,
Fiul luĭ David. 31 Iar popo-
rul i-aŭ certat pre dênșiĭ să
tacă; iar eĭ maĭ tare strigaŭ
grăind: Miluesce-ne pre noĭ,
Dómne, fiiul luĭ David. 32 Și
stând Iisus i-a strigat pre dên-
șiĭ, și a ḑis: Ce voițĭ să vĕ
fac vouĕ? 33 Ḑis'a luĭ: Dómne,
să se deschiḑă ochiĭ noștrĭ.
34 Și făcêndu-i-se milă luĭ Iisus
s'a atins de ochiĭ lor, și în-
dată aŭ vĕḑut ochiĭ lor, și
aŭ mers după dênsul.

CAP. XXI.

Pentru asină și pentru mânzul eĭ; pentru zarafĭ și alțĭ tîrgovețĭ ce i-a scos din biserică; pentru ceĭ orbĭ și schiopĭ; pentru smochinul cel uscat; pentru speranța în Dumneḑeŭ; pentru Archiereiĭ și bătrîniĭ ce aŭ întrebat pre Domnul de puterea luĭ; pentru pilda a douĭ fiĭ ce i-a trimis să lucreze în vie; pentru via ce a dat'o lucrătorilor.

1 Și când s'a apropiat de
Ierusalim, și a venit în Vits-
faghi la muntele Maslinilor,
atuncĭ Iisus a trimis douĭ u-

cenicĭ, ḑicêndu-le lor : 2 Mer-
gețĭ în satul carele este înain-
tea vóstră, și numaĭ de cât
vețĭ găsi o asină legată și
mânz cu dênsa, deslegând-o
o aducețĭ la mine ; 3 Și de va
ḑice vouĕ cine-va ceva, vețĭ
ḑice, că acestea Domnuluĭ
trebuesc, și numaĭ decât le
va trimite pre ele. 4 Iar aces-
tea tóte s'aŭ făcut, ca să se
plinéscă ceia-ce s'a ḑis prin
proorocul ce ḑice : Ḑicețĭ feteĭ
Sionuluĭ : Iată împĕratul tĕŭ
vine la tine blând, și șeḑênd
pre asină și pre mânz fiul
celeĭ de sub jug. 6 Și mer-
gênd ucenicii aŭ făcut pre-
cum le-a poruncit lor Iisus.
7 Aŭ adus asina și mânzul,
și aŭ pus de-asupra eĭ vest-
mintele lor și a șeḑut pre
dênsele. 8 Și ceĭ maĭ mulțĭ
din popor, așterneaŭ vestmin-
tele lor pre cale ; iar alțiĭ
tăiaŭ stâlpărĭ din copacĭ, și le
așterneaŭ pre cale. 9 Iar popó-
rele cele ce mergeaŭ înainte și
cele ce veniaŭ pre urmă stri-
gaŭ, ḑicênd: Osana Fiuluĭ luĭ
David, bine-cuvîntat este cel
ce vine întru numele Domnu-
luĭ; Osana întru ceĭ de sus.
10 Și intrând el în Ierusalim, s'a
cutremurat tótă cetatea, ḑi-
cênd: Cine este acesta ? 11 Iar
poporul ḑicea: Acesta este
Iisus proorocul cel din Naza-
retul Galileiĭ.

12 Și a intrat Iisus în bise-
rica luĭ Dumneḑeŭ, și a scos
pre toțĭ ceĭ ce vindeaŭ și cum-
pĕraŭ în biserică, și mesele
schimbătorilor de banĭ le-a
rĕsturnat, și scaunele celor
ce vindeaŭ porumbĭ. 13 Și a
ḑis lor : scris este : casa mea
casă de rugăciune se va che-
ma, iar voĭ o ațĭ făcut pre
dênsa peșteră tâlharilor. 14 Și
a venit la dênsul șchiopiĭ și
orbiĭ în biserică, și iĭ a vindecat
pre eĭ. 15 Iar vĕḑênd archie-
reiĭ și cărturariĭ minunile ce
a făcut, și pruncii strigând
în biserică și ḑicênd : Osana
Fiul luĭ David, s'aŭ mâniat.
16 Și i-a ḑis luĭ : Auḑĭ ce ḑic
aceștia ? Iar Iisus a ḑis lor :
Adevĕrat, aŭ nicĭ o dată n'ațĭ
cetit : că, din gura pruncilor,
și a celor ce sug, aĭ sĕvîrșit
laudă ? 17 Și lăsându-ĭ pre eĭ,
a eșit afară din cetate la Vi-
tania, și s'a sălășluit acolo.

18 Iar a doua ḑi întorcêndu-
se în cetate a flămânḑit. 19 Și
vĕḑênd un smochin lângă
cale, a venit la dênsul și n'a
aflat nimic într'însul, fără
numaĭ frunze, și a ḑis luĭ :
De acum să nu se maĭ facă
din tine rod în vecĭ. Și în-
datășĭ s'a uscat smochinul.
20 Și vĕḑênd ucenicii s'aŭ
minunat, ḑicênd : Cum în-
dată s'a uscat smochinul ?
21 Și rĕspunḑênd Iisus a ḑis
lor : Amin ḑic vouĕ de vețĭ
avea credință și nu vĕ vețĭ
îndoi, nu numaĭ cea a smo-
chinuluĭ vețĭ face, ci și mun-
teluĭ acestuia de vețĭ ḑice :
Ridică-te și te aruncă în ma-

re, va fi. 22 Și tóte orĭ câte
vețĭ cere întru rugăciune,
creḑênd, vețĭ lua.

23 Și venind el în biserică,
a mers la dênsul când învĕța,
archiereiĭ și bĕtrâniĭ popo-
poruluĭ, ḑicênd : Cu ce putere
facĭ acestea, și cine ți-a dat
ție puterea acésta ? 24 Și rĕs-
punḑênd Iisus, a ḑis lor : In-
treba-voiŭ și eŭ pre voĭ un
cuvînt, pre carele de mi-l
vețĭ spune mie, și eŭ voiŭ
spune vouĕ cu ce putere fac
acestea. 25 Botezul luĭ Ioan
de unde a fost ? Din cer saŭ
de la ómenĭ ? Iar eĭ cugetaŭ
întru sine, ḑicênd : de vom
ḑice din cer, va ḑice nouĕ :
dar pentru ce n'ațĭ creḑut
luĭ ? 26 Iar de vom ḑice de
la ómenĭ; ne temem de po-
por, că toțĭ aŭ pe Ioan ca
pe un prooroc. 27 Și rĕspun-
ḑênd luĭ Iisus, aŭ ḑis : Nu
scim. Ḑis'a lor și el : Nicĭ
eŭ nu voiŭ spune vouĕ cu
ce putere fac acestea.

28 Dar ce vi se pare vouĕ ?
Un om avea doĭ feciorĭ, și
mergênd la cel d'întâiŭ i-a
ḑis : Fiule, mergĭ astăḑi de
lucréză în via mea. 29 Iar el
rĕspunḑênd a ḑis : nu voiŭ ;
iar maĭ pe urmă căindu-se,
a mers. 30 Și mergênd la cel-
l'alt a ḑis așișderea; iar el
rĕspunḑênd a ḑis : Eŭ Dómne
voiŭ merge, și n'a mers.
31 Carele dintr'aceștĭ doĭ a
făcut voia tatăluĭ sĕŭ ? Ḑis'aŭ
luĭ : Cel dîntâiŭ ; ḑis'a lor
Iisus: Amin ḑic vouĕ: că va-
meșiĭ și curvele merg maĭ
înainte de voĭ întru împĕră-
ția luĭ Dumneḑeŭ. 32 Că a
venit la voĭ Ioan în calea
dreptățeĭ, și n'ațĭ creḑut luĭ;
iar vameșiĭ și curvele aŭ
creḑut luĭ; iar voĭ vĕḑênd,
nu v'ațĭ căit după aceea să
credețĭ luĭ.

33 Ascultațĭ altă pildă: Un
om era stăpân al caseĭ, ca-
rele a sădit vie, și o a în-
grădit împrejur cu gard, și
a săpat într'însa teasc, și a
zidit turn, și o a dat lucră-
torilor, și s'a dus departe.
34 Iar când s'a apropiat vre-
mea ródelor, a trimis pe
slugile sale la lucrătorĭ, ca
să ica rodul eĭ. 35 Iar lucră-
toriĭ prinḑênd pre slugile luĭ,
pre unul l'aŭ bătut, iar pre
altul l'aŭ omorît, iar pre altul
cu pietre l-aŭ ucis. 36 Iarășĭ a
trimis pre alte slugĭ maĭ
multe de cât cele d'întâiŭ, și
li-aŭ făcut lor așișderea. 36 Iar
maĭ pre urmă a trimis la eĭ
pre fiul sĕŭ, ḑicênd : se vor
rușina de fiul meŭ. 37 Iar
lucrătoriĭ vĕḑênd pre fiul,
aŭ ḑis întru sine : Acesta
este moștenitorul ; venițĭ să-l
omorîm pre el, și să stăpâ-
nim moștenirea luĭ. 38 Și prin-
ḑênd pre el l'aŭ scos afară
din vie și l'aŭ omorît. 39 Decĭ
când va veni domnul vieĭ,
ce va face lucrătorilor ace-
lora ? 40 Ḑis'aŭ luĭ : Pre ceĭ
rĕĭ, rĕŭ îĭ va perde, și viea

o va da altor lucrătorĭ, care
vor da rodurile lor în vre-
mea lor. 41 Ḑis'a lor Iisus:
Aŭ nicĭ o dată n'aţĭ cetit în
Scripturĭ : Piatra pe care nu
o aŭ băgat în sémă ziditoriĭ,
acésta s'a făcut în capul un-
ghiuluĭ ; de la Domnul s'a
făcut acésta, şi este minu-
nată întru ochiĭ noştriĭ.
42 Pentru acésta ḑic vouĕ :
Că se va lua de la voĭ împĕră-
ţia luĭ Dumneḑeŭ, şi se va da
neamuluĭ carele va face ro-
durile eĭ. 43 Şi cel ce va cădea
preste piatra acésta, se va
sfărăma ; iar preste carele va
cădea, îl va spulbera. 44 Şi
auḑind archiereiĭ şi fariseiĭ
pildele luĭ, aŭ cunoscut că
pentru dênşiĭ grăesce. 45 Şi
căutând să-l prinḑă pre el,
s'aŭ temut de popor, de vre-
me ce ca pre un prooroc îl
avea pre el.

CAP. XXII.

Pentru ceĭ chemaţĭ la nuntă: pentru ceĭ ce aŭ întrebat pre Domnul cade-se a da dajdie împĕratuluĭ; pentru saducheiĭ ce nu primesc învierea; pentru legiuitorul ce a întrebat pre Iisus, ce bine va face? pentru întrebarea Domnuluĭ al cuĭ Fiŭ îĭ ḑic cărturariĭ ca este El.

1 Şi rĕspunḑênd Iisus iarăşĭ
a grăit lor în pilde, ḑicênd:
2 Asemĕnatu-s'a împĕrăţia ce-
ruluĭ omuluĭ împĕrat, carele
a făcut nuntă fiuluĭ sĕŭ. 3 Şi
a trimis pre slugile sale să
cheme pre ceĭ chemaţĭ la
nuntă, şi nu vrea să vie.
4 Iarăşĭ a maĭ trimis pre alte
slugĭ, ḑicênd : ḑiceţĭ celor
chemaţĭ, iată că am gătit
prânzul meŭ ; junciĭ meĭ şi
cele hrănite ale mele s'aŭ
junghiat şi tóte sunt gata,
veniţĭ la nuntă. 5 Iar eĭ nebă-
gând sémă s'aŭ dus, unul
la holda sa, altul la neguţă-
toria sa. 6 Iar ceĭ-lalţĭ prin-
ḑênd pre slugile luĭ i-aŭ pe-
depsit şi i-aŭ omorît pre eĭ.
7 Şi auḑind împĕratul acela,
s'a mâniat, şi trimiţind oştile
sale, aŭ pierdut pre ucigaşiĭ
aceia, şi cetatea lor o aŭ ars.
8 Atuncĭ a ḑis slugilor sale;
Iată nunta este gata ; iar ceĭ
chemaţĭ n'aŭ fost vrednicĭ.
9 Deci mergeţĭ la rĕspîntiile
căilor, şi pre câţĭ veţĭ afla
îĭ chemaţĭ la nuntă. 10 Şi
eşind slugile acelea la rĕs-
pîntiĭ, aŭ adunat pre toţĭ
câţĭ aŭ aflat şi rĕĭ şi bunĭ ;
şi s'a umplut nunta de ceĭ
ce şedeaŭ. 11 Şi intrând îm-
pĕratul să vaḑă pre ceĭ ce

şedea, vĕḑut'a acolo pre un
om ce nu era îmbrăcat în
haină de nuntă. 12 Şi i-a ḑis
luĭ : Prietene, cum aĭ intrat
aicĭ, ne avênd haină de nuntă?
Iar el tăcea. 13 Atuncĭ a ḑis
împĕratul slugilor : Legân-
du-ĭ luĭ mânile şi piciórele,
luaţi-l pre dênsul, şi-l arun-
caţĭ întru întunericul cel maĭ
din afară, acolo va fi plân-
gerea şi scrîşnirea dinţilor.
14 Că mulţĭ sunt chiemaţi dar
puţin aleşĭ.
15 Atuncĭ mergênd fariseiĭ
sfat aŭ făcut ca să-l prinḑă
pre el în cuvînt.
16 Şi aŭ trimis pre uce-
niciĭ lor împreună cu iro-
dianiĭ, ḑicênd: Invĕţătorule,
scim că adevĕrat eştĭ, şi calea
luĭ Dumneḑeŭ întru adevĕr
înveţĭ, şi nu-ţĭ este ţie grijă
de nimenea, că nu cauţĭ în
faţa ómenilor. 17 Decĭ spune-
ne nouĕ ce ţi se pare ţie?
Se cade a da dajdie Cesaru-
luĭ saŭ nu? 18 Iar Iisus cu-
noscênd vicleşugul lor, a ḑis:
Ce mĕ ispitiţĭ, făţarnicilor? A-
rătaţi-mĭ mie banul dajdieĭ.
19 Iar eĭ aŭ dus luĭ un dinar.
20 Şi a ḑis lor: Al cuĭ este
chipul acesta şi scriptura cea
de pre el? 21 Ḑis'a luĭ: Ale
Cesaruluĭ. Atuncĭ a ḑis lor:
Daţĭ înapoĭ dar cele ce sunt
ale Cesaruluĭ, Cesaruluĭ; Şi
cele ce sunt ale luĭ Dumne-
ḑeŭ luĭ Dumneḑeŭ. 22 Şi au-
ḑind s'aŭ mirat, şi lăsându-l
pre el, s'aŭ dus.
23 Intr'acea ḑi, aŭ venit la
dênsul saducheiĭ carĭ ḑic că
nu este înviere, şi l'aŭ întrebat
pre el, ḑicênd: 24 Invĕţăto-
rule, Moisi a ḑis: De va muri
cine-va ne avênd feciorĭ, să
iea fratele luĭ pre muĭerea luĭ,
şi să ridice sĕmînţa frate-
luĭ seŭ. 25 Decĭ eraŭ la noĭ
şépte fraţĭ; şi cel d'întâiŭ în-
surându-se, a murit, şi nea-
vênd sĕmînţă. a lăsat pre
muĭerea sa frateluĭ sĕŭ. 26 A-
şişderea şi al douilea, şi al
treilea, până la al şéptelea.
27 Iar maĭ pre urmă de toţĭ
a murit şi muĭerea. 28 Decĭ la
înviere, a căruia dintr'aceĭ
şépte va fi muĭerea? că toţĭ
o aŭ avut pre ea. 29 Iar Iisus
a ḑis lor: Vĕ rătăciţĭ nesciind
scripturile, nicĭ puterea luĭ
Dumneḑeŭ. 30 Că la înviere,
nicĭ se însóră, nicĭ se mărită,
ci ca îngeriĭ luĭ Dumneḑeŭ
în cer sunt. 31 Iar pentru
învierea morţilor, aŭ n'aţĭ
cetit ceia ce s'a ḑis vouĕ de
la Dumneḑeŭ, grăind: 32 Eŭ
sunt Dumneḑeul luĭ Avraam,
şi Dumneḑeul luĭ Isaac, şi
Dumneḑeul luĭ Iacov; Nu
este Dumneḑeŭ, Dumneḑeŭ
al morţilor, ci al viilor. 33 Şi
auḑind poporul se mira de
învĕţătura luĭ.
34 Iar fariseiĭ auḑind că a
astupat gurile saducheilor,
s'aŭ adunat împreună. 35 Şi
l'aŭ întrebat pre el unul din
eĭ învĕţător de lege, ispi-
tindu-l pre el şi ḑicênd: 36 In-

vĕțătorule, care poruncă este
mai mare în lege? 37 Iar Ii-
sus a ḑis luĭ: Să iubescĭ pre
Domnul Dumneḑeul tĕŭ, cu
tótă inima ta, și cu tot su-
fletul tĕŭ, și cu tot cugetul
tĕŭ, acésta este întâia și maĭ
mare poruncă. 38 Iară a doua
asemenea aceștia: să iubescĭ
pre aprópele tĕŭ ca însuțĭ
pre tine. 39 In aceste douĕ
poruncĭ tótă legea și proorociĭ
atârnă. 40 Și fiind adunațĭ fa-
riseiĭ, i-a întrebat pre eĭ Iisus
ḑicênd: 41 Ce vi se pare vouĕ
de Christos? al cuĭ fiŭ este?
ḑis'aŭ luĭ: al luĭ David.
42 Ḑis-a lor: Dar cum David
cu Duhul îl numesce pre el
Domnu? ḑicênd: 43 Ḑis'a Dom-
nul Domnuluĭ meŭ: șeḑĭ de-
a drépta mea, până ce voiŭ
pune pe vrăjmașiĭ tĕĭ așter-
nut piciórelor tale. 44 Decĭ
daca David îl numesce pre
el Domn, cum fiŭ al luĭ este?
45 Și nimenĭ nu putea să rĕs-
pundă luĭ cuvînt, nicĭ a maĭ
îndrăsnit cine-va dintr'acea
ḑi, să-l maĭ întrebe pre el.

CAP. XXII.

Pentru scaunul luĭ Moisi; pentru fățărnicia cărturarilor; pentru că nu se cade să chemăm învĕțătoriĭ și părințiĭ pre pămînt; pentru ticăloșirea fariseilor.

1 Atuncĭ Iisus a grăit po-
pórelor și ucenicilor sĕĭ,
ḑicênd: 2 Pre scaunul luĭ
Moisi aŭ șeḑut cărturariĭ și
fariseiĭ. 3 Decĭ tóte câte vor
ḑice vouĕ să păzițĭ, păzițĭ și
facețĭ; iar dupre lucrurile lor
nu facețĭ; că ḑic, și eĭ nu
fac. 4 Că légă sarcinĭ grele și
cu anevoe de purtat, și le pun
pre umerile ómenilor; iar eĭ
nicĭ cu degetul lor nu vor
să le misce pre ele. 5 Și tóte
lucrurile lor le fac ca să se
vadă de ómenĭ; că și lățesc
filactiriile lor, și îșĭ măresc
cepragile hainelor lor. 6 Și
iubesc șederile cele maĭ în-
tâiŭ la ospețe, și scaunele
cele maĭ de sus în Sinagoge.
7 Și închinăciunile prin târ-
gurĭ, și a se chema de ómenĭ:
Ravi, Ravi. 8 Iar voĭ să nu
vĕ numițĭ Ravi, că unul este
dascălul vostru, Christos; iar
voĭ toțĭ frațĭ sunteți. 9 Și tată
să nu chemațĭ vouĕ pre pă-
mînt, că unul este Tatăl vo-
stru cel din cer. 10 Nicĭ să
vĕ numițĭ învĕțătorĭ, că u-
nul este învĕțătorul vostru,
Christos. 11 Iar cel ce este
maĭ mare întru voĭ, să fie
vouĕ slugă. 12 Că cel ce se
va înălța pre sine, se va smeri,
și cel ce se va smeri pre sine,
se va înălța.
13 Ci vaĭ vouĕ cărturarilor

și fariseilor fățarnicĭ, că mân-
cațĭ casele vĕduvelor, și cu
pricină, îndelung rugându-vĕ;
pentru acésta maĭ multă o-
sândă vețĭ lua. 14 Vaĭ vouĕ
cărturarilor și fariseilor fă-
țarnicĭ, că închidețĭ împĕră-
ția cerurilor înaintea ómeni-
lor; că voĭ nu intrațĭ, nicĭ
pre ceĭ ce vor să intre nu-ĭ
lăsațĭ. 15 Vaĭ vouĕ cărtura-
rilor și fariseilor fățarnicĭ, că
înconjurațĭ marea și uscatul,
ca să facețĭ un părtaș, și dacă
se face, îl facețĭ pre el fiul
gheeneĭ îndoit de cât voĭ.
16 Vaĭ vouĕ povățuitorĭ orbĭ,
carĭ ḑicețĭ: că cel ce se va
jura pre biserică, nimic nu
este; iar cel ce se va jura
pre aurul bisericeĭ, vinovat
este. 17 Nebunĭ și orbĭ, că ce
este maĭ mare, aurul saŭ bi-
serica care sânțesce pre aur?
18 Și cel ce se va jura pre
altar, nimic nu este; iar cel
ce se va jura pre darul ce
este d'asupra luĭ, vinovat este.
19 Nebunĭ și orbĭ, că ce este
maĭ mare, darul saŭ altarul
care sânțesce pre dar? 20 Decĭ
cela ce se jură pre altar se
jură pre el, și pre tóte cele-ce
sunt d'asupra luĭ. 21 Și cela
ce se jură pre biserică, se
jură pre ea, și pre cela ce
locuesce într'însa. 22 Și cela
ce se jură pre cer, se jură
pre scaunul luĭ Dumneḑeŭ
și pre cela ce șéde pre el.
23 Vaĭ vouĕ cărturarilor și
fariseilor fățarnicĭ, că ḑeciuițĭ
isma, și mărarul și chimenul,
și ațĭ lăsat cele maĭ grele ale
legeĭ, judecata, și mila, și cre-
dința; acestea se cădea să le
facețĭ, și acelea să nu le lă-
sațĭ. 24 Povățuitorĭ orbĭ carĭ
strecurațĭ țințarul și înghițițĭ
cămila. 25 Vaĭ vouĕ cărtura-
rilor și fariseilor fățarnicĭ, că
curățițĭ partea cea din afară
a paharuluĭ și a bliduluĭ; iar
din năuntru sunt pline de ră-
pire și de nedreptate. 26 Fa-
risee órbe! curățesce întâiŭ
partea cea din năuntru a pa-
haruluĭ și a bliduluĭ, ca să
fie și cea din-afară curată.
27 Vaĭ vouĕ cărturarilor și fa-
riseilor fățarnicĭ, că vĕ ase-
mĕnațĭ mormînturilor celor
văruite, care din-afară se a-
rată frumóse, iar din-năuntru
sunt pline de ósele morților,
și de tótă necurăția. 28 Așa
și voĭ, din-afară vĕ arătațĭ
ómenilor dreptĭ; iar dinăun-
tru sunteți plinĭ de fățărie și
de fără-de-lege.
29 Vaĭ vouĕ cărturarilor și
fariseilor fățarnicĭ că zidițĭ
mormînturile proorocilor și
împodobițĭ gropile drepților.
30 Și ḑicețĭ: de am fi fost în
ḑilele părinților noștri n'am fi
fost părtași lor întru sânge-
le proorocilor. 31 Drept aceea
înși-vĕ mărturisițĭ de voĭ că
sunteți fiĭ aĭ acelor ce aŭ
omorît pre proorocĭ. 32 Și voĭ
împlinițĭ mĕsura părinților
voștri. 33 Șerpĭ, puĭ de năpârcĭ,
cum vețĭ scăpa de judecata

gheeneĭ ? 34 Pentru acésta
iată eŭ trimit la voĭ prooroci şi
înţelepţĭ şi cărturarĭ, şi dintru
dênşiĭ veţĭ ucide şi veţĭ res-
tigni, şi dintru dênşiĭ veţĭ bate
în sobórele vóstre, şi-ĭ veţĭ
goni din oraş în oraş. 35 Ca
să vie asupra vóstră tot sân-
gele drept carele s'a vĕrsat
pre pămînt, de la sângele luĭ
Avel celuĭ drept, până la sân-
gele Zahariei, fiul Varachieĭ,
pe carele l'aţĭ omorît între
biserică şi altar. 36 Amin gră-
esc voue, vor veni tóte preste
neamul acesta. 37 Ierusalime!
Ierusalime! cel ce aĭ omorît
pre proorocĭ, şi aĭ ucis cu pe-
tre pre ceĭ trimişĭ la tine;
de câte orĭ am vrut să adun
pre fiiĭ tĕĭ, în ce chip adună
găina puiĭ sĕĭ sub aripĭ, şi
nu aţĭ vrut. 38 Iată să lasă
voue casa vóstră pustie. 39 Că
ḑic voue, de acum nu mĕ
veţĭ maĭ vedea, până când
veĭ ḑice : bine-cuvîntat este
cel ce vine întru numele
Domnuluĭ.

CAP. XXIV.

Pentru pustiirea Ierusalimuluĭ, şi pentru stricarea bisericeĭ; pentru semnele sfîrşituluĭ lumeĭ şi ale venireĭ luĭ Christos; pentru ḑiua şi ceasul acela cum că nimenĭ nu o scie.

1 Şi eşind Iisus din biserică
mergea, şi s'aŭ apropiat că-
tre dênsul uceniciĭ luĭ, ca
să-ĭ arate luĭ zidurile biseri-
ceĭ. 2 Iar Iisus a ḑis lor : Ve-
deţĭ aceste tóte. Amin grăesc
voue, nu va rĕmânea aicĭ pia-
tră pre piatră, care să nu se
risipéscă.
3 Şi şeḑênd el pre muntele
Maslinilor s'aŭ apropiat că-
tre dênsul uceniciĭ luĭ deo-
sebĭ, ḑicênd: spune noue când
vor fi acestea? Şi care este
semnul venireĭ tale şi a sfîr-
şituluĭ veaculuĭ? 4 Şi rĕspun-
ḑênd Iisus a ḑis lor : Căutaţĭ
să nu vĕ amăgéscă cine-va
pre voĭ. 5 Că mulţĭ vor veni
întru numele meŭ, ḑicênd:
Eŭ sunt Christos; şi pre
mulţĭ vor înşela. 6 Şi veţĭ
auḑi de rĕsbóie şi veştĭ de
rĕsbóie; căutaţĭ să nu vĕ
spăimîntaţĭ, 7 Că se cuvine
tóte acestea să fie; ci încă
nu va fi atuncĭ sfîrşitul. 8 Că
se va scula neam preste neam
şi împĕrăţie preste împĕră-
ţie; şi va fi fómete şi ciume,
şi cutremure pre alocurea,
ci acestea tóte vor fi înce-
pĕtură a durerilor. 9 Atuncĭ
vĕ vor da pre voĭ în neca-
zurĭ, şi vĕ vor omorî pre voĭ;
şi veţĭ fi urîţĭ de tóte neamu-

rile pentru numele meŭ. 10 Şi
atuncĭ se vor sminti mulţĭ,
şi se vor vinde unul pe altul
şi vor urî unul pre altul.
11 Şi mulţĭ proorocĭ mincinoşi
se vor scula şi vor înşela
pre mulţĭ. 12 Şi pentru îm-
mulţirea fără-de-legeĭ, va rĕci
dragostea a multora. 13 Iar
cela ce va răbda până în sfîr-
şit, acela se va mântui. 14 Şi
se va propovădui acéstă evan-
gelie a împĕrăţieĭ întru tótă
lumea, întru mărturie la tóte
neamurile; şi atuncĭ va veni
sfîrşitul. 15 Decĭ când veţĭ
vedea urîciunea pustiireĭ,
care s'a ḑis prin Daniil proo-
rocul, stând în locul cel sânt
(cela ce citesce, să înţelégă);
16 Atuncĭ ceĭ din Iudea să
fugă la munţĭ, 17 Şi cel ce
va fi pre casă, să nu se po-
góre să iea ceva din casa sa,
18 Şi cel ce va fi în câmp,
să nu se întórcă înapoĭ să-şĭ
ia haina sa. 19 Iar vaĭ celor
ce vor avea în pântece, şi
celor ce vor apleca în ḑilele
acelea. 20 Ci rugaţi-vĕ, ca să
nu fie fuga vóstră iarna, nicĭ
sâmbătă. 21 Că va fi atuncĭ
necaz mare, carele nu a fost
din începutul lumeĭ până
acum, nicĭ va fi. 22 Şi de nu
s'ar fi scurtat ḑilele acelea,
nu s'ar fi mântuit tot trupul,
ci pentru ceĭ aleşĭ se vor
scurta ḑilele acelea. 23 Atuncĭ
de va ḑice voue cine-va:
iată aicĭ este Christos, saŭ
acolo; să nu credeţĭ. 24 Că
se vor scula Christoşĭ min-
cinoşĭ, şi proorocĭ mincinoşĭ,
şi vor da semne marĭ şi mi-
nunĭ, cât să amăgească de
va fi cu putinţă şi pre ceĭ
aleşĭ. 25 Iată maĭ înainte am
spus voue. 26 Decĭ de vor
ḑice voue iată în pustie este,
să nu eşiţĭ; iată în cămărĭ,
să nu credeţĭ.
27 Că precum se fulgerul de
la rĕsăriturĭ, şi se arată până
la apusurĭ, aşa va fi şi veni-
rea Fiiuluĭ omuluĭ. 28 Că unde
va fi trupul cel mort, acolo
se vor aduna vulturiĭ. 29 Insă
îndată după necazul acelor
ḑile, sórele se va întuneca,
şi luna nu 'şĭ va da lumina
sa, şi stelele vor cădea din
cer, şi puterile cerurilor se
vor clăti. 30 Şi atuncĭ se va
arăta semnul Fiiuluĭ omuluĭ
pre cer, şi atuncĭ vor plânge
tóte seminţiile pămîntuluĭ, şi
vor vedea pre Fiul omuluĭ
viind pre noriĭ ceruluĭ cu pu-
tere şi cu mărire multă. 31 Şi
va trimite pre îngeriĭ sĕĭ, cu
glas mare de trîmbiţă, şi vor
aduna pre ceĭ aleşĭ aĭ luĭ din
cele patru vînturĭ, de la mar-
ginile cerurilor până la mar-
ginile lor. 32 Iar de la smo-
chin vĕ învĕţaţĭ pildă: când
mlădiţa luĭ este móle şi în-
frunzesce, sciţĭ că aprópe este
vara. 33 Aşa şi voĭ, când veţĭ
vedea acestea tóte, să sciţĭ
că aprópe este lângă uşĭ.
34 Amin grăesc voue: Nu
va trece neamul acesta, până

când tóte acestea vor fi. 35 Ce-
rul și pămîntul vor trece, iar
cuvintele mele nu vor trece.
36 Iar de ḑiua acea și cea-
sul, nimenĭ nu scie, nicĭ în
geriĭ din cerurĭ, fără numaĭ
Tatăl meŭ singur. 37 Că pre-
cum a fost în ḑilele luĭ Noe,
așa va fi și venirea Fiuluĭ
omuluĭ. 38 Și precum era în
ḑilele cele maĭ 'nainte de po-
top, mânca și bea, se însura
și se mărita, până în ḑiua în-
tru care a intrat Noe în co-
rabie; 39 Și n'a sciut, până
când a venit potopul și a luat
pre toțĭ; așa va fi și veni-
rea Fiuluĭ omuluĭ. 40 Atuncĭ
doĭ vor fi în câmp, unul se
va lua și unul se va lăsa.
41 Două măcinând la móră,
una se va lua și una se va
lăsa.
42 Decĭ privegliațĭ, că nu
știțĭ în care ceas Domnul vo-
stru va veni. 43 Iar acésta să
scițĭ, că de ar sci stăpânul
caseĭ în care ceas va veni
furul, ar fi priveghiat, și n'ar
lăsa să-ĭ sape casa luĭ. 44 Pen-
tru acésta și voĭ fițĭ gata, că
în ceasul care nu gândițĭ,
Fiul omuluĭ va veni. 45 Óre,
cine este sluga cea credin-
ciósă și înțeléptă, pre care
l'a pus domnul sĕŭ preste
slugile sale, ca să le dea lor
hrană la vreme? 46 Fericită
este sluga aceea pre carele
viind Domnul sĕŭ îl va afla
făcênd așa. 47 Amin grăesc
vouĕ: că preste tóte averile
sale îl va pune pre eĭ. 48 Iar
de va ḑice acea slugă rea
întru inima sa: zăbovesce
Domnul meŭ a veni. 49 Și va
începe a bate pre soțiile sale
și a mânca și a bea cu be-
țiviĭ, 50 Veni-va Domnul slu-
geĭ aceia, în ḑiua întru care
nu aștéptă, și în ceasul în-
tru care nu scie, 51 Și-l va
tăia pre el în două, și par-
tea luĭ cu fățarniciĭ o va pune;
acolo va fi plângerea și scrîș-
nirea dinților.

CAP. XXV.

Pentru cele ḑece fecióre; pentru cel ce a luat talanțiĭ; pentru venirea luĭ Christos la judecată.

1 Atuncĭ se va asemĕna
împĕrăția cerurilor cu ḑece
fecióre, care luându-șĭ can-
delele lor, aŭ eșit întru în-
timpinarea Mireluĭ. 2 Și cincĭ
dintru ele eraŭ înțelepte;
iar cincĭ nebune. 3 Cele ne-
bune luându-șĭ candelele lor,
n'aŭ luat cu sine unt-de-lemn.
4 Iar cele înțelepte aŭ luat
unt-de-lemn în vasele lor,
cu candelele lor. 5 Și zăbo-

vindu-se Mirele, aŭ dormi-
tat tóte, și aŭ adormit. 6 Iar
la mieḑul nopțiĭ s'a făcut
strigare: Iată mirele vine,
eșițĭ întru întimpinarea luĭ.
7 Atuncĭ s'aŭ sculat tóte fe-
ciórele acelea și 'șĭ-aŭ îm-
podobit candelele lor. 8 Iar
cele nebune aŭ ḑis celor în-
țelepte: dați-ne nouĕ din un-
tul-de-lemn al vostru, că se
sting candelele nóstre. 9 Și
aŭ rĕspuns cele înțelepte,
ḑicênd: nu cum-va nu ne
va ajunge nouĕ și vouĕ?
ci maĭ bine mergețĭ la ceĭ
ce vînd și vĕ cumpĕrațĭ vouĕ.
10 Iar mergênd ele să cum-
pere, venit'a Mirele, și cele
ce eraŭ gata aŭ intrat cu
el la nuntă, și s'a închis ușa.
11 Iar maĭ pre urmă aŭ ve-
nit și cele-lalte feciore, ḑi-
cênd: Dómne, Dómne, des-
chide nouĕ. 12 Iar el rĕs-
punḑênd, a ḑis: Amin, ḑic
vouĕ, nu vĕ sciŭ pre voĭ.
13 Drept aceea priveghiațĭ,
că nu scițĭ ḑiua, nicĭ ceasul
întru carele Fiul omuluĭ va
veni.
14 Că în ce chip un om
mergênd departe a chemat
slugile sale, și le-a dat lor
avuția sa. 15 Și unuia i-a dat
cincĭ talanțĭ; iar altuia doĭ;
iar altuia unu, fiește-căruia
dupĕ puterea luĭ; și s'a dus
îndată. 16 Decĭ mergênd cel
ce luase cincĭ talanțĭ, a lucrat
cu dênșiĭ, și a făcut alțĭ cincĭ
talanțĭ. 17 Așișderea și cel cu
doĭ, a dobândit și acesta
alțĭ doĭ. 18 Iar cel ce luase
unul, ducêndu-se, a săpat
în pămînt și a ascuns argin-
tul Domnuluĭ sĕŭ. 19 Iar după
multă vreme, a venit Dom-
nul slugilor acelora, și a fă-
cut socotélă cu dênșiĭ. 20 Și
viind cel ce a luat cincĭ ta-
lanțĭ, a adus alțĭ cincĭ talanțĭ
ḑicênd: Dómne, cincĭ talanțĭ
mi-aĭ dat mie; iată alțĭ cincĭ
talanțĭ am dobândit cu eĭ.
21 Ḑis'a luĭ Domnul sĕŭ:
bine slugă bună și credin-
ciósă, preste puține aĭ fost
credincios, preste multe te
voiŭ pune; intră întru bucu-
ria domnuluĭ tĕŭ: 22 Și viind
și cel ce a luat doĭ talanțĭ,
a ḑis: Dómne, doĭ talanțĭ
mi-aĭ dat mie; iată alțĭ doĭ
talanțĭ am dobândit cu eĭ.
23 Ḑis'a luĭ Domnul sĕŭ: bine
slugă bună și credinciósă
preste puține aĭ fost credin-
cios, preste multe te voiŭ pune,
intră întru bucuria Domnuluĭ
tĕŭ. 24 Și viind și cel ce a luat
un talant, a ḑis: Dómne, te-am
sciut că ești om aspru, secerĭ
unde n'aĭ semănat, și adunĭ
de unde n'aĭ risipit, 25 Și te-
mêndu-mĕ m'am dus de am
ascuns talantul tĕŭ în pămînt;
iată, aĭ al tĕŭ. 26 Și rĕspun-
ḑênd Domnul sĕŭ, i-a ḑis luĭ:
slugă vicleană și leneșă, aĭ
sciut că secer unde n'am se-
mănat, și adun de unde n'am
răsipit. 27 Pentru acésta dar
se cuvenia ție să fi dat ar-

gintul meŭ schimbătorilor, și
viind eŭ, aș fi luat al meŭ
cu dobândă. 28 Luațĭ dar de
la el talantul, și îl dațĭ ce-
luĭ ce are ḑece talanțĭ. Că
tot celuĭ ce are i se va da
și îĭ va prisosi; 29 Iar de la
cel ce n'are, și cea ce i se
pare că are i se va lua de la
dênsul. 30 Și pre sluga cea ne-
trebnică, aruncați-l întru în-
tunericul cel maĭ din afară;
acolo va fi plângerea și scrîș-
nirea dinților.

31 Iar când va veni Fiul
omuluĭ întru mărirea sa și
toțĭ sânțiĭ îngerĭ cu dênsul, a-
tuncĭ vor ședea pre scaunul
măririeĭ sale.

32 Și se vor aduna înain-
tae luĭ tóte limbile; și îĭ va
despărți pre dênșiĭ unul de
altul, precum desparte păs-
torul oile din eḑĭ. 33 Și va
pune oile de-a-drépta luĭ; iar
eḑiĭ de-a-stânga. 34 Atuncĭ va
ḑice împăratul celor de-a-
drépta luĭ: venițĭ bine-cuvîn-
tațiĭ părinteluĭ meŭ, moște-
nițĭ împărăția care este gă-
tită vouĕ de la întemeierea
lumeĭ, 35 Că am flămânḑit, și
mi-ațĭ dat de am mâncat; am
însetat, și mi-ațĭ dat de am
bĕut; străin am fost și m'ațĭ
primit; 36 Gol, și m'ațĭ îm-
brăcat; bolnav am fost și
m'ațĭ cercetat; în temniță am
fost și ațĭ venit la mine. 37 A-
tuncĭ vor rĕspunde luĭ drepțiĭ
ḑicênd: Dómne, când te-am
vĕḑut flămând, și te-am hră-
nit? Saŭ însetat, și ți-am dat
de-aĭ bĕut? 38 Saŭ când te-am
vĕḑut străin, și te-am primit?
Saŭ gol, și te am îmbrăcat;
39 Saŭ când te-am vĕḑut bol-
nav, saŭ în temniță, și am venit
la tine? 40 Și rĕspunḑênd îm-
păratul, va ḑice lor: Amin
ḑic vouĕ, întru cât ațĭ făcut
unuia dintru acești frați aĭ
meĭ prea micĭ, mie ațĭ făcut.
41 Atuncĭ va ḑice și celor de-
a-stânga luĭ: Duceți-vĕ de la
mine blestemaților în focul
cel vecĭnic, carele este gătit
diavoluluĭ și îngerilor luĭ.
42 Că am flămânḑit, și nu
mi-ațĭ dat să mănânc; am
însetat, și nu mi-ațĭ dat să
beaŭ; 43 Străin am fost și
nu m'ațĭ primit; gol, și nu
m'ațĭ îmbrăcat pre mine, bol-
nav și în temniță, și nu m'ațĭ
cercetat pre mine. 44 Atuncĭ
vor rĕspunde și eĭ ḑicênd:
Dómne, când te am vĕḑut
flămând, saŭ însetat, saŭ
străin, saŭ gol, saŭ bolnav,
saŭ în temniță, și n'am slujit
ție? 45 Atuncĭ va rĕspunde lor,
ḑicênd: Amin grăesc vouĕ: In-
tru cât n'ațĭ făcut unuia din-
tru acești maĭ micĭ, nicĭ mie
n'ațĭ făcut. 46 Și vor merge
aceștia în munca vecĭnică; iar
drepțiĭ în viața vecĭnică.

CAP. XXVI.

Pentru pascele legeĭ; pentru ceea ce a uns pre Domnul cu mir; pentru cele ce a ḑis Iuda de mir; pentru vinderea luĭ Christos; pentru cina cea de taină; pentru rugăciunea luĭ Christos și pentru prinderea luĭ; pentru ducerea luĭ Christos la Caiafa; pentru lepădarea luĭ Petru.

1 Și a fost când a sĕ-
vîrșit Iisus tóte cuvintele a-
cestea, a ḑis ucenicilor sĕĭ:
2 Scițĭ că după două ḑile
pascele vor fi, și Fiul omuluĭ
se va da să se rĕstigniască.
3 Atuncĭ s'aŭ adunat arhie-
reiĭ, și cărturariĭ, și bătrîniĭ
poporuluĭ, în curtea arhie-
reuluĭ ce se numia Caiafa.
4 Și sfat aŭ făcut să prinḑă
pe Iisus cu vicleșug și să-l
omóre. 5 Și ḑicea: Nu în ḑiua
praznicului, ca să nu se face
turburare întru popor.
6 Iar fiind Iisus în Vitania
în casa luĭ Simon leprosul,
7 Venit'a la dênsul o muĭere
avênd un alabastru cu mir
de mult preț, și l'a turnat
pre capul luĭ, șeḑênd el. 8 Iar
uceniciĭ vĕḑênd le-a părut
rĕŭ, ḑicênd: Pentru ce se făcu
acéstă pagubă? 9 Că se putea
vinde acest mir drept mult,
și să se dea săracilor. 10 Iar
Iisus sciind, a ḑis lor: Pentru
ce dațĭ supĕrare muĭereĭ? Că
bun lucru a făcut cu mine.
11 Că pre săracĭ pururea îĭ
avețĭ cu voĭ; iar pre mine
nu mĕ avețĭ pururea. 12 Că
vĕrsând aceasta mirul acesta
pre trupul meŭ, spre îngro-
parea mea a făcut. 13 Amin
grăesc vouĕ: Orĭ unde se va
propovăduia evanghelia acés-
ta în tótă lumea, ḑice-se-va și
ce a făcut acésta întru pome-
nirea eĭ.
14 Atuncĭ unul din ceĭ douĭ-
spre-ḑece, carele se numia
Iuda Iscarioteanul, mergênd
la arhiereĭ, a ḑis lor: ce îmĭ
vețĭ da mie, și eŭ îl voĭ da
pre el vouĕ. 15 Iar eĭ i-aŭ
pus luĭ treĭ-ḑecĭ de arginți.
16 Și de atuncĭ căuta vreme
cu prilej ca să-l dea pre el.
17 Iar în ḑiua cea d'întâiŭ
a azimilor aŭ venit uceni-
ciĭ la Iisus, ḑicênd luĭ: Un-
de voescĭ să gătim ție să mă-
nâncĭ pascele? 18 Iar el a ḑis
lor: Mergețĭ în oraș la óre-
cine, și ḑicețĭ luĭ: Invĕță-
torul ḑice: vremea mea a-
própe este, la tine voiŭ să
fac pascele cu uceniciĭ meĭ.
19 Și aŭ făcut uceniciĭ pre-
cum le-a poruncit lor Iisus:
și aŭ gătit pascele. 20 Iar fă-
cêndu-se séră, a șeḑut cu ceĭ
douĭ-spre-ḑece ucenicĭ aĭ sĕĭ.
21 Și mâncând eĭ, a ḑis:
Amin grăesc vouĕ, că unul

din voĭ va să mĕ vîndă. 22 Iar
eĭ întristându-se fórte, aŭ în-
ceput a dice luĭ fieşte-care
dintr'înşiĭ: nu cum-va eŭ sunt,
Dómne? 23 Iar el rĕspundênd
a dis: Cela ce a întins cu
mine mâna in blid, acela va
să mĕ vîndă. 24 Ci Fiul omu-
luĭ va merge precum este
scris pentru el; dar vaĭ omu-
luĭ aceluia prin carele Fiul
omuluĭ se vinde; maĭ bine
ar fi fost luĭ de nu s'ar fi
născut omul acela. 25 Şi rĕs-
pundênd Iuda cel ce l'a vîn-
dut pre el a dis: nu cum-va
sunt eŭ, învĕţătorule? Dis'a
luĭ: Tu diseşĭ. 26 Deci, mân-
când eĭ, luând Iisus pânea
şi bine-cuvîntând a frânt,
şi a dat ucenicilor, şi a
dis: Luaţĭ, mâncaţĭ, acesta
este trupul meŭ. 27 Şi luând
paharul, şi mulţămind, a dat
lor, dicênd: 28 Beţĭ dintru
acesta toţĭ, că acesta este
sângele meŭ al legeĭ ceĭ nouĕ
carele pentru mulţĭ se varsă
spre iertarea pĕcatelor. 29 Că
dic vouĕ, că nu veĭ maĭ bea
de acum dintru acéstă ródă
a viţeĭ, până în diua acea
când o voĭ bea pre acésta
cu voĭ nouĕ întru împĕrăţia
Tatăluĭ meŭ. 30 Şi dând lau-
dă, a eşit în muntele Masli-
nilor. 31 Atuncĭ a dis lor Iisus:
Toţĭ voĭ vĕ veţĭ sminti întru
mine în nóptea acésta; că
scris este: Bate-voiŭ păstorul
şi se vor risipi oile turmeĭ?
32 Iar după ce voiŭ învia, voiŭ
merge maĭ înainte de voĭ în
Galileia. 33 Şi rĕspundênd Pe-
tru a dis luĭ: deşi toţĭ se
vor sminti întru tine, iar eŭ
nicĭ odată nu mĕ voiŭ sminti.
34 Dis'a Iisus luĭ: Amin dic
ţie, că întru acéstă nópte maĭ
nainte de a cânta cocoşul, de
treĭ orĭ te veĭ lepăda de mine.
35 Dis'a Petru luĭ: de mi s'ar
întêmpla şi a muri împreună
cu tine, nu mĕ voiŭ lepăda
de tine. Aşijderea încă şi toţĭ
uceniciĭ aŭ dis. 36 Atuncĭ
a venit împreună cu dênşiĭ
Iisus în satul ce se numesce
Ghetsimani; şi a dis ucenici-
lor: Şedeţĭ aicĭ până voĭ mer-
ge să mĕ rog acolo. 37 Şi luând
pre Petru şi pre ceĭ douĭ fiĭ aĭ
luĭ Zevedeiŭ, a început a se în-
trista şi a se mâhni. 38 A-
tuncĭ a dis lor Iisus: întristat
este sufletul meŭ până la
mórte. 39 Rĕmâneţĭ aci şi
priveghiaţĭ împreună cu mine.
Şi mergênd puţin maĭ îna-
inte, a cădut pre faţa sa ru-
gându-se şi dicênd: Părintele
meŭ, de este cu putinţă trécă
de la mine paharul acesta;
însă nu precum voesc eŭ, ci
precum tu.

40 Şi a venit către ucenicĭ şi
i-a aflat pre dênşiĭ dormind, şi
a dis luĭ Petru: Aşa n'aţĭ putut
un ceas a priveghia împreună
cu mine. 41 Priveghiaţĭ şi vĕ ru-
gaţĭ ca să nu intraţĭ în ispită,
că Duhul este osârduitor, iar
trupul neputincios. 42 Iarăşĭ
a două óră mergênd s'a ru-

gat, dicênd: Părintele meŭ,
de nu póte trece acest pahar
de la mine, ca să nu-l beaŭ
pre el, fie voia ta. 43 Şi vi-
ind, i-a aflat pre dênşiĭ iarăşĭ
dormind, că eraŭ ochiĭ lor în-
greuiaţĭ 44 Şi lăsându-ĭ pre
eĭ mergênd iarăşĭ s'a rugat
a treia óră, acelaşĭ cuvînt
dicênd. 45 Atuncĭ a venit la
uceniciĭ sĕĭ, şi le a dis lor:
Dormiţĭ de acum şi vĕ odih-
niţĭ; iată s'a apropiat ceasul
şi Fiul omuluĭ se va da în
mânile pĕcătoşilor. 46 Scu-
laţi-vĕ să mergem; iată s'a
apropiat cela ce m'a vîndut.
47 Şi încă el grăind, iată Iu-
da unul din ceĭ douĭ-spre-
dece a venit, şi împreună cu
el popor mult, cu şăbiĭ şi
cu fuştĭ, trimişĭ de arhiereĭ
şi de bătrîniĭ poporuluĭ. 48 Iar
cela ce 'l vînduse pre el,
le-a dat lor semn, dicênd:
pre carele voiŭ săruta, acela
este, prindeţi-l pre el. 49 Şi
îndatăşĭ apropiindu-se de Iisus
a dis: bucură-te, învĕţătorule!
şi l'a sărutat pre el. 50 Iar
Iisus a dis luĭ: Prietene, pen-
tru ce aĭ venit? Atuncĭ apro-
piindu-se eĭ, aŭ pus mânile
pe Iisus şi l-a prins pre el.
51 Şi iată unul din ceĭ ce era
cu Iisus întindêndu-şĭ mâna
'şĭ-a scos sabia sa; şi lovind
pre sluga arhiereuluĭ, i-a tă-
iat urechia luĭ. 52 Atuncĭ a
dis Iisus luĭ: întórce sabia ta
în loculeĭ: că toţĭ ceĭ ce scot
sabie, de sabie vor muri.
53 Aŭ ţi se pare, că nu pot
a ruga acum pre Tatăl meŭ
şi să-mĭ pue mie înainte maĭ
mult de cât douĕ-spre-dece
legiunĭ de îngerĭ. 54 Dar
cum se vor plini scriptu-
riie, care dic că aşa se cade
să fie? 55 Intr'acelaşĭ ceas a
dis Iisus popórelor: că la un
tâlhar aţĭ eşit cu săbiĭ şi cu
fuştĭ să mĕ prindeţĭ pre mine?
în tóte dilele la voĭ şedeam,
învĕţând în biserică şi nu
m'aţĭ prins pre mine. 56 Insă
acestea tóte s'aŭ făcut, ca să
se plinească scripturile proo-
rocilor; atuncĭ uceniciĭ toţĭ
lăsându-l pre el, aŭ fugit.

57 Iar eĭ prindênd pre Iisus,
l'aŭ dus la Caiafa arhiereul,
unde cărturariĭ şi bătrîniĭ
eraŭ adunaţĭ. 58 Iar Petru
mergea după el de departe,
până la curtea archiereuluĭ;
şi, întrând în lăuntru, şedea
cu slugile, să vadă sfîrşitul.
59 Iar arhiereiĭ şi bătrîniĭ, şi
tot sfatul, căutaŭ mărturie
mincinósă asupra luĭ Iisus,
ca să'l omóre pre el. 60 Şi
n'a aflat; şi multe mărturiĭ
mincinóse viind de faţă, n'aŭ
aflat; iar maĭ pe urmă viind
douĕ mărturiĭ mincinóse, aŭ
dis. 61 Acesta a dis: pot să
stric biserica luĭ Dumnedeŭ,
şi în treĭ dile să o zidesc
pre dînsa. 62 Şi, sculându-se
arhiereul, a dis luĭ: nimica
nu rĕspundĭ, ce aceştia măr-
turisesc asupra ta? 63 Iar Iisus
tăcea; şi rĕspundênd arhie-

reul, a ḑis luĭ: juru-te pre
Dumneḑeul cel viŭ ca să
spuĭ nouĕ de eştĭ tu Christos,
fiiul luĭ Dumneḑeŭ. 64 Ḑis'a
Iisus luĭ: Tu aĭ ḑis; însă
ḑic vouĕ: De acum veţĭ ve-
dea pre Fiul omuluĭ şeḑênd
de a drépta Putereĭ, şi viind
pre noriĭ ceruluĭ. 65 Atuncĭ
arhiereul 'şĭ-a rupt haĭnele
sale ḑicênd: că a hulit; ce ne
maĭ trebuesc alte mărturiĭ?
Iată acum aţĭ auḑit hula luĭ.
66 Ce vĕ pare vouĕ? Iar eĭ
rĕspunḑênd, aŭ ḑis: vino-
vat este morţeĭ. 67 Atuncĭ aŭ
scuipat în obrazul luĭ, şi cu
pumniĭ l'aŭ bătut; iar alţiĭ
ĭĭ da palme, ḑicênd: 68 Proo-
rocesce nouĕ, Christóse, cine
este cel ce te-a lovit? 69 Iar
Petru şedea afară în curte;
şi a venit la el o slujnică
ḑicênd: şi tu eraĭ cu Iisus
Galileanul. 70 Iar el s'a lepă-
dat înaintea tuturora ḑicênd:
nu sciŭ ce ḑicĭ. 71 Şi eşind
el la pórtă, l'a vĕḑut pre el
alta, şi a ḑis celor de acolo:
şi acesta era cu Iisus Naza-
rineanul. 72 Şi iarăşĭ s'a lepă-
dat cu jurămînt: că nu sciŭ
pre omul acesta. 73 Iar preste
puţin, apropiindu-se ceĭ ce
sta, aŭ ḑis luĭ Petru: adevĕ-
rat şi tu dintr'înşiĭ eştĭ, că
şi graiul tĕŭ arătat te face
pre tine. 74 Atuncĭ a început
a se blestema şi a se jura
că nu sciŭ pre omul acesta;
şi îndată cocoşul a cântat.
75 Şi 'şĭ-a adus aminte Petru
de cuvîntul luĭ Iisus ce ĭĭ
ḑisese luĭ: că maĭ 'nainte
de a cânta cocoşul, de treĭ
orĭ te veĭ lepăda de mine,
şi eşind afară a plâns cu
amar.

CAP. XXVII.

Pentru ducerea luĭ Christos la Pilat din Pont; pentru Iuda ce s'a căit; pentru judecata, ocara, bătaia, muncile şi rĕstignirea; pentru cererea trupuluĭ Domnuluĭ să se îngrópe, şi pentru strejariĭ mormîntuluĭ.

1 Iar dacă s'a făcut ḑiuă,
sfat aŭ făcut toţiĭ arhiereiĭ
şi bătrîniĭ poporuluĭ asupra
luĭ Iisus, ca să'l omóre pre
el. 2 Şi legându-l pre dênsul,
l'aŭ dus şi l'aŭ dat domnu-
luĭ Pilat din Pont.
3 Atuncĭ vĕḑênd Iuda cel
ce l'a vîndut pre el că s'a
judecat spre mórte, căindu-se,
a întors ceĭ treĭ-ḑecĭ de ar-
ginţĭ arhiereilor şi bătrînilor,
ḑicênd: 4 Greşit'am de am
vîndut sânge nevinovat. Iar
eĭ ĭ-aŭ ḑis: ce este nouĕ?
tu veĭ vedea. 5 Şi, aruncând
arginţiĭ în biserică, s'a dus de
acolo, şi mergênd s'a spân-

ḑurat. 6 Iar archiereiĭ, luând
arginţiĭ, aŭ ḑis: nu se cuvine
a-ĭ pune pre aceştia în cor-
vana, de vreme ce preţ de
sânge este. 7 Şi sfat făcênd
aŭ cumpĕrat cu eĭ ţarina o-
laruluĭ, pentru îngroparea
străinilor. 8 Pentru aceea s'a
numit ţarina aceea ţarina
sângeluĭ, până în ḑiua de as-
tăḑĭ. 9 Atuncĭ s'a plinit ceea
ce s'a ḑis prin proorocul Iere-
mia ce ḑice: Şi a luat treĭ-
ḑecĭ de arginţĭ, preţul celuĭ
preţuit, carele s'a preţuit de
fiiĭ luĭ Israil, 10 Şi ĭ-a dat pre
eĭ pre ţarina olaruluĭ, precum
mi-a spus mie Domnul. 11 Iar
Iisus sta înaintea dregĕtoruluĭ;
şi l'a întrebat pre el dregĕto-
rul, ḑicênd: tu eştĭ împăratul
Iudeilor? Iar Iisus a ḑis luĭ:
Tu ḑicĭ. 12 Şi când grăia asu-
pra luĭ arhiereiĭ şi bătrîniĭ
nimic nu respundeaŭ. 13 Atuncĭ
a ḑis Pilat luĭ: nu auḑĭ câte
mărturisesc asupra ta? 14 Şi
nu ĭ-a rĕspuns luĭ la nicĭ
un cuvînt, cât se mira dre-
gĕtorul fórte. 15 Iar la praznic
avea obiceiŭ dregĕtorul să
sloboḑiască poporuluĭ un vi-
novat, pre carele vrea eĭ.
16 Şi avea atuncĭ un vinovat
vestit ce se numia Varavva.
17 Decĭ, adunându se eĭ, aŭ ḑis
luĭ Pilat: Pre care voiţĭ să
vĕ sloboḑesc vouĕ? Pre Va-
ravva, séŭ pre Iisus ce se
ḑice Christos? 18 Că scia că
pentru pizmă l-aŭ dat pre
el. 19 Şi şeḑênd el pre scaun
la judecată, a trimis la dên-
sul muĭerea luĭ ḑicênd: nimic
ţie şi dreptuluĭ acestuia, că
multe am pătimit astăḑĭ în
vis pentru dênsul. 20 Iar ar-
hiereiĭ şi bătrîniĭ aŭ plecat
pre popóre ca să céră pre
Varavva, iar pre Iisus să-l
piarḑă. 21 Şi rĕspunḑênd dre-
gĕtorul a ḑis lor: pre carele
voiţĭ dintr'amîndoĭ să vĕ slo-
boḑesc vouĕ? Iar eĭ aŭ ḑis:
pre Varavva. 22 Ḑis'a lor Pi-
lat: dar ce voiŭ face luĭ Iisus
ce se ḑice Christos? Ḑis'aŭ
luĭ toţĭ: să se rĕstignéscă.
23 Iar dregĕtorul a ḑis: dar
ce rĕŭ a făcut? Iar eĭ maĭ
vîrtos striga, ḑicênd: să se
rĕstignească. 24 Decĭ vĕḑênd
Pilat că nimic nu foloses-
ce, ci maĭ multă gâlcévă
se face, luând apă, 'şĭ-a spă-
lat mânile înaintea poporu-
luĭ, ḑicênd: nevinovat sunt
de sângele dreptuluĭ acestuia;
voĭ veţĭ vedea. 25 Şi rĕspun-
ḑênd tot poporul a ḑis: sân-
gele luĭ asupra nóstră şi a-
supra feciorilor noştrĭ. 26 A-
tuncĭ le-a sloboḑit lor pre
Varavva; iar pre Iisus bătên-
du-l l'a dat să se rĕstignéscă.
27 Atuncĭ ostaşiĭ dregăto-
ruluĭ, ducênd pre Iisus în di-
van, adunat'aŭ de la dênsul
tótă mulţimea ostaşilor. 28 Şi
desbrăcându-l pre el, l'aŭ îm-
brăcat cu hlamidă roşie, 29 Şi
împletind cunună de spinĭ,
aŭ pus în capul luĭ, şi tres-
tie în drépta luĭ, şi îngenun-

chind înaintea luĭ, îșĭ băteaŭ
joc de el, ḑicênd: Bucură-te
împăratul Iudeilor! 30 Și scui-
pând asupra luĭ, aŭ luat tres-
tia și îl băteaŭ pre el preste
cap. 31 Și dacă l'aŭ batjoco-
rit pre dênsul, aŭ desbrăcat
de pre el hlamida, și l'aŭ
îmbrăcat în hainele sale, și
l'aŭ dus pre dînsul să-l rĕs-
tignească. 32 Iar eșind afară,
aŭ aflat pre un om Cirinean,
anume Simon, pre acesta l'aŭ
silit să ducă crucea luĭ.
+33 Și viind la locul ce se
numesce Golgota, carele se
ḑice locul căpĕţîneĭ, 34 I-aŭ
dat luĭ să bea oțet ameste-
cat cu fiere; și gustând, nu
vrea să bea. 35 Iar după ce
l'aŭ rĕstignit pre el, aŭ îm-
părțit hainele luĭ, puind sorțĭ,
ca să se plinească ceea ce
s'a ḑis de proorocul: Împăr-
țit-aŭ hainele mele loruși,
și pentru cămașa mea aŭ a-
runcat sorțĭ. 36 Și șeḑênd, îl
păzia pre el acolo. 37 Și-aŭ
pus deasupra capuluĭ luĭ vina
luĭ scrisă: **Acesta este Iisus,
împăratul Iudeilor.** 38 A-
tuncĭ aŭ rĕstignit împreună
cu dînsul doĭ tâlharĭ: unul
de-a-drépta și altul de-a-
stânga.
39 Iar ceĭ ce trecea îl hu-
lia pre dênsul clătind cu ca-
petele lor și ḑicênd: 40 Cela
ce stricĭ biserica și în treĭ
ḑile o zidescĭ, mântuesce-te
pre tine însuțĭ: de eștĭ Fiiul
luĭ Dumneḑeŭ, pogóră-te de
pre cruce. 41 Așijderea încă
și arhiereiĭ batjocorindu-l, îm-
preună cu cărturariĭ și cu bă-
trîniĭ, și cu fariseiĭ, ḑicea:
42 Pre alțiĭ a mântuit, iar pre
sineșĭ nu póte să se mân-
tuiască; de este împăratul
luĭ Israil, pogóre-se acum de
pre cruce și să credem în-
tr'însul. 43 Nădĕjduia spre
Dumneḑeŭ; izbăvéscă-l acum
pre dênsul, de îl voeşte pre
el, că a ḑis: că fiiul luĭ
Dumneḑeŭ sunt. 44 Aseminea
și tâlhariĭ ceĭ ce era împreu-
nă cu el rĕstigniţĭ îl ocăria
pre el. 45 Iar de la al șéselea
ceas, întuneric s'a făcut preste
tot pămêntul, până la al
nouĕle ceas. 46 Iar în ceasul al
nouĕle a strigat Iisus cu glas
mare, ḑicênd: Ili, Ili, Lima
Savahthani: adică Dumne-
ḑeul meŭ, Dumneḑeul meŭ,
căcĭ m'aĭ lăsat. 47 Iar óre-ca-
riĭ din ceĭ ce sta acolo au-
ḑind, ḑicea: că pre Ilie strigă
acesta. 48 Și îndată alergând
unul dintr'înșiĭ, și luând un
burete, l'a umplut de oțet,
și puindu-l într'o trestie, l'a
adăpat pre el. 49 Iar ceĭ-lalțĭ
ḑicea: lasă să vedem, aŭ ve-
ni-va Ilie ca să'l mântuĭască
pre el? 50 Iar Iisus iarășĭ stri-
gând cu glas mare, 'șĭ-a dat
Duhul. 51 Și iată catapeteas-
ma bisericeĭ s'a rupt în două,
de sus până jos; și pămîntul
s'a cutremurat, și pietrile s'aŭ
despicat. 52 Și mormînturile
s'aŭ deschis; și multe tru-

purĭ ale sânţilor ce adormise,
s'aŭ sculat. 53 Și eșind din
mormînturĭ, după învierea
luĭ, a venit în sânta cetate
și s'aŭ arătat multora. 54 Iar
sutașul și ceĭ ce era împreună
cu el păzind pre Iisus, vĕ-
ḑênd cutremurul și cele ce
s'aŭ făcut, s'aŭ înfricoșat fórte
ḑicênd: adevĕrat fiŭ al luĭ
Dumneḑeŭ a fost acesta.
55 Și era acolo și muĭerĭ
multe de departe privind, care
mersese după Iisus din Ga-
lileea, slujind luĭ. 56 Intre care
era Maria Magdalina, și Maria
muma luĭ Iacov, și a luĭ Iosif,
și muma fiilor luĭ Zevedeĭ.
57 Iar, făcêndu-se séră, a ve-
nit un om bogat din Ari-
matea, numele luĭ Iosif, ca-
rele și el fusese ucenic al
luĭ Iisus. 58 Acesta viind la
Pilat, a cerut trupul luĭ Iisus.
59 Atuncĭ Pilat a poruncit să
se dea trupul, și luând Iosif
trupul, l'a înfășurat în gulgiŭ
curat. 60 Și l-a pus pre el în-
tr'un mormînt noŭ al sĕŭ,
pre carele îl săpase în piatră,
și prăvălind o piatră mare
pre ușa mormîntuluĭ, s'a dus.
61 Și era acolo Maria Magda-
lina, și cea-l'altă Marie, șe-
ḑênd în preajma mormîn-
tuluĭ.
62 Iar a doua ḑi, care este
după Vinerĭ, s'aŭ adunat ar-
hiereiĭ și fariseiĭ la Pilat, ḑi-
cênd: 63 Dómne, adusu-ne-am
aminte că înșelătorul acela
a ḑis, încă fiind viŭ: după
treĭ ḑile mĕ voiŭ scula. 64 Decĭ
porunceşte să se întăriască
mormîntul până a treia ḑi,
ca nu cumva, viind uceniciĭ
luĭ nóptea, să-l fure pre el,
și să ḑică poporuluĭ că s'a
sculat din morțĭ; și va fi ră-
tăcirea cea de apoĭ maĭ rea
de cât cea dintâiŭ. 65 Ḑis-a
lor Pilat: avețĭ custodie; mer-
gețĭ de întărițĭ cum știțĭ. 66 Iar
eĭ mergênd, aŭ întărit mor-
mîntul, pecetluind piatra, îm-
preună cu custodia.

CAP. XXVIII.

Pentru învierea Domnuluĭ; pentru cercetarea muĭerilor la mormînt; pentru strejariĭ mormîntuluĭ ce aŭ fost marturĭ aĭ înviereĭ; pentru arătarea luĭ Christos Apostolilor și muĭerilor, în Galileia

1 Iar Sâmbăta târziŭ, întru
ceea ce lumina spre una din
Sâmbete, aŭ venit Maria Mag-
dalina și cea-laltă Marie, să
vaḑă mormîntul. 2 Și iată cu-
tremur mare s'a făcut; că
îngerul Domnuluĭ pogorîn-
du-se din cer, și viind a pră-
vălit piatra de pre ușă și
ședea d'asupra eĭ. 3 Și era

vederea luĭ ca fulgerul, și
îmbrăcămintea luĭ albă ca ză-
pada. 4 Și de frica luĭ s'aŭ
cutremurat ceĭ ce păzia, și
s'aŭ făcut ca nisce morțĭ.
5 Iar îngerul, rĕspundênd, a
ḑis muĭerilor: Nu vĕ temețĭ
voĭ, că sciŭ că pre Iisus cel
rĕstignit căutațĭ. 6 Nu este
aicea, că s'a sculat precum
a ḑis; venițĭ de vedețĭ locul
unde a zăcut Domnul. 7 Și,
degrab mergênd, spunețĭ uce-
nicilor luĭ că s'a sculat din
morțĭ, și iată va merge
maĭ 'nainte de voĭ în Gali-
lea; acolo vețĭ vedea pre dîn-
sul: iată am spus vouĕ. 8 Și,
eșind degrab de la mormînt,
cu frică și cu bucurie mare,
aŭ alergat să vestiască uce-
nicilor luĭ. 9 Și când mer-
gea ele să spue ucenicilor
luĭ, iată Iisus le-a întîmpinat
pre dênsele, ḑicênd: Bucu-
rațĭ-vĕ; iar ele, apropiindu-se,
aŭ cuprins piciórele luĭ și s'aŭ
închinat luĭ. 10 Atuncĭ a ḑis
lor Iisus: nu vĕ temețĭ, mer-
gețĭ și vestițĭ fraților meĭ, ca
să mérgă în Galilea, și acolo
mĕ vor vedea. 11 Iar mergênd
ele, iată uniĭ din strejarĭ viind
în cetate, aŭ vestit arhierei-
lor tóte cele ce s'aŭ făcut
12 Și, adunându-se împreun.
cu bătrîniĭ și sfat făcênd,
argințĭ mulțĭ aŭ dat ostași-
lor, ḑicênd: 13 Ḑicețĭ că uce-
niciĭ luĭ nóptea viind l'aŭ
furat pre el dormind noĭ. 14 Și
de se va auḑi acésta la dre-
gătoriul, noĭ îl vom potoli
pre el, și pre voĭ fără de
grijă vĕ vom face. 15 Iar eĭ
luând argințiĭ, aŭ făcut cum
i-aŭ învĕțat, și s'a vestit cu-
vîntul acesta între Iudeĭ, până
astăḑĭ.
16 Iar ceĭ un-spre-ḑece uce-
nicĭ, aŭ mers în Galilea,
în muntele unde le-a porun-
cit lor Iisus. 17 Și vĕḑêndu-l
pre el s'aŭ închinat luĭ; iar
uniĭ s'aŭ îndoit. 18 Și, apro-
piindu-se Iisus le-a grăit lor,
ḑicênd: Datu-mi-s'a tótă stă-
pânirea, în cer și pre pă-
mînt. 19 Drept aceia mergênd,
învĕțațĭ tóte neamurile, bote-
zându-ĭ pre eĭ în numele Ta-
tăluĭ, și al Fiiuluĭ, și al sân-
tuluĭ Duh. 20 Invĕțându-ĭ pre
dênșiĭ să păzéscă tóte câte
am poruncit vouĕ. Și iată, eŭ
cu voĭ sunt în tóte ḑilele până
în sfîrșitul veaculuĭ, Amin.

AMIN

Gall Mihail
Cl III A 1929

SÂNTA EVANGHELIE

CEA DE LA

MARCU

CAP. I.

Pentru Ioan când a botezat pre Domnul în Iordan; pentru chemarea luĭ Petru și a luĭ Andreĭ, și a fiilor luĭ Zevedeĭ; pentru cel ce se îndrăcia; pentru sócra luĭ Petru; pentru ceĭ ce s'aŭ vindecat de felurĭ de bóle; pentru leprosul.

1 Inceperea Evangheliei a luĭ
Iisus Christos Fiiul luĭ Dum-
neḑeŭ. 2 Precum s'a scris în
prooroci: Iată eŭ trimit pre
îngerul meŭ înaintea fețeĭ
taleĭ carele va găti calea ta
înaintea ta. 3 Glasul celuĭ ce
strigă în pustie: Gătițĭ calea
Domnuluĭ, drepte facețĭ că-
rările luĭ. 4 Era Ioan botezând
în pustie și propovăduind bo-
tezul pocăințeĭ întru ĭertarea
pĕcatelor. 5 Și mergea la dîn-
sul tótă laturea Iudeeĭ, și Ie-
rusalimneniĭ, și se boteza toțĭ
în rîul Iordanuluĭ de la dên-
sul, mărturisindu-șĭ pĕcatele
lor. 6 Și era Ioan îmbrăcat
cu perĭ de cămilă, și brâŭ
de curea împrejurul mijlo-
culuĭ, și mânca acride și micre
sĕlbatică. 7 Și propovăduia
ḑicênd: Vine după mine cel
maĭ tare de cât mine, căruia
nu sunt vrednic plecându-mĕ
să-ĭ desleg cureaua încălță-
mintelor luĭ. 8 Eŭ adică v'am
botezat pre voĭ cu apă; iar
acela vĕ va boteza pre voĭ cu
Duh sânt.
9 Și a fost în ḑilele acelea
a venit Iisus din Nazaretul
Galileeĭ, și s'a botezat de la
Ioan în Iordan, 10 Și îndatăși
eșind din apă, a vĕḑut ce-
rurile deschise, și Duhul ca

un porumb pogorîndu - se
preste dênsul. 11 Şi glas a fost
din cerurî: Tu eştî Fiiul meŭ
cel iubit întru care bine-am
voit.
12 Şi îndată l'a scos pre
dênsul Duhul în pustie. 13 Şi
era acolo în pustie patru-ḑecî
de ḑile, ispitindu-se de sata-
na; şi era cu fiarele; şi în-
geriî slujia luî. 14 Şi după ce
s'a prins Ioan, a venit Iisus în
Galileea, propovăduind Evan-
ghelia împărăţieî luî Dum-
neḑeŭ. 15 Şi ḑicênd: Că s'a
plinit vremea, şi s'a apropiat
împărăţia luî Dumneḑeŭ, po-
căiţi-vĕ şi credeţi în Evan-
ghelie.
16 Şi umblând pre lângă
marea Galileeî, a vĕḑut pre
Simon, şi pre Andreî fratele
luî, aruncând mréja în mare,
(că eraŭ pescarî). 17 Şi le-a
ḑis lor Iisus: Veniţi după
mine, şi vĕ voî face pre voî
a fi vênătorî de ómenî. 18 Şi
îndatăşî lăsându-şî mrejele
aŭ mers după dênsul. 19 Şi
de acolo mergênd maî 'na-
inte puţin, aŭ vĕḑut pre Ia-
cob al luî Zevedeî, şi pre
Ioan, fratele luî, dregêndu-şî
eî mrejele în corabie. 20 Şi
îndatăşî i-a chemat pre dîn-
şiî; şi lăsând pre tatăl lor
Zevedeî, în corabie împreună
cu năimiţiî, s'aŭ dus după dên-
sul. 21 Şi a intrat în Caper-
naum, şi îndată Sâmbăta in-
trând în Sinagogă, învĕţa.
22 Şi se spăimînta toţî de în-
vĕţătura luî, că era învĕţân-
du-î pre eî ca cela ce are
putere, iar nu ca cărturariî.
23 Şi era în Sinagoga lor
un om cu duh necurat, şi a
strigat grăind: 24 Lasă ce este
noĕ şi ţie Iisuse Nazarinea-
nule? Aî venit să ne pîerḑî
pre noî? Te sciŭ pre tine
cine eştî, Sântul luî Dum-
neḑeŭ. 25 Iar Iisus l'a certat
pre el grăind: Tacî şi eşî din-
tr'însul. 26 Şi l'a scuturat pre
el duhul cel necurat, şi stri-
gând cu glas mare, a eşit
dintr'însul. 27 Şi s'aŭ spăi-
mîntat toţî, cât se întreba
între sine grăind: Ce este
acésta? Ce este acéstă învĕ-
ţătură nouă? Că cu stăpâ-
nire poruncesce şi duhurilor
celor necurate, şi îl ascultă
pre dênsul. 28 Şi a eşit îndată
vestea în tótă laturea Gali-
leeî.
29 Şi îndată eşind din Si-
nagogă, a venit în casa luî
Simon şi a luî Andreî, cu
Iacov şi cu Ioan. 30 Iar sócra
luî Simon, zăcea aprinsă de
frigurî; şi îndată a spus luî
pentru dênsa. 31 Şi viind o a
rădicat pre ea, apucându-o
de mână, şi o a lăsat pre
dênsa frigurile îndată, şi slu-
jia lor. 32 Iar făcêndu-se séră,
când apune sórele, aducea
la dênsul pre toţî bolnaviî şi
îndrăciţiî. 33 Şi tótă cetatea
era adunată la uşă. 34 Şi a
vindecat pre mulţî carî pă-
timea rĕŭ de multe felurî de

bóle, şi mulţî dracî a gonit,
şi nu lăsa să grăiască draciî,
căcî scia că el este Christos.
35 Şi a doua ḑi fórte de nóp-
te sculându-se a eşit, şi s'a
dus în loc pustiŭ, şi acolo
se ruga. 36 Şi a mers după
el Simon, şi ceî ce era cu el.
37 Şi găsindu-l pre dênsul, i-a
ḑis luî: Că toţî te caută. 38 Şi
a grăit lor: Să mergem în o-
raşele şi în satele ce sunt maî
aprópe, ca să propovăduesc şi
acolo; că spre acésta am ve-
nit. 39 Şi propovăduia în adu-
nările lor, în tótă Galileea,
şi draciî scotea. 40 Şi a venit
la dênsul un lepros, rugân-
du-l pre el, şi îngenuchind
înaintea luî, şi ḑicênd luî: că
de veî vrea poţî să mĕ cu-
răţescî pre mine. 41 Iar luî
Iisus făcêndu-i-se milă, a tins
mâna sa şi s'a atins de el
şi i-a ḑis luî: Voesc, cură-
ţesce-te. 42 Şi ḑicênd el, în-
dată s'a depărtat de la dênsul
lepra, şi s'a curăţit. 43 Şi rĕs-
tindu-se către dênsul numaî
de cât l'a slobodit pre el.
44 Şi i-a ḑis luî: Veḑî nimĕ-
ruî nimic să nu spuî; ci mergî
de te arată preotuluî, şi du
pentru curăţenia ta, cele ce
a poruncit Moisi, întru măr-
turie lor. 45 Iar el eşind a în-
ceput a propovădui multe, şi
a vesti cuvîntul, cât nu maî
putea el aievea să intre în
cetate, ci era afară în locurî
pustiî, şi venia la el de pre-
tutindenea.

CAP. II.

Pentru slăbănogul ce se purta de patru; pentru Iisus când a mâncat cu vameşiî; pentru uceniciî când smulgeaŭ spice Sâmbăta.

1 Şi aŭ intrat iarăşî în Ca-
pernaum după câte-va ḑile;
şi s'a auḑit că este în casă.
2 Şi îndată s'aŭ adunat mulţî
câţî nu maî putea încăpea
nicî pre lângă uşă Şi grăia
lor cuvîntul. 3 Şi a venit la
el aducênd un slăbănog, ca-
rele se purta de patru. 4 Şi
neputênd eî a se apropia de
el pentru popor, a descoperit
casa unde era, şi spărgênd
aŭ pogorît patul în care ză-
cea slăbănogul. 5 Iar Iisus
vĕḑênd credinţa lor, a ḑis
slăbănogului: Fiule, iartă-ţi-se
ţie pĕcatele tale. 6 Şi era a-
colo uniî din cărturarî şe-
ḑênd, şi cugetând întru ini-
mile sale. 7 Ce, acesta aşa
grăesce hule? Cine póte a
ierta pĕcatele, fără numaî u-
nul Dumneḑeŭ? 8 Şi îndată
cunoscênd Iisus cu Duhul

că așa cugetaŭ accia întru
sine, le-a ḑis lor: Ce cuge-
tațĭ acestea întru inimile vós-
tre? 9 Ce este maĭ lesne a
ḑice slăbănoguluĭ: Iartă-ți-se
ție pĕcatele, saŭ a ḑice: scólă
și-țĭ ridică patul tĕŭ și um-
blă? 10 Ci ca să sciți că pu-
tere are Fiul omuluĭ pre pă-
mînt a ierta păcatele; (a ḑis
slăbănoguluĭ). 11 Ție ḑic: scó-
lă și îțĭ ridică patul tĕŭ și
mergĭ la casa ta. 12 Și s'a
sculat îndată, și rădicându-șĭ
patul a eșit înaintea tuturor,
cât se spăimînta toțĭ, și lău-
uda pre Dumneḑeŭ, ḑicênd:
că nicĭ o dată nu am maĭ
vĕḑut asa.
13 Și a eșit iarășĭ la mare,
și tótă mulțimea venia la el,
și îĭ învĕța pre dênșiĭ. 14 Și
trecênd a vĕḑut pre Levi al
luĭ Alfeŭ șeḑênd la vamă, și
i-a ḑis luĭ: Vino după mine;
și sculându-se a mers după
dênsul. 15 Și a fost când a
șeḑut în casa luĭ, și mulțĭ
vameșĭ și pĕcătoșĭ, ședeaŭ îm-
preună cu Iisus, și cu uce-
niciĭ luĭ, că eraŭ mulțĭ și
mergeaŭ după el. 16 Iar cărtu-
rariĭ și fariseiĭ vĕḑêndu-l pre
el că mănâncă cu vameșiĭ și
cu pĕcătoșiĭ, aŭ ḑis uceni-
cilor luĭ: ce este că cu va-
meșiĭ și cu pĕcătoșiĭ mănâncă
și bea? 17 Și auḑind Iisus, a
ḑis lor: N'aŭ trebuință ceĭ
sănătoșĭ de doctor, ci ceĭ bol-
navĭ, că nu am venit să chiem
pre ceĭ drepțĭ, ci pre ceĭ pĕ-
cătoșĭ la pocăință.
18 Și eraŭ uceniciĭ luĭ Ioan
și aĭ fariseilor carĭ postiaŭ. Și
aŭ venit și aŭ ḑis luĭ: pentru
ce uceniciĭ luĭ Ioan și aĭ
fariseilor postesc; iar uce-
niciĭ tĕĭ nu postesc? 19 Și
a ḑis lor Iisus: Aŭ dóră pot
fiiĭ nunțeĭ să postéscă până
când este mirele cu dênșiĭ?
Câtă vreme aŭ pre Mirele cu
eĭ, nu pot să postéscă. 20 Iar
vor veni ḑile, când se va lua
de la dênșiĭ Mirele și atuncĭ
vor posti întru acele ḑile.
21 Și nimenĭ nu cóse petic
de pânză nouĕ la haină ve-
che; iar de nu, îșĭ ia plini-
rea luĭ cel noŭ de la cea
veche, și maĭ rea spărtură
se face. 22 Și nimenĭ nu pune
vin noŭ în foĭ vechĭ; iar de
nu, sparge vinul cel noŭ foiĭ;
și vinul se varsă, și foiĭ pier;
ci vinul noŭ în foĭ noĭ se cu-
vine să se pue.
23 Și a fost când mergea
el Sâmbăta prin semĕnăturĭ,
și aŭ început uceniciĭ luĭ a
face cale smulgênd spicele.
24 Iar fariseiĭ aŭ ḑis luĭ: veḑĭ
ce fac Sâmbăta, ce nu se cu-
vine? 25 Iar el a ḑis lor: Aŭ
nicĭ odată n'ațĭ cetit ce a fă-
cut David, când a avut lipsă
și a flămânḑit el și ceĭ ce
eraŭ cu dênsul? 26 Cum a
intrat în casa luĭ Dumneḑeŭ,
în vremea luĭ Aviatar arhie-
reuluĭ, și pânile punereĭ îna-

inte le-a mâncat, care nu se
cădea să le mănânce, fără
numaĭ preoților, și a dat și
celor ce eraŭ împreună cu
el. 27 Și a ḑis lor: Sâmbăta
pentru om s'a făcut; iar
nu omul pentru Sâmbătă.
28 Dreptaceea Domn este Fiul
omuluĭ și al Sâmbeteĭ.

CAP. III

Pentru cel ce avea mâna uscată; pentru alegerea Apostolilor; pentru mamă și frați.

1 Și a intrat iarășĭ în Si-
nagogă; și era acolo un om
avênd mâna uscată. 2 Și îl
pândia pre dênsul de îl va
vindeca pre el Sâmbăta, ca
să-l vinuiască pre el. 3 Și a
ḑis omuluĭ celuĭ ce avea mâna
uscată: Rădică-te în mijloc.
4 Și a ḑis lor: Se cuvine Sâm-
băta a face bine saŭ a face
rĕŭ? Suflet a mântui, saŭ a
pierde? Iar eĭ tăceaŭ. 5 Și cău-
tând spre eĭ cu mânie, în-
tristându-se pentru împietri-
rea inimeĭ lor, a ḑis omuluĭ:
Intinde-țĭ mâna ta, și o a în-
tins și a venit mâna luĭ la
starea cea d'întâiŭ sănătósă
ca și cea-laltă.
6 Și eșind fariseiĭ, îndată
aŭ făcut sfat cu Irodianiĭ îm-
potriva luĭ, ca să-l piarḑă
pre dênsul. 7 Iar Iisus s'a dus
cu uceniciĭ sĕĭ către mare,
și după dênsul aŭ mers mul-
țime multă din Galilea, și din
Iudea, 8 Și din Ierusalim, și
din Idumea, și din ceea parte
de Iordan și ceĭ d'împrejurul
Tiruluĭ și al Sidonuluĭ, mul-
țime multă, auḑind câte fă-
cea, aŭ venit către dênsul.
9 Și a ḑis ucenicilor sĕĭ, ca
să stea corăbióra aprópe de
el pentru popor ca să nu-l
împresóre pre el. 10 Că pre
mulțĭ a vindecat, cât năvălia
spre el, ca să se atingă de
dênsul câțĭ aveaŭ bătaie. 11 Și
duhurile cele necurate când
îl vedeaŭ pre el, cădeaŭ îna-
intea luĭ și strigaŭ, grăind:
că tu eștĭ Fiul luĭ Dumneḑeŭ.
12 Și mult îĭ certa pre dênșiĭ
ca să nu-l facă arătat pre el.
13 Și s'a suit la munte, și
a chiemat pe cariĭ a vrut el
însușĭ, și aŭ venit la dênsul.
14 Și a făcut doĭ-spre-ḑece ca
să fie cu el, și să-ĭ trimétă
pre dênșiĭ să propovăduĭască,
15 Și să aibă putere a vindeca
bólele, și a goni dracĭĭ. 16 Și
a pus luĭ Simon numele Pe-
tru, 17 Și pre Iacob al luĭ Ze-
vedeĭ, și pre Ión fratele luĭ
Iacob, (și le-a pus lor nume
Voanerghes, adică fiiĭ tune

tuluĭ), 18 Şi pre Andreĭ, şi
pre Filip, şi pre Vartolomeĭ,
şi pre Mateĭ, şi pre Toma,
şi pre Iacov al luĭ Alfeŭ, şi
pre Tadeŭ, şi pre Simon Ca-
nanitul, 19 Şi pre Iuda Isca-
rioteanul, carele l-a şi vîn-
dut pre el.
20 Şi a venit în casă. Şi
iarăşĭ s'a adunat poporul cât
nu putea eĭ nicĭ pâne să mă-
nânce. 21 Şi auḑind ceĭ ce eraŭ
despre dênsul, aŭ eşit să-l
prindă pre el, că grăia că nu
'şĭ este în fire.
22 Şi cărturariĭ ceĭ ce se
pogorîse din Ierusalim, ḑi-
ceaŭ cum că Veelzevul are,
şi cum că Domnul dracilor
scóte draciĭ. 23 Şi chiemân-
du-ĭ pre dênşiĭ, în pilde grăia
lor: Cum póte Satana să scótă
pe Satana? 24 Şi dacă împă-
răţia se va împĕrechia între
sine, nu póte să stea împă-
răţia aceea. 25 Şi dacă casa
se va împĕrechia între sine,
nu póte să stea casa aceea.
26 Şi daca Satana s'a sculat
însuşĭ asupra sa, şi s'a îm-
pĕrechiat, nu póte să stea,
ci are sfîrşit. 27 Nimenĭ nu
póte să jefuiască vasele ce-
luĭ tare, intrând în casa luĭ,
de nu va lega întâiŭ pre cel
tare; şi atuncĭ va jefui ca-
sa luĭ.
28 Amin grăesc vouĕ că tóte
pĕcatele se vor ierta fiilor ó-
menilor, şi hulele orĭ-câte vor
huli. 29 Iar cine va huli îm-
potriva sântuluĭ Duh, n'are
iertare în veac, ci este vino-
vat judecăţeĭ de vecĭ. 30 (Pen-
tru că ḑicea: duh necurat
are). 31 Decĭ aŭ venit fraţiĭ
şi muma luĭ, şi stând afară,
aŭ trimes la el, chiemându-l
pre dênsul. 32 Şi şedea po-
porul împrejurul luĭ, şi aŭ
ḑis luĭ: Iată muma ta şi fraţiĭ
tĕĭ, şi surorile tale afară, te
caută pre tine. 33 Şi a rĕs-
puns lor, grăind: Cine este
muma mea şi fraţiĭ meĭ? 34 Şi
căutând la ceĭ ce şedeaŭ îm-
prejurul luĭ, a ḑis: Iată mu-
ma mea şi fraţiĭ meĭ. 35 Că
orĭ-cine va face voia luĭ Dum-
neḑeŭ, acela fratele meŭ, şi
sora mea, şi muma mea este.

CAP. IV.

Pentru pilda semințeĭ; pentru certarea vîntuluĭ şi a mărei.

1 Şi iarăşĭ a început a în-
vĕţa lângă mare; şi s'a adu-
nat la dênsul popor mult, cât
intrat el în corabie, şi a
şeḑut pre mare; şi tot po-
porul sta pre uscat lângă
mare; 2 Şi îĭ învĕţa pre dên-
şiĭ în pilde mult; şi grăia

lor întru învĕţătura sa: 3 As-
cultaţĭ, ĭată, a eşit semĕnă-
toriul să semene. 4 Şi a
fost când semĕna, una a-
decă a căḑut lângă cale, şi
a venit pasĕrile şi o aŭ mân-
cat pre dênsa; 5 Iar alta a
căḑut pre pietriş, unde n'a-
vea pămênt mult şi îndată a
rĕsărit, pentru că n'avea pă-
mînt adânc. 6 Decĭ rĕsărind
sórele s'a pălit, şi pentru că
n'avea rădăcină s'a uscat.
7 Iar alta a căḑut în spinĭ;
şi s'a înălţat spiniĭ, şi o aŭ
înnecat şi n'a dat rod. 8 Iar
alta a căḑut în pămînt bun,
şi a dat ródă înălţându-se şi
crescênd; şi aŭ adus una
treĭ-ḑecĭ, iar alta şése-ḑecĭ,
iar alta, o sută. 9 Şi ḑicea
lor: Cela ce are urechĭ de
auḑit, auḑă.
10 Iar când a fost deosebĭ,
l'aŭ întrebat pre el de pildă
ceĭ ce eraŭ lângă el împreună
cu ceĭ douĭ-spre-ḑece. 11 Şi
le-a ḑis lor: Vouĕ s'a dat a
sci taina împĕrăţieĭ luĭ Dum-
neḑeŭ; iar celor de afară tóte
în pilde sunt lor. 12 Ca pri-
vind să privească, şi să nu
auḑă, şi să nu înţeleagă; ca nu
cum-va să se întórcă şi să se
ierte lor pĕcatele. 13 Şi le-a ḑis
lor: Aŭ nu sciţĭ pilda acésta?
Şi cum veţĭ înţelege tóte pil-
dele? 14 Semĕtorul sémĕnă
cuvîntul. 15 Şi aceştia sunt
ceĭ de lângă cale, unde se
sémĕnă cuvîntul; şi când îl
aud îndată vine satana, şi iea
cuvîntul carele este semĕ-
nat întru inimile lor. 16 Şi a-
ceştia sunt aşijderea ceĭ ce
se seamĕnă pe petriş, cariĭ
când aud cuvîntul îndată cu
bucurie îl primesc pre el. 17 Şi
nu aŭ rădăcină întru sineşĭ,
ci sunt până la o vreme;
după aceea făcêndu-se necaz
saŭ gónă pentru cuvînt, în-
dată se smintesc. 18 Şi aceş-
tia sunt ceĭ ce sémĕnă în
spinĭ, cariĭ aud cuvîntul;
19 Dar grijile véculuĭ aces-
tuia, şi înşelăciunea bogăţieĭ,
şi pofta celor-l'alte intrând,
înécă cuvîntul şi se face ne-
roditor. 20 Şi aceştia sunt ceĭ
semĕnaţĭ în pămînt bun, carĭ
aud cuvîntul, şi îl primesc,
şi aduc ródă, unul treĭ-ḑecĭ,
iar altul o sută. 21 Şi ḑicea
lor: Aŭ dóră făclia vine ca
să se pună în obroc, saŭ supt
pat? Aŭ nu ca să se pună
în sfeşnic? 22 Că nu este ceva
tăinuit, care să nu se vădéscă
nicĭ a fost ascuns, ci ca să
vie întru arătare. 23 De are
cine-va urechĭ de auḑit, auḑă.
24 Şi ḑicea lor: Vedeţĭ ce
auḑiţĭ; cu ce mĕsură mĕsu-
raţĭ se va mĕsura vouĕ şi
se va adăoga vouĕ celor ce
auḑiţĭ. 25 Că cel ce are, i-se va
da luĭ, iar cel ce nu are şi ce are
i-se va lua de la dênsul. 26 Şi
ḑicea: Aşa este şi împĕrăţia
luĭ Dumneḑeŭ, în ce chip
este dacă aruncă omul sĕ-
minţă în pămînt 27 Şi dórme
şi se scólă nóptea şi ḑiua,

și sĕmînța rĕsare și cresce
cum nu scie el. 28 Că pămîn-
tul din sine rodesce întâiŭ
iarbă, apoĭ spic, după acea
deplin grâŭ în spic. 29 Iar când
se cóce rodul, îndată trimite
secerea, că a sosit secerișul.
30 Și ḑicea: Cuĭ vom asemĕna
împărăția luĭ Dumneḑeŭ, saŭ
cu ce pildă o vom potrivi
pre ea? 31 Ca grăunțul de
muștar, carele când se sé-
mĕnă în pămînt, este maĭ
mic de cât tóte semințele pă-
mîntuluĭ. 32 Și dacă se sé-
mĕnă, cresce și se face maĭ
mare de cât tóte buruenile,
și face ramurĭ marĭ cât sub
umbra luĭ pot să locuéscă pa-
sĕrile ceruluĭ. 33 Și cu pilde
ca acestea multe grăia lor cu-
vîntul, precum putea a auḑi.
34 Iar fără de pilde nu grăia
lor, iar deosebĭ ucenicilor sĕĭ
le deslega tóte.

35 Și a ḑis lor, în ḑiua a-
cea, făcêndu-se séră; să tre-
cem de cea parte. 36 Și lă-
sând el poporul l'a luat pre
dênsul așa precum era în co-
rabie; și eraŭ și alte corăbiĭ
cu dênsul. 37 Și s'a făcut vifor
mare de vînt iar valurile
intra în corabie, cât maĭ se
umplea ea. 38 Și el era la
cârmă dormind pre căpĕ-
tâiŭ; și l'aŭ deșteptat pre
el, și i-aŭ ḑis luĭ: Invĕță-
torule, aŭ nu-țĭ este grijă
că perim? 39 Și sculându-se a
certat vîntul, și a ḑis măreĭ:
Tacĭ, încetéză; și a stătut
vîntul, și s'a făcut liniște mare.
40 Și a ḑis lor: Ce suntețĭ
așa fricoșĭ? Cum nu avețĭ
credință? 41 Și s'aŭ înfrico-
șat cu frică mare și grăia
unul către altul: óre cine
este acesta? că și vîntul și
marea îl ascultă pre el.

CAP. V.

Pentru Legheon; pentru fiica maĭ mareluĭ Sinagogeĭ; pentru ceea ce îĭ curgea sânge.

1 Și a venit de ceea parte
de mare, în laturea Gadare-
nilor. 2 Și eșind el din corabie,
îndată l'a întîmpinat pre el
un om din mormînturĭ cu
duh necurat; 3 carele avea
locuința în mormênturĭ, și
nicĭ cu lanțurĭ de fier nime-
nea nu putea să'l lege pre
el. 4 Pentru că de multe orĭ
fiind legat cu obeḑĭ și cu lan-
țurĭ de fier, se rupea de el
lanțurile, și obezile se sfă-
râma, si nimenĭ nu putea să-l
domoléscă pre dênsul. 5 Și
pururea nóptea și ḑiua era

prin munțĭ și prin mormîn-
turĭ strigând, și tăindu-se de
petre. 6 Iar vĕḑênd pre Iisus
de departe, a alergat și i s'a
închinat luĭ. 7 Și strigând cu
glas mare, a ḑis: Ce este
mie și ție Iisuse Fiiule al luĭ
Dumneḑeŭ celuĭ înalt? Ju-
ră-te pre tine cu Dumneḑeŭ,
să nu mĕ muncescĭ pre mine.
8 Căcĭ grăia luĭ: Eșĭ duh ne-
curat din om. 9 Și l'a între-
bat pre el: Cum îțĭ este nu-
mele? Și-a rĕspuns, ḑicênd:
Legheon 'mĭ este numele,
că mulțĭ suntem. 10 Și îl ruga
pre el mult ca să nu-ĭ tri-
miță pre dênșiĭ afară din la-
turea aceea. 11 Și era acolo
lângă munte o turmă mare
de porcĭ păscênd. 12 Și l'a ru-
gat pre dênsul toțĭ draciĭ, ḑi-
cênd: trimite-ne pre noĭ în
porcĭ să intrăm într'înșiĭ;
și 'ĭ-a sloboḑit pre eĭ Iisus
îndatășĭ. 13 Și eșind duhurile
cele necurate aŭ intrat în
porcĭ; și s'a pornit turma de
pre țĕrmurĭ în mare (și era
ca la douĕ miĭ), și s'aŭ îne-
cat în mare. 14 Iar ceĭ ce pă-
sceaŭ porciĭ aŭ fugit, și aŭ ves-
tit în cetate și în sate; și aŭ
eșit să vaḑă ce este ceea ce
s'a făcut. 15 Și aŭ venit că-
tre Iisus, și aŭ vĕḑut pre cel
ce fusese îndrăcit, șeḑênd îm-
brăcat și întreg la minte, pre
cel ce avusese legheonul, și
s'aŭ spăimîntat. 16 Și pove-
stea lor cea ce vĕḑuse ce s'a
făcut celuĭ îndrăcit, și pen-
tru porcĭ. 17 Și aŭ început al-
ruga pre dânsul, ca să să ia
din hotarele lor. 18 Și intrând
el în corabie, îl ruga pre el
cela ce fusese îndrăcit, ca să
fie cu dênsul. 19 Iar Iisus nu
l'a lăsat pre el, ci 'ĭ-a ḑis luĭ:
Mergĭ în casa ta către aĭ tĕĭ,
și vestesce lor câte țĭ-a fă-
cut ție Domnul, și te-a mi-
luit. 20 Și s'a dus, și a înce-
put a propovădui în Decapolĭ,
câte a făcut Iisus luĭ, și toțĭ
se minuna.

21 Și trecênd Iisus în co-
rabie iarășĭ de ceea parte,
s'a adunat popor mult la el,
și era lângă mare. 22 Și iată
a venit unul din maĭ mariĭ
Sinagogeĭ, cu numele Iair.
23 Și vĕḑêndu-l pre dnêsul, a
căḑut la piciórele luĭ. Și îl
rugă pre dînsul mult ḑicênd:
Că fiica mea spre sfîrșit este;
vino, de îțĭ pune mânile pre
dênsa, ca să se mântuéscă,
și să trăiască. 24 Și a mers
cu dênsul.

25 Și după dênsul a mers
popor mult și îl împresura
pre el. (Și o muĭere óre-care
fiind întru curgerea sânge-
luĭ de doĭ-spre-ḑece anĭ; 26 Și
multe pătimind de la mulțĭ
doctorĭ, și cheltuindu-șĭ tóte
cele ce avusese, și nimic fo-
losindu-se, ci maĭ vîrtos spre
maĭ rĕŭ viind. 27 Auḑind pen-
tru Iisus, viind între popor
din 'napoĭ s'a atins de haina
luĭ, 28 Că ḑicea: că măcar
de hainele luĭ de mĕ vouĭ a-

tinge, mĕ vouĭ mântui. 29 Și
îndatășĭ a secat izvorul sân-
geluĭ eĭ, și a simțit cu tru-
pul că s'a vindecat de bólă.
30 Și îndatășĭ Iisus cunoscênd
întru sineșĭ puterea ce a eșit
dintru el, întorcêndu-se către
popor a ḑis: Cine s'a atins
de hainele mele? 31 Și aŭ
ḑis luĭ ucenicii: Veḑ popo-
rul îmbulzindu-te, și ḑicĭ:
Cine s'a atins de mine? 32 Și
căuta împrejur să vaḑă pre
ceea ce a făcut acésta. 33 Iar
muĭerea înfricoșându-se și tre-
murând, sciind ce s'a făcut
eĭ, a venit și a căḑut îna-
intea luĭ, și 'ĭ-a spus luĭ tot
adevĕrul. 34 Iar el a ḑis eĭ:
Fiind-că credința ta te-a mân-
tuit, mergĭ în pace, și fiĭ să-
nătósă de bóla ta.)
35 Incă grăind el a venit
de la maĭ-marele Sinagogeĭ,
ḑicênd: că fiica ta a murit,
ce maĭ superĭ pre învĕțăto-
rul? 36 Iar Iisus îndată ce a au-
ḑit cuvîntul ce s'a grăit, a
ḑis maĭ-mareluĭ Sinagogeĭ:
Nu te teme, crede numaĭ.
37 Și nu a lăsat pre nicĭ unul
să mérgă după dênsul, fără
numaĭ pre Petru și pre Ia-
cov, și pre Ioan fratele luĭ
Iacov. 38 Și a venit în casa
maĭ-mareluĭ Sinagogeĭ, și a
vĕḑut turburare, plângênd
aceia și tânguindu-se mult.
39 Și intrând, a ḑis lor: Ce
vĕ turburațĭ și plângețĭ? Fe-
cióra n'a murit, ci dórme. Și
îșĭ rîdea de dênsul. 40 Iar el
scoțênd afară pre toțĭ, a luat
pre tatăl fecióreĭ și pre mumă,
și pre ceĭ ceĭ era cu el, și
a intrat unde era fecióra ză-
cênd. 41 Și apucând pre fe-
cióra de mână, i-a ḑis eĭ:
Talita cumi; ce se tâlcuesce:
Fecióră, (ție ḑic) scólă-te. 42 Și
îndatășĭ s'a sculat fecióra, și
umbla; că era de doĭ-spre-
ḑece anĭ. Și s'a spăimîntat
cu spaimă mare. 43 Și le-a
poruncit lor mult ca nime-
nea să nu scie acésta: Și a
ḑis, să-ĭ dea eĭ să mănânce.

CAP. VI.

Pentru rânduiéla saŭ trimeterea Apostolilor la propovăduire; pentru Ioan și pentru Irod; pentru cele cincĭ pânĭ și pentru ceĭ doĭ pescĭ; pentru umblarea luĭ Iisus pre mare.

1 Și a eșit de acolo, și a
venit la patria sa; și după
dênsul aŭ mers ucenicii luĭ.
2 Și fiind Sâmbătă, a început
a învĕța în Sinagogă, și mulțĭ
auḑind, se mira ḑicênd: De
unde 'ĭ sunt acestuia acestea?
Și ce este înțelepciunea ce
i-s'a dat luĭ, că și puterĭ ca
acestea prin mânile luĭ se
fac? 3 Aŭ nu este acesta tes-
larul, feciorul Marieĭ, și fra-

tele luĭ Iacov, și al al luĭ
Iosi, și al luĭ Iuda, și al luĭ
Simon? Și aŭ nu sunt su-
rorile luĭ aicea la noĭ? Și
se smintea întru el. 4 Și ḑicea
lor Iisus: Că nu este prooroc
necinstit, fără numaĭ în pa-
tria sa, și între rudeniĭ, și
în casa sa. 5 Și nu putea acolo
nicĭ o putere să facă, fără
numaĭ preste puținĭ bolnavĭ
puindu-șĭ mânele 'ĭ-aŭ vin-
decat pre eĭ. 6 Și se mira
pentru necredința lor, și um-
bla în satele cele de prin-
prejur învĕțând.
7 Și a chemat pre ceĭ doĭ-
spre-ḑece, și a început a-ĭ
trimete pre dênșiĭ câte doĭ
câte doĭ; și le-a dat lor pu-
tere asupra duhurilor celor
necurate. 8 Și le-a poruncit
lor să nu iea nimic pre cale,
fără numaĭ toiag, nicĭ traistă,
nicĭ pâne, nicĭ banĭ la brâŭ;
9 Ci numaĭ încălțațĭ cu san-
dalĭ, și să nu se îmbrace cu
două haine. 10 Și grăia lor:
Orĭ unde vețĭ întra în casă,
acolo petrecețĭ, până ce vețĭ
eși de acolo. 11 Și orĭ câțĭ
nu vĕ vor primi pre voĭ, nicĭ
vor asculta pre voĭ, eșind de
acolo, scuturațĭ praful cel de
supt piciórele vóstre, întru
mărturie. Iar Amin grăesc
vouĕ: Maĭ ușor va fi Sodo-
muluĭ și Gomoruluĭ în ḑiua
judecățeĭ, de cât cetățeĭ aceia.
12 Și eșind, propovăduiaŭ ca să
se pocăiască, 13 Și dracĭ mulțĭ
scotea; și ungea cu unt-de-
lemn pre mulțĭ bolnavĭ și
îĭ tămăduia.
14 Și a auḑit împĕratul Irod
(căcĭ arătat se făcuse numele
luĭ), și ḑicea: Că Ioan cel
ce boteza s'a sculat din morțĭ
și pentru acésta lucréză pu-
terile întru el. 15 Alțiĭ ḑiceaŭ:
că Ilie este; iar alțiĭ ḑiceaŭ:
că prooroc este, saŭ ca unul
din proorocĭ. 16 Și auḑind Irod
a ḑis: Că acesta este Ioan
pre carele eŭ l'am tăiat. El
s'a sculat din morțĭ. 17 Că
Irod acesta trimițênd a prins
pre Ioan, și l'a legat pre el
în temniță, pentru Irodiada
muierea luĭ Filip frateluĭ sĕŭ,
căcĭ o luase pre dênsa mu-
iere. 18 Că ḑicea Ioan luĭ
Irod: Nu ți se cuvine să
aibĭ pre muĭerea frateluĭ tĕŭ.
19 Iar Irodiada pismuia luĭ,
și vrea să-l omóre, și nu
putea. 20 Că Irod se temea
de Ioan, sciindu-l pre dênsul
om drept și sânt, și îl soco-
tea pre el, și ascultându-l
pre dênsul, multe făcea, și
cu dragoste îl asculta pre
el. 21 Și întîmplându-se o ḑi
cu bun prilej, când Irod făcea
ospĕțul nasccreĭ sale, boeri-
lor seĭ și căpitanilor, și ce-
lor maĭ marĭ aĭ Galileeĭ. 22 Și
întrând fata Irodiadeĭ, și ju-
când, și plăcênd luĭ Irod și
celor ce ședeaŭ cu dênsul, a
ḑis împăratul feteĭ: Cere de
la mine orĭ ce veĭ vrea, și
voiŭ da ție. 23 Și s'a jurat eĭ,
că orĭ ce veĭ cere de la mine

voĭ da ţie, până la jumĕtate
de împărăţia mea. 24 Iar ea
eşind, a ḑis mameĭ sale: Ce
voiŭ cere? Iar aceea a ḑis:
Capul luĭ Ioan Botezătoruluĭ.
25 Şi intrând îndatăşĭ cu sîr-
guinţă la împăratul, a cerut,
ḑicênd: voiŭ ca să-mĭ daĭ
mie acum în tipsie capul luĭ
Ioan Botezătorul. 26 Şi împă-
ratul fórte s'a întristat, dar
pentru jurămînturĭ şi pen-
tru ceĭ ce şedeaŭ împreună
cu dênsul, n'a vrut să-ĭ le-
pede cererea. 27 Şi îndată tri-
miţênd împĕratul speculatorĭ
a poruncit să aducă capul
luĭ. 28 Iar el mergênd i-a
tăiat capul luĭ în temniţă,
şi l'a adus în tipsie, şi l'a
dat pre el feteĭ şi fata l'a
dat maiceĭ sale. 29 Şi auḑind
uceniciĭ luĭ, aŭ venit, şi aŭ
rădicat trupul luĭ cel căḑut;
şi l'aŭ pus pre el în mor-
mînt.
30 Şi s'aŭ adunat apostoliĭ
la Iisus, şi i-aŭ vestit luĭ
tóte câte a făcut şi câte a
învĕţat. 31 Şi le-a ḑis lor:
Veniţĭ voĭ înşi-vĕ deosebĭ în
loc pustiŭ şi vĕ odihniţĭ pu-
ţin; că eraŭ mulţĭ carĭ veniaŭ
şi se duceaŭ, şi nu avea vre-
me nicĭ să mănânce. 32 Şi
s'aŭ dus în loc pustiŭ sin-
gurĭ cu corabia. 33 Şi i-a vĕ-
ḑut pre dênşiĭ poporul mer-
gênd şi 'ĭ-a cunoscut pre
eĭ mulţĭ, şi pedestrĭ din tóte
cetăţile alerga acolo, şi maĭ
înainte de cât eĭ aŭ venit,
şi s'aŭ adunat la dênsul. 34 Şi
eşind Iisus, a vĕḑut popor
mult, şi i s'a făcut milă de
eĭ; pentru că era ca oile ce
nu aŭ păstor; şi a început
a-ĭ învĕţa pre dênşiĭ mult.
35 Şi iată vreme multă fiind,
s'aŭ apropiat la dênsul uce-
niciĭ luĭ şi 'ĭ-aŭ ḑis luĭ: Că
locul este pustiŭ, şi iată vre-
mea a trecut multă. 36 Slobo-
ḑesce-ĭ pre dênşiĭ ca mergênd
în oraşele cele din prejur şi
în sate să-şĭ cumpere loruşĭ
pânĭ; că nu aŭ ce să mă-
nânce. 37 Iar el rĕspunḑênd
a ḑis lor: Daţi-le voĭ lor să
mănânce. Şi aŭ ḑis luĭ: Mer-
gênd póte să cumpĕrăm pânĭ
de douĕ sute de dinarĭ, şi
să le dăm lor să mănânce?
38 Iar el a ḑis lor: Câte pânĭ
aveţĭ? mergeţĭ şi vedeţĭ. Iar
eĭ sciind, aŭ ḑis: Cincĭ, şi
doĭ pescĭ.
39 Şi a poruncit lor să-ĭ
pue pre toţĭ mese, mese, pre
iarbă verde. 40 Şi aŭ şeḑut
cete, cete, câte o sută şi câte
cincĭ-ḑecĭ. 41 Şi luând cele cin-
cĭ pânĭ şi ceĭ doĭ pescĭ, cău-
tând la cer a bine-cuvîntat,
şi a frânt pânile şi le-a dat
ucenicilor sĕĭ ca să le pue
înaintea lor, şi pre ceĭ doĭ
pescĭ 'ĭ-a împărţit la toţĭ.
42 Şi aŭ mâncat toţĭ şi s'aŭ
săturat. 43 Şi aŭ luat douĕ-
spre-ḑece coşurĭ pline de sfă-
rămiturĭ şi din pescĭ. 44 Şi
era ceĭ ce mâncase pânile
ca la cincĭ miĭ de bărbaţĭ.

45 Şi îndatăşĭ a silit pre
uceniciĭ sĕĭ să intre în co-
rabie, şi să mérgă maĭ 'nainte
de ceea parte la Vetsaida,
până ce va sloboḑi el popo-
rul. 46 Şi după ce 'ĭ-a slo-
boḑit pre eĭ, s'a dus în
munte să se róge. 47 Şi fă-
cêndu-se séră, era corabia în
mijlocul măreĭ şi el singur
pre uscat. 48 Şi 'ĭ-a vĕḑut pre
dênşiĭ că se chinuesc vêslind
(că era vîntul împotriva lor);
iară într'a patra stréjă a nopţeĭ
a venit la dênşiĭ umblând pe
mare, şi vrea să trécă pe
lângă eĭ. 49 Iar eĭ vĕḑêndu-l
pe dênsul umblând pre mare,
li s'aŭ părut că este nălucă,
şi aŭ strigat, 50 (Că toţĭ l'aŭ
vĕḑut pre el, şi s'aŭ turbu-
rat), şi îndatăşĭ a grăit cu
dînşiĭ, şi le-a ḑis lor: In-
drăsniţĭ, eŭ sunt, nu vĕ te-
meţĭ. 51 Şi s'a suit la dênşiĭ
în corabie; şi a încetat vîn-
tul; şi eĭ fórte preste mă-
sură se spăimînta întru sine
şi se minuna, 52 Că nu aŭ
priceput din pânĭ, că era
inima lor împetrită. 53 Şi tre-
cênd aŭ venit în pămîntul
Genisaretuluĭ, şi a stătut la
liman.
54 Şi eşind eĭ din corabie,
îndatăşĭ l'aŭ cunoscut pre el
aceia. 55 Şi înconjurând tótă
laturea aceea, a început pre
paturĭ a aduce bolnaviĭ, unde
auḑia că el este acolo. 56 Şi
orĭ-unde intra în sate, saŭ
în cetăţĭ, saŭ în oraşe, pu-
nea la uliţe pre ceĭ bolnavĭ,
şi îl ruga pre el ca măcar
de pólele vestmintelor luĭ să
se atingă; şi câţĭ se atingeaŭ
de el se mântuiaŭ.

CAP. VII.

Pentru uceniciĭ când aŭ mâncat cu mânile nespălate; pentru călcarea porunceĭ luĭ Dumneḑeŭ; pentru obiceiurile ómenilor; pentru muierea cea din Fenicia Sirieĭ cu fata îndrăcită; pentru vindecarea surduluĭ ce grăia cu anevoie.

1 Şi s'aŭ adunat la dênsul
fariseiĭ şi óre-cariĭ din căr-
turarĭ, care venise din Ieru-
salim. 2 Şi vĕḑênd pre óre-
care din uceniciĭ luĭ cu
mânile necurate, (adecă ne-
spălate), mâncând pâne, i-aŭ
prihănit. 3 (Că fariseiĭ şi toţĭ
Iudeiĭ, de nu îşĭ vor spăla
mânile până în cot, nu mă-
nâncă, ţiind aşeḑĕmîntul bă-
trînilor. 4 Şi din tîrg, de nu
se va spăla, nu mănâncă;
şi alte multe sunt carĭ aŭ
luat a le ţinea, spălarea pa-
harelor, şi a urcĭórelor, şi a
căldărilor, şi a paturilor).
5 După aceasta l-aŭ între-

bat pre el fariseiĭ și cărturariĭ
pentru ce uceniciĭ tĕĭ nu um-
blă după așeḑĕmîntul bătrî-
nilor, ci cu mânile nespălate
mănâncă pâne? 6 Iar el rĕs-
punḑênd a ḑis lor: Că bine a
proorocit Isaia pentru voĭ, fă-
țarnicilor; precum este scris:
Poporul acesta cu buzele mĕ
cinștesce; iar inima lor de-
parte stă de la mine. 7 Și în
zadar mĕ cinstesc, învĕțând
învĕțăturĭ poruncĭ omenescĭ;
8 Că lăsând porunca luĭ Dum-
neḑeŭ, ținețĭ așeḑămîntul bă-
trînilor; spĕlarea urciórelor
și a paharelor, și alte aseme-
nea ca acestea multe facețĭ.
9 Și ḑicea lor: Bine, lepădațĭ
porunca luĭ Dumneḑeŭ, ca
să páḑițĭ așeḑĕmîntul vostru.
10 Că Moisi a ḑis: Cinstesce
pre tatăl tĕŭ și pre muma
ta. Și, cela ce va grăi de rĕŭ
pe tatăl sĕŭ saŭ pre muma
sa, cu mórte să móră. 11 Iar
voĭ ḑicețĭ: De va ḑice omul
tătâneŭ-sĕ saŭ mâne-sa: Kor-
van (adecă dar) este aceea
cu care te-aĭ fi folosit de la
mine. 12 Și nu-l maĭ lăsațĭ
pre dênsul să maĭ facă ceva
tătână-sĕ saŭ mâne-sa. 13 Căl-
când cuvîntul luĭ Dumne-
ḑeŭ pentru așeḑĕmîntul vos-
tru carele ațĭ dat, și aseme-
nea ca acestea multe facețĭ.
14 Și chemând la sine pe
tot poporul, a ḑis lor: As-
cultați-mĕ pre mine toțĭ și în-
țelegețĭ. 15 Nimic nu este din-
afară de om, ce intră într'în-
sul, care póte să spurce pre
el; ci cele ce es dintr'însul,
acelea sunt care spurcă pre
om. 16 De are cine-va urechĭ
de auḑit, auḑă. 17 Și după ce
aŭ intrat în casă de la popor,
l'aŭ întrebat pre el uceniciĭ
luĭ pentru pildă. 18 Și le-a ḑis
lor: Așa și voĭ? de ne-înțe-
legĕtorĭ sunteţĭ Aŭ nu vĕ pri-
cepețĭ că tot ce intră în om
din afară, nu póte să-l spurce.
19 Că nu intră în inima luĭ,
ci în pântece și ese pe afe-
dron, curățind tóte bucatele.
20 Și ḑicea: Că ceea-ce ese
din om, aceea spurcă pre om.
21 Că din lăuntru din inima
ómenilor ies gândurile cele
rele, prea-curviile, curviile,
uciderile; 22 Furtișagurile, asu-
piririle, vicleșugurile, înșelă-
ciunile, înverșunările, ochiul
viclean, hula, trufia, nebunia.
23 Tóte relele acestea es din
năuntru, și spurcă pre om.
24 Și sculându-se de acolo,
s'a dus în hotarele Tiruluĭ
și ale Sinoduluĭ și, intrând
în căsă, vrea sa nu scie ni-
menea de el, și nu a putut
să se tăinuiască; 25 Că auḑind
o muiere pentru dênsul, a că-
ria fiică avea duh necurat,
viind a căḑut la picióreIe luĭ;
26 (Și era muierea Elină, de
de neam din Fenicia Sirieĭ);
și îl ruga pre el ca să go-
néscă dracul din fiica eĭ. 27 Iar
Iisus a ḑis eĭ: Lasă să se sa-
ture întâiŭ fiiĭ; că nu este
bine a lua pânea fiilor, și a

o arunca cânilor. 28 Iar ea
rĕspunḑênd a ḑis luĭ: Ade-
vĕrat, Dómne, că și câniĭ sub
masă mănâncă din fărămitu-
rile fiilor. 29 Și a ḑis eĭ: Pen-
tru acest cuvînt mergĭ; a eșit
dracul din fiica ța. 30 Și mer-
gênd la casa sa, a aflat pre
dracul eșit, și pre fiică ză-
cênd în pat.
31 Și iarășĭ eșind din hota-
rele Tiruluĭ și ale Sidonuluĭ,
a venit la marea Galileeĭ în
mijlocul hotarelor Decapo-
lieĭ. 32 Și aŭ adus la dênsul
un surd grăind anevoe, și
l'aŭ rugat pre dênsul, ca să-ș-
pue mâna pre el. 33 Și luĭ
ându-l pre el din mulțime
deosebĭ, a pus degetele sale
în urechile luĭ, și scuipând
s'a atins de limba luĭ. 34 Și
căutând la cer, a suspinat și
a ḑis luĭ: *Effatha*, ce este des-
chide-te. 35 Și îndatașĭ sa des-
chis auḑurile luĭ, și s'a des-
legat legătura limbeĭ luĭ, și
grăia drept. 36 Și a poruncit
lor, ca să nu spue nimĕnuĭ,
ci pre cât el le porunciă lor,
eĭ maĭ mult vestiaŭ; 37 Și maĭ
mult se miraŭ, ḑicênd: Tóte
le-aŭ făcut bine, și pre surḑĭ
i-aŭ făcut de auḑ, și pre muțĭ
de grăesc.

CAP. VIII.

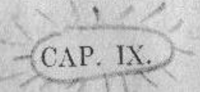
Pentru cele șépte pânĭ; pentru ceĭ ce cer semn din cer; pentru aluatul fariseilor; pentru cel orb; pentru întrebarea ce a facut Iisus în Cesarea luĭ Filip, cine îĭ ḑic a fi; pentru cercetarea luĭ Petru.

1 In ḑilele acelea fiind po-
por mult fórte, și neavênd
ce mânca, chiemând Iisus pre
uceniciĭ sĕĭ, le-a ḑis lor: 2 Milă
îmĭ este de popor, că iată
treĭ ḑile sunt de când aștéptă
lângă mine, și n'aŭ ce mânca.
3 Și de îĭ voiŭ slobodi pre
dênșiĭ flămânḑĭ la casele lor,
vor slăbi pe cale; că uniĭ
dintr'înșiĭ aŭ venit de departe.
4 Și a rĕspuns luĭ, uceniciĭ
luĭ: De unde pre aceștia va
putea cine-va să'ĭ sature de
pâne aicĭ în pustie? 5 Și a
întrebat pre eĭ: Câte pânĭ
avețĭ? Iar eĭ aŭ ḑis: Șépte
6 Și a poruncit poporuluĭ să
șéḑă pre pămînt; și luând
pre cele șépte pânĭ mulță-
mind, a frânt și a dat uce-
nicilor ca să le pue înainte;
Și a pus înaintea poporuluĭ.
7 și avea și puținĭ pescișorĭ;
Și bine-cuvîntând a ḑis să-ĭ
pue și pre aceia înaintea lor.

*

8 Şi aŭ mâncat şi s'aŭ sătu-
rat; şi aŭ luat rĕmăşiţe de
fărămiturĭ, şépte coşniţe. 9 Şi
eraŭ ceĭ ce mâncase, ca patru
miĭ; şi i-a slobodit pre eĭ.
10 Şi îndătăşĭ intrând în cora-
bie cu uceniciĭ sĕĭ, a venit
în părţile Dalmanutheĭ.
11 Şi aŭ eşit fariseiĭ, şi aŭ
început a se întreba cu dên-
sul, cerênd de la dênsul semn
din cer, ispitindu-l pre el.
12 Şi suspinând cu duhul sĕŭ,
a ḑis: Pentru ce neamul a-
cesta semn cere? Amin ḑic
vouĕ: De se va da neamuluĭ
acestuia semn. 13 Şi lăsându-ĭ
pre dênşiĭ a intrat în corabie,
şi a trecut de cea parte. 14 Şi
uceniciĭ luĭ uĭtase să iea pâne,
şi maĭ mult de cât o pâne
nu aveaŭ cu dênşiĭ în corabie.
15 Şi le-a poruncit lor, ḑicênd:
Căutaţĭ de vĕ păḑiţĭ de alua-
tul fariseilor, şi de aluatul
luĭ Irod. 16 Şi cugeta, unul
către altul ḑicênd: Că pâne
n'avem. 17 Iar Iisus cunos-
cênd a ḑis lor: Drept ce cu-
getaţĭ că pâne n'aveţĭ? Încă
nu înţelegeţĭ, nicĭ pricepeţĭ?
încă împetrită aveţĭ inima vós-
tră? 18 Ochĭ aveţĭ şi nu ve-
deţĭ? Şi urechĭ avênd nu au-
ḑiţĭ? Şi nu vĕ aduceţĭ aminte.
19 Când am frânt pre cele
cincĭ pânĭ la cele cincĭ miĭ,
câte coşurĭ pline de fărămi-
turĭ aţĭ luat? 20 Ḑis-aŭ luĭ:
Douĕ-spre-ḑece; Şi când pre
cele şépte, la cele patru miĭ,
câte coşniţe pline de sfără-
miturĭ aţĭ luat? Iar eĭ aŭ ḑis:
Şépte. 21 Şi le-a ḑis lor: Dar
cum încă nu înţelegeţĭ?
22 Şi a venit în Betsaida;
Şi i-a adus luĭ un orb, şi l'a
rugat pre el ca să se atingă
de dênsul. 23 Şi apucând pre
orbul de mână, l'a scos pre
el afară din sat; şi scuipând
pre ochiĭ luĭ, şi puindu-şĭ mâ-
nele pre el l'a întrebat de
vede ceva. 24 Şi rădicându-şĭ
ochiĭ, a ḑis: Vĕd ómeniĭ ca
şi copaciĭ umblând. 25 După
acésta iarăşĭ şi-a pus mânele
pre ochiĭ luĭ, şi l'a făcut de
a vĕḑut; Şi s'a îndreptat şi
a vĕḑut luminat pre toţĭ. 26 Şi
la trimes pre el la casa sa ḑi-
cênd: Nicĭ în sat să intrĭ, nicĭ
să spuĭ cuĭ-va în sat.
27 Şi aŭ eşit Iisus şi uce-
niciĭ luĭ în satele Cesaruluĭ
Filip; şi pre cale a întrebat
pre uceniciĭ sĕĭ ḑicênd lor:
Cine ḑic ómeniĭ că sunt eŭ?
28 Iar eĭ aŭ rĕspuns: Ioan Bo-
tezătorul; şi alţiĭ Ilie; iar alţiĭ
unul din proorocĭ. 29 Şi el le-a
ḑis lor: Dar voĭ cine ḑiceţĭ
că sunt eŭ? Şi rĕspunḑênd
Petru, a ḑis luĭ: Tu eştĭ
Christosul.
30 Şi i-a oprit pre eĭ, ca
să nu spue nimĕnuĭ pentru
dênsul. 31 Şi a început a-ĭ în-
vĕţa pre eĭ, că se cuvine Fiul
omuluĭ multe a pătimi, şi a
se defăima de bătrînĭ, şi de
archiereĭ, şi de cărturarĭ, şi a
se omorî, şi după treĭ ḑile
a învia. 32 Şi de faţă cuvîn-

tul acesta grăia. Şi apucân-
du-l pre el Petru, a început a-ĭ
sta luĭ împotrivă. 33 Iar el în-
torcêndu-se şi căutând spre
uceniciĭ sĕĭ, a certat pe Petru,
ḑicênd: Mergĭ după mine, sa-
tano, că nu cugeţĭ cele ce sunt
ale luĭ Dumneḑeŭ ci, cele ce
sunt ale ómenilor.
34 Şi chemând la sine pe
popor împreună cu uceniciĭ
sĕĭ, a ḑis lor: Cela ce vo-
esce să vie după mine, să
se lepede de sine, şi să-şĭ
iea crucea sa, şi să-mĭ ur-
meze mie. 35 Că cine va vrea
să-şĭ mântuiască sufletul sĕŭ,
pierde-l-va pre el. Iar cine
'şĭ va perde sufletul sĕŭ pen-
tru mine şi pentru Evanghe-
lie, acela îl va mântui pre
el. 36 Că ce va folosi omul,
de ar dobândi lumea tótă,
şi îşĭ va perde sufletul sĕŭ.
37 Saŭ ce va da omul schimb
pentru sufletul sĕŭ? 38 Că
cine se va ruşina de mine,
şi de cuvintele mele, întru
acest neam prea-curvar şi
pĕcătos, şi Fiul omuluĭ se
va ruşina de el, când va veni
întru mărirea Tatăluĭ săŭ cu
sânţiĭ îngerĭ.

CAP. IX.

Pentru schimbarea la faţă a luĭ Iisus; pentru cel lunatic; pentru uceniciĭ când se prigoniaŭ între sine, cine ar fi maĭ mare; pentru ferirea de scandal.

1 Şi le ḑicea lor: Amin
grăesc vouĕ că sunt uniĭ din
ceĭ ce staŭ aicĭ, carĭ nu vor
gusta mórte, până când nu
vor vedé împĕrăţia luĭ Dum-
neḑeŭ viind întru putere.
2 Şi după şése ḑile, a luat
Iisus pre Petru, şi pre Iacob,
şi pre Ioan; şi ĭ-a suit pre
dênşiĭ în munte înalt deosebĭ
singurĭ, şi s'a schimbat la
faţă înaintea lor. 3 Şi hainele
luĭ eraŭ strălucind, albe fórte
ca zăpada, în ce chip înăl-
bitor pre pămênt nu póte
să înălbiască. 4 Şi s'a arătat
lor Ilie împreună cu Moisi;
şi grăia cu Iisus. 5 Şi rĕs-
punḑênd Petru a ḑis luĭ Iisus:
Învăţĕtorule, bine este nouĕ
a fi aicĭ; şi să facem treĭ
colibe: Ţie una, şi luĭ Moisi
una, şi luĭ Ilie una. 6 Că nu
scia ce grăia, că eraŭ înfri-
coşaţĭ. 7 Şi s'a făcut nor um-
brindu-ĭ pre eĭ; şi a venit
glas din nor grăind: Acesta
este Fiul meŭ cel iubit, pre
acesta ascultaţĭ. 8 Şi de nă-
prasnă căutând eĭ împrejur,
pre nimenea n'aŭ maĭ vĕḑut,
ci numaĭ pre Iisus împreună

cu dênșiĭ. 9 Iar pogorîndu-se
eĭ din munte, le-a poruncit
lor ca nimĕnuĭ să nu spună
cele ce aŭ vĕḑut, fără numaĭ
când Fiul omuluĭ din morțĭ
va învia.
10 Și aŭ ținut cuvîntul în-
tre sine întrebându-se: Ce
este aceea a învia din morțĭ?
11 Și l'a întrebat pre el, ḑi-
cênd: Căcĭ ḑic cărturariĭ că
Ilie se cuvine să vie maĭ
înainte. 12 Iar el rĕspunḑênd
a ḑis lor: Ilie viind maĭ
'nainte va așeḑa tóte, și cum
este scris de Fiul omuluĭ,
ca să pătimĭască multe și
să fie defăimat. 13 Ci ḑic vouĕ
că și Ilie a venit și a făcut
luĭ câte a vrut, cum este
scris de el. 14 Și viind la uce-
niciĭ a vĕḑut popor mult
împrejurul lor, și cărturariĭ
întrebându-se cu dênșiĭ. 15 Și
îndată tot poporul vĕḑêndu-l
pre el s'a spăĭmîntat; și aler-
gând s'a închinat luĭ, 16 Și
a întrebat pre cărturarĭ: Ce
vĕ întrebațĭ între voĭ?
17 Și rĕspunḑênd unul din
popor, a ḑis: Invĕțătorule,
am adus pre Fiul meŭ la
tine, avênd duh mut. 18 Și
orĭ unde îl apucă pre el îl
sdrobesce, și face spume, și
scrâșnesce cu dințiĭ sĕĭ, și se
usucă, și am ḑis ucenicilor
tĕĭ să-l scóță, și n'aŭ putut.
19 Iar el rĕspunḑênd, a ḑis
luĭ: O neam necredincios!
Până când voiŭ fi cu voĭ? Până
când voiŭ suferi pre voĭ? a-
duceți-l pre el la mine. 20 Și l'a
adus pre el la dênsul. Și vĕ-
ḑêndu-l pre dênsul îndată
duhul l'a scuturat pre el; și
căḑênd la pămînt se tăvălia
spumând. 21 Și a întrebat pre ta-
tăl luĭ: Câtă vreme este de când
i s'a făcut luĭ acésta? Iar el
a ḑis: din copilărie. 22 Și de
multe orĭ pre el și în foc
l'a aruncat și în apă, ca să-l
piarḑă; ci de poțĭ ceva, a-
jută-ne noĕ fiindu'țĭ milă de
noĭ. 23 Iar Iisus a ḑis luĭ: De
poțĭ crede, tóte sunt cu pu-
tință credinciosuluĭ. 24 Și în-
dată strigând cu lacrămĭ tatăl
copiluluĭ, a grăit: Creḑ, Dóm-
ne, ajută necredințeĭ mele.
25 Iar vĕḑênd Iisus că năvă-
lesce poporul, a poruncit du-
huluĭ celuĭ necurat, ḑicênd
luĭ: Duh mut și surd, eŭ ție
țĭ poruncesc, eșĭ dintr'însul
și de acum să nu maĭ intrĭ
în el. 26 Și strigând și mult
scuturându-l pre el, a eșit;
și s'a făcut ca un mort, că
mulțĭ ḑiceaŭ că a murit. 27 Iar
Iisus apucându-l pre el de
mână, l'a ridicat și s'a sculat.
28 Și intrând el în casă, uce-
niciĭ luĭ l-aŭ întrebat pre dên-
sul în deosebĭ: Pentru ce noĭ
n'am putut să-l scótem pre
el? 29 Iar el a ḑis lor: Acest
neam cu nimic nu póte eși,
fără numaĭ cu rugăciune și
cu post. 30 Și de acolo eșind,
mergea prin Galileea, și nu
vrea ca să-l scie cine-va. 31 Că
învĕța pre uceniciĭ sĕĭ, și ḑi-

cea lor: Că Fiul omuluĭ se
va da în mânile ómenilor,
și-l vor omorî pre el; și după
ce-l vor omorĭ, a treia ḑi va
învia. 32 Iar eĭ nu înțelegeaŭ
cuvîntul, și se temeaŭ să-l
întrebe pre el.
33 Și a venit în Capernaum;
și fiind în casă i-a întrebat
pre dênșiĭ: De ce vĕ prigo-
nĭațĭ pe cale? 34 Iar eĭ aŭ
tăcut; că se pricise pe cale
unul cu altul, cine ar fi maĭ
mare. 35 Și șeḑênd a chiemat
pre ceĭ doĭ-spre-ḑece, și le-a
ḑis lor: Cela ce vrea să fie
întâiŭ, să fie maĭ pre urmă
de toțĭ și tuturor slugă. 36 Și
luând un prunc, l'a pus pre
el în mijlocul lor; și luân-
du-l în brațe, a ḑis lor: 37 Orĭ
cine va primi pre unul din-
tru acești pruncĭ în numele
meŭ, pre mine mĕ primesce;
și orĭ-cine primesce pre mine,
nu primesce pre mine, ci pre
cel ce m'a trimes pre mine,
38 Și a rĕspuns Ioan luĭ, ḑi-
cênd: Invĕțătorule, am vĕḑut
pre óre-cine întru numele
tĕŭ scoțênd draciĭ, carele nu
vine după noĭ; și l'am oprit
pre el, căcĭ nu vine după
noĭ. 39 Iar Iisus a ḑis: Nu-l
oprițĭ pre el; că nimenea nu
este carele va face putere în-
tru numele meŭ și să pótă de
grab a mĕ grăi de rĕŭ. 40 Că
cel ce nu este împotriva nós-
stră, pentru noĭ este. 41 Că
orĭ-cine va adăpa pre voĭ cu
un pahar de apă întru nu-
mele meŭ, căcĭ aĭ luĭ Chris-
tos sunteți, amin grăesc vouĕ:
Nu-șĭ va perde plata sa.
42 Și orĭ cine va sminti
pre unul dintre aceștĭ micĭ
carĭ cred în mine, maĭ bine
ar fi luĭ de 'șĭ-ar lega o pétră
de móră împrejurul gruma-
zuluĭ sĕŭ și să se arunce în
mare. 43 Și de te smintesce
pre tine mâna ta, tae-o pre
ea; că maĭ bine îțĭ este ție,
cĭung să intrĭ în viață, de
cât douĕ mânĭ avênd să intrĭ
în gheena, în focul nestins,
44 Unde vĭermele lor nu móre
și focul nu se stinge. 45 Și
de te smintește pre tine pi-
cĭórul tĕŭ, tae-l pre el; că
maĭ bine îțĭ este ție să întrĭ
în viață șchĭop, de cât douĕ
picĭóre avênd, să fi aruncat
în gheena, în focul nestins,
46 Unde vĭermele lor nu móre
și focul nu se stinge. 47 Și
de te smintesce pre tine ochiul
tĕŭ, scóte-l pre el, că maĭ
bine îțĭ este ție cu un ochiŭ
să întrĭ întru împărăția luĭ
Dumneḑeŭ, de cât doĭ ochĭ
avênd să fiĭ aruncat în ghee-
na foculuĭ, 48 Unde vĭermele
lor nu móre, și focul nu se
stinge. 49 Că fiește-cine cu
foc se va săra; și tótă jertfa
cu sare se va săra. 50 Bună
este sarea; iar de va fi sa-
rea nesărată, cu ce o vețĭ
îndulci pre acésta? Avețĭ
întru voĭ sare și pace avețĭ
între voĭ.

CAP X.

Pentru ceĭ ce aŭ întrebat pre Iisus de se cade bărbatuluĭ să-și lase muĭerea; pentru punerea mânilor luĭ Iisus pre copiĭ; pentru bogatul ce a întrebat pre Iisus ce bine va face; pentru suirea luĭ Iisus în Ierusalim spre patimă; pentru fiiĭ luĭ Zevedeiŭ; pentru Vartimeŭ orbul.

1 Și de acolo sculându-se,
a venit în hotarele Iudeeĭ,
de cea parte de Iordan; și
iarășĭ s'a adunat popor la
dênsul; și precum îĭ era o-
biceiul, iarășĭ îĭ învĕța pre eĭ.
2 Și apropiind-se fariseiĭ,
l-a întrebat pre el: Oare se
cade bărbatuluĭ să-și lase mu-
ĭerea? ispitindu-l pre el. 3 Iar
el rĕspunḑênd, a ḑis lor? Ce
a poruncit vouĕ Moisi? 4 Iar
eĭ aŭ ḑis: Moisi a dat voe,
să-ĭ scrie carte de despăr-
țire, și să o lase. 5 Și rĕs-
punḑênd Iisus a ḑis lor: După
învêrtoșarea inimeĭ vóstre a
scris vouĕ porunca'acésta. 6 Iar
din începutul zidireĭ, bărbat
și muiere 'ĭ-a făcut pre eĭ
Dumneḑeŭ? Pentru acésta va
lăsa omul pre tatăl sĕŭ și pre
muma sa, și se va lipi de
muierea sa. 8 Și vor fi amên-
doĭ un trup. Pentru aceea
nu maĭ sunt doĭ, ci un trup.
9 Decĭ ce a împreunat Dum-
neḑeŭ, omul să nu desparță.
10 Și în casă ĭarășĭ l'a între-
bat pre el uceniciĭ luĭ de
acésta. Și le-a ḑis lor: 11 Orĭ-
cine îșĭ va lăsa muĭerea sa,
și va lua alta, prea-curvesce
cu dênsa. 12 Și muĭerea de-șĭ
va lăsa bărbatul și se va
mărita după altul, prea-cur-
vesce.
13 Și aducea la dênsul
pruncĭ ca să se atingă de
eĭ; ĭar uceniciĭ certaŭ pre
ceĭ ce-ĭ aduceaŭ. 14 Iar vĕḑênd
Iisus, nu 'ĭ-a părut bine, și
a ḑis lor: Lăsațĭ pruncii să
vie la mine, și nu-ĭ oprițĭ
pre eĭ; că a unora ca ace-
tora este împărăția luĭ Dum-
neḑeŭ. 15 Că amin ḑic vouĕ:
Orĭ-cine nu va primi împă-
răția luĭ Dumneḑeŭ, ca prun-
cul, nu va intra ea. 16 Și
luându-ĭ în brațe, 'șĭ-a pus
mânile preste eĭ, și ĭ-a bine-
cuvîntat pre dênșiĭ.
17 Și eșind el în cale aler-
gând óre cine și îngenun-
chind înaintea luĭ, îl întrebă
pre el, ḑicênd: Invĕțătorule
bune! ce voiŭ face ca să moș-
tenesc viața vecĭnică? 18 Iar
Iisus a ḑis luĭ: Ce-mĭ ḑicĭ
bun, nimenea nu este bun,
fără numaĭ unul Dumneḑeŭ.
19 Poruncile scĭĭ: Să nu cur-
vescĭ, să nu ucidĭ, să nu furĭ,
să nu fiĭ mărturie mincinósă,
să nu răpescĭ, cinstesce pre
tatăl tĕŭ și pre muma ta.
Iar el rĕspunḑênd a ḑis

luĭ: Invĕțătorule, tóte acestea
le-am păḑit din tinerețile mele
21 Iar Iisus căutând spre el,
l'a iubit pre dênsul, și ĭ-a
ḑis luĭ: Incă una îțĭ lipsesce:
mergĭ, vinde-țĭ câte aĭ și le
dă săracilor, și veĭ avea co-
móră în cer; și luând crucea,
vino, urmóză mie. 22 Iar el
întristându-se de cuvîntul a-
cesta, s'a dus mâhnit, pentru
că avea avuțiĭ multe. 23 Și
căutând Iisus a ḑis ucenicilor
sĕĭ: Cât de anevoe vor intra
întru împărăția luĭ Dumne-
ceĭ ce aŭ avuțiĭ! 24 Iar uce-
niciĭ se spăĭmîntaŭ de cu-
vintele luĭ; ĭar Iisus ĭarășĭ
rĕspunḑênd le-a ḑis lor: Fii-
lor, cât de anevoe este să
intre întru împărăția luĭ Dum-
neḑeŭ ceĭ ce se nădăjduesc
întru avuțiĭ! 25 Maĭ lesne este
a trece cămila prin urechia
aculuĭ, de cât bogatul a in-
tra întru împărăția luĭ Dum-
neḑeŭ. 26 Iar eĭ maĭ mult se
îngrozĭaŭ, ḑicênd unul către
altul: Și cine póte să se mân-
tuiască? 27 Și căutând Iisus
la dênșiĭ a ḑis: La ómenĭ este
cu neputință, dar nu la Dum-
neḑeŭ că la Dumneḑeŭ tóte
sunt cu putință. 28 Și a în-
ceput Petru a ḑice luĭ: Iată
noĭ am lăsat tóte și am ur-
matție. 29 Și rĕspunḑênd Iisus
a ḑis: Amin grăesc vouĕ, ni-
menea nu este carele și-a
lăsat casă, saŭ frațĭ, saŭ su-
rorĭ, saŭ tată, saŭ mumă, saŭ
muĭere, saŭ feciorĭ, saŭ holde
pentru mine și pentru Evan-
ghelie 30 Și să nu ĭea însu-
tite acuma în vremea acésta,
case, și frațĭ, și surorĭ, și tată,
și mumă, și feciorĭ, și holde
cu gonirĭ, și în veacul cel vii-
tor viața vecĭnică. 31 Și mulțĭ
d'întâiŭ vor fi pe urmă, și
de pe urmă, întâiŭ. 32 Și era
pre cale suindu-se în Ieru-
salim, și mergea Iisus înaintea
lor; ĭar eĭ se spăĭmîntaŭ și
mergênd după dênsul le era
frică.
33 Și luând ĭarășĭ pre ceĭ
doĭ-spre-ḑece a început a le
spune lor cele ce era să i-se
întîmple luĭ; că ĭată ne suim
în Ierusalim, și Fiul omuluĭ
se va da archiereilor și căr-
turarilor; și-l vor judeca pre
el spre mórte și-l vor da
pre el neamurilor. 34 Si-l vor
batjocori pre el, și-l vor bate
pre el, și-l vor scuĭpa, și-l
vor omorî pre el, și a treia
ḑi va învia. 35 Și a venit la el
Iacov și Ioan fiiĭ luĭ Zevedeĭ,
ḑicênd: Invĕțătorule, voim ca
ceea ce vom cere să ne facĭ
nouĕ. 36 Iar el a ḑis lor: Ce
voițĭ să vĕ fac vouĕ? 37 Iar
eĭ a ḑis luĭ: Dă-ne nouĕ ca
să ședem, unul de a-drépta
ta și altul de a stânga ta,
întru mărirea ta. 38 Iar Iisus
a ḑis lor: Nu scițĭ ce cerețĭ;
putețĭ să bețĭ paharul carele
eŭ beaŭ? și cu botezut cu
carele eŭ mĕ botez, să vĕ
botezațĭ? 39 Iar eĭ aŭ ḑis luĭ:
Putem. Iar Iisus a ḑis lor:

Paharul pre carele eŭ beaŭ,
cu adevěrat îl vețĭ bea; și
cu botezul, cu care eŭ mě
botez, vě vețĭ boteza. 40 Iar
a ședea de a-drépta mea și
de a-stânga mea nu este al
mêŭ a-l da, ci celor ce s'a
gătit. 41 Și auḑind ceĭ ḑece
aŭ început a se mânia pre
Iacob și pre Ioan. 42 Iar Iisus
chemându-ĭ pre dênșiĭ la
sine le-a ḑis lor: Sciţĭ că ceĭ
ce li se pare că sunt înce-
pětor aĭ neamurilor, le stă-
pânesc pre ele; și ceĭ maĭ
marĭ aĭ lor le domnesc pre
dênsele. 43 Iar întru voĭ nu
va fi așa; ci carele va vrea
să fie maĭ mare între voĭ
să fie vouě slugă. 44 Și carele
va vrea să fie între voĭ în-
tâiŭ, să fie tuturor slugă.
45 Pentru că și Fiul omuluĭ
n'a venit ca să-ĭ slujĭască
luĭ, ci ca să slujĭască el, 46 Și
să-șĭ dea sufletul sěŭ rěs-
cumpěrare pentru mulţĭ.

47 Și a venit în Ierihon
și eșind el din Ierihon și
uceniciĭ luĭ și popor mult,
Bartimeiŭ orbul, fiiul luĭ
Timeiŭ, ședea lângă cale cer-
șind, și auḑind că Iisus Na-
zarineanul este, a început a
striga și a ḑice: Iisuse, Fiul,
luĭ David, miluesce-mě. 48 Și-l
certaŭ pre dênsul mulți ca
să tacă; iar el cu mult maĭ
vîrtos striga: Fiiul luĭ Da-
vid miluesce-mě. 49 Și stând
Iisus, a ḑis să-l chĭeme pre
el; și aŭ chĭemat pre orbul,
ḑicêndu-ĭ luĭ: Indrăznes ce
scólă-te, că te chĭamă. 50 Iar
el lepădându-șĭ haĭna sa, s'a
sculat și a venit la Iisus.
51 Și rěspunḑênd Iisus, i-a
ḑis luĭ: Ce voescĭ să-țĭ fac
ție? Iar orbul i-a ḑis luĭ: In-
věţătorule, ca să věḑ. 52 Iar
Iisus i-a ḑis luĭ: Mergĭ, cre-
dința ta te-a mântuit. Și în-
dată a věḑut, și a mers după
Iisus în cale.

CAP. XI.

Pentru mânzul asineĭ; pentru smochinul cel uscat; pentru zarafiĭ ce s'aŭ scos din biserică; pentru nădejdea cea întru Dumneḑeŭ; pentru nepomenirea de rěŭ și pentru ĭertarea greșalelor; pentru archiereiĭ și bătrîniĭ ce aŭ întrebat pre Domnul de puterea luĭ.

1 Și când s'a apropiat de
Ierusalim, în Vitsfaghi și Vi-
tauia, către muntele Maslini-
lor, a trimis doĭ din uceniciĭ
seĭ. 2 Și a ḑis lor: Mergețĭ
în satul carele este înaintea

vóstră, și îndatășĭ intrând în-
tr'însul, vețĭ afla un mânz
legat, pre carele nimenĭ din
ómenĭ n'a șeḑut; deslegân-
du-l pre el, să-l aducețĭ. 3 Și
de va ḑice vouě cine-va: De
ce facețĭ acésta? să ḑicețĭ:
că Domnuluĭ trebuesce; și
numaĭ de cât îl va trimite pre
el aicĭ. 4 Și aŭ mers și aŭ
aflat mânzul legat lângă ușă
afară la respântie și l'a des-
legat pre el. 5 Iar óre-cariĭ
din ceĭ ce staŭ acolo aŭ ḑis
lor: Ce facețĭ de deslegaţĭ
mânzul? Iar eĭ aŭ ḑis lor
precum le poruncise Iisus,
și 'ĭ-aŭ lăsat pre eĭ. 7 Și
aŭ adus mânzul la Iisus,
și și-a pus pre el hainele lor
și a șeḑut pre dênsul. 8 Și
mulţĭ așterneaŭ vestmintele
pre cale; ĭar alţiĭ tăiaŭ stâl-
pări din copacĭ și le așterneaŭ
pre cale. 9 Și ceĭ ce mergeaŭ
înainte, și ceĭ ce venĭaŭ pre
urmă strigaŭ ḑicênd: Osana
bine este cuvîntat cel ce vine
întru numele Domnuluĭ 10 Bine
este cuvînțată împărăţia care
vine întru numele Domnu-
luĭ, a părinteluĭ nostru Da-
vid; Osana întru ceĭ de sus.
11 Și a intrat Iisus în Ie-
rusalim și în biserică, și după
çe a věḑut tóte, fiind vremea
în discară a eșit la Vitania
cu ceĭ doĭ-spre-ḑece. 12 Iar
a doua ḑi eșind eĭ din Vita-
nia, aŭ flămânḑit. 13 Și vě-
ḑênd un smochin de departe
avênd frunze, a venit ca dóră

va afla ceva într'ênsul și viind
la el, nimic n'a aflat fără nu-
maĭ frunze; că încă nu erea
vremea smochinelor. 14 Și rěs-
punḑênd Iisus, a ḑis luĭ: De
acum înainte nimenea să nu
maĭ mănânce rod din tine în
veac. Și auḑiaŭ uceniciĭ luĭ.
15 Și a venit în Ierusalim, și
intrând Iisus în biserică, a
început a scóte pre ceĭ ce
vindeaŭ și cumpěraŭ în bi-
serică, și mesele schimbăto-
rilor de banĭ, și scaunele ce-
lor ce vindeaŭ porumbĭ le-a
rěsturnat. 17 Și nu lăsa să
pórte cine-va vas prin bise-
rică. 17 Și învěța ḑicênd lor:
Aŭ nu este scris: că casa
mea, casă de rugăciune se
va chema întru tóte nea-
murile; iar voĭ o ațĭ făcut
pesceră tâlharilor. 18 Și aŭ
auḑit cărturariĭ și archiereiĭ,
și căutaŭ în ce chip l'ar fi
perdut pre el, că se temeaŭ
de dênsul; căcĭ tot poporul
se mira de învěţătura luĭ
19 Și dacă s'a făcut séră, aŭ
eșit afară din cetate. 20 Și a
doua ḑi trecênd, aŭ věḑut
smochinul uscat din rădă-
cină. 21 Și aducêndu-'șĭ amin-
te Petru, i-a ḑis luĭ: Invěța-
torule, veḑĭ smochinul pre
carele l'aĭ blestemat s'a us-
cat. 22 Și rěspunḑênd Iisus,
a ḑis lor: Avețĭ credința luĭ
Dumneḑeŭ. Că amin ḑic vouě:
23 Că cela ce ar ḑice mun-
teluĭ acestuia: Rădică-te și
te aruncă în mare, și nu se

va îndoi întru inima sa, ci
va crede, că ce va ḑice va
fi, fi-va luĭ orĭ-ce va ḑice.
24 Pentru acésta ḑic vouĕ: Tóte
câte cere-ţĭ rugându-vĕ, să
crede-ţĭ că veţĭ lua şi va fi
voĕ. 25 Şi când staţĭ de vĕ
rugaţĭ, ertaţĭ orĭ-ce aveţĭ a-
supra cuĭ-va; ca şi Tatăl vos-
tru cel din cerurĭ să ĭerte
greşealele vóstre. 26 Iar dacă
voĭ nu veţĭ ĭerta nicĭ Tatăl
vostru cel din cerurĭ nu va
ĭerta vouĕ greşealele vóstre.
27 Şi a venit iarăşĭ în Ie-
rusalim şi umblând el prin
biserică, aŭ venit la dênsul
archiereiĭ, şi cărturariĭ, şi bă-
trîniĭ. 28 Şi aŭ ḑis luĭ: Cu ce
putere facĭ acestea? Şi cine
ţi-a dat ţie puterea acésta,
ca să facĭ acestea? 29 Iar Iisus
rĕspunḑênd a ḑis lor: Intre-
ba-voĭ şi eŭ pre voĭ un cu-
vînt, şi să-mĭ rĕspundeţĭ mie,
şi voĭ spune şi eŭ vouĕ cu
ce putere fac acestea. 30 Bo-
tezul luĭ Ioan din cer a fost,
saŭ de la ómenĭ? Rĕspun-
deţi-mĭ mie, 31 Şi eĭ cugetaŭ
întru sineşĭ ḑicênd: De vom
ḑice: din cer, va ḑice: pen-
tru ce dar n'aţĭ creḑut luĭ?
32 Iar de vom ḑice: de la ó-
menĭ, se temeaŭ de popor,
că toţĭ aveaŭ pre Ioan, că cu
adevĕrat profet a fost. 33 Şi
rĕspunḑênd aŭ ḑis luĭ Iisus.
Nu scim. Şi Iisus rĕspunḑênd
aŭ ḑis lor: Nicĭ eŭ nu voiŭ
spune vouĕ cu ce putere fac
acestea.

CAP. XII.

Pentru pilda vieĭ ce o a dat lucrătorilor; pentru ceĭ ce aŭ întrebat pre Domnul de dajdie; pentru saducheiĭ ce tăgăduesc învierea; pentru cărturarul sciutor de lege; pentru întrebarea Domnuluĭ al cuĭ fiŭ zic cărturariĭ că este el; pentru păzirea de cărturariĭ ceĭ făţarnicĭ; pentru vĕduva ceea ce a pus douĭ filerĭ.

1 Şi a început în pilde a
grăi lor: Un om a sădit vie,
şi o a îngrădit împrejur cu
gard, şi a săpat într'însa
teasc, şi a zidit turn, şi o a
dat pre ea lucrătorilor, şi
s'a dus departe. 2 Şi la vre-
em a trimes o slugă la lu-
crătorĭ, ca să ĭea de la lu-
crătorĭ din rodul vieĭ. 3 Iar eĭ
apucându-l pre dênsul, 'l aŭ
bătut şi l'aŭ trimes deşert.
4 Şi iarăşĭ a trimes către dên-
şiĭ pre altă slugă, şi pre a-
cela bătêndu-l cu pĭetre, i-aŭ
spart capul, şi l'aŭ trimes o-
cărît. 5 Şi iarăşĭ a trimes pre
altul, şi pre acela l'aŭ omorît

şi pre alţĭ mulţĭ, pre uniĭ bă-
têndu-ĭ, pre alţiĭ omorîndu-ĭ.
6 Decĭ avênd încă un Fiŭ iu-
bit al sĕŭ, l'a trimes şi pre
acela maĭ pre urmă la eĭ, ḑi-
cênd: Că se vor ruşina de
Fiul meŭ. 7 Iar lucrătoriĭ a-
ceia aŭ ḑis între sine: Că
acesta este moştenitorul, ve-
niţĭ să-l ucidem pre el, şi
va fi moşia a nóstră. 8 Şi a-
pucându-I pre el l'aŭ omo-
rît şi l'aŭ scos afară din vie.
9 Ce dar va face stăpânul vieĭ?
Veni-va şi va perde pre lu-
crătoriĭ aceia, şi via o va da
altora. 10 Aŭ nicĭ scriptura a-
césta n'aţĭ cetit? Piatra care
nu o aŭ băgat în sémă zi-
ditoriĭ, acésta s'a făcut în ca-
pul unghiuluĭ. 11 De la Dom-
nul s'a făcut acésta şi este
minunată întru ochiĭ noştriĭ.
12 Şi căutaŭ să-l prinḑă şi
pre el, şi se temeaŭ de po-
por; căcĭ aŭ cunoscut că
împotriva lor a ḑis pilda; şi,
lăsându-l pre el, s'aŭ dus.
13 Şi a trimis către dênsul
pre uniĭ din fariseĭ şi din
Irodianĭ, ca să-l vîneze pre
el în cuvînt. 14 Iar eĭ viind
aŭ ḑis luĭ: Invĕţătorule, scim
că adevĕrat eştĭ şi nu-ţĭ este
ţie grijă de nimenea; că nu
căutaţĭ în faţa ómenilor, ci
întru adevĕr calea luĭ Dum-
neḑeŭ învеţĭ; se cade a da
dajdie Cesaruluĭ saŭ nu? Să
dăm saŭ să nu dăm? 15 Iar
el sciind făţărnicia lor a ḑis
lor: Ce mĕ ispitiţĭ? Aduce-
ţi-mĭ un dinar să-l vĕḑ. 16 Iar
eĭ i-aŭ adus; şi a ḑis lor: Al
cuĭ este chipul acesta şi scrip-
tura cea de pre el? Şi eĭ aŭ
ḑis luĭ: ale Cesaruluĭ. 17 Şi
rĕspunḑênd Iisus a ḑis lor:
Daţĭ înapoĭ pre cele ce sunt
Cela esaruluĭ, Cesaruluĭ; şi
pre cele ce sunt ale luĭ Dum-
neḑeŭ, luĭ Dumneḑeŭ. Şi s'aŭ
mirat de dênsul.
18 Şi aŭ venit la dênsul sa-
ducheiĭ, carĭ ḑic că nu este
înviere; şi l'aŭ întrebat pre
el ḑicênd: Invĕţătorule, Moisi
a scris noĕ, că de va muri
fratele cuĭ-va, şi îĭ va rĕmâne
muierea, şi feciorĭ, nu va lăsa,
să iea fratele luĭ pre muierea
luĭ şi să ridice sĕmînţa fra-
teluĭ sĕŭ. 20 Decĭ şépte fraţĭ
aŭ fost, şi cel d'întâiŭ a luat
muiere, şi murind n'a lăsat
sĕmînţă. 21 Şi al douilea o
a luat pre dênsa, şi a murit,
şi nicĭ acela n'a lăsat sĕmînţă;
şi al treilea aşişderea. 22 Şi
o a luat pre dênsa câte şépte,
şi n'aŭ lăsat sĕmînţă. Iar maĭ
pre urmă de toţĭ a murit şi
muierea. 23 Decĭ la înviere,
când vor învia, a căruia din-
tr'înşiĭ va fi muierea? căcĭ
câte şépte o aŭ avut pre ea
muiere. 24 Şi rĕspunḑênd Ii-
sus a ḑis lor: Aŭ nu pentru
acésta vĕ rătăciţĭ, nesciind
scripturile, nicĭ puterea luĭ
Dumneḑeŭ? 25 Că după ce
din morţĭ vor învia nicĭ se
vor însura, nicĭ se vor mă-
rita; ci vor fi ca îngeriĭ în

cer. 26 Iar pentru morțĭ că se
vor scula, aŭ n'ațĭ cetit în
cartea luĭ Moisi, la rug, cum
i-a grăit Dumneḑeŭ luĭ ḑi-
cênd: Eŭ sunt Dumneḑeul
luĭ Avraam, și Dumneḑeul luĭ
Isaac, și Dumneḑeul luĭ Iacov.
27 Nu este Dumneḑeŭ al mor-
ților, ci Dumneḑeŭ al viilor;
decĭ voĭ mult vĕ rătăcițĭ.
28 Și apropiindu-se unul
din cărturarĭ, carele îĭ au-
ḑise pe dênșiĭ prigonindu-se
cu Iisus, vĕḑênd că bine le-a
rĕspuns lor, l-a întrebat pre el:
Care poruncă este maĭ întâĭ de
tóte? 29 Iar Iisus a rĕspuns
luĭ: Că maĭ întâĭ de tóte po-
runcile este: Auḑĭ, Israile,
Domnul Dumneḑeul nostru,
Domnul nostru este. 30 Și să
iubescĭ pre Domnul Dumne-
ḑeul tĕŭ, din tótă inima ta
și din tot sufletul tĕŭ, și din
tot cugetul tĕŭ și din tótă
tăria ta; acésta este porunca
cea d'ântâĭ. 31 Iar a doua a-
semenea acesteia: Să iubescĭ
pre aprópele tĕŭ, ca însuțĭ
pre tine. Maĭ mare de cât
acestea altă poruncă nu este.
32 Și a ḑis luĭ cărturarul:
Bine, învĕțătorule, adevĕrat
aĭ ḑis, că unul este Dumne-
ḑeŭ, și nu este altul afară
de dênsul. 33 Și a-l iubi pre
el din tótă inima, și din tot
cugetul, și din tot sufletul
și din tótă tăria; și a iubi pre
aprópele ca pe sine, maĭ mult
este de cât tóte prinósele și
jertfele. 34 Iar Iisus vĕḑênd
că cu înțelepciune a rĕs-
puns, i-a ḑis luĭ: Nu eștĭ de-
parte de împărăția luĭ Dum-
neḑeŭ. Și niminea maĭ mult
nu îndrăsnia să'l întrebe pre
el. 35 Și rĕspunḑênd Iisus a
ḑis, învĕțând în biserică:
Cum ḑic cărturariĭ că Chris-
tos este fiiul luĭ David?
36 Că însușĭ David a ḑis cu
Duhul sânt: Ḑis'a Domnul
Domnuluĭ meŭ: Șeḑĭ de-a
drépta mea, până ce voiŭ
pune pe vrăjmașiĭ tĕĭ aşter-
nul piciórelor tale. 37 Decĭ
însușĭ David îl numesce pre
el Domn, și de unde este
fiŭ al luĭ? Și poporul cel
mult asculta pre el cu dul-
céță.
38 Și grăia lor întru învĕță-
tura sa: Păzițĭ-vĕ de cărtu-
rariĭ carĭ voesc a umbla în
podóbe și iubesc închinăciu-
nile prin tîrgurĭ. 39 Și scau-
nele cele maĭ de sus în sina-
goge și șederile cele maĭ în-
tâĭ la ospețe, 40 Cariĭ mă-
nâncă casele vĕduvelor, și
cu pricină îndelung se rógă;
aceştia vor lua maĭ grea
osândă. 41 Și șeḑênd Iisus
în préjma gazofilachieĭ, privia
cum aruncă poporul banĭ în
gazofilachie. Și mulțĭ bogațĭ
aruncaŭ multe. 42 Și fiind o
vĕduvă săracă, a aruncat doĭ
filerĭ, ce este un codran.
43 Și chemând pre uceniciĭ
sĕĭ le-a ḑis lor: Amin ḑic

voĕ: Că acéstă vĕduvă să-
racă, a aruncat maĭ mult de
cât toțĭ ceĭ ce aŭ aruncat în
gazofilachie. 44 Că toțĭ din pri-
sosința lor aŭ aruncat; iar
acésta din lipsa sa, tóte câte
a avut, a aruncat tótă avu-
ția sa.

CAP. XIII

Pentru sfîrșitul lumeĭ; pentru ḑiua și ceasul acela; cum că niminea nu scie.

1 Și eșind el din biserică,
a ḑis luĭ unul din uceniciĭ
luĭ: Invĕțătorule, veḑĭ ce fel
de pĭetre, și ce fel de zidirĭ.
2 Și rĕspunḑênd Iisus a ḑis
luĭ: Veḑĭ aceste zidirĭ marĭ?
nu va rĕmânea aicea pĭatră
pre pĭatră, care să nu se rî-
sipĭască. 3 Și șeḑênd el pre
muntele Măslinilor în préjma
bisericeĭ, l-a întrebat pre dên-
sul deosebĭ Petru și Iacov, și
Ioan și Andreĭ. 4 Spune noĕ:
Când vor fi acestea; și ce este
semnul, când acestea tóte vor
a se sĕvîrși? 5 Iar Iisus, rĕs-
punḑênd lor, a început a ḑice:
Căutațĭ ca să nu vĕ înșele
pre voĭ cine-va. 6 Că mulțĭ
vor veni întru numele meŭ
ḑicênd că eŭ sunt; și pre
mulțĭ vor înșela. 7 Iar când
vețĭ auḑi rĕsbóie și veștĭ de
rĕsbóie să nu vĕ spăĭmîntațĭ;
că se cuvine să fie acestea,
ci încă nu va fi sfîrșitul.
8 Că se va scula neam preste
neam, și împărăție preste îm-
părăție, și vor fi cutremure
pre alocurea, și vor fi fómețĭ
și turburărĭ, începuturĭ ale
durerilor acestea.
9 Decĭ păzițĭ-vĕ pre voĭ
înși-vĕ; că vĕ vor da pre
voĭ în sobóre, și în adunărĭ
vețĭ fi bătuțĭ, și înaintea dom-
nilor și a împăraților vețĭ
sta pentru mine, spre măr-
turie lor. 10 Și în tóte nea-
murile se cuvine maĭ întâĭ
să se propovăduiască evan-
ghelia. 11 Iar când vĕ vor
duce pre voĭ dându-vĕ, să
nu vĕ grijițĭ maĭ 'nainte ce
vețĭ grăi, nicĭ să cugetațĭ;
ci ceea ce se va da vouĕ
într'acel ceas, aceea să grăițĭ.
Că nu vețĭ fi voĭ ceĭ ce vețĭ
grăi, ci Duhul sânt. 12 Și va
da frate pre frate spre mórte
și tată pre fiŭ; și se vor
scula fiĭ asupra părinților,
și-ĭ vor omorî pre eĭ. 13 Și
vețĭ fi urîțĭ de toțĭ pentru
numele meŭ. Iar cela ce va
răbda până în sfîrșit, acela
se va mântui.
14 Iar când vețĭ vedea ură-
ciunea pustiireĭ, care s'a ḑis de
Daniil proorocul, stând unde

nu se cuvine (cela ce citesce
să înțeleagă), atuncea ceĭ ce
vor fi în Iudea să fugă la
munțĭ. 15 Și cela ce va fi
pre casă să nu se pogóre
în casă, nicĭ să între să ĭea
ceva din casa sa. 16 Și cela
ce va fi în câmp, să nu se
întórcă înapoĭ să-șĭ ĭea haina
sa. 17 Iar vaĭ! celor ce vor
avea în pântece și celor ce
vor apleca în ḑilele acelea.
18 Ci rugați-vě ca să nu fie
fuga vóstră ĭarna 19 Că va
fi în ḑilele acelea necaz ca
acela carele n'a fost din în-
ceputul zidireĭ, care a zidit
Dumneḑeŭ, până acum, și
nicĭ va maĭ fi. 20 Și de nu
Dumneḑeŭ ar scurta ḑilele
acelea, nu s'ar mântui tot
trupul, ci pentru ceĭ aleșĭ,
pre cariĭ 'ĭ-a ales, va scurta
ḑilele acelea. 21 Atuncĭ de
va ḑice voué cine-va: Iată
aicea Christos, séŭ iată acolo,
să nu credețĭ. 22 Că se vor
scula Christoșĭ mincinoșĭ și
proorocĭ mincinoșĭ; și vor
da semne și minunĭ, ca să
înșele, de va fi cu putință,
și pre ceĭ aleșĭ. 23 Iar voĭ
vě păzițĭ; că ĭată maĭ 'nainte
am spus voué tóte.
24 Ci în ḑilele acelea, după
necazul acela, sórele se va
întuneca. 25 Și luna nu-șĭ va
da lumina sa, și stelele ce-
ruluĭ vor cădea, și puterile
cele din ceriurĭ se vor clăti,
26 Și atuncea vor vedea pre
Fiiul omuluĭ viind pre norĭ
cu putere și cu mărire multă.
27 Și atuncĭ va trimite pre
îngeriĭ seĭ, și va aduna pre
ceĭ aleșĭ aĭ seĭ din cele patru
vênturĭ, de la marginea pă-
mêntuluĭ, până la marginea
ceruluĭ. 28 Iar de la smochin
vě învĕțațĭ pildă; când mlă-
dița luĭ este móle și înfrun-
zește, scițĭ că aprópe este
vara. 29 Așa și voĭ când vețĭ
vedea acestea făcêndu-se, să
scițĭ că aprópe este lângă
ușĭ. 30 Amin grăesc voué:
Că nu va trece neamul acesta
până când tóte acestea vor
fi. 31 Cerul și pămêntul vor
trece; ĭar cuvintele mele nu
vor trece. 32 Iar de ḑiua
aceea și ceasul nimenea nu
scie, nicĭ îngeriĭ carĭ sunt
în cer, nicĭ Fiul, fără numaĭ
Tatăl. 33 Păzițĭ-vě, privegheațĭ
și vě rugațĭ; că nu scițĭ când
va fi vremea aceea. 34 Ca un
om ce se duce departe, lă-
sându-șĭ casa sa, și dând
slugilor sale putere, și fiesce-
căruia lucrul luĭ, și porta-
ruluĭ poruncesce ca să pri-
vegheze. 35 Privegheațĭ dar,
(că nu scițĭ când va veni
domnul caseĭ, séra saŭ la
mieḑul nopțiĭ, saŭ la cânta-
tul cocoșilor, séŭ diminéța).
36 Nu cum va viind fără de
veste, să vě afle pre voĭ dor-
mind. 37 Iar cele ce voué ḑic,
tuturor ḑic, privegheațĭ.

CAP. XIV.

Pentru ceea ce a uns pre Domnul cu mir, și pentru cele ce a ḑis Iuda pentru mir; pentru Pascele cele de taină; pentru vinderea luĭ Christos; pentru rugăciunea și prinderea luĭ, și pentru ducerea la arhiereul; pentru mărturiile cele mincinóse și pentru ocările ce aŭ făcut luĭ Iisus înaintea arhiereuluĭ; pentru lepădarea luĭ Petru; pentru vinile ce s'aŭ pus Domnuluĭ de la arhiereŭ.

1 Și era Pascele și azimile
după doué ḑile, și căutaŭ
arhiereiĭ și cărturariĭ cum pre
el cu vicleșug prinḑêndu-l
să-l omóre, 2 și ḑiceaŭ: nu
în praznic, ca să nu fie tur-
burare între popor.
3 Și fiind el în Vitania, în
casa luĭ Simon leprosul, și șe-
ḑênd el, a venit o muĭere
avênd un alabastru cu mir de
nard de credința de mult preț,
și sfărămând alabastrul l'a
turnat pre capul luĭ. 4 Și eraŭ
uniĭ de le părea rěŭ întru
sine și ḑiceaŭ: Pentru ce se
făcu acéstă pagubă a miruluĭ?
5 Că se putea vinde acésta
maĭ mult de cât treĭ sute de
dinarĭ, și să se dea săracilor,
și să restĭaŭ asupra eĭ. 6 Iar
Iisus a ḑis: Lăsați-o pre dênsa;
pentru ce-ĭ facețĭ eĭ supărare?
Că bun lucru a făcut cu mine.
7 Pentru că pre săracĭ puru-
rea îĭ avețĭ cu voĭ, și când
vețĭ vrea putețĭ a le face lor
bine; ĭar pre mine nu mě
avețĭ pururea. 8 Acésta ce a
avut, a făcut. Maĭ 'nainte a
apucat de a uns trupul meŭ
spre îngropare. 9 Amin grăesc
voué. Orĭ unde se va pre-
dica evanghelia acéstă în tótă
lumea, se va povesti și ce
a făcut ea, spre pomenirea eĭ.
10 Și Iuda Iscarioteanul, u-
nul din ceĭ douĭ-spre-ḑece,
a mers la arhiereĭ, ca să-l
vînḑă pre el lor. 11 Iar eĭ au-
ḑind s'aŭ bucurat și ĭ-aŭ fă-
găduit luĭ să-ĭ dea banĭ; și
căuta cum în vreme cu pri-
lej l'ar da pre el lor. 12 Iar
în ḑiua cea d'întâiŭ a azime-
lor, când jertfia pascele, aŭ
ḑis către dênsul uceniciĭ luĭ:
Unde voescĭ să mergem să
gătim ca să mănâncĭ Pascele?
13 Și a trimes douĭ din uce-
niciĭ sĕĭ și le-a ḑis lor: mer-
gețĭ în cetate, și va întîmpina
pre voĭ un om ducênd un
vas de lut cu apă; mergețĭ
după dênsul. 14 Și orĭ unde
va intra ḑicețĭ stăpânuluĭ
caseĭ: Că învĕțătorul ḑice:
unde este sălașul întru ca-
rele să mănânc Pascele cu u-
ceniciĭ meĭ? 15 Si el va arăta
voué un foișor mare așter-
nut gata; acolo gătițĭ noé.

16 Și aŭ eșit ucenicii luĭ și
aŭ venit în cetate, și aŭ aflat
precum le disese lor; și aŭ
gătit Pascele. 17 Și făcêndu-
se séră a venit cu ceĭ douĭ-
spre-ḑece. 18 Și șeḑênd eĭ și
mâncând a ḑis Iisus: Amin
ḑic vouĕ; că unul din voĭ
va să mĕ vîndă, cela ce mă-
nâncă cu mine. 19 Iar eĭ aŭ
început a se întrista, și a ḑice
luĭ unul câte unul: Nu cum-
va sunt eŭ? și altul nu cum-
va sunt eŭ? 20 Iar el rĕspun-
ḑênd a ḑis lor: Unul din
douĭ-spre-ḑece carele întinge
cu mine în blid. 21 Ci Fiul
omuluĭ va merge, precum
este scris pentru dênsul; dar
vaĭ! omuluĭ aceluia, prin ca-
rele Fiul omuluĭ se vinde;
maĭ bine ar fi fost luĭ de nu
s'ar fi născut omul acela.
22 Și mâncând eĭ a luat Iisus
pâine și bine-cuvîntând-o a
frânt și a dat lor, și a ḑis:
Luațĭ, mâncațĭ, acesta este
trupul meŭ. 23 Și luând pa-
harul mulțămind a dat lor;
și a bĕut dintr'însul toțĭ. 24 Și
a ḑis lor: Acesta este sân-
gele meŭ al legeĭ ceĭ nouĕ
carele pentru mulțĭ se varsă.
25 Amin ḑic vouĕ: Că de a-
cum nu voĭ maĭ vea din róda
vițeĭ, până în ḑiua aceea,
când o voĭ bea pre ea nouĕ
întru împărăția luĭ Dumne-
ḑeŭ. 26 Și dând laudă a eșit
în muntele Măslinilor. 27 Și
a ḑis lor Iisus: Că toțĭ vĕ
vețĭ sminti întru mine în
nóptea acésta; că scris este:
Bate-voiŭ păstorul și se vor ri-
sipi oile. 28 Dar după ce voiŭ
învia, voiŭ merge maĭ înainte
de voĭ în Galileea. 29 Iar
Petru a ḑis luĭ: De și toțĭ
se vor sminti, ĭar eŭ nu.
30 Și a ḑis Iisus luĭ: Amin ḑic
ție; că tu astăḑĭ în nóptea
aceasta, maĭ 'nainte de a cân-
ta cocoșul de doĕ orĭ, te veĭ
lepăda de mine de treĭ orĭ.
31 Iar el cu mult maĭ vîrtos
ḑicea: De mi s'ar întêmpla
a muri cu tine, nu mĕ voiŭ
lepăda de tine: asemenea încă
și toțĭ ḑiceaŭ. 32 Și a venit
în satul al-căruĭ nume este
Ghetsimani, și a ḑis uceni-
cilor sĕĭ: Ședețĭ aicea până
mĕ voiŭ ruga. 33 Și a luat
pre Petru, și pre Iacov, și
pre Ioan cu sine, și a început
a se spăĭmînta și a se mâhni.
34 Și a ḑis lor: Intristat este
sufletul meŭ până la mórte;
rĕmânețĭ aicea și priveghiațĭ.
35 Și mergênd puțin maĭ 'nainte
a căḑut pre pămînt, și se
ruga ca, de este cu putință,
să trécă de la dênsul acel
ceas. 36 Și ḑicea: Avva, pă-
rinte, tóte sunt cu putință
ție, trecĭ de la mine paharul
acesta; dar însă nu ceea ce
voesc eŭ, ci ceea ce tu. 37 Și
a venit și ĭ-a găsit pre eĭ
dormind, și a ḑis luĭ Petru:
Simone, dormĭ? Nu putușĭ
un ceas să privigheḑĭ? 38 Pri-
veghiațĭ și vĕ rugațĭ ca să
nu intrațĭ în ispită: ca duhul

este osârduitor; iar trupul ne-
putincios. 39 Și ĭarășĭ mer-
gênd s'a rugat, același cuvînt
ḑicênd. 40 Și întorcêndu-se
i-a aflat pre dênșiĭ ĭarășĭ dor-
mind, (că eraŭ ochiĭ lor în-
greuiațĭ), și nu sciaŭ ce vor
rĕspunde luĭ. 41 Și a venit a
treĭa óră și a ḑis lor: Dor-
mițĭ de acum și vĕ odihnițĭ;
destul este, a venit ceasul;
ĭată se dă Fiul omuluĭ în
mâinile păcătoșilor. 42 Scula-
ți-vĕ să mergem; ĭată cel ce
m'a vîndut s'a apropiat.

43 Și numaĭ de cât, încă
grăind el, a venit Iuda, unul
din ceĭ doĭ spre-ḑece, și cu
el popor mult, cu săbiĭ și cu
fuștĭ, de la arhiereĭ și căr-
turarĭ și bătrînĭ. 44 Și dădese
cel ce-l vînduse pre el semn
lor, ḑicênd: pre carele voiŭ
săruta acela este; prindeți-l
pre el, și-l ducețĭ cu pază.
45 Și viind, îndată s'a apro-
piat de el, și ĭ-a ḑis luĭ: în-
vĕțătorule, învĕțătorule; și
l'a sărutat pre el. 46 Iar eĭ
și-aŭ pus mânile pre el și
l'aŭ prins. 47 Iar unul óre-
care din ceĭ ce sta lângă el,
scoțênd sabia a lovit pre
sluga archiereuluĭ, și ĭ-a tăĭat
urechia luĭ. 48 Și rĕspunḑênd
Iisus, a ḑis lor: Ca la un
tâlhar ațĭ eșit cu săbiĭ și cu
fuștĭ să mĕ prindețĭ? 49 In
tóte ḑilele am fost la voĭ
în biserică învĕțând, și nu
m'ațĭ prins; ci ca să se pli-
nească scripturile. 50 Și lă-
sându-l pre el toțĭ aŭ fugit.
51 Iar un tînĕr oare-carele
mergea după el, îmbrăcat cu
giulgiŭ pre trupul gol, și l'a
prins pre el tineriĭ. 52 Iar el
lăsând giulgiul, gol a fugit
de la eĭ. 53 Și aŭ dus pre
Iisus la arhiereŭ; și s'aŭ a-
dunat la dênsul toțĭ arhie-
reiĭ și bătrîniĭ și cărturariĭ.
54 Iar Petru de departe mer-
gea după el, până în lăun-
tru în curtea arhiereuluĭ.
55 Și ședea împreună cu slu-
gile și se încălḑia la foc. 56 Iar
arhiereiĭ și tot sfatul căuta
împotriva luĭ Iisus mărturie
ca să-l omóre și nu afla;
că mulțĭ mărturisiaŭ minciunĭ
asupra luĭ, și nu eraŭ ase-
menea mărturiile. 57 Și uniĭ,
sculându-se, aŭ mărturisit
minciună asupra luĭ, grăind:
58 Că noĭ l'am auḑit pre el,
ḑicênd: Că eŭ voiŭ strica
acéstă biserică făcută de mânĭ,
și în treĭ ḑile alta nefăcută
de mânĭ voiŭ zidi. 59 Și nicĭ
așa nu era asemenea măr-
turia lor. 60 Și sculându-se
arhiereul în mijoc a între-
bat pre Iisus, ḑicênd: Nimic
nu rĕspunḑĭ ce aceștia măr-
turisesc asupra ta? 61 Iar el
tăcea, și nimic nu rĕspun-
dea. Iarășĭ l'a întrebat pre
el arhiereul și ĭ-a ḑis luĭ:
Aŭ tu eștĭ Christosul Fiiul
celuĭ bine-cuvîntat? 62 Iar Iisus
a ḑis: Eŭ sunt; și vețĭ ve-
dea pre Fiul omuluĭ șeḑênd
de-a-drépta Putereĭ și viind

cu noriĭ ceruluĭ. 63 Iar ar-
hiereul, rupêndu'şĭ hainele
sale, a ḑis: Ce ne maĭ tre-
buesc nouĕ alte mărturiĭ?
Aţĭ auḑit hula, ce vi-se pare
vouĕ? 64 Iar eĭ toţĭ l'aŭ ju-
decat pre el că este vino-
vat morţeĭ. 65 Şi aŭ început
uniĭ a-l scuĭpa pre el, şi a-ĭ
acoperi faţa luĭ, şi a-l bate
cu pumnul şi a ḑice luĭ:
prorocesce! şi slugile îl bă-
teaŭ pre el cu palmele pres-
te obraz. 66 Şi fiind Petru jos
în curte, a venit una din
slujnicele arhiereuluĭ, 67 Şi
vĕḑênd pre Petru încălḑin-
du-se, căutând la el, a ḑis:
Şi tu cu Iisus Nazarineanul
eraĭ. 68 Iar el s'a lepădat ḑi-
cênd: Nu ştiŭ, nicĭ pricep
ce grăescĭ tu. Şi a eşit afară
înaintea curţeĭ, şi a cântat
cocoşul. 69 Iar slujnica vĕ-
ḑêndu-l pre el iarăşĭ a înce-
put a ḑice celor ce sta acolo:
că acesta dintre dênşiĭ este;
Iar el ĭarăşĭ s'a lepădat. 70 Şi
preste puţin ĭarăşĭ ceĭ ce
staŭ acolo aŭ ḑis luĭ Petru:
Adevĕrat dintre dênşiĭ eştĭ, că
Galilean eştĭ, şi graiul tĕŭ
sémănă. 71 Iar el a început
a se blestema şi a se jura,
că nu sciŭ pre omul acesta
carele ḑiceţĭ. 72 Şi a doua
oară a cântat cocoşul, şi 'şĭ-a
adus aminte Petru de cu-
vîntul carele ĭ-a ḑis Iisus
luĭ: Că maĭ 'nainte de ce
va cânta cocoşul de douĕ
orĭ, te veĭ lepăda de mine
de treĭ orĭ; şi a început a
plânge.

CAP. XV.

Pentru cele ce a pătimit Christos în vremea luĭ Pilta; pentru judecata, bătaia şi rĕstignirea luĭ Christos; pentru cererea trupuluĭ luĭ Christos şi îngroparea luĭ.

1 Şi îndatăşĭ diminéţa sfat fă-
cênd arhereiĭ, cu bătrîniĭ şi cu
cărturariĭ, şi tótă adunarea,
legând pre Iisus, l'aŭ dus şi
l'aŭ dat luĭ Pilat. 2 Şi l-a între-
bat pre el Pilat: Tu eştĭ împă-
ratul Iudeilor? Iar el rĕs-
punḑênd a ḑis luĭ: Tu ḑicĭ.
3 Şi multe grăĭa asupra luĭ
archiereiĭ. 4 Iar Pilat ĭarăşĭ
l'a întrebat pre el ḑicênd:
Nimic nu rĕspunḑĭ? Veḑĭ
câte mărturisesc asupra ta.
5 Iar Iisus maĭ mult nimic
nu a rĕspuns, cât se mira
Pilat. 6 Iar la praznic le slo-
boḑia lor câte un vinovat,
pre carele cereaŭ eĭ. 7 Şi era
unul ce-l numĭa Varavva, cu
soţiile luĭ prins, cariĭ în zar-
vă ucidere făcuse. 8 Şi stri-
gând poporul a început a

cere, precum pururea le fă-
cea lor. 9 Iar Pilat le-a rĕs-
puns lor ḑicênd: Voiţĭ să
sloboḑesc vouĕ pre împăra-
tul Iudeilor? 10 (Că scia că
pentru pizmă l'aŭ dat pre
el arhiereiĭ). 11 Iar arhiereiĭ
aŭ îndemnat pre popor, ca
maĭ vîrtos pre Varavva să
le sloboḑiască lor. 12 Iar Pi-
lat rĕspunḑênd ĭarăşĭ le-a
ḑis lor: Dar ce voiţĭ să fac
acestuĭa pre carele îl ḑiceţĭ
împăratul Iudeilor? 13 Iar eĭ
ĭarăşĭ aŭ strigat: Rĕstignes-
ce-l pre el. 14 Iar Pilat le-a
ḑis lor: Dar ce rĕŭ a făcut?
Iar eĭ maĭ vîrtos strigaŭ:
Rĕstignesce-l pre el. 15 Iar
Pilat, vrênd să facă pre voĭa
poporuluĭ, le-a sloboḑit lor
pre Varavva, şi pre Iisus bă-
têndu-l l'a dat să se rĕs
tignĭască.
16 Iar ostaşiĭ aŭ adus pre
el înlăuntrul curţeĭ, ce este
divan, şi aŭ adunat tótă óstea.
17 Şi l'aŭ îmbrăcat pre el în
porfiră, şi, împletind cunună
de spinĭ, 'ĭ-aŭ pus luĭ. 18 Şi
aŭ început a se închina luĭ
ḑicênd: Bucură-te, împăratul
Iudeilor. 19 Şi-l băteaŭ preste
cap cu trestia, şi-l scuĭpaŭ
pre el, şi, puindu-se în ge-
nunchĭ, se închinaŭ luĭ. 20 Şi
după ce l'aŭ batjocorit pre
el, aŭ desbrăcat de pre el
porfira şi l'aŭ îmbrăcat în
haĭnele sale, şi l'aŭ dus pre
el să-l rĕstignĭască. 21 Şi aŭ
silit pre óre-carele Simon
Chirineanu, ce trecea viind
din ţarină, tatăl luĭ Alexan-
dru şi al luĭ Rufu, ca să
ducă crucea luĭ.
22 Şi l'aŭ adus pre el la
locul Golgota, carele se tăl-
măcesce locul căpĕţineĭ. 23 Şi
'ĭ-aŭ dat luĭ să bea vin ames-
tecat cu smirnă; ĭar el n'a
luat. 24 Şi rĕstignindu-l pre
el, aŭ împărţit haĭnele luĭ,
aruncând sorţĭ pre dênsele,
cine ce va lua. 25 Şi era cea-
sul al treilea, şi l-aŭ rĕstignit
pre el. 26 Şi era scrisórea
pricineĭ luĭ scrisă: **Împăra-
tul Iudeilor.** 27 Şi împreună
cu dênsul aŭ rĕstignit doĭ tâl-
harĭ: unul de-a drépta şi altul
de-a stânga luĭ. 28 Şi s'a împli-
nit scriptura care ḑice: Şi cu
ceĭ fără de lege s'a socotit.
29 Şi ceĭ ce treceaŭ îl huluiaŭ
pre el, clătinând cu capetele
lor, şi ḑicênd: Ua, cel ce
stricĭ biserica, şi în treĭ zile o
zidescĭ. 30 Mântuesce-te pre si-
neţĭ şi te pogóră de pre cruce.
31 Asemenea încă şi arhiereiĭ
bătêndu-şĭ joc ḑicea unul că-
tre altul împreună cu căr-
turariĭ: pe alţiĭ a mântuit;
iar pre sine nu póte să se
mântuiască. 32 Christos, îm-
păratul luĭ Israil, pogóră-te
acum de pre cruce, ca să ve-
dem şi să credem într'însul.
Şi ceĭ ce eraŭ împreună cu
el rĕstignit îl ocărĭaŭ pre el.
34 Iar când a fost ceasul al ṡése-
lea întuneric s'a făcut peste tot
pămîntul pînă la al noulea ceas.

43 Iar în ceasul al noulea a strigat Iisus cu glas mare ḑicênd: Eloi, Eloi, lima savahthani, ce este tâlcuindu-se: Dumneḑeul meŭ, Dumneḑeul meŭ, pentru ce m'aĭ lăsat? 35 Iar uniĭ din ceĭ ce staŭ acolo auḑind ḑiceaŭ: Iată pre Ilie strigă. 36 Şi, alergând unul, şi umplênd un burete cu oţet, şi puindu-l într'o trestie îl adăpa pre el, ḑicênd: Lăsaţĭ, să vedem, aŭ veni-va Ilie să'l pogóre pre el? 37 Iar Iisus slobodind glas mare, şĭ-a dat duhul. 38 Şi catapetézma bisericeĭ s'a rupt în două, pe sus până jos. 39 Şi vĕḑênd sutaşul cel ce sta în préjma luĭ, că aşa strigând 'şĭ-a dat duhul, a ḑis: Cu adevĕrat omul acesta fiul luĭ Dumneḑeŭ a fost. 40 Şi era şi muĭerĭ de departe privind; între care era Maria-Magdalina şi Maria, muma luĭ Iacov celuĭ mic, şi al luĭ Iosi şi Salomi; 41 Care şi când eraŭ în Galileea, mergéŭ după el şi slujĭaŭ luĭ; şi altele multe, care se suise cu el în Ierusalim. 41 Şi iată séră făcêndu-se, (de vreme ce era Vinerĭ, care este maĭ înainte de Sâmbătă). 43 A venit Iosef din Arimateea, sfetnic cu bun chip, carele şi acela era aşteptând împărăţia luĭ Dumneḑeŭ, şi, îndrăznind, a intrat la Pilat, şi cerut trupul luĭ Iisus. 44 Iar Pilat s'a mirat de a murit aşa curênd; şi chemând pre sutaşul, l-a întrebat pre dênsul de a murit de mult. 45 Şi înţelegênd de la sutaşul, a dăruit luĭ Iosif trupul. 46 Şi acesta cumpĕrând giulgiŭ, şi pogorîndu-l pre el, l-a înfăşurat cu giulgiu, şi l-a pus în mormênt, carele era săpat în pĭatră; şi a prăvălit o pĭatră pre uşa mormêntuluĭ. 47 Iar Maria Magdalina, şi Maria a luĭ Iosi, privĭaŭ unde-l pun.

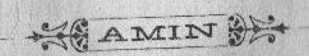
CAP. XVI.

Pentru învierea luĭ Christos; cărora după înviere s'a arătat Domnul; cum a poruncit Apostolilor propovăduirea evangheliei.

1 Şi dacă a trecut Sâmbăta Maria Magdalina, şi Maria luĭ Iacov şi Salomi aŭ cumpĕrat miresme ca să mérgă să-l ungă pre el. 2 Şi fórte de diminéţă într'una din Sâmbete aŭ venit la mormînt, rĕsărind sórele. 3 Şi ḑiceaŭ una către alta: Cine va prăvăli nouĕ pĭatra de pre uşa

mormîntuluĭ? 4 Şi căutând aŭ vĕḑut pĭatra prăvălită, că era mare fórte. 5 Şi intrând în mormînt, aŭ vĕḑut pre un tînĕr şeḑênd de-a-drépta, îmbrăcat în veşmînt alb, şi s'aŭ spăimântat. 6 Iar el a ḑis lor: Nu vĕ spăimântaţĭ; căutaţĭ pre Iisus Nazarineanul cel rĕstignit? S'a sculat, nu este aicea; iată locul unde l'aŭ pus pre el. 7 Ci mergeţĭ de spuneţĭ ucenicilor luĭ şi luĭ Petru că va merge, maĭ 'nainte de voĭ în Galileea; acolo îl veţĭ vedea pre el, precum a ḑis vouĕ. 8 Şi eşind aŭ fugit de la mormînt, că era coprinse de cutremur şi de spaimă; şi nimĕnuĭ nimic n'a spus, că se temeaŭ.

9 Iar după ce a înviat Iisus, diminéţa în ḑiua cea d'întâiŭ a Sâmbeteĭ, s'a arătat Marieĭ Magdalineĭ, dintru care scosese şépte dracĭ. 10 Aceea mergênd a vestit celor ce fusese cu el, care plângeaŭ şi se tânguiaŭ. 11 Şi aceia auḑind că este viŭ, şi a fost vĕḑut de dênsa, n'aŭ credut. 12 Iar, după aceea, la douĭ dintr'înşiĭ mergênd eĭ, s'a arătat într'alt chip, care mergea la o ţarină. 13 Şi aceia mergênd aŭ spus celor-l'alţĭ: şi nicĭ pre aceia nu ĭ-aŭ credut. 14 Iar după aceea şeḑênd eĭ ceĭ un-spre-ḑece, li s'a arătat, şi a imputat necredinţeĭ lor, şi împetrireĭ inimeĭ; căcĭ celor ce l'aŭ vĕḑut pre el că a înviat n'aŭ credut. 15 Şi ḑis lor: Mergeţĭ în tótă lumea şi propovăduiţĭ evanghelia la tótă zidirea. 16 Cela ce va crede şi se va boteza se va mântui; ĭar cela ce nu va crede, se va osândi. 17 Şi semne celor ce vor crede acestea vor urma. Intru numele meŭ dracĭ vor scóte; în limbĭ nouă vor grăi; 18 Şerpĭ vor lua; şi de vor bea ceva de mórte nu'ĭ va vătăma pre eĭ; pre bolnavĭ mânile îşĭ vor pune, şi bine le va fi 19 Decĭ Domnul, după ce a grăit cu dênşiĭ, s'a înălţat la cer; şi a şeḑut de-a-drépta luĭ Dumneḑeŭ. 20 Iar eĭ eşind aŭ propovăduit pretutindenea, Domnul împreună lucrând şi cuvêntul adeverindu-l prin semnele ce urmaŭ. Amin.

Gall Mihail
Cl. II — 1929

SÂNTA EVANGHELIE

CEA DE LA

LUCA

CAP. I.

Pentru părinţiĭ luĭ Ioan Botezătorul şi pentru nascerea luĭ; pentru închinăciunea îngeruluĭ către Maria; pentru închinăciunea Marieĭ către Elisaveta; pentru deslegarea limbeĭ luĭ Zaharia şi pentru proorocia luĭ.

1 De vreme ce mulţĭ s'aŭ
apucat a alcătui povestire
pentru lucrurile cele ce aŭ
fost adeverite întru noĭ, 2 Pre-
cum a dat noĕ ceĭ ce din-
tru început aŭ fost singurĭ
vĕḑătorĭ şi slujitorĭ Cuvîn-
tuluĭ, 3 Părutu-mi-s'a şi mie
urmând tóte d'întâiŭ cu dea-
măruntul, pre rînd a scrie ţie,
puternice Teofile, 4 Ca să cu-
noscĭ întărirea cuvintelor de
care te-aĭ învĕţat.
5 Fost-a în ḑilele luĭ Irod,
împăratul Iudeeĭ, un preot
óre-carele anume Zaharia,
din rîndul preoţieĭ luĭ Avia,
şi muĭerea luĭ din fetele luĭ
Aaron, şi numele eĭ Elisa-
veta. 6 Şi eraŭ dreptĭ amên-
doĭ înaintea luĭ Dumneḑeŭ,
umblând întru tóte porun-
cile şi îndreptările Domnu-
luĭ fără prihană. 7 Şi n'aveaŭ
eĭ fecĭorĭ, pentru că Elisa-
veta era stérpă şi amêndoĭ
eraŭ bătrînĭ în ḑilele lor.
8 Şi a fost când a slujit el
în rîndul sĕptĕmâneĭ sale îna-
intea luĭ Dumneḑeŭ. 9 Du-
pre obiceĭul preoţieĭ i s'a
întêmplat a tămâĭa intrând
în biserica Domnuluĭ. 10 Şi
tótă mulţimea poporuluĭ era

rugându-se afară în vremea
tămâereĭ. 11 Şi 'i s-a arătat luĭ
îngerul Domnuluĭ stând de-a
drépta altaruluĭ tămâereĭ. 12 Şi
s'a spăĭmîntat Zaharia vĕ-
ḑênd, şi frică a căḑut preste
dênsul. 13 Iar îngerul a ḑis
către dênsul: Nu te teme,
Zaharie, că s'a auḑit rugă-
cĭunea ta, şi muĭerea ta Eli-
saveta va nasce ţie fiŭ, şi
veĭ chema numele luĭ Ioan.
14 Şi va fie ţie bucurie şi ve-
selie, şi mulţĭ de nascerea
luĭ se vor bucura. 15 Că va
fi mare înaintea Domnuluĭ,
şi vin şi sikeră nu va bea;
şi se va umplea de Duh sânt
încă din pântecele maiceĭ
sale. 16 Şi pre mulţĭ din fiĭ
luĭ Israel va întórce la Dom-
nul Dumneḑeul lor. 17 Şi el
va veni înaintea luĭ cu du-
hul şi cu puterea luĭ Ilie, ca
să întórcă inimile părinţilor
spre fiĭ, şi pre ceĭ neas-
cultătorĭ întru înţelepcĭunea
drepţilor, să gătĭască Dom-
nuluĭ popor maĭ 'nainte gă-
tit. 18 Şi a ḑis Zaharia către
înger: Din ce voiŭ cunoasce
acésta? Că eŭ sunt bătrîn şi
muĭerea mea trecută în ḑi-
lele sale. 19 Şi rĕspunḑênd
îngerul a ḑis luĭ: Eŭ sunt
Gavriil cela ce staŭ înaintea
luĭ Dumneḑeŭ, şi sunt tri-
mes a grăi către tine şi a
vesti ţie acestea. 20 Şi ĭată
veĭ fi tăcênd şi neputênd a
grăi, până în ḑiua aceea ce
vor fi acestea; pentru că n'aĭ
creḑut cuvintelor mele, care
se vor împlini la vremea lor.
21 Şi aştepta poporul pre Za-
haria, şi se mira că zăbovĭa
el în biserică. 22 Şi eşind, nu
putea să grăĭască lor, şi aŭ
cunoscut eĭ că vedere a vĕ-
ḑut în biserică; şi le făcea
semn cu mâna, şi a rĕmas
mut. 23 Şi a fost dacă s'aŭ
împlinit ḑilele slujbeĭ luĭ, s'a
dus la casa sa.
24 Iar după ḑilele acelea, a
îngrecat Elisaveta muĭerea
luĭ; şi s'a tăĭnuit pre sine
în cincĭ lunĭ, ḑicênd: 25 Că
aşa a făcut mie Domnul în
ḑilele în care a socotit să ĭea
ocara mea dintre ómenĭ. 26 Iar
în luna şésea, trimis a fost
îngerul Gavriil de la Dum-
neḑeŭ în cetatea Galileeĭ că-
reea numele era Nazaret,
27 La fecĭóră logodită cu băr-
bat, căruĭa numele Iosif, din
casa luĭ David, şi numele fe-
cióreĭ Maria. 28 Şi intrând
îngerul la dênsa, a ḑis: Bu-
cură-te ceea ce eştĭ plină de
dar, Domnul este cu tine;
bine-cuvêntată eştĭ tu între
muĭerĭ. 29 Iar ea vĕḑênd s'a
spăĭmîntat de cuvîntul luĭ;
şi cugeta în ce chip va fi
închinarea acésta. 30 Şi a ḑis
eĭ îngerul: Nu te teme, Ma-
rie; că aĭ aflat dar la Dum-
neḑeŭ. 31 Şi iată veĭ zămisli
în pântece, şi veĭ nasce fiŭ,
şi veĭ chema numele luĭ **Ii-
sus.** 32 Acesta va fi mare şi
fiul celuĭ de sus se va chema,

și-ĭ va da luĭ Domnul Dum-
neḑeŭ scaunul luĭ David ta-
tăluĭ luĭ. 33 Și va împărăți
preste casa luĭ Iacov în vecĭ,
și împărăţieĭ luĭ nu va fi
sfîrșit. 34 Și a ḑis Maria că-
tre înger: Cum va fi acésta,
de vreme ce de bărbat nu
sciŭ? 35 Și rĕspunḑênd înge-
rul, a ḑis eĭ: Duhul sânt se
va pogorî preste tine, și pu-
terea celuĭ de sus te va um-
bri; pentru acésta și sântul
ce se va nasce din tine se
va chema Fiul luĭ Dumne-
ḑeŭ. 36 Și ïată Elisaveta, ru-
denia ta, și acea a zămis-
lit fiŭ la bătrîneţile eĭ, și a
șésea lună este eĭ acésta,
cea ce se chema stérpă.
37 Că la Dumneḑeŭ nicĭ un
cuvînt nu este cu neputinţă.
38 Și a ḑis Maria: Iată róba
Domnuluĭ, fie mie dupre cu-
vîntul tĕŭ; și s'a dus de la
dênsa îngerul.
39 Și sculându-se Maria în
ḑilele acelea, mers'a la munte
cu degrab în cetatea Iudeeĭ.
40 Și a intrat în casa Zaha-
rieĭ și s'a închinat Elisave-
teĭ. 41 Și a fost când a
auḑit Elisaveta închinăcĭu-
nea Marieĭ, săltat'a pruncul
în pântecele eĭ, și s'a um-
plut de Duh sânt Elisaveta.
42 Și a strigat cu glas mare
și a ḑis: Bine-cuvintată eștĭ
tu între muĭerĭ și bine-cu-
vîntat este rodul pântece-
luĭ tĕŭ. 43 Și de unde mie a-
césta, ca să vie maĭca Dom-
nuluĭ meŭ la mine. 44 Că
ïată cum fu glasul închină-
reĭ tale întru urechile mele,
săltat'a pruncul cu bucurie
în pântecele meŭ. 45 Și feri-
cită este cea ce a credut,
că va fi sĕvîrșire celor ḑise
eĭ de la Domnul. 46 Și a ḑis
Maria: 47 Măresce suflete al
meŭ pre Domnul, și s'a bu-
curat Duhul meŭ de Dum-
neḑeŭ Mântuitorul meŭ. 48 Că
a căutat spre smerenia ró-
beĭ sale; că iată de acum
mĕ vor ferici tóte neamu-
rile. 49 Că mĭ-a făcut mie mări-
re cel puternic, și sânt numele
luĭ. 50 Și mila luĭ în neam și în
neam spre ceĭ ce se tem de
el. 51 Făcut'a tărie cu braţul
sĕŭ, răsipit'a pre ceĭ mândri
cu cugetul inimeĭ lor. 52 Po-
gorît'a pre ceĭ puternicĭ de
pre scaune, și a înălţat pre
ceĭ smeriţĭ. 53 Pre ceĭ flă-
mânḑĭ ĭ-a umplut de bună-
tăţĭ, și pre ceĭ bogaţĭ ĭ-a
scos afară deșerţĭ. 54 Luat'a
pre Israil sluga sa (ca să
pomenĭască mila. 55 Precum
a grăit către părinţiĭ noștri,
luĭ Avraam și seminţieĭ luĭ),
până în veac. 56 Și a rĕmas
Maria împreună cu dênsa;
ca la treĭ lunĭ, și s'a întors
la casa sa. 57 Iar Elisaveteĭ
i s'a împlinit vremea să nască,
și a născut fiŭ. 58 Și aŭ au-
ḑit ceĭ ce locuĭaŭ împrejur
și rudeniile eĭ, că a mărit
Domnul mila sa cu dênsa;
și se bucuraŭ împreună cu

dênsa. 59 Și a fost în ḑiua a
opta, a venit să tae împre-
jur pruncul, și-l chemaŭ pre
numele tatăluĭ luĭ Zaharia.
60 Și rĕspunḑênd muma luĭ
ḑis: Nu; ci se va chema
Ioan. 61 Și aŭ ḑis către dênsa:
Că nimenea nu este între
rudenia ta, carele să se cheme
cu numele acesta. 62 Și aŭ
făcut semn tatăluĭ luĭ, cum
ar vrea să'l cheme pre dên-
sul? 63 Și cerênd el pana-
chida a scris ḑicênd: Ioan
va fi numele luĭ; și s'aŭ mi-
rat toţĭ. 64 Și i s'a deschis gura
luĭ îndată și limba luĭ, și
grăĭa lăudând pre Dumne-
ḑeŭ. 65 Și s'a făcut frică preste
toţĭ ceĭ ce locuĭaŭ împreju-
rul lor, și întru tótă laturea
de prin munţiĭ Iudeeĭ s'aŭ
vestit tóte cuvintele acestea.
66 Și aŭ pus toţiĭ ceĭ ce
auḑiaŭ în inima lor ḑicênd:
Óre ce va să fie pruncul a-
cesta? Și mâna Domnuluĭ era
cu dênsul. 67 Și Zaharia, tatăl
luĭ, s'a umplut de duh sânt
și a proorocit ḑicênd: 68 Bine
este cuvîntat Domnul Dum-
neḑeul luĭ Israil, că a cer-
cetat și a făcut rĕscumpĕrare
poporuluĭ sĕŭ. 69 Și a ridicat
corn de mântuire noĕ în
casa luĭ David slugeĭ sale.
70 Precum a grăit prin gura
sânţilor celor din veac proo-
rocĭ aĭ luĭ. 71 Mântuire de
vrăjmașiĭ noștriĭ și din mâna
tuturor celor ce ne urăsc pe
noĭ. 72 Să facă milă cu pă-
rinţiĭ noștriĭ, și să-șĭ aducă
aminte de legătura luĭ cea
sântă. 73 De jurămîntul ca-
rele s'ajurat către Avraam pă-
rintele nostru să ne dea noĕ.
74 Fără de frică din mâinile
vrăjmașilor noștriĭ izbăvin-
du-ne. 75 Să-ĭ slujim luĭ întru
sfinţenie și întru dreptate în-
aintea luĭ în tóte ḑilele vie-
ţeĭ nóstre. 76 Și tu, pruncule,
prooroc celuĭ prea înalt te
veĭ chema, că veĭ merge
înaintea feţeĭ Domnuluĭ, să
gătescĭ căile luĭ, 77 Ca să daĭ
cunoscinţa mântuireĭ popo-
ruluĭ luĭ, întru ertarea pĕ-
catelor lor, 78 Pentru milos-
tivirea mileĭ Dumnnḑeuluĭ
nostru, în care ne-a cercetat
pre noĭ rĕsăritul din înălţime,
79 Ca să lumineze celor ce
ședeaŭ întru întuneric și în
umbra morţeĭ, să îndrepteze
piciórele nóstre în calea păceĭ.
80 Iar pruncul crescea, și se
întăria cu Duhul, și a fost
în pustie până în ḑiua ară-
tăreĭ luĭ către Israel.

CAP. II.

Pentru scrierea lumeĭ; pentru nascerea luĭ Iisus din Maria; pentru păstorĭ; pentru Sim·on; pentru Anna proorocița; pentru Iisus când s'a aflat în mijlocul dascălilor.

1 Și a fost în ḑilele acelea,
eșit'a poruncă de la Cesarul
August să se scrie tótă lu-
mea. 2 (Acéstă scrisóre întâiŭ
s'a făcut, domnind în Siria
Cirineŭ), 3 Și mergeaŭ toțĭ să
se înscrie, fieșce carele în ce-
tatea sa. Și s'a suit și Iosif
din Galileea, din cetatea Na-
zaret, la Iudeea, în cetatea
luĭ David, care se chĭamă Vi-
tleem, (pentru că era el din
casa și din seminția luĭ Da-
vid). 5 Să se scrie cu Maria
cea logodită luĭ mulĭere, fiind
grea, 6 Și a fost când eraŭ eĭ
acolo, s'a împlinit ḑilele ca
să nască ea. 7 Și a născut pe
fiul sĕŭ cel întâiŭ născut, și
l'a înfășat pre dênsul, și l'a
culcat în esle; pentru că n'a-
veaŭ eĭ loc la gazdă. 8 Și
păstoriĭ eraŭ întru aceeașĭ la-
ture petrecênd și păzind străjĭ
de nópte împrejurul turmeĭ
lor. 9 Și iată îngerul Dom-
nuluĭ a stătut înaintea lor,
și mărirea Damnuluĭ a stră-
lucit împrejurul lor; și s'aŭ
înfricoșat cu frică mare. 10 Și
le-a ḑis lor îngerul: Nu vĕ
temețĭ; că iată vestesc vouĕ
bucurie mare, care va fi la
tot poporul. 11 Că s'a născut
vouĕ astăḑĭ mântuitor, carele
este Christos Domnul, în ce-
tatea luĭ David. 12 Și acesta
va fi vouĕ semn: afla-vețĭ un
prúnc înfășat, culcat în esle.
13 Și îndatășĭ s'a făcut impre-
ună cu îngerul mulțime de
óste ceréscă, lăudând pre
Dumneḑeŭ și ḑicênd: 14 Mă-
rire întru ceĭ de sus luĭ Dum-
neḑeŭ și pre pămînt pace,
întru ómenĭ bună voire. 15 Și
a fost dacă s'aŭ dus de la
dênșiĭ îngeriĭ la cer, și óme-
niĭ păstorĭ aŭ ḑis uniĭ către
alțiĭ: Să mergem până în Vi-
tleem, și să vedem cuvîntul
acesta ce s'a făcut, carele
Domnul a arătat noĕ. 16 Și
a venit degrab și aŭ aflat pe
Maria și pre Iosif, și pruncul
culcat în esle. 17 Și vĕḑênd
aŭ spus pentru cuvîntul ce
se grăise lor de pruncul a-
cesta. 18 Și toțĭ ceĭ ce aŭ
auḑit s'aŭ mirat de cele ce
s'aŭ ḑis de păstorĭ către dên-
șiĭ. 19 Iar Maria păzĭa tóte
cuvintele acelea, puindu-le
întru inima sa.
20 Și s'aŭ întors păstoriĭ,
mărind și lăudând pre Dum-
neḑeŭ de tóte cele ce aŭ
auḑit și aŭ vĕḑut, precum s'a
ḑis către dênșiĭ. 21 Și când
s'aŭ împlinit opt ḑile, ca să-l

tae pre el împrejur, s'a che-
mat numele luĭ **Iisus**, carele
s'a numit de înger, maĭ 'na-
inte de a se zămisli el în
pântece. 22 Și când s'a împli-
nit ḑilele curățireĭ lor dupre
legea luĭ Moisi, l'aŭ suit pe
el în Ierusalim, ca să-l pue
înaintea Domnuluĭ (precum
este scris în legea Domnu
luĭ, 23 Cá tótă partea bărbă-
téscă, ce deschide pântecele,
sânt luĭ Dumneḑeŭ se va
chema.) 24 Și că să dea jertfă
dupre ceea ce s'a ḑis în le-
gea Domnuluĭ, o pereche de
turturele, saŭ douĭ puĭ de
porumb.
25 Și iată era un om în Ie-
rusalim, anume Simeon; și
omul acela era drept și te-
mător de Dumneḑeŭ, aștep-
tând mângâerea luĭ Israel;
și Duhul sânt era preste dên-
sul. 26 Și era luĭ făgăduit de
la Duhul sânt, să nu vaḑă
mórtea, până ce va veḑea pe
Christosul Domnuluĭ. 27 Și a
venit cu dûhul în biserică;
și când aŭ adus înlăuntru
părințiĭ pre Iisus pruncul, ca
să facă eĭ după obiceiul legeĭ
pentru el, 28 Și acela l'a luat
pre dênsul în brațele sale.,
și a bine-cuvîntat pre Dum
neḑeŭ și a ḑis: 29 Acum slo-
boḑesce pre robul tĕŭ. Stă-
pâne, dupre cuvîntul tĕŭ, cu
pace, 30 Că vĕḑură ochiĭ meĭ
mântuirea ta, 31 Care aĭ gătit
înaintea fețeĭ tuturor popó-
relor, 32 Lumină spre desco-
perirea neamurilor și mărire
poporuluĭ tĕŭ Israel. 33 Și era
Iosif și muma luĭ mirându-se
de cele ce se grăia pentru
dênsul. 34 Și i-aŭ bine-cuvîn-
tat pre dênșiĭ Simeon, și a
ḑis către Maria muma luĭ:
Iată acesta este pus spre că-
derea și scularea a multora
întru Israel, și spre semnul
căruia i-se va ḑice împrotivă.
(35 Și prin însușĭ sufletul tĕŭ
va trece sabie), ca să se des-
copere dela multe inimĭ cu-
getele. 36 Și era Anna proo-
rocița, fata luĭ Fanuil din nea-
mul luĭ Asir; acésta îmbătrâ-
nise în ḑile multe, care trăise
cu bărbatul sĕŭ șapte anĭ,
din fecioria sa. 37 Și acésta
a fost vĕduvă ca la opt-ḑeceĭ
și patru de anĭ carea nu se
depărta de la biserică cu pos-
turĭ și cu rugăciunĭ, slujind
ḑiua și nóptea 38 Și aceea
întru acel ceas viind se măr-
turisia Dumneḑeuluĭ, și grăia
pentru dênsul tuturor celor
ce așteptaŭ mântuire în Ie
rusalim. Și după ce aŭ sĕ-
vîrșit eĭ tóte dupre legea
Domnuluĭ, s'aŭ întors în Ga-
lileea, în cetatea lor Nazaret.
40 Iar pruncul crescea și se
întăria cu duhul, umplêndu-
se de înțelepciune, și darul
luĭ Dumneḑeŭ era preste
dênsul. 41 Și se duceaŭ pă-
rințiĭ luĭ în fieșce-care an
în Ierusalim, la praznicul
Pascilor. 42 Și când a fost
de doĭ-spre-ḑece anĭ, suin-

du-se eĭ în Ierusalim, dupre
obiceiul praznicului, [43] Şi
sfîrşind ḑilele, când s'aŭ în-
tors eĭ, a rĕmas Iisus prun-
cul în Ierusalim, si n'aŭ sciut
Iosif şi muma luĭ. [44] Şi so-
cotind că este el cu alte
soţiĭ aŭ venit cale de o ḑi şi
l'aŭ căutat pre el prin ru-
deniĭ şi prin cunoscuţĭ. [45] Şi
neaflându-l s'aŭ întors în Ie-
rusalim căutându-l pre el.
[46] Şi a fost după treĭ ḑile
l'aŭ aflat în biserică, şeḑênd
în mijlocul dascălilor, ascul-
tându-ĭ şi întrebându-ĭ pre eĭ
[47] Şi se minunaŭ toţĭ ceĭ ce-l
auḑiaŭ pre dênsul, de price-
perea şi rĕspunsurile luĭ. [48] Şi
vĕḑêndu-l pre el s'aŭ spăi-
mîntat şi a ḑis către el muma
luĭ: Fiule, de ce aĭ făcut noĕ
aşa? Iată tatăl tĕŭ şi eŭ do-
rindu-te te căutam. [49] Şi a ḑis
către dênşiĭ: Ce este că mĕ
căutaţĭ? Aŭ n'aţĭ sciut că
întru cele ce sunt ale Tată-
luĭ meŭ se cade mie să fiŭ?
[50] Şi eĭ n'aŭ înţeles graiul
carele a grăit lor. [51] Şi s'aŭ
pogorît împreună cu dênşiĭ
şi aŭ venit în Nazaret, şi
era supuindu-se lor. Şi mu-
ma luĭ păzia tóte graiurile
acestea în inima sa. [52] Şi Ii-
sus sporia cu înţelepciunea
şi cu vîrsta, şi cu darul
la Dumneḑeŭ şi la ómenĭ.

CAP. III

Pentru propovăduirea luĭ Ioan; pentru ceĭ ce aŭ întrebat pe Ioan; pentru Irod şi închiderea luĭ Ioan: pentru botezul Mântuitoruluĭ; pentru povestirea neamuluĭ luĭ Christos.

[1] Iar în anul al cinciĭ-spre-
ḑecelea al împărăţieĭ luĭ Ti-
berie Cesarul, domnind Pi-
lat din Pont în Iudeea; şi
Irod stăpânind a patra parte
din Galileia, iar Filip, fratele
luĭ, stăpânind a patra parte
pre Iturea şi pre laturea Tra-
honieĭ; şi Lisanie a patra
parte stăpânind pre Avilinia
[2] In ḑilele arhiereilor Anceĭ şi
Caiafeĭ, fost-a cuvîntul Dom-
nuluĭ către Ioan, fiiul Zaha-
rieĭ, în pustie. [3] Şi a venit
în tótă laturea Iordanuluĭ,
propovăduind botezul pocăin-
ţeĭ întru ertatea pĕcatelor.
[4] Precum este scris în cartea
cuvintelor Isaieĭ prooroculuĭ
carele ḑice: Glasul celuĭ ce
strigă în pustie, gătiţĭ calea
Domnuluĭ, drepte faceţĭ că-
rările luĭ. [5] Tótă valea se va
umplea, şi tot muntele şi
măgura se va smeri; şi vor
fi cele strâmbe drepte, şi cele
colţuróse căĭ netede. [6] Şi va
vedea tot trupul mântuirea

luĭ Dumneḑeŭ. [7] Decĭ ḑicea
popórelor celor ce mergeaŭ
să se boteze de la el: Puĭ
de năpârcĭ, cine v'a arătat
vouĕ ca să fugiţĭ de mânia
ceea ce va să fie? [8] Faceţĭ
dar roduri vrednice de po-
căinţă; şi nu începeţĭ a ḑice
întru voĭ: Tată avem pre
Avraam; că ḑic vouĕ: că póte
Dumneḑeŭ şi din pĭetrele a-
cestea să ridice fiĭ luĭ Avra-
am. [9] Că iată şi securea la
rădăcina pomilor zace; decĭ
tot pomul carele nu face ródă
bună se tae şi în foc se arun-
că. [10] Şi-l întrebaŭ pre el po-
pórele ḑicênd: Dar ce vom
face? [11] Şi rĕspunḑênd, ḑicea
lor: Cel ce are douĕ haine,
să dea celuĭ ce n'are, şi cel
ce are bucate asemenea să
facă. [12] Şi aŭ venit şi vame-
şiĭ să se boteze de la dênsul
şi a ḑis către el: [13] Invĕţă-
torule, ce vom face? Iar el
a ḑis către dênşiĭ: Nimic maĭ
mult de cât este rânduită
vouĕ să nu faceţĭ. [14] Şi-l în-
trebaŭ şi ostaşiĭ, ḑicênd: şi
noĭ ce vom face? Şi a ḑis
către dênşiĭ: Pre nimenea să
nu-asupriţĭ, nicĭ să clevetiţĭ,
şi să vĕ îndestulaţĭ cu lefile
vóstre. [15] Iar aşteptând po-
porul, şi cugetând toţĭ întru
inimile lor de Ioan, ca nu
cum-va el să fie Christos,
[16] Rĕspuns'a Ioan tuturor, ḑi-
cênd: Eŭ cu apă vĕ botez
pre voĭ; dar vine cel maĭ
tare de cât mine, căruia nu
sunt vrednic a-ĭ dezlega cu-
réua încălţămintelor luĭ; a-
cesta va boteza pre voĭ cu
Duh sânt şi cu foc, [17] A că-
ruia lopată este în mâna luĭ
şi va curăţi aria sa, şi va a-
duna grâul în jitniţa sa; iar
plevele le va arde cu focul
nestins. [18] Multe încă şi al-
tele bine-vestea poporuluĭ
mângâindu-l.
[19] Iar Irod, cel a patra par-
te stăpânitor, mustrat fiind de
el pentru Irodiada, muĭerea
frateluĭ sĕŭ, şi pentru tóte
relele care aŭ făcut Irod.
[20] A adaos şi aceasta preste
tóte, şi a închis pre Ioan în
temniţă. [21] Şi a fost dacă s'a
botezat tot poporul, şi Iisus
botezându-se şi rugându-se
s'a deschis cerul. [22] Şi s'a po-
gorît duhul sânt cu chip tru-
pesc ca un porumb, preste
dênsul; şi glas din cer s'a
făcut ḑicênd: Tu eştĭ Fiiul
meŭ cel iubit, întru tine bine-
am voit.
[23] Şi acesta Iisus era ca de
treĭ-ḑecĭ anĭ începênd, fiind
(precum se socotia) fiul luĭ
Iosif, al luĭ Ilie, [24] Al luĭ Ma-
tat, al luĭ Levi, al luĭ Melhi,
al luĭ Ionà, al luĭ Iosif, [25] Al
luĭ Matatia, al luĭ Amos, al
lu Naum, al luĭ Esli, al luĭ
Nanghe. [26] Al luĭ Maat, al
luĭ Matatia, al luĭ Semei, al
luĭ Iosif, al luĭ Iuda, [27] Al
luĭ Ionà, al luĭ Risa, al luĭ
Zorovavel, al luĭ Salatiil, al
luĭ Neri, [28] Al luĭ Melhi, al

luĭ Addi, al luĭ Cosam, al
luĭ Elmodam, al luĭ Ir, 29 Al
luĭ Iosi, al luĭ Eliezer, al luĭ
Iorim, al luĭ Mattat, al luĭ
Levi, 30 Al luĭ Simeon, al
luĭ Iuda, al luĭ Iosif, al luĭ
Ionam, al luĭ Eliachim, 31 Al
luĭ Melea, al luĭ Mainan, al
luĭ Matatta, al luĭ Natan, al
luĭ David. 32 Al luĭ Iese, al
luĭ Ovid, al luĭ Vooz, al luĭ
Salomon, al luĭ Naason, 33 Al
luĭ Aminadav. al luĭ Aram,
al luĭ Esrom, al luĭ Fares,
al luĭ Iuda, 34 Al luĭ Iacov,
al luĭ Isaac, al luĭ Avraam,
al luĭ Tara, al luĭ Nahor, 35 Al
luĭ Saruh. al luĭ Ragav, al
luĭ Falec, al luĭ Ever, al luĭ
Sala, 36 Al luĭ Kainan, al luĭ
Arfaxad, al luĭ Sim, al luĭ
Noe, al luĭ Lameh, 37 Al luĭ
Matusala, al luĭ Enoh, al luĭ
Iared, al luĭ Maleleil, al luĭ
Kainan, 38 Al luĭ Enos, al luĭ
Sit. al luĭ Adam, al luĭ Dum-
neḑeŭ.

CAP. IV.

Pentru postirea și ispitirea Mântuitoruluĭ; pentru cartea Isaieĭ ce i s'a dat luĭ; pentru Iisus, când s'a adus de Iudeĭ în munte, și a trecut prin mijlocul lor; pentru cel ce avea duh de drac necurat; pentru sócra luĭ Petru; pentru ceĭ ce-s'aŭ vindecat de felurĭ de bóle.

1 Iar Iisus, plin de duhul
sânt, s'a întors de la Iordan,
și s'a dus de Duhul în pus-
tie, 2 Patru ḑecĭ de ḑile is-
pitindu-se de diavolul, și n'a
mânçat nimic în ḑilele ace-
lea; și sfîrșindu-se ele, maĭ
pe urmă a flămânḑit. 3 Și a
ḑis luĭ Diavolul: De eștĭ
Fiul luĭ Dumneḑeŭ, ḑi pie-
treĭ aceștia ca să se facă
pâne. 4 Și a rĕspuns Iisus
către el ḑicênd: Scris este,
că nu numaĭ cu pâne va
trăi omul. și cu tot graiu
luĭ Dumneḑeŭ. 5 Și suindu-l
pre el diavolul într'un munte
înalt, ĭ-a arătat luĭ tóte îm
părățiile lumeĭ într'o clipeală
de vreme. 6 Și ĭ-a ḑis luĭ dia-
volul: Ție voiŭ da stăpâni-
rea acésta tótă și mărirea
lor: (că mie este dată, și orĭ-
căruia voiesc o daŭ pre ea).
7 Decĭ tu de te veĭ închina
înaintea mea, va fi a ta tótă.
8 Și rĕspunḑênd Iisus a ḑis
luĭ: Mergĭ înapoia mea, sa-
tano; că scris este: Dom-
nuluĭ Dumneḑeuluĭ tĕŭ să te
închinĭ, și luĭ unuia săĭ slu-
jescĭ. 9 Și l'a dus pre el în
Ierusalim, și l'a pus pre dên-
su pre aripa bisericeĭ, și ĭ-a

ḑis luĭ: De eștĭ Fiul luĭ
Dumneḑeŭ, aruncă-te pre si-
ne-țĭ jos, 10 Că scris este, că
îngerilor sĕĭ va porunci pen-
tru tine ca să te păziască. 11 Și
pre mânĭ te vor ridica, ca să
nu-țĭ împedicĭ de piatră picio-
rul tĕŭ. 12 Și rĕspunḑênd Iisus
a ḑis luĭ: Că s'a ḑis: să nu
ispitescĭ pre Domnul Dum-
neḑeul tĕŭ. 13 Și, sfîrșind dia-
volul tótă ispita, a fugit de
la dênsul până la o vreme.
14 Și s'a intors Iisus întru
puterea Duhuluĭ în Galilea;
și vestea a eșit de la el în
tótă laturea acea. 15 Și el
învĕța în sinagogele lor, mă-
rindu-se de toțĭ.
16 Și a venit în Nazaret,
unde era crescut, și a in-
trat dupre obiceiul sĕŭ în
ḑiua Sâmbeteĭ în sinagogă,
și s'a sculat să citiască, 17 Și
i s'a dat luĭ cartea Isaieĭ proo-
roculuĭ, și deschiḑênd car-
tea a aflat locul unde era scris:
18 Duhul Domnuluĭ preste
mine, pentru care m'a uns, a
bine-vesti săracilor m'a trimes,
a tămădui pe ceĭ sdrobițĭ la
inimă, a propovădui robilor
ertare și orbilor vedere, a
slobоḑi pre ceĭ sfărîmațĭ întru
ușurare, 19 A prodovădui anul
Domnuluĭ primit. 20 Și închi-
ḑênd cartea o a dat slugeĭ
și a șeḑut, și ochiĭ tuturor
din sinagogă eraŭ privind
spre el. 21 Și a început a ḑice
către dênșiĭ: Că astăḑĭ s'a
împlinit Scriptura acésta în-
tru urechile vóstre. 22 Și toțĭ
îl mărturisiaŭ pre el și se
miraŭ de cuvintele daruluĭ,
care eșiaŭ din gura luĭ, și
ḑiceaŭ: Aŭ nu este feciorul
luĭ Iosif? 23 Și a ḑis către
eĭ: Cu adevĕrat vețĭ ḑice mie
pilda acésta: Doctorule, vin-
decă-te pre sine-țĭ; câte am
auḑit că s'aŭ făcut în Caper-
naum, fă și aicea în patria
ta. 24 Și aŭ ḑis: Amin grăesc
vouĕ: Că nicĭ un prooroc nu
este primit în patria să. 25 Și
întru adevĕr grăesc vouĕ:
Multe vĕduve eraŭ în ḑilele
luĭ Ilie întru Israel, când s'a
încuiat cerul treĭ anĭ și șése
lunĭ, cât s'a făcut fómete mare
preste tot pămîntul. 26 Și că-
tre nicĭ una dintr'acelea n'a
fost trimis Ilie, fără numaĭ
la Sarepta Sidonuluĭ, la o
muiere vĕduvă. 27 Și mulțĭ
leproșĭ eraŭ în ḑilele luĭ Eli-
seiŭ prooroculuĭ întru Israil
și nicĭ unul dintr'ênșiĭ nu
s'a curățit, fără numaĭ Ne-
ema Sirianul. 28 Și s'aŭ um-
plut toțĭ de mânie în sina-
gogă, auḑind acestea. 29 Și
sculându-se l'aŭ scos pre el
afară din cetate; și l'aŭ adus
pre el până în sprînceana
munteluĭ, pe carele era zi-
dită cetatea lor, ca să-l arun-
ce jos. 30 Iar el trecênd prin
mijlocul lor s'aŭ dus.
31 Și s'a pogorît în Caper-
naum, în cetatea Galileeĭ, și
era învĕțându-ĭ pre eĭ Sâm-
băta. 32 Și se spăimîntaŭ de

învĕțătura luĭ, că cu stăpâ-
nire era cuvîntul luĭ. 33 Și
în sinagogă era un om, carele
avea duh de drac necurat,
și a strigat cu glas mare,
grăind: 34 Lasă, ce este nouĕ
și ție, Isuse Nazarineanule?
Aĭ venit să ne perḑĭ pre noĭ?
Te sciŭ pre tine cine eștĭ,
Sfântul luĭ Dumneḑeŭ. 35 Și
l'a certat pre el Iisus grăind:
Tacĭ, și eșĭ dintr'însul. Și
arucându-l pre el dracul în
mijloc, a eșit dintr'însul, ni-
mic vătămându-l pre el. 36 Și
s'a făcut spaimă preste toțĭ,
și se întrebaŭ între sine ḑi-
cênd: Ce este cuvîntul acesta?
Că cu stăpânire și cu putere
poruncesce duhurilor celor
necurate și es.
37 Și se ducea vestea de
el în tot locul de prin prejur.
38 Și sculându-se din sina-
gogă, a intrat în casa luĭ Si-
mon; iar sócra luĭ Simon era
cuprinsă de frigurĭ marĭ, și
l'a rugat pre el pentru dên-
sa. 39 Și, stând lângă ea, a
certat frigurile, și aŭ lăsat'o
pre dênsa. Și îndată scu-
lându-se slujia lor. 40 Și a-
puind sórele, toțĭ câțĭ aveaŭ
bolnavĭ, cu multe felurĭ de
bóle, ĭ-aŭ adus pre eĭ către
dênsul; iar el pre fieşte-care
din eĭ punênd mânile, i-a tă-
măduit pre eĭ. 41 Și eșiaŭ și
dracĭ din mulțĭ, strigând și
grăind: Că tu eștĭ Christos
Fiul luĭ Dumneḑeŭ. Și cer-
tându-ĭ nu-ĭ lăsa pre dênșiĭ
să grăiască, căcĭ îl scia că
el este Christos. 42 Iar, făcên-
du-se ḑiuă, eșind s'a dus în
pustiŭ: și poporul căuta pre
dênsul și a venit până la
dênsul și-l ținea pre el ca să
nu se ducă la dênșiĭ. 43 Iar
el a ḑis către eĭ: Că se cade
mie să vestesc și altor cetățĭ
împărăția luĭ Dumneḑeŭ, că
spre acésta sunt trimes. 44 Și
era propovăduind în sinago-
gele Galileeĭ.

CAP. V

Pentru vînarea pescilor; pentru leprosul; pentru slăbănogul ce l'aŭ adus pe pat; pentru Levi vameșul; pentru Iisus când a mâncat împreună cu vameșiĭ; pentru ce ucenicii luĭ Ioan postesc, iar aĭ luĭ Christos nu.

1 Și a fost când îl îmbul-
zia pre el poporul, ca să auḑă
cuvîntul luĭ Dumneḑeŭ, și el
sta lângă marea Ghenisaretu-
luĭ. 2 Și a vĕḑut două corăbiĭ
stând lângă mare; iar pescariĭ
eșind dintr'însele spălaŭ mre-
jile. 3 Și intrând într'o cora-

bie, care era a luĭ Simon, l'a
rugat pre el să o depărteze
puțin de la pămênt; și șe-
ḑênd învĕța pre popor din
corabie. 4 Iar dacă a încetat
a grăi, a ḑis către Simon:
Depărtéză-o la adânc și a-
runcațĭ mrejile vóstre spre
vînare. 5 Și rĕspunḑênd Si-
mon a ḑis luĭ: Învĕțătorule,
tótă nóptea ostenindu-ne ni-
mic n'am prins; dar după
cuvîntul tĕŭ, voiŭ arunca
mreja. 6 Și acésta făcênd, a
prins mulțime multă de pescĭ,
și se rupea mreja lor. 7 Și
a făcut semn soțiilor séle,
care eraŭ în altă corabie, ca
să vie să le ajute lor, și aŭ
venit, și aŭ umplut amîn-
două corăbiile, cât se afun-
daŭ ele. 8 Iar Simon Petru,
vĕḑênd, a căḑut la genu-
chele luĭ Isus grăind: Eșĭ
de la mine, că om păcătos
sunt, Dómne. 9 Că-l cuprin-
sese pre el spaimă, și pre
toțĭ ceĭ ce eraŭ cu dênsul,
pentru vînarea pescilor care
'ĭ prinsese. 10 Așișderea și pre
Iacob și pre Ioan, feciorii luĭ
Zevedeiŭ, carĭ eraŭ soțiĭ luĭ
Simon. Și, a ḑis Iisus cătră Si-
mon: Nu te teme; de acum
veĭ vîna ómenĭ. 11 Și scoțênd
corăbiile la pămênt, lăsând
tóte, aŭ mers după dênsul.
12 Și a fost când era el
într'una din cetățĭ, și iată un
om era plin de lepră, și vĕ-
ḑênd pre Iisus, a căḑut pe
fața sa și s'a rugat luĭ, gră-
ind: Dómne, de veĭ vrea poțĭ
să mĕ curățescĭ. 13 Și tin-
ḑênd mâna, s'a atins de dên-
sul, ḑicênd: Voĭesc, cură-
țesce-te; și îndată lepra s'a
dus de la dênsul. 14 Și el a
poruncit luĭ nimĕnuĭ să nu
spue; ci mergĭ de te arată
pre sine-ți preotuluĭ, și du
pentru curățenia ta, precum
a poruncit Moisi, întru măr-
turie lor. 15 Iar cuvîntul maĭ
mult străbătea pentru dên-
sul. Și se aduna popor mult,
ca să auḑă și să se tămă-
duiască de la dênsul de bó-
lele sale. 16 Iar el se ducea
în pustie și se ruga.
17 Și a fost într'una din ḑile
și el era învĕțând, și ședeaŭ
fariseiĭ și învĕțătoriĭ legeĭ,
carĭ venise din tóte satele Ga-
lileeĭ și ale Iudeeĭ și ale Ieru-
salimuluĭ; și puterea Dom-
nuluĭ era spre a-ĭ tămădui
pre eĭ. 18 Și iată óre-carĭ băr-
bațĭ purtând în pat pre un
om, carele era slăbănog, și
căuta să-l ducă pre el în lă-
untru, și să'l pue înaintea luĭ.
19 Și neaflând pre unde să-l
ducă printre popor, suindu-
se de-asupra acoperemîntu-
luĭ, printre cărămiḑĭ l'a slo-
bodit pre dênsul cu patul în
mijloc înaintea luĭ Iisus. 20 Și
vĕḑênd credința lor, a ḑis luĭ:
Omule, iertețĭ-se ție pĕcatele
tale. 21 Și a început a cugeta
cărturariĭ și fariseiĭ grăind:
Cine este acesta ce grăesce
hule? Cine póte să ierte pĕ-

catele, fără numaĭ unul Dum-
neḍeŭ? 22 Iar cunoscênd Ii-
sus gândurile lor, rĕspun-
ḍênd a ḍis către dênşiĭ: Ce
gândiţĭ întru inimile vóstre?
23 Ce este maĭ lesne a ḍice:
iartăţi-se ţie pĕcate tale, saŭ
a ḍice: scólă şi umblă? 24 Ci
ca să sciţĭ că putere are fiul
omuluĭ pre pămênt a ĭerta
pĕcatele, (a ḍis slăbănoguluĭ:)
ţie grăesc: Scólă şi luând
patul tĕŭ mergĭ la casa ta.
25 Şi îndatăşĭ sculându-se, îna-
intea lor, a luat patul pre ca-
rele zăcea, şi s'a dus la casa
sa, mărind pre Dumneḍeŭ.
26 Şi spaimă a cuprins pre
toţĭ şi măriaŭ pre Dumne-
ḍeŭ; şi s'aŭ umplut de frică
grăind: că am vĕḍut lucrurĭ
minunate astăḍĭ.
27 Şi dupe acestea a eşit
şi a vĕḍut pre un vameş a-
nume Levi, şeḍênd la vamă,
şi a ḍis luĭ: Vino după mine.
28 Şi lăsând tóte s'a sculat şi
a mers după dênsul. 29 Şi a fă-
cut luĭ ospĕţ mare Levi în casa
sa. Şi era popor mult de va-
meşĭ şi de alţiĭ, cariĭ şedeaŭ
cu eĭ. 30 Şi cârtiaŭ cărturariĭ
lor şi fariseiĭ către uceniciĭ luĭ
grăind: Pentru ce cu vameşiĭ
şi cu pĕcătoşiĭ mâncaţĭ şi
beţĭ? 31 Şi rĕspunḍênd Iisus
a ḍis către eĭ: N'aŭ trebuinţă
de doctor ceĭ sănătoşĭ; ci
ceĭ bolnavĭ. 32 N'am venit ca
să chem pre ceĭ dreptĭ, ci
pre ceĭ pĕcătoşĭ la pocăinţă.
33 Iar eĭ aŭ ḍis către el:
Pentru ce uceniciĭ luĭ Ioan
postesc adese-orĭ şi rugăciunĭ
fac, aşişderea şi aĭ fariseilor,
iar aĭ tĕĭ mănâncă şi beaŭ?
34 Iar el a ḍis către dênşiĭ:
Aŭ dóră puteţĭ pre fiĭ nunţiĭ
să-ĭ faceţĭ să postĭască, până
când este mirele cu dênşiĭ?
35 Iar vor veni ḍile când se
va lua mirele de la dênşiĭ,
şi atuncĭ vor posti întru
acele ḍile. 36 Şi grăia şi pil-
dă către dênşiĭ: Că nimenea
nu pune petic de haină nouĕ
la haină vechie; iar de nu,
şi pre cea nouĕ o rupe, şi
la cea veche nu se potrivesce
peticul cel ce este de la cea
nouĕ. 37 Şi nimenea nu pune
vin noŭ în foĭ vechĭ; iar de
nu, va sparge vinul cel noŭ
pre foĭ şi el se va vĕrsa, şi
foile vor peri. 38 Ci vinul noŭ
se cade să-l pue în foĭ noŭĭ,
şi amêndouĕ se vor ţinea
39 Şi nimenia carele bea de
cel vechiŭ voesce îndată de
cel noŭ, că ḍice: că cel ve-
chiŭ maĭ bun este.

CAP. VI.

Pentru uceniciĭ luĭ Christos, când rupeaŭ spice Sâmbăta; pentru cel ce avea mâna uscată; pentru alegerea Apostolilor; pentru fericirĭ; pentru a iubi pe vrăjmaşĭ; pentru a nu ne prici cu aprópele; pentru că nu se cuvine a judeca pre aprópele; pentru ceĭ ce-şĭ zidesc casă pre temelie bună.

1 Şi a fost într'o Sâmbătă
a doua după cea d'întâiŭ, tre-
cea el prin semĕnăturĭ şi
smulgeaŭ uceniciĭ luĭ spice
şi mâncaŭ, frecându-le cu
mânile. 2 Iar óre-carĭ din fa-
riseĭ le-aŭ ḍis lor: Ce faceţĭ
care nu se cade a face Sâm-
băta? 3 Şi rĕspunḍênd Iisus
a ḍis către dênşiĭ: Nicĭ a-
césta n'aţĭ cetit ce a făcut
David, când a flămânḍit el,
şi ceĭ ce eraŭ cu dênsul?
4 Cum a intrat în casa luĭ
Dumneḍeŭ, şi a luat pânile
punereĭ înainte, şi a mâncat,
şi a dat şi celor ce eraŭ
cu el, care nu se cădea
să le mănânce, fără numaĭ
preoţiĭ. 5 Şi ḍicea lor: Că
Domn este Fiul omuluĭ şi
al Sâmbeteĭ. 6 Şi a fost şi
în altă Sâmbătă a intrat
el în sinagogă şi învĕţa;
şi era acolo un om şi mâ-
na luĭ cea dréptă era us-
cată. 7 Şi-l pândĭaŭ pre el
cărturariĭ şi fariseiĭ, de-l va
vindeca Sâmbăta, ca să a-
fle vină asupra luĭ. 8 Iar el
scia gândurile lor şi a ḍis
omuluĭ celuĭ ce avea mâna
uscată: Scólă-te şi stăĭ în
mijloc; iar el sculându-se a
stătut. 9 Decĭ a ḍis Iisus că-
tre dênşiĭ: Intreba-voiŭ pre
voĭ: Ce se cade Sâmbăta,
bine a face, séŭ rĕŭ a face?
Suflet a mântui saŭ a perde?
10 Şi căutând spre toţĭ aceş-
tia a ḍis luĭ: Intinde-ţĭ mâna
ta; iar el făcut aşa, şi a ve-
nit mâna luĭ la starea cea
d'întâiŭ sănătósă ca şi ceea-
laltă. 11 Iar eĭ s'aŭ umplut
de nebunie, şi vorbiaŭ unul
cu altul, ce ar fi făcut luĭ
Iisus.
12 Şi a fost în ḍilele acestea
a eşit la munte să se róge,
şi tótă nóptea a petrecut întru
rugăciunea luĭ Dumneḍeŭ.
13 Şi când s'a făcut ḍiuă, a
chemat pre uceniciĭ sĕĭ, şi
alegênd dintre dênşiĭ douĭ-
spre-ḍece, (pre carĭ şi Apos-
tolĭ i-a numit). 14 Pre Simon,
pre carele l'a şi numit Petru,
şi pre Andreĭ fratele luĭ, pre
Iacob şi pre Ioan, pre Filip
şi pre Bartolomeiŭ, 15 Pre
Mateiŭ şi pre Toma, pre Iacob
al luĭ Alfeŭ şi pre Simon, ce
se chiamă Zilotul, 16 Pre Iuda
al luĭ Iacov, şi pre Iuda Is-
carioteanul, carele s'a făcut
vânḍător.
17 Şi pogorîndu-se cu dênşiĭ

aŭ stătut în loc șes, și mul-
țimea ucenicilor luĭ, și mul-
țime multă de popor din tótă
Iudea și din Ierusalim, și de
pre lângă marea Tiruluĭ și
a Sidonuluĭ, carĭ venise să-l
asculte pre el, și să se tămă-
duiască de neputințele sale,
18 Și ceĭ ce se chinuiaŭ de
duhurĭ necurate, și se vin-
decaŭ. 19 Și tot poporul căuta
să se atingă de el, că putere
eșia din el și vindeca pre toțĭ.
20 Și el ridicându-șĭ ochiĭ sĕĭ
spre uceniciĭ luĭ ḑicea: Fe-
ricițĭ sunteţĭ săracilor, că a
vóstră este împărăția luĭ Dum-
neḑeŭ. 21 Fericițĭ sunteţĭ carĭ
flămânḑițĭ acum, că vĕ vețĭ
sătura. Fericițĭ sunteţĭ carĭ
plângețĭ acum, că vețĭ rîde.
22 Fericițĭ vețĭ fi când vĕ vor
urî pre voĭ ómeniĭ, și când
vĕ vor despărți pre voĭ, și
vĕ vor ocărî, și vor scóte nu-
mele vostru ca un rĕŭ pen-
tru Fiul omuluĭ. 23 Bucura-
ți-vĕ întru acea ḑi și săltațĭ;
că iată plata vóstră multă este
în cerurĭ. Că într'acest chip
făceaŭ proorocilor părințiĭ
lor.
24 Însă vaĭ vouĕ bogaților,
că vĕ luațĭ mângâerea vóstră.
25 Vaĭ vouĕ celor ce sunteţĭ
sătuĭ acum, că vețĭ flămânḑi.
Vaĭ vouĕ celor ce rîdețĭ acum,
că vețĭ plânge și vĕ vețĭ tân-
gui. 26 Vaĭ vouĕ când vĕ vor
ḑice bine toțĭ ómeniĭ; că în-
tr'acest chip făceaŭ prooro-
cilor mincinoșĭ părințiĭ lor.
27 Ci vouĕ grăesc celor ce au-
ḑițĭ: Iubițĭ pre vrăjmașiĭ voș-
tri; bine facețĭ celor ce vĕ
urăsc pre voĭ. 28 Bine-cuvîn-
tațĭ pre ceĭ ce vĕ blestemă
pre voĭ; și vĕ rugațĭ pentru
ceĭ ce vĕ fac vouĕ necaz.
29 Celuĭ ce te bate pre tine
peste o față a obrazuluĭ, în-
tórce-ĭ luĭ și cea-l'altă; și ce-
luĭ ce-țĭ iea haina, nu-ĭ opri
luĭ și cămașa. 30 Și tot celuia
ce cere de la tine, dă-ĭ; și
de la cela ce-țĭ iea ale tale
nu cere înapoĭ.
31 Și precum voițĭ ca să vĕ
facă vouĕ ómeniĭ, și voĭ fa-
cețĭ lor așisderea. 32 Și de iu-
bițĭ pre ceĭ ce vĕ iubesc pre
voĭ, ce dar este vouĕ? Că și
păcătoșiĭ iubesc pre ceĭ ce
iubesc pre dânșiĭ. 33 Și de fa-
cețĭ bine celor ce vĕ fac vouĕ
bine, ce dar este vouĕ? Că
și păcătoșiĭ aceiași fac. 34 Și
de dațĭ împrumut, de la carĭ
nădăjduițĭ a lua, ce dar este
vouĕ? Că și păcătoșiĭ păcă-
toșilor daŭ împrumut, ca să
iea întocmaĭ. 35 Ci iubițĭ pre
vrășmașiĭ voștri, și facețĭ bine,
și dațĭ împrumut, nimic nă-
dăjduind; și va fi plata vóstră
multă, și vețĭ fi fiĭ aĭ celuĭ
prea înalt; că el este bun
spre ceĭ nemulțumitorĭ și rĕĭ
36 Decĭ fițĭ milostivĭ, precum
și Tatăl vostru este milostiv.
37 Și nu judecațĭ, și nu vĕ
vețĭ judeca; nu osândițĭ, și
nu vĕ vețĭ osândi; ertațĭ și
vi se va erta. 38 Dațĭ și vi se

va da vouĕ: mĕsură bună,
îndesată și clătită, și pre dea-
supra vĕrsându-se vor da în
sînul vostru. Că cu aceași
mĕsură, cu care vețĭ mĕsura,
se va mĕsura vouĕ. 39 Și le-a
ḑis lor și pildă: Aŭ dór póte
orb pre orb să povățuiască?
Aŭ nu amîndouĭ vor cădea
în grópă? 40 Nu este ucenic
maĭ pre sus de dascălul sĕŭ;
iar tot cel desĕvârșit, va fi
ca dascălul sĕŭ. 41 Și ce veḑi
ștercul, cel ce este în ochiul
frateluĭ tĕŭ; iar bârna care
este în ochiul tĕŭ nu o simțĭ?
42 Saŭ cum poțĭ ḑice frateluĭ
tĕŭ; frate, lasă să scot șter-
cul carele este în ochiul tĕŭ,
însuțĭ nevĕḑênd bârna care
este în ochiul tĕŭ? Fățarnice,
scóte întâiŭ bârna din ochiul
tĕŭ, și atuncĭ veĭ vedea să
scoțĭ ștercul carele este în
ochiul frateluĭ tĕŭ. 43 Că nu
este pom bun, carele face
ródă rea, nicĭ pom rĕŭ, ca-
rele face ródă bună. 44 Că tot
pomul din róda sa se cunósce,
că nu adună smochine din
mărăcinĭ nicĭ din rug culeg
strugurĭ. 45 Omul cel bun din
visteria cea bună a inimeĭ sale
scóte cele bune, și omul cel
rĕŭ din visteria cea rea a ini-
meĭ sale scóte cele rele; că
din prisosința inimeĭ grăesce
gura luĭ.
46 Și ce mĕ chemațĭ, Dómne,
Dómne, și nu facețĭ cele ce
vĕ ḑic? Tot cela ce vine către
mine, și aude cuvintele mele
și le face pre ele, voiŭ arăta
vouĕ cuĭ este asemenea. 47 Ase-
menea este omuluĭ ce își ḑi-
desce casă, carele a săpat și
a adâncat și a pus temelia
pe piatră; și vĕrsare de ape
făcêndu-se, a lovit rîul în casa
aceia și nu a putut'o clăti pre
ea; căcĭ era întemeiată pre
piatră. 48 Iar cela ce a auḑit
și n'a făcut, asemenea este
omuluĭ care și-a zidit casa sa
pre pămînt fără de temelie,
în care a lovit rîul, și îndată
a căḑut, și s'a făcut sfărîmare
mare caseĭ acea.

CAP. VII

Pentru sutașul; pentru fiiul vĕduveĭ; pentru ceĭ trimișĭ de Ioan; pentru asemănarea fariseilor și a legiuitorilor cu copiiĭ ce se jucaŭ în tîrg; pentru femeea cea ce a uns pre Domnul cu mir.

1 Și după ce a sfîrșit tóte
cuvintele sale întru auḑul
poporuluĭ, a intrat în Ca-
pernaum. 2 Iar sluga unuĭ
sutaș fiind bolnavă vrea să
móră, care era la dânsul de

cinste. 3 Și audind de Iisus,
a trimes la dênsul bătrînĭ aĭ
Iudeilor, rugându-l pre el, ca
să vie să mântuiască sluga
luĭ. 4 Iar eĭ viind către Iisus,
îl ruga pre el cu de-adinsul
dicênd: că este vrednic acela
căruia veĭ da acésta. 5 Căcĭ
iubesce neamul nostru, și si-
nagoga el o a zidit noĕ. 6 Iar
Iisus mergea cu dênșiĭ, și ne-
fiind el departe de casă, a
trimes la dênsul sutașul prie-
tenĭ grăind luĭ: Dómne, nu
te osteni; că nu sunt vrednic
ca să intri supt acoperimîn-
tul meŭ. 7 Pentru aceea nicĭ
pre mine nu m'am socotit a
fi vrednic a veni către tine;
ci di cu cuvîntul, și se va
tămădui sluga mea. 8 Că și eŭ
sunt om rânduit supt dregă-
torie, avênd sub sine mĭ slu-
jitorĭ, și dic acestuia: mergĭ,
și merge; și altuia: vin'o, și
vine; și slugiĭ mele: fă a-
césta și face. 9 Iar Iisus au-
dind acestea, s'a minunat de
el, și, întorcêndu se, a dis po-
poruluĭ carele mergea după
dênsul, grăiesc vouĕ: Că nicĭ
întru Israel n'am aflat atâta
credință. 10 Și întorcêndu-se
trimișiĭ a casă, aŭ aflat pre
sluga cea bolnavă sănătósă.
11 Și a fost după acestea,
mergea într'o cetate ce se
chiema Nain, și împreună
cu dênsul mergea uceniciĭ luĭ
mulțĭ și popor mult. 12 Iar
dacă s'aŭ a propiat cătră pórta
cetățeĭ, iată scoteaŭ pre un
mort, fiul unul născut al mai-
ceĭ sale, și aceea era vĕduvă, și
popor mult cu dênsa din ce-
tate. 13 Și vĕdênd'o pre dênsa
Domnul, i s'a făcut milă
de ea, și a dis eĭ: nu plân-
ge. 14 Și, apropiindu-se, s'a
atins de pat, (iar ceĭ ce-l du-
ceaŭ aŭ stătut) și a dis: Tî-
nĕrule, ție grăesc, scólă-te.
15 Și a ședut drept mortul
și a început a grăi, și l'a dat
pre el maiceĭ luĭ. 16 Și a luat
frica pre toțĭ, și măriaŭ pre
Dumnedeŭ grăind: că proo-
roc mare s'a sculat între
noĭ; și cum că a cercetat
Dumnedeŭ pre poporul sĕŭ.
17 Și a eșit cuvîntul acesta
de el în tótă Iudeea și în
tótă laturea. 18 Și aŭ vestit
luĭ Ioan uceniciĭ luĭ de tóte
acestea. 19 Și chemând Ioan
pre douĭ óre-carĭ din uceni-
ciĭ sĕĭ, i-a trimes către Iisus
dicênd: Tu eștĭ cela ce vine?
Saŭ pre altul să așteptăm?
20 Și, venind către el bărbațiĭ
aceia, aŭ dis: Ioan Botezăto-
rul ne-a trimes pre noĭ către
tine dicênd: Tu eștĭ cela ce
vine? Saŭ pre altul să aștep-
tăm? 21 (Și într'acel ceas a
tămăduit pre mulțĭ de bóle,
și de rănĭ, și de duhurĭ rele
și a dat vedere multor orbĭ).
22 Și rĕspundênd Isus a dis
lor: Mergețĭ și spunețĭ luĭ
Ioan cele ce ațĭ vĕdut și ațĭ
audit; că orbiĭ vĕd, șchiopiĭ
umblă, leproșiĭ se curățesc,
surdiĭ aud, morțiĭ se scólă,

săracilor bine se vestesce. 23 Și
fericit este cel ce nu se va
sminti întru mine. 24 Iar dacă
s'aŭ dus vestitoriĭ luĭ Ioan,
aŭ început a grăĭ către po-
póre de Ioan: Ce ațĭ eșit în
pustie să vedețĭ? Aŭ trestie
clătită de vênt? 25 Dar ce ațĭ
eșit să vedețĭ? Aŭ om îm-
brăcat în haine moĭ? Iată
ceĭ ce sunt în haine scumpe
și petrec întru desfătare, în
casele împărătescĭ sunt. 27 Dar
ce ațĭ eșit să vedețĭ? Aŭ proo-
roc? Adevĕr grăesc vouĕ, și
maĭ mult de cât prooroc.
27 Acesta este de carele este
scris: Iată eŭ trimet îngerul
meŭ înaintea fețiĭ tale, carele
va găti calea ta înaintea ta.
28 Că dic vouĕ: Maĭ mare
prooroc între ceĭ născuțĭ din
mueri de cât Ioan Boteză-
torul niminea nu este; iar cel
maĭ mic întru împărăția luĭ
Dumnedeŭ maĭ mare de cât
el este. 29 Și tot poporul au-
dind, drept a făcut pre Dum-
nedeŭ, botezându-se cu bo-
tezul luĭ Ioan. 30 Iar fariseiĭ
și legiuitoriĭ aŭ lepădat de la
sine sfatul luĭ Dumnedeŭ, ne-
botezându se dela dênsul.
31 Decĭ cu cine voiŭ ase-
măna pre ómeniĭ neamuluĭ
acestuia? Și cu cine sunt ase-
menea? 32 Asemenea sunt cu
copiĭ ce șed în tîrg, și strigă
uniĭ către alțiĭ și dic: Fluc-
rat'am vouĕ și n'ațĭ jucat;
cântat'am de jale vouĕ și
n'ațĭ plâns. 33 Că a venit Ioan
Botezătorul, nicĭ pâne mân-
când nicĭ vin bênd, și dicețĭ:
drac are. 34 A venit Fiul omu-
luĭ mâncând și bênd, și di-
cețĭ: iată om mâncător și bĕu-
tor de vin, prieten vameșilor
și pĕcătoșilor. 35 Și s'a îndrep-
tat înțelepciunea de la toțĭ
fiĭ sĕĭ.
36 Și-l ruga pre el óre-ca-
rele din fariseĭ ca să mănânce
cu el; și intrând în casa fa-
riseuluĭ a ședut. 37 Și iată o
muĭere din cetate, care era
pĕcătósă, înțelegênd că șade
în casa fariseuluĭ, aducênd
un alabastru cu mir, 38 Și
stând lângă piciórele luĭ di-
napoĭ, plângênd a început a
uda piciórele luĭ cu lacrimĭ,
și cu periĭ capuluĭ sĕŭ le
ștergea, și săruta piciórele
luĭ, și le ungea cu mir. 39 Iar
vĕdênd fariseul, carele che-
mase pre el, a dis întru sine
grăind: Acesta, de ar fi proo-
roc, ar sci cine și ce fel-
de muĭere este ceea ce se a
tinge de el, că este pĕcă-
tósă. 40 Și rĕspundênd Iisus
a dis către el: Simone, am
óre-ce să'țĭ dic; iar el a dis:
Invĕțătorule, di. 41 Douĭ da-
tornicĭ eraŭ óre-căruia că-
mătarnic: unul era dator cu
cincĭ sute de dinarĭ; iar cela-
lalt cu cincĭ-decĭ. 42 Și neavênd
eĭ cu ce plăti, amêndurora le-a
dăruit. Decĭ carele dintr'înșiĭ,
spune-mĭ, maĭ mult va iubi
pre el? 43 Iar Simon rĕspun-
dênd a dis: socotesc că a

cela căruia i-a dăruit maĭ
mult; iar el ḑis luĭ: Drept
aĭ judecat. 44 Şi, întorcêndu-
se către muĭere, a ḑis luĭ Si-
mon: Veḑĭ pre acéstă muĭere?
Am intrat în casa ta, apă pre
piciórele mele n'aĭ dat; iar a-
césta cu lacrimĭ mĭ-a udat
piciórele mele, şi le-a şters
cu pĕrul capuluĭ sĕŭ. 45 Să-
rutare mie nu 'mĭ-aĭ dat;
iar acésta de când am in-
trat, n'a încetat sărutându-mĭ
piciórele mele. 46 Cu unt-de-
lemn capul meŭ nu l'aĭ uns;
iar acésta cu mir a uns pi-
ciórele mele. 47 Pentru accea
grăesc ţie: Iartă-se pĕcatele
eĭ cele multe, că a iubit
mult; iar cuĭ se iartă puţin,
iubesce maĭ puţin. 48 Şi a
ḑis eĭ: iartă-ţi-se pĕcatele
tale. 49 Şi a început ceĭ ce
şedeaŭ cu dênsul a grăi în-
tru sine: Cine este acesta ca-
rele iartă şi pĕcatele? 50 Şi
a ḑis cătră muĭere: Credinţa
ta te-a mântuit, mergĭ în
pace.

CAP VIII.

Pentru pilda semĕnătoruluĭ; pentru muma şi fraţiĭ luĭ Iisus, când voiaŭ să-l vaḑă pre el; pentru certarea apelor şi pentru legheon; pentru fata maĭ mareluĭ sinagogeĭ; pentru muĭerea ceea ce-ĭ curgea sânge.

1 Şi a fost după acésta şi
el umbla prin cetăţĭ şi prin
sate, propovăduia şi bine-ves-
tind împărăţia luĭ Dumneḑeŭ
şi ceĭ douĭ-spre-ḑece cu dên-
sul, 2 Şi nisce muĭerĭ, carĭ
eraŭ tămăduite de duhurĭ
rele şi de bóle: Maria, ce se
chiema Magdalina, dintru ca-
re eşise şépte dracĭ, 3 Şi Ioana
muĭerea luĭ Huza, ispravni-
cul luĭ Irod, şi Susana şi
altele multe, carĭ slujiaŭ luĭ
din avuţiile sale. 4 Şi adu-
nându-se popor mult, şi ceĭ
de prin cetăţĭ viind către dên-
sul, a ḑis prin pildă:
5 Eşit'a semĕnătorul să se-
mene sĕmînţa sa; semĕnând
el, una a căḑut lângă cale
şi s'a călcat şi păsĕrile ce-
ruluĭ o a mâncat. 6 Şi alta
a căḑut pe piatră, şi, dacă
a rĕsărit, s'a uscat, pentru
că n'avea umeḑélă. 7 Şi alta
a căḑut în mijlocul spinilor,
şi crescênd spiniĭ, o aŭ îne-
cat pre ea. 8 Şi alta a căḑut
pre pămînt bun, şi rĕsărind
a făcut rod însutit. Acestea
grăind striga: Cela ce are
urechĭ de auḑit auḑă. 9 Şi l'a
întrebat pre el uceniciĭ luĭ
ḑicênd: Ce este pilda acésta?

10 Iar el a ḑis: Vouĕ este
dat a sci tainele împărăţieĭ
luĭ Dumneḑeŭ, iar celor-lalţĭ
în pilde; ca vĕḑênd să nu
vaḑă, şi auḑind să nu înţe-
légă. 11 Iar pilda este acésta:
Sĕmînţa este cuvîntul luĭ
Dumneḑeŭ. 12 Iar ceĭ de lân-
gă cale sunt ceĭ ce aud; a-
poĭ vine diavolul şi iea cu-
vîntul din inima lor, ca nu
cum-va creḑênd să se mân-
tuiască. 13 Iar ceĭ de pre pia-
tră sunt cariĭ, când aud, cu
bucurie primesc cuvîntul;
şi aceştia rădăcină n'aŭ, carĭ
până la o vreme cred, şi în
vreme de ispită se lépădă.
14 Iar cea ce a căḑut în spinĭ,
aceştia sunt carĭ aŭ auḑit,
şi de grijĭ, şi de bogăţiĭ, şi
după dulceţile vieţeĭ aceştia
umblând, se înnecă şi nu sĕ-
vîrşesc ródă. 15 Iar cea de pe
pămînt bun, aceştia sunt carĭ
cu inimă bună şi curată au-
ḑind cuvîntul îl ţin şi fac
ródă întru răbdare. Acestea
ḑicênd striga: Cela ce are
urechĭ de auḑit, auḑă.
16 Şi nimenea aprinḑênd
lumina o acoperă pre dênsa
cu vas, saŭ o pune sub pat
ci o pune în sfeşnic, ca să
vaḑă ceĭ ce intră lumina.
17 Că nu este lucru de taină
carele să nu se arate, nicĭ
lucru ascuns, carele să nu se
cunóscă, şi întru arătare să
vie. 18 Decĭ vedeţĭ cum au-
ḑiţĭ; că cela ce are se va
da luĭ, şi cela ce n'are, şi
ce i se pare că are se va lua
de la dênsul. 19 Şi a venit că-
tre dênsul muma luĭ şi fraţiĭ
luĭ, şi nu puteaŭ să vorbéscă
cu dênsul pentru popor. 20 Şi
a spus luĭ ḑicênd: Muma
ta şi fraţiĭ tĕĭ staŭ afară
vrênd să te vaḑă pre tine.
21 Iar el rĕspunḑênd a ḑis
către dênşiĭ: Muma mea şi
fraţi meĭ sunt aceştia carĭ
aud cuvîntul luĭ Dumneḑeŭ
şi-l fac pre dênsul.
22 Şi a fost într'una din
ḑile, şi el a intrat în cora-
bie şi uceniciĭ luĭ, şi a ḑis
către eĭ: Să trecem de cea
parte de mare, şi s'aŭ dus.
23 Iar mergênd eĭ cu corabia a
adormit el, şi s'a pogorît vi-
for de vînt în mare, şi se
umplea şi se primejduia.
24 Şi apropiindu-se l'aŭ deş-
teptat pre dênsul, grăind: In-
vĕţătorule, învĕţătorule! pe-
rim; iar el sculându-se a cer-
tat vîntul, şi valul apeĭ şi
a încetat, şi s'a făcut linişte.
25 Şi a ḑis cătră eĭ? Unde
este credinţa vóstră? Iar eĭ
spăimîntându-se s'aŭ mirat,
grăind unul către altul: Cine
este acesta? că şi vînturilor
şi apeĭ poruncesce, şi'l as-
cultă pre dênsul.
26 Şi a venit cu corabia în
laturea Gadarenilor, care este
de cea parte de Galileea.
27 Şi eşind el la uscat, l'a în-
tîmpinat pre el un om óre-
carele din cetate, carele avea
dracĭ de mulţĭ anĭ; şi în haină

nu se îmbrăca, și în casă nu
petrecea, ci în morminturĭ.
28 Iar vĕḑênd pre Iisus și stri-
gând, a căḑut înaintea luĭ, și
cu glas mare a ḑis: Ce este
mie și ţie, Iisuse, Fiul luĭ
Dumneḑeŭ celuĭ prea înalt?
Rogu-te, nu mĕ munci pre
mine. 29 (Că porunciа duhu-
luĭ celuĭ necurat să iasă din
omul acela, că de mulţĭ anĭ
îl răpise pre dênsul, și se
lega cu lanţurĭ de fier și cu
obeḑĭ, păzindu-se; și sfărâ-
mând legăturile se gonia de
dracul prin pustiĭ). 30 Și l'a
întrebat pre el Iisus, grăind:
Cum îţĭ este numele? Iar el
a ḑis: Legheon, că dracĭ
mulţĭ intrase într'ênsul. 31 Și
îl rugaŭ pre el, ca să nu po-
runciască lor sa mérgă în-
tru adânc. 32 Și era acolo o
turmă de porcĭ mulţĭ, ce se
păscea în munte, și-l rugaŭ
pre el, să le dea voe lor să
intre într'înșiĭ, și le-a dat lor
voie. 33 Și eșind draciĭ din
om aŭ intrat în porcĭ; și s'a
pornit turma de pre ţĕrmurĭ
în mare, și s'a înnecat; 34 Iar
păstoriĭ vĕḑênd ceea ce se
făcuse aŭ fugit; și aŭ spus
în cetate și prin sate. 35 Și
aŭ eșit să vadă ceea ce s'a
făcut; și aŭ venit la Iisus,
și aŭ aflat pre omul dintru
carele eșise draciĭ, îmbrăcat
și întreg la minte, șeḑênd
lângă piciórele luĭ Iisus, și
s'aŭ temut. 36 Și le-aŭ spus
lor și ceĭ ce vĕḑuse, cum s'a
mântuit cel îndrăcit. 37 Și l'a
rugat pre dênsul tot poporul
ţinutuluĭ Gadarenilor, să se
ducă de la dênșiĭ, că eraŭ
cuprinșĭ de o mare frică;
iar el intrând în corabie s'a
întors. 38 Iar bărbatul dintru
carele eșise draciĭ ruga pre
el ca să fie cu dênsul; iar
Iisus l'a sloboḑit pre el gră-
ind: 39 Intórce-te în casa ta
și povestesce câte ţi-a făcut
ţie Dumneḑeŭ; și s'a dus
propovăduind prin tótă ce-
tatea, câte i-a făcut Iisus luĭ.
40 Și a fost când s'a întors
Iisus, l'a primit pre el popo-
rul, că toţĭ îl așteptaŭ pre
el. 41 Și iată a venit un om,
căruia îĭ era numele Iair,
și acesta era maĭ marele si-
nagogeĭ; și, căḑênd la pició-
rele luĭ Iisus îl rugă pre el,
ca să intre în casa luĭ. 42 Că
avea o fiică una născută ca
de doĭ-spre-ḑece anĭ, și aceia
muria; (iar când mergea el
îl împresuraŭ popórele 43 Și
o muiere fiind în curgerea
sângeluĭ de doĭ-spre-ḑece
anĭ, care cheltuise la doctorĭ
tótă avuţia sa, și nicĭ de la
unul n'a putut să se vindece.
44 Apropiindu-se dinapoĭ s'a
atins de póla haineĭ luĭ; și
îndatăși a stătut curgerea sân-
geluĭ eĭ. 45 Și a ḑis Iisus: Cine
este cel ce s'a atins de mine?
Iar, lepădându-se toţĭ, a ḑis,
Petru și ceĭ ce eraŭ cu el:
Invĕţătorule, popórele te îm-
bulḑesc și te strîmtorează, și

ḑicĭ: Cine este cel ce s'a atins
de mine? 46 Iar Iisus a ḑis:
S'a atins de mine óre-cine;
că am cunoscut puterea care
a eșit din mine. 47 Iar vĕḑênd
muierea că nu s'a ascuns, a
venit tremurând și căḑênd
înaintea luĭ, i-a spus luĭ înain-
tea a tot poporul, pentru care
pricină s'a atins de el, și cum
că s'a tămăduit îndată. 48 Iar
el i-a ḑis eĭ: Indrăsnesce,
fiică, credinţa ta te-a mântuit;
mergĭ în pace). 49 Incă grăind
el, vine óre-carele de la maĭ
marele sinagogeĭ grăind luĭ:
că a murit fiica ta; nu su-
pĕra pre învĕţătorul. 50 Iar
Iisus auḑind, a rĕspuns luĭ
grăind: Nu te teme; crede
numaĭ și se va mântui. 51 Iar
intrând în casă, nu a lăsat
nicĭ pre unul să intre, fără
numaĭ pe Petru, și pe Iacob,
și pre Ioan, și pre tatăl feció-
reĭ, și pre muma eĭ. 52 Și
plângeaŭ toţĭ și se tânguiaŭ
de dênsa. Iar el a ḑis: Nu
plângeţĭ, n'a murit, ci dórme.
53 Și îșĭ rîdeaŭ de dênsul,
sciind că a murit. 54 Iar el
scoţênd pre toţĭ afară, și apu-
când'o de mână a strigat gră-
ind: Fecióră, scólă-te. 55 Și
s'a întors duhul eĭ și a înviat
îndată; și a poruncit să-ĭ dea
eĭ să mănânce. 56 Și s'aŭ spăi-
mîntat părinţiĭ eĭ. Iar el a
poruncit lor să nu spue ni-
mĕnuĭ ceea ce se făcuse.

CAP. IX.

Pentru trimeterea celor doĭ-spre-ḑece Apostolĭ la propovăduire; pentru Irod când a auḑit de Iisus; pentru cele cincĭ pâinĭ și douĭ pescĭ; pentru întrebarea Domnuluĭ; pentru lepădarea de sine și luarea cruceĭ luĭ Christos; pentru schimbarea la faţă a luĭ Christos; pentru cel lunatic; pentru ceĭ ce socotiaŭ între sine, cine ar fi maĭ mare; pentru cel ce s'a oprit de ucenicĭ să nu scótă dracĭ; pentru a nu cere pedépsă asupra celor ce nu i-aŭ primit pre dênșiĭ; pentru cel ce nu i s'a dat voie să mérgă după Iisus.

1 Și chemând pe ceĭ doĭ-
spre-ḑece, le-a dat lor putere
și stăpânire preste toţĭ dra-
ciĭ și a vindeca bólele. 2 Și
i-a trimes pre dênșiĭ să propo-
văduiască împărăţia luĭ Dum-
neḑeŭ și să tămăduiască pre
ceĭ bolnavĭ. 3 Și a ḑis către
dênșiĭ: Nimic să nu luaţĭ pre
cale, nicĭ toiag, nicĭ traistă,
nicĭ pâine, nicĭ argint, nicĭ
câte două haine să aveţĭ.
4 Și orĭ în care casă veţĭ in-
tra, acolo să petreceţĭ, și de

acolo să eșițĭ. 5 Și orĭ câțĭ
nu vĕ vor primi pre voĭ, e-
șind din cetatea aceea, și
praful de pre picióreie vóstre
scuturațĭ întru mărturie a-
supra lor. 6 Și eșind umblaŭ
prin sate, bine-vestind și tă-
măduind pretutindenea.

7 Și auḑind Irod, cel a patra
parte stăpânitor, tóte cele ce
se făcea de el, și nu se pri-
cepea, pentru că uniĭ ḑiceaŭ,
că Ioan s'a sculat din morțĭ.
8 Iar alțiĭ, că Ilie s'a arătat;
iar alțiĭ, că un prooroc din
ceĭ de demult a înviat. 9 Și
a ḑis Irod: Pre Ioan eŭ l'am
tăiat, dar acesta cine este,
de carele eŭ aud unele ca
acestea? Și căuta să-l vaḑă
pre el. 10 Și, întorcêndu-se a-
postoliĭ, aŭ spus luĭ tóte câte
aŭ făcut, și luându-ĭ pre dên-
șiĭ s'aŭ dus deosebĭ în loc
pustiŭ al cetățeĭ ce se chiamă
Vitsaida. 11 Iar popórele înțe-
legênd aŭ mers după dênsul,
și primindu-ĭ pre dênșiĭ, le
grăia lor de împărăția luĭ
Dumneḑeŭ și pre ceĭ ce aveaŭ
trebuință de tămăduire îĭ vin-
deca. Iar ḑiua a început a se
pleca.

12 Și viind ceĭ douĭ-spre-
ḑece aŭ ḑis luĭ: Slobozesce
popórele, ca mergênd în sa-
tele și orașele cele de prin
prejur să găzduiască și să-șĭ
afle hrană, că aicea suntem
în loc pustiŭ. 13 Și a ḑis către
dênșiĭ: Dați-le lor voĭ să mă-
nânce; iar eĭ aŭ ḑis: Nu este
la noĭ maĭ mult de cât cincĭ
pânĭ și douĭ pescĭ; fără de
cât să ne ducem noĭ, și să
cumpĕrăm la tot poporul
aceste bucate. 14 (Că era ca
cincĭ-miĭ de bărbațĭ); și a ḑis
către uceniciĭ sĕĭ: Pune-ţĭ
pre dênșiĭ cete câte cincĭ-ḑecĭ.
15 Și aŭ făcut așa, și i-aŭ a-
așeḑat pre toțĭ. 16 Decĭ luând
cele cincĭ pâinĭ și douĭ pescĭ,
căutând la cer, le-a bine-cu-
vêntat și le-a frînt și le-a dat
ucenicilor să le pue înaintea
poporuluĭ. 17 Și aŭ mâncat
și s'aŭ săturat toțĭ. Și aŭ luat
ceea ce prisosise lor douĕ-
spre-ḑece coșurĭ de sfărâmi-
turĭ.

18 Și a fost când se ruga el
deosebĭ, era cu dênsul uce-
niciĭ luĭ, și i-a întrebat pe dên-
șiĭ ḑicênd: 19 Cine-mĭ ḑic po-
pórele că sunt? Iar eĭ rĕspun-
ḑênd aŭ ḑis: Ioan Botezătorul;
iar alțiĭ, Ilie; iar alțiĭ că proo-
roc óre-carele din ceĭ de de-
mult a înviat. 20 Și le a ḑis
lor: Dar voĭ cine îmĭ ḑicețĭ că
sunt? Iar Petru rĕspunḑênd
a ḑis: Christosul luĭ Dumne-
ḑeŭ. Iar dojenind pre dênșiĭ
le-a poruncit nimĕnuĭ să nu
spue acésta ḑicênd: 22 Că se
cade Fiuluĭ omuluĭ multea
pătimi și a se defăima de bă-
trînĭ și de arhiereĭ și de căr-
turarĭ, și a se omorî, și a
treia ḑi a învia.

23 Și grăia către toțĭ: Orĭ-
cine va voi să vie după mine
să se lepede de sine și să-șĭ

iea crucea sa în tóte ḑilele,
și să-mĭ urmeze mie. 24 Că
cine va voi să-șĭ mântuiască
sufletul sĕŭ perde-l-va pre
el; iar cine-șĭ va perde su-
fletul sĕŭ pentru mine, a-
cesta îl va mântui pre dênsul.
25 Că ce folos este omuluĭ de
va dobândi lumea tótă, iar
pe sine se va perde, saŭ se
va păgubi? 26 Că orĭ-cine se
va rușina de mine și de cu-
vintele mele, de acesta Fiul
omuluĭ se va rușina, când va
veni întru mărirea sa și a
Tatăluĭ și a sânților îngerĭ.
27 Și vĕ grăesc vouĕ cu a-
devĕrat: Sunt uniĭ din ceĭ ce
staŭ aicea, carĭ nu vor gusta
mórte, până când nu vor
vedea împărăția luĭ Dumne-
ḑeŭ. 28 Și a fost după cuvintele
acestea ca la opt ḑile, și luând
pre Petru și pre Ioan și pre
Iacob, s'a suit în munte să
se róge. 29 Și s'a făcut când
se ruga el, chipul fețiĭ luĭ
altul și îmbrăcămintea luĭ
albă strălucind. 30 Și iată douĭ
bărbățĭ vorbiaŭ cu dênsul,
carĭ eraŭ Moise și Ilie. 31 Carĭ,
arătându-se în mărire, grăia
de eșirea luĭ, care vrea să
o plinească în Ierusalim. 32 Iar
Petru și ceĭ ce eraŭ cu
dênsul eraŭ îngreuiațĭ de
somn, și, deșteptându-se, aŭ
vĕḑut mărirea luĭ și pre ceĭ
douĭ bărbațĭ, stând împreună
cu dênsul 33 Și a fost când
s'aŭ despărțit de eĭ de la
dênsul, a ḑis Petru către Iisus:
Invĕțătorule, bine este noĕ
a fi aicea, și să facem treĭ
colibĭ: una ție, una luĭ Moi-
se, și una luĭ Ilie, nesciind
ce grăia. 34 Si acestea grăind
el s'a făcut nor și i-a umbrit
pre dênșiĭ; și s'aŭ spăimîn-
tat când aŭ intrat eĭ în nor.
Și glas a fost din nor ḑi-
cênd: 35 Acesta este Fiul
meŭ cel iubit, pre acesta să
ascultațĭ. 36 Și după ce a
fost glasul, s'a aflat Iisus sin-
gur; și eĭ aŭ tăcut, și nimĕ-
nuĭ n'aŭ spus în ḑilele acelea
nimic din cele ce vĕḑuse.

37 Și a fost a doua ḑi po-
gorîndu-se eĭ din munte, l'a
întîmpinat pre el popor mult.
38 Și iată un bărbat din po-
por a strigat grăind: Invĕță-
torule, rogu-te, caută spre
fiul meŭ, că unul născut îmi
este mie. 39 Și iată duh îl
apucă pre el, și de năprasnă
strigă, și-l sdrobesce pre el
cu spumă și abia se duce de
la el, sfărămându-l pre el.
40 Și m'am rugat ucenicilor
tĕĭ ca să-l scóță, și n'aŭ pu-
tut. 41 Iar Iisus rĕspunḑênd
a ḑis: O, neam necredincios
și îndărătnic! până când voiŭ
fi cu voĭ și voiŭ suferi pre
voĭ? Adu-mĭ pre fiul tĕŭ
aicĭ. 42 Și încă apropiindu-se
el, l'aŭ trântit pre el dracul
și l'aŭ scuturat; iar Iisus a
certat pre duhul cel necurat
și a tămăduit copilul, și l'a dat
tatăluĭ sĕŭ. 43 Și se spăimîn-
taŭ toțĭ de mărirea luĭ Dum-

neḑeŭ. Şi mirându se toţĭ de
de tóte care a făcut Iisus, a
ḑis către uceniciĭ sĕĭ: 44 Pu-
neţi-vĕ în urechile vóstre
cuvintele acestea, că Fiul o-
muluĭ va să se dea în mâinile
ómenilor. 45 Iar eĭ nu înţe-
legeaŭ cuvîntul acesta, şi era
acoperit de către dênşiĭ, ca
să nu-l priceapă; şi se te-
meaŭ să-l întrebe pre el de
cuvintul acesta. 46 Şi aŭ in-
trat gând întru dênşiĭ: Cine
ar fi dintru eĭ maĭ mare?
47 Iar Iisus sciind gândul ini-
meĭ lor, luând un prunc l-a
pus pre el lângă sine. 48 Şi
a dis lor: Orĭ-cine va primi
pruncul acesta în numele
meŭ, pre mine mĕ primesce;
şi orĭ-cine mĕ va primi pre
mine primesce pre cela ce
m'at rimes pre mine. Că cela
ce este maĭ mic între voĭ toţĭ,
acesta va fi mare.
49 Iar Ioan rĕspunḑênd a
ḑis: Invĕţătorule, am vĕḑut
pre oare-carele cu numele
tĕŭ scoţênd dracĭ, şi l'am o-
prit pre el, că nu umblă pre
urma ta cu noĭ. 50 Şi a ḑis
către el Iisus: Nu'l opriţĭ
că cel ce nu este împotriva
nóstră pentru noĭ este.
51 Şi a fost când s'a îm-
plinit ḑilele Inălţăreĭ luĭ, şi el
şĭ-a întărit faţa ca să mérgă
în Ierusalim. 52 Şi a trimes
vestitorĭ înaintea feţeĭ sale,
şi mergênd aŭ intrat într'un
oraş al Samarinenilor, ca să-ĭ
gătiască luĭ. 53 Şi nu l'aŭ pri-
mit pre dênsul, că faţa luĭ
era mergênd în Ierusalim.
54 Şi vĕḑênd uceniciĭ luĭ, Ia-
cob şi Ioan, aŭ ḑis: Dómne,
voescĭ să ḑicem să se po-
góre foc din cer şi să-ĭ
mistuiască pre eĭ, precum şi
Ilie a făcut? 55 Iar Iisus, în-
torcêndu-se, ĭ-a certat pre
dênşiĭ şi a ḑis: Nu sciţĭ aĭ
căruia duh sunteţĭ voĭ 56 Că
Fiul omuluĭ n'a venit să
piardă suflete omenescĭ, ci
să mântuiască. Şi a mers în-
tr'alt sat.
Şi a fost când mergea el pre
cale, a ḑis óre-cine către el:
Dómne, voiŭ să merg după
tine orĭ-unde veĭ merge. 58 Şi
a ḑis Iisus luĭ: Vulpile aŭ vi-
zuniĭ şi pasĕrile ceruluĭ cuĭ-
burĭ, iar Fiul omuluĭ n'are
unde să-şĭ plece capul. 59 Şi
a ḑis către altul: Vino după
mine; iar el a ḑis: Dómne,
dă-mĭ voie întâĭ să merg să
îngrop pre tatăl meŭ. 60 Iar
Iisus a ḑis luĭ: Lasă morţiĭ
să'şĭ îngrópe pre morţiĭ lor;
iar tu mergĭ de vestesce îm-
părăţia luĭ Dumneḑeŭ. 61 Şi
a ḑis şi altul: Voiŭ să merg
după tine, Dómne; dar în-
tâĭ dă-mĭ voe să tocmesc cele
ce sunt în casa mea 62 Iar
Iisus a ḑis către el: Nimi-
nea puindu-şĭ mâna luĭ pre
plug şi căutând înapoĭ, este
îndreptat întru împărăţia luĭ
Dumneḑeŭ.

CAP. X.

Pentru ceĭ şépte-ḑecĭ de Apostolĭ, carĭ i-aŭ arătat Domnul; pentru legiuitorul carele a întrebat pre Iisus ce bine ar face; pentru cel ce a căḑut în tâlharĭ; pentru Marta şi Maria sora eĭ.

1 Iar după acestea a arătat
Domnul şi pre alţĭ şépte-
ḑecĭ, şi i-a trimes pre dênşiĭ
câte douĭ înaintea feţeĭ sale,
întru tot oraşul şi locul, unde
vrea el să meargă. 2 Şi ḑicea
către dênşiĭ: Secerişul este
mult, iar lucrătoriĭ puţinĭ;
decĭ rugaţĭ pre Domnul se-
cerişuluĭ, ca să scóţă lucră-
torĭ la secerişul sĕŭ. 3 Mer-
geţĭ, iată eŭ vĕ trimet pre
voĭ, ca mieiĭ în mijlocul lu-
pilor. 4 Să nu purtaţĭ pungă,
nicĭ traistă, nicĭ încălţaminte;
şi pre nimenea să nu între-
baţĭ de sănătate în cale. 5 Şi
orĭ în care casă veţĭ intra,
întâiŭ ḑiceţĭ: Pace caseĭ a-
ceştiea. 6 Şi de va fi acolo
fiiul păceĭ, se va odihni pre-
ste dênsul pacea vóstră; iar
de nu, la voĭ se va întórce. 7 Şi
întru aceaşĭ casă petreceţĭ,
mâncând şi bênd cele de la
dênşiĭ; că vrednic este lucrăto-
rul de plata sa. Să nu vĕ mu-
taţĭ casă în casă. 8 Şi orĭ în
care cetate veţĭ intra şi vĕ
vor primi pre voĭ, mâncaţĭ
cele ce se vor pune înain-
tea vóstră. 9 Şi tămăduiţĭ bol-
naviĭ cariĭ vor fi într'însa, şi
grăiţĭ lor: S'a apropiat spre
voĭ împărăţia luĭ Dumneḑeŭ.
10 Iar orĭ în care cetate veţĭ
intra şi nu vĕ vor primi pre
voĭ, eşind la uliţile eĭ cele
late ḑiceţĭ: 11 Şi praful ce
s'a lipit de noĭ din cetatea
vóstră îl scuturăm voue. Insă
acésta să sciţĭ, că s'a apropiat
spre voĭ împărăţia luĭ Dum-
neḑeŭ. 12 Grăesc voue: Că
maĭ uşor va fi Sodomuluĭ în
ḑiua acea de cât cetăţeĭ a-
ceea. 13 Vaĭ ţie, Horazine, vaĭ
ţie, Vitsaido, că de s'ar fi fă-
cut în Tir şi în Sidon pu-
terile care s'aŭ făcut întru
voĭ, de mult în sac şi în ce-
nuşe şeḑênd s'ar fi pocăit.
14 Insă Tiruluĭ şi Sidonuluĭ
maĭ uşor va fi la judecată
de cât voue. 15 Şi tu, Caper-
naume, carele până la cer
te-aĭ înălţat, până la ĭad te
veĭ pogorî.
16 Cela ce ascultă pre voĭ,
pre mine ascultă; şi cela ce
se lépĕdă de voĭ de mine se
lépĕdă. Iar cela ce se lépădă
de mine, se lépădă de cela
ce m'a trimes pre mine. 17 Şi
s'aŭ întors ceĭ şépte-ḑecĭ cu
bucurie ḑicênd: Dómne şi
draciĭ se pleacă noĕ întru
numele tĕŭ. 18 Şi a ḑis lor:
Vĕḑut-am pre Satana ca un
fulger din cer căḑênd. 19 Iată

daŭ voue stăpânire, să căl-
caţĭ preste şerpĭ, şi preste
scorpiĭ, şi preste tótă pute-
rea vrăjmaşuluĭ; şi nimic pre
voĭ nu vĕ va vătăma. 20 Insă
pentru acésta nu vĕ bucu-
raţĭ, căcĭ duhurile se plécă
voue, ci vĕ bucuraţĭ maĭ
vîrtos, că numele vóstre s'aŭ
scris în ceriurĭ. 21 Intr'acest
ceas s'a bucurat cu duhul
Iisus şi a ḑis; Mărturisescu-
mĕ ţie, Părinte, Dómne al
ceruluĭ şi al pămîntuluĭ, că
aĭ ascuns acestea de ceĭ în-
ţelepţĭ şi pricepuţĭ şi le-aĭ
descoperit pre ele pruncilor;
adevĕrat, Părinte, că aşa a
fost buna-voinţă înaintea ta.
22 Şi, întorcêndu-se către
uceniciĭ sĕĭ, a ḑis: Tóte îmĭ
sunt date mie de la Tatăl
meŭ, şi nimenea nu scie cine
este Fiiul, fără numaĭ Tatăl;
şi cine este Tatăl, fără nu-
maĭ Fiiul, şi căruia va voĭ
Fiiul să-l descopere. 23 Şi, în-
torcêndu-se către ucenicĭ de-
osebĭ, a ḑis: Ferĭciţĭ ochiĭ
carĭ vĕd cele ce voĭ vedeţĭ.
24 Că grăesc voue: Că mulţĭ
proorocĭ şi împăraţĭ aŭ voit
să vadă cele ce vedeţĭ voĭ şi
n'aŭ vĕḑut, şi să audă cele
ce auḑiţĭ voĭ şi n'aŭ auḑit.
25 Şi iată un legiuitor s'a scu-
lat ispitindu-l pre el şi ḑi-
cênd: Invĕţătorule, ce voiŭ
face să moştenesc viaţa cea
vecĭnică? 26 Iar el a ḑis: In
lege ce este scris? Cum ci-
tescĭ? 27 Iar el rĕspunḑênd
a ḑis: Să iubescĭ pre Domnul
Dumneḑeul tĕŭ din tótă inima
ta, şi din tot sufletul tĕŭ, şi din
tóte vîrtutea ta, şi din tot cuge-
tul tĕŭ, şi pre aprópele tĕŭ ca
însuţĭ pre tine. 28 Şi a ḑis luĭ:
Drept aĭ rĕspuns; acésta fă şi
veĭ fi viŭ. 29 Iar el, vrênd să se
îndrepteze pe sine, a ḑis că-
tre Iisus: şi cine este apró-
pele meŭ? 30 Iar Iisus rĕs-
punḑênd a ḑis: Un om óre-
carele se pogorîa din Ierusa-
lim în Ierihon, şi a căḑut în
tâlharĭ, carĭ desbrăcându-l
pre el şi rănindu-l s'aŭ dus
lăsându-l abia viŭ. 31 Şi după
întîmplare un preot se po-
gora pre calea acea; şi vĕ-
ḑênd-l pre dênsul a trecut
pre alăturea. 32 Aşijderea şi
un levit, fiind la acel loc,
viind şi vĕḑêndu-l pre el, a
trecut pre alăturea. 33 Iar un
Samarinean mergênd pre ca-
le a venit la el, şi, vĕḑêndu-l,
i s'a făcut milă. 34 Şi apro-
piindu-se a legat ranele luĭ
turnând unt-de-lemn şi vin;
şi puindu-l pre dobitocul luĭ
l'a dus la o casă de óspeţĭ,
şi a purtat grijă de el. 35 Şi
a doua ḑi eşind şi scoţênd
doĭ dinarĭ a dat gazdeĭ şi
a ḑis luĭ: Pórtă grijă de dên-
sul, şi orĭ-ce veĭ maĭ chel-
tui, eŭ când mĕ voiŭ în-
tórce voiŭ da ţie. 36 Decĭ ca-
rele dintru aceĭ treĭ ţi se pare
a fi de aprópe celuĭ ce că-
ḑuse în tâlharĭ? 37 Iar el a
ḑis: Cela ce a făcut milă cu

dênsul. Iar Iisus a ḑis luĭ:
Mergĭ de fă şi tu asemenea.
38 Şi a fost când se duceaŭ
eĭ şi el a intrat într'un sat;
iar o muiere, numele eĭ Mar-
ta, l'a primit pre el în casa
sa. 39 Şi aceea avea o soră,
ce se chema Maria, care şe-
ḑênd lângă picióreleluĭ Iisus
asculta cuvintele luĭ. 40 Iar
Marta se silia spre multă
slujbă, şi stând a ḑis: Dómne,
aŭ nu socotescĭ că soru-mea
singură m'a lăsat să slujesc?
Ci ḑi eĭ ca să-mĭ ajute. 41 Şi
rĕspunḑênd Iisus a ḑis eĭ:
Marto, Marto, te grijescĭ şi
spre multe te silescĭ. 42 Ci un
lucru trebuesce. Iar Maria
partea cea bună şi-a ales care
nu se va lua de la dênsa.

CAP. XI.

Pentru rugăciune; pentru aceea că cel ce va cere va lua; pentru cel ce avea drac mut; pentru muierea ce a rădicat glas din popor; pentru ceĭ ce cereaŭ semn din cer; pentru fariseul cel ce a chiemat pre Iisus; pentru ticăloşirea legiuitorilor.

1 Şi a fost când era el la
un loc rugându-se, după ce
a încetat, a ḑis unul din uce-
niciĭ luĭ către dênsul: Dómne,
învaţă-ne pre noĭ să ne rugăm,
precum şi Ioan a învĕţat pre
uceniciĭ sĕĭ. 2 Şi le-a ḑis lor:
Când vĕ rugaţĭ ḑiceţĭ: Ta-
tăl nostru carele eştĭ în cer
sânţiască-se numele tĕŭ; vie
împărăţia ta; fie voia ta, pre-
cum în cer şi pre pămînt.
3 Pâinea nóstră cea spre fiinţă
dă-ne-o noue în tóte ḑilele.
4 Şi ne iartă noĕ pĕcatele
nóstre, că şi noĭ iertăm tu-
turor celor ce sunt datorĭ
noue şi nu ne duce pre noĭ
întru ispită, ci ne izbăvesce
de cel viclean. 5 Şi a ḑis către
eĭ: Cine dintre voĭ are pri-
eten şi va merge către dên-
sul la miezul nopţeĭ şi va
ḑice luĭ: Prietene, dă-mĭ îm-
prumut treĭ pâinĭ, 6 Că a venit
din cale un prieten la mine
şi n'am ce pune înaintea luĭ.
7 Şi acela rĕspunḑênd din lă-
untru va ḑice: Nu-mĭ face
ostenélă; acum uşa s'a în-
cuiat şi copiiĭ meĭ sunt în
aşternut cu mine; nu pot să
mĕ scol să-ţĭ daŭ ţie. 8 Grăesc
voue, măcar de nu i-ar da
luĭ sculându-se, pentru căcĭ
este luĭ prieten, dar pentru
obrăznicia luĭ sculându-se,
va da luĭ câte-ĭ trebue.
9 Şi eŭ ḑic voue: Cereţĭ şi
se va da voue; căutaţĭ şi veţĭ

afla; bateţĭ şi se va deschide
vouĕ. [10] Că tot cela ce cere
va lua; şi cela ce caută va
afla; şi celuĭ ce bate i-se va
deschide. [11] Şi la carele tată
dintru voĭ, de va cere fiul
pâine, aŭ dóră pĭatră îĭ va da
luĭ? saŭ pesce, au dóră în
loc de pesce, şérpe îĭ va da luĭ?
[12] Saŭ de va cere oŭ, aŭ îĭ
va da luĭ scorpie? [13] Decĭ
dacă voĭ fiind rĕĭ sciţĭ să
daţĭ darurĭ bune fiilor voş-
triĭ, cu cut maĭ vîrtos Tatăl
cel din cer va da duh sânt
celor ce cer de la dênsul.

[14] Şi era scoţênd un drac,
şi acela era mut, şi a fost
după ce a eşit dracul, a grăit
mutul, şi s'aŭ mirat popórele.
[15] Iar óre-cariĭ dintr'înşiĭ ḑi-
ceaŭ: Că cu Beelzebul, dom-
nul dracilor, scóte draciĭ. [16] Iar
alţiĭ ispitindu-l cereaŭ de la
dênsul semn din cer. [17] Iar
el sciind gândurile lor a ḑis
lor: Tótă împărăţia ce s'a
împerechiat, întru sine se pus-
tiesce, şi casă preste casa ca-
de. [18] Decĭ şi satana dacă s'a îm-
perechiat între sine, cum va
sta împărăţia luĭ? Că ḑiceţĭ
cum că cu Beelzebul scot eŭ
draciĭ. [19] Iar dacă eŭ cu Beel-
zebul scot dracĭ, feciorii voş-
tri cu cine scot? Pentru a
césta eĭ vor fi vouĕ judecătorĭ.
[20] Iar dacă eŭ cu degetul luĭ
Dumneḑeŭ scot dracĭ, iată a
ajuns la voĭ împărăţia luĭ
Dumneḑeŭ. [21] Când cel tare
într'armat fiind păzesce cur-
tea sa, în pace sunt averile
luĭ. [22] Iar când va veni cel
maĭ tare de cât dênsul şi-l
va birui pre el, iea tóte ar-
mele luĭ, întru care se nădăj-
duia şi împărţesce prăḑile luĭ.

[23] Cela ce nu este cu mine
împotriva mea este; şi cela
ce nu adună cu mine risi-
pesce. [24] Când duhul cel ne-
curat va eşi din om, umblă
prin locurĭ fără de apă, cău-
tându-şĭ odihnă şi neaflând,
ḑice: Mĕ voiŭ întórce în casa
mea de unde am eşit. [25] Şi
viind, o află măturată şi îm-
podobită. [26] Atuncĭ merge şi
ia alte şapte duhurĭ maĭ rele
de cât sine, şi intrând locu-
esc acolo; şi se fac cele de
pre urmă ale omuluĭ aceluia
maĭ rele de cât cele d'întâiŭ.
[27] Şi a fost când ḑicea le a-
cestea, ridicând o muĭere glas
din popor a ḑis luĭ: Fericit
este pântecele care te-a pur-
tat şi ţîţele care aĭ supt. [28] Iar
el a ḑis: Adevĕrat, fericiţĭ ceĭ
ce ascultă cuvîntul luĭ Dum-
neḑeŭ şi-l păḑesc pre el.

[29] Iar adunându-se popó-
rele, a început a ḑice: Nea-
mul acesta vicleane ste, semn
cere şi semn nu se va da
luĭ, fără numaĭ semnul luĭ
Iona proorocul. [30] Că precum
a fost Iona semn Ninevite-
nilor, aşa va fi şi Fiiul omuluĭ
la neamul acesta. [31] Impără-
tésa de la austru se va scula
la judecată cu bărbaţiĭ nea-
muluĭ acestuia şi-ĭ va osândi

pre eĭ; că aŭ venit de la
marginile pămîntuluĭ, să audă
înţelepciunea luĭ Solomon,
iată maĭ mult de cât Solómon
aicea. [32] Bărbaţiĭ de la Ni-
nevea se vor scula la jude-
cată cu neamul acesta, şi-l
vor osândi pre el, căcĭ eĭ
s'aŭ pocăit pentru propovĕ-
duirea luĭ Ioan; şi maĭ mult
de cât Iona aicea. [33] Nimenea
aprinḑênd lumina o pune
întru ascuns, nicĭ subt obroc
ci în sfeşnic, ca ceĭ ce intră
să vadă lumină.

[34] Lumina trupuluĭ este o-
chiul; decĭ când va fi ochiul
tĕŭ curat, tot trupul va fi lu-
minat; iar când va fi rĕŭ, şi
trupul tĕŭ întunecat va fi.
[35] Drept aceea socotesce ca
lumina care este întru tine,
să nu fie întuneric. [36] Decĭ
dacă trupul tĕŭ va fi tot lu-
minat, ne-avênd vre-o parte
întunecată, va fi lumina tot;
ca şi când lumina cu stră-
lucirea te luminéză. [37] Iar
când grăia îl ruga pre dênsul
un fariseŭ ca sa prânziască
la el, şi intrând a şeḑut [38] Iar
fariseul vĕḑênd s'a mirat că
nu s'a spălat întâiŭ înainte
de prânz. [39] Iar Domnul a
ḑis către dênsul: Acum voĭ
fariseĭ partea cea din afară
a paharuluĭ şi a bliduluĭ
curăţiţĭ; iar cea din lăun-
trul vostru este plină de ră-
pire şi de vicleşug. [40] Ne-
bunilor, aŭ nu cela ce a făcut
cea din afară, a făcut şi cea
din lăuntru? [41] Însă cele ce
sunt la voĭ daţi-le miloste-
nie; şi iată tóte vor fi vouĕ
curate.

[42] Şi vaĭ vouĕ fariseilor, că
zăciuţĭ izma şi ruta şi tóte
verdeţurile, şi treceţĭ jude-
cata şi dragostea luĭ Dum-
neḑeŭ; acestea se cădea a le
face şi acelea a nu le lăsa.
[43] Vaĭ vouĕ, fariseilor, că iu-
biţĭ scaunele cele maĭ de sus
în sinagoge şi închinăciunile
prin târgurĭ. [44] Vaĭ vouĕ, căr-
turarilor şi fariseilor făţarnicĭ,
că sunteţĭ ca mormînturile
cele ce nu se vĕd, şi ómeniĭ
ce umblă deasupra lor nu
le sciŭ. [45] Şi rĕspunḑênd unul
din legiuitorĭ, a ḑis luĭ: In-
vĕţătorule, acestea ḑicênd, şi
pre noĭ ne ocărăscĭ. [46] Iar el
a ḑis: şi vouĕ, legiuitorilor,
vaĭ, că însărcinaţĭ pre ómenĭ
cu sarcinĭ, care nu se pot
lesne purta, iar voĭ nicĭ cu
un deget al vostru nu vĕ
atingeţĭ de sarcinĭ.

[47] Vaĭ vouĕ, că ziditĭ mor-
mînturile proorocilor, şi pă-
rinţiĭ voştrĭ i-aŭ ucis pre eĭ.
[48] Decĭ mărturisiţĭ şi împre-
ună voiţĭ lucrurile părinţilor
voştrĭ, că aceia i-aŭ ucis pre
eĭ, iar voĭ ziḑiţĭ mormîntu-
rile lor. [49] Pentru acésta şi
înţelepciunea luĭ Dumneḑeŭ
a ḑis: Trimete-voĭ către eĭ
proorocĭ şi apostolĭ, şi din-
tr'înşiĭ vor ucide şi vor goni.
[50] Ca să se céră sângele tu-
turor proorocilor ce s'a vĕr-

sat din începutul lumeĭ, de
la neamul acesta. 51 Dela sân-
gele luĭ Abel până la sân-
gele Zahariei, carele a perit
întru altar și întru biseri-
că. Adevěrat ḑic voue, se va
cere de la neamul acesta.
52 Vaĭ voue, legiuitorilor, că
aţĭ luat cheia cunoscinţeĭ;
voĭ nu aţĭ intrat și pre ceĭ
ce vrea să intre, i-aţĭ oprit.
53 Și ḑicênd el acestea către
eĭ, aŭ început cărturariĭ și
fariseiĭ tare a se mânia spre
dênsul, și a sta luĭ împotrivă
de multe, 54 Pândindu-l pre
el și căutând ca să vîneze
ceva din gura luĭ, ca să-l
vinuiască pre el.

CAP. XII.

Pentru aluatul fariseilor; pentru a nu ne teme de ceĭ ce omóră trupul; pentru hula cea împotriva duhuluĭ; pentru cel ce voia să împărţiască Iisus moștenirea; pentru bogatul căruia i-a rodit ţarina; pentru a defăima cele pămîntescĭ; pentru a fugi de iubire de argint; pentru sulga cea ce riveghiază; pentru a nu ne prici cu vecinul.

1 Și adunându-se mulţime
de popóre, cât se călcaŭ uniĭ
pe alţiĭ, aŭ început a ḑice
ucenicilor sěĭ: Maĭ întâiŭ pă-
ḑiţi-vě de aluatul fariseilor,
carele este făţăria. 2 Că ni-
mic nu este acoperit, care
nu se va descoperi, de as-
cuns, care nu se va cunósce.
3 Pentru aceia câte aţĭ ḑis la
întuneric, la lumină se vor
auḑi, și ce aţĭ grăit la ure-
che și în cămărĭ, se va propo-
vědui d'asupra caselor. 4 Decĭ
grăesc, voue prietenilor meĭ:
Nu vě temeţĭ de ceĭ ce ucid
trupul, și după aceea nu pot
nimic maĭ mult să facă. 5 Ci
voiŭ arăta voue de cine să
vě temeţĭ: să vě temeţĭ de
cela ce are putere, după ce l'a
ucis, să'l arunce în gheena.
Adevěr grăesc voue, de acela
să vě temeţĭ. 6 Aŭ nu se vînd
cincĭ paserĭ în douĭ filerĭ?
și nicĭ una dintr'însele nu
este uitată înaintea luĭ Dum-
neḑeŭ. Ci și periĭ capuluĭ
vostru sunt toţĭ numěraţĭ.
7 Decĭ nu vě temeţĭ, că voĭ
sunteţĭ cu mult maĭ bunĭ de
cât pasěrile.
8 Și ḑic voue: Tot cel ce
va mărturisi întru mine înain-
tea ómenilor, și Fiul omuluĭ
va mărturisi întru dênsul
înaintea îngerilor luĭ Dum-
neḑeŭ. 9 Iar cel ce se va le-
păda de mine înaintea óme-
nilor, lepădat va fi înaintea

îngerilor luĭ Dumneḑeŭ. 10 Și
tot cela ce va ḑice cuvînt în
potriva Fiiuluĭ omuluĭ se va
ierta luĭ: iar celuĭ ce va huli
în potriva Duhuluĭ sânt nu
se va ierta. 11 Iar când vě
vor duce pre voĭ la sobóre
și la dregătoriĭ, și la stăpânĭ,
nu vě grijiţĭ, cum și ce veţĭ
rěspunde, saŭ ce veţĭ ḑice.
12 Că Duhul sânt vě va în-
věţa pre voĭ întru acel ceas
cele ce se cade a ḑice.
13 Și a ḑis luĭ óre-carele
din popor: Învěţătorule, ḑi
frateluĭ meŭ să împarţă cu
mine moștenirea. 14 Iar el a
ḑis luĭ: Omule, cine m'a pus
pre mine judecător, saŭ îm-
părţitor preste voĭ? 15 Și a
ḑis către eĭ: Vedeţĭ și vě
feriţĭ de lăcomie, că nu în-
tru a prisosi cuĭ-va din avu-
ţiile sale este viaţa luĭ.
16 Și a ḑis pildă către dên-
șiĭ grăind: Unuĭ bogat ĭ-a
rodit ţarina. 17 Și cugeta în-
tru sine ḑicênd: Ce voiŭ face,
că n'am unde aduna rodu-
rile mele. 18 Și a ḑis acésta
voiŭ face: strica voiŭ jitni-
ţele mele și maĭ marĭ le voiŭ
zidi și voiŭ strânge acolo tóte
rodurile mele și bunătăţile
mele. 19 Și voiŭ ḑice sufle-
tuluĭ meŭ: Suflete, aĭ multe
bunătăţĭ strînse spre mulţĭ
anĭ; odihnesce-te, mănâncă,
bea, veselesce-te. 20 Iar Dum-
neḑeŭ ĭ-a ḑis luĭ: Nebune,
într'acéstă nópte sufletul těŭ
vor să-l céră de la tine;
dar cele ce aĭ gătit, cuĭ vor
fi? 21 Așa este cela ce strînge
luĭ-șĭ comóră, iar nu în Dum-
neḑeŭ se îmbogăţesce. 22 Și
a ḑis către uceniciĭ sěĭ: Pen-
tru acésta ḑic voue: Nu vě
grijiţĭ cu sufletul vostru, ce
veţĭ mânca; nicĭ cu trupul
vostru în ce vě veţĭ îm-
brăca. 23 Sufletul maĭ mare
este de cât hrana, și trupul
de cât haina. 23 Căutaţĭ la
corbĭ, că nu séměnă, nicĭ se-
ceră, carĭ n'aŭ cămărĭ nicĭ jit-
niţe, și Dumneḑeŭ îĭ hrănesce
e pre eĭ. Cu cât maĭ mult voĭ
sunteţĭ; maĭ bunĭ de cât pasě-
rile? 25 Și cine din voĭ grijindu-
se póte să adaoge statuluĭ sěŭ
un cot? 26 Decĭ dacă nu pu-
teţĭ nicĭ ce este maĭ mic a
face, ce vě maĭ grijiţĭ de
cele-lalte? 27 Socotiţĭ criniĭ,
cum cresc, nu se ostenesc,
nicĭ torc, și grăesc voue: că
nicĭ Solomon întru tótă mă-
rirea sa, nu s'a îmbrăcat ca
unul dintr'aceștia. 28 Și de
vreme ce iarba, care este
astăḑĭ în câmp, și mâne în
cuptor se aruncă, Dumne-
ḑeŭ așa o îmbracă; cu cât
maĭ vîrtos pre voĭ, puţin
credincioșilor? 29 Și voĭ să
nu căutaţĭ ce veţĭ mânca
saŭ ce veţĭ bea, și nu vě
înălţaţĭ. 30 Că tóte acestea
păgâniĭ lumeĭ aceștia le cau-
tă; iar Părintele vostru scie
că vě trebuesc aceste. 31 Însă

căutaţi împărăţia luĭ Dum-
neḑeŭ, şi aceste tóte se vor
adăogi vouĕ.
32 Nu te teme turmă mică;
că bine a voit Tatăl vostru să
vĕ dea vouĕ împărăţia. 33 Vin-
deţĭ avuţiile vóstre şi daţĭ
milostenie. Faceţi-vĕ vouĕ
pungĭ, care nu se învechesc,
comóră neîmpuţinată în ce-
rurĭ; unde furul nu se a-
propie, nicĭ molia nu strică.
34 Că unde este comóra vó-
stră, acolo va fi şi inima vó-
stră. 35 Să fie mijlócele vóstre
încinse şi făcliile aprinse. 36 Şi
voĭ asemenea cu ómeniĭ carĭ
aşteptă pre Domnul lor, când
se va întórce de la nunţĭ,
ca viind, şi bătênd, îndată
să-ĭ deschideţĭ luĭ. 37 Fericite
slugile acele, pre care viind
Domnul, le va afla prive-
ghind. Amin ḑic vouĕ, că
se va încinge şi-ĭ va pune
pre dênşiĭ să şadă, şi viind
va sluji lor. 38 Şi de va veni
la a doua strejă, şi la a treia
strejă de va veni, şi-ĭ va afla
aşa, fericite sunt slugile a-
celea. 39 Iar acésta să sciţĭ,
că de ar sci stăpânul caseĭ,
în care ceas va veni furul,
ar priveghia şi n'ar lăsa să-ĭ
sape casa luĭ. 40 Decĭ şi voĭ
fiţĭ gata; că în ceasul care
nu gândiţĭ Fiiul omuluĭ va
veni. 41 Şi a ḑis Petru luĭ:
Dómne, către noĭ ḑicĭ pilda
acésta, saŭ şi către toţĭ?
Şi a ḑis Domnul: 42 Oare
cine este iconomul cel cre-
dincios şi înţelept, pre carele
îl va pune Domnul preste
slugile sale, ca să le dea la
vreme mĕsura de grîŭ? 43 Fe-
ricită este sluga acea, pre
care viind Domnul luĭ, îl va
afla făcênd aşa. 44 Adevĕrat
grăesc vouĕ; că-l va pune
pre dênsul preste tóte avu-
ţiile sale. 45 Iar de va ḑice
sluga aceea, întru inima sa:
zăbovesce Domnul meŭ a
veni, şi va începe a bate pre
slugĭ şi pre slujnice, şi a
mânca şi a bea, şi a se îm-
bĕta, 46 Veni-va Domnul slu-
geĭ aceea în ḑiua întru care
nu gândesce, şi în ceasul
întru care nu scie, şi-l va tăia
pre el în două, şi partea luĭ
cu necredincioşiĭ o va pune.
47 Iar sluga acea ce a sciut
voia Domnuluĭ sĕŭ şi n'a
gătit, nicĭ a făcut dupre voia
luĭ, se va bate mult. 48 Iar
cela ce n'a sciut şi a făcut
cele vrednice de bătăĭ, se
va bate puţin. Şi tot căruia
s'a dat mult, mult se va cere
de la el. Şi căruia 'ĭ s'a în-
credinţat mult, maĭ mult vor
cere de la el. 49 Foc am venit
să arunc pre pământ; şi ce
vroesc dacă acum s'a aprins?
50 Cu botez am a mĕ boteza,
şi cum mĕ strîmtorez până
ce se va sfirşi? 51 Aŭ vi se
pare că am venit să daŭ
pace pre pămînt? Nu, ḑic
vouĕ, ci împărţire. 52 Că vor
fi de acum cincĭ într'o casă
împărţiţĭ: treĭ împotriva a

douĭ şi douĭ împotriva a treĭ.
53 Se va împărţi tatăl împo-
triva fecioruluĭ şi feciorul
împotriva tatăluĭ; muma îm-
potriva feteĭ şi fata împo-
triva mumeĭ; sócra împo-
triva noru-seĭ şi nora îm-
potriva sócră-seĭ. 54 Şi ḑiceaŭ
şi popórelor: Când vedeţĭ no-
rul ridicându-se de la apus,
numaĭ de cât ḑiceţĭ că plóe
mare vine; şi este aşa. 55 Şi
când austrul suflând ḑiceţĭ: că
zăduf va să fie; şi este. 56 Fă-
ţarnicilor, faţa ceruluĭ şi a
pămîntuluĭ sciţĭ a cerca; dar
vremea acésta cum nu o cer-
caţĭ? 57 Căcĭ nu judecaţĭ şi
întru voĭ ce este drept? 58 Şi
când mergĭ cu pârîşul tĕŭ
la Domn pre cale, de lucrare
să te izbăvescĭ de el, ca nu
cum-va să te tragă la jude-
cător, şi judecătorul te va da
temniceruluĭ, şi temnicerul
te va arunca în temniţă. 59 Ḑic
ţie: Nu veĭ eşi de acolo, până
nu-veĭ plăti şi filerul cel maĭ
de apoĭ.

CAP. XIII.

Pentru Galileenĭ şi pentru ceĭ din Siloam; pentru smochinul cel ce nu facea ródă; pentru cea ce avea duhul neputinţeĭ; pentru grăunţul de muştar pildă, şi pentru aluat; pentru cel ce a întrebat de sunt puţinĭ ceĭ ce se mântuesc; pentru uşa cea strîmtă, şi pentru ceĭ ce vor bate în uşă şi nu li se vor deschide; pentru ceĭ ce aŭ spus luĭ Iisus de Irod.

1 Şi aŭ venit oare-carĭ în-
tr'acea vreme, spuindu-ĭ luĭ
de Galileenĭ, al cărora sânge
Pilat l'a amestecat cu jertfele
lor. 2 Şi rĕspunḑênd Iisus a
ḑis lor: Aŭ vi se pare că Ga-
lileeniĭ aceştia maĭ pĕcătoşĭ
de cât toţĭ Galileeniĭ aŭ fost,
căcĭ aŭ pătimit acestea? 3 Nu,
ci ḑic vouĕ, că de nu vĕ veţĭ
pocăi, toţĭ aşa veţĭ peri. 4 Saŭ
aceĭ opt-spre-ḑece, peste
carĭ a căḑut turnul luĭ Si-
loam şi 'ĭ a omorît, vi se
pare că aceştia maĭ greşiţĭ
aŭ fost de cât toţĭ ómeniĭ
carĭ locuiaŭ în Ierusalim?
5 Nu, ci ḑic vouĕ: Că de nu
vĕ veţĭ pocăi, toţĭ aşa veţĭ
peri. 6 Şi ḑicea pilda acésta:
Óre-cine avea un smochin
în via luĭ sădit, şi a venit
căutând ródă întru el şi n'a
aflat. 7 Şi a ḑis către vierul:
Iată treĭ anĭ sunt de când
viŭ căutând ródă în smochi-
nul acesta şi nu aflu; taie-l
pre el, pentru că şi pămên-
tul împresóră în zadar? 8 Iar
el rĕspunḑênd, ḑicea luĭ:

Dómne, lasă-l pre el și în-
tr'acest an, până îl voiŭ săpa
împrejur și voiŭ pune gunoiŭ,
9 Și de va face ródă, iar de nu,
îl veĭ tăia în anul cel viitor.
10 Și era învĕțând într'una
din sinagoge Sâmbăta. 11 Și
iată o muĭere era, care avea
duhul neputințeĭ de opt-spre-
ḑece anĭ, și era gârbovă, și
nu putea să se ridice în sus
cum. 12 Iar Iisus vĕḑênd-o
pre dênsa o a chemat și a
ḑis eĭ: Muĭere te-aĭ vindecat
de bóla ta. 13 Și și-a pus pre
dênsa mânile, și îndată s'a
îndreptat, și măria pre Dum-
neḑeŭ. 14 Iar maĭ marele sina-
gogeĭ mâniându-se căcĭ o vin-
decase Sâmbăta, rĕspunḑênd
ḑicea poporuluĭ: șése ḑile
sunt întru care se cade a lu-
cra; decĭ într'acestea viind
vĕ vindecațĭ, iar nu în ḑiua
Sâmbeteĭ. 15 Iar Domnul a
rĕspuns luĭ și a ḑis: Fățar-
nice, fiesce-carele din voĭ
Sâmbăta aŭ nu-și deslégă
boul sĕŭ, saŭ asinul de la
iesle, și-l duce de-l adapă?
16 Dar acésta, fiică a luĭ A-
vraam fiind, pre care o a
legat satana, iată de opt-spre-
ḑece anĭ, aŭ nu se cădea a
se deslega din legătura a-
césta în ḑiua Sâmbeteĭ? 17 Și
acestea ḑicênd el, se rușı-
naŭ toțĭ ceĭ ce staŭ împotri-
va luĭ; și tot poporul se bu-
cura de tóte cele mărite ce
se făceaŭ de dênsul.
18 Și ḑicea: Cuĭ este ase-
menea împărăția luĭ Dum-
neḑeŭ, și cu ce o voiŭ ase-
măna pre dênsa? 19 Asemena
este grăuntelui de muștar,
pre care luându-l omul l'a
aruncat în grădina sa, și a
crescut, și s'a făcut copaciŭ
mare și pasĕrile ceruluĭ s'aŭ
sălășluit în ramurile luĭ. 20 Ia-
rășĭ a ḑis: Cu ce voiŭ ase-
mĕna împărăția luĭ Dumne-
ḑeŭ? 21 Asemenea este alua-
tuluĭ, pre care luându-l mu-
ĭerea l'a ascuns în treĭ mĕsurĭ
de făină, până s'a dospit tótă.
22 Și umbla prin orașe și prin
sate învĕțând, și cale făcênd
în Ierusalim. 23 Și i-a ḑis
óre-cine luĭ: Dómne, aŭ pu-
ținĭ sunt ceĭ ce se mântuesc?
Iar el a ḑis lor: 24 Nevoiți-vĕ
a intra prin ușa cea strîmtă.
Că mulțĭ, (ḑic vouĕ), vor căuta
să intre și nu vor putea. 25 Decĭ
după ce se va scula stăpânul
caseĭ, și va încuia ușa, și vețĭ
începe a sta afară și a bate
în ușă, ḑicênd: Dómne, Dóm-
ne, deschide noĕ, și rĕs-
punḑênd va ḑice vouĕ: Nu
vĕ sciŭ pre voĭ de unde sun-
tețĭ. 26 Atuncĭ vețĭ începe a
ḑice: Am mâncat înaintea ta
și am bĕut, și în ulițele nós-
tre aĭ învĕțat. 27 Și va ḑice:
Ḑic vouĕ, nu vĕ sciŭ pre voĭ
de unde sunteți; depărtați-vĕ
de la mine toțĭ lucrătoriĭ ne-
dreptățeĭ. 28 Acolo va fi plân-
gerea și scrîșnirea dinților;
când vețĭ vedea pre Avraam
și pre Isaac, și pre Iacob, și

pre toțĭ proorociĭ întru îm-
părăția luĭ Dumneḑeŭ, iar
pre voĭ scoșĭ afară; 29 Și vor
veni de la rĕsărit și de la apus,
și de la méḑă nópte și de la
méḑă-ḑi, și vor vedea întru
împărăția luĭ Dumneḑeŭ. 30 Și
iată sunt pre urmă carĭ vor
fi întâiŭ, și sunt întâiŭ carĭ
vor fi pre urmă.
31 In ḑiua aceea s'aŭ apro-
piat óre-carĭ din fariseĭ ḑi-
cênd luĭ: Eșĭ și te du de aicea,
că Irod va să te omóre. 32 Și
a ḑis lor: Mergênd spunețĭ
vulpeĭ acesteia: Iată scot dra-
ciĭ și fac vindecărĭ astăḑĭ și
mâne, și a treia ḑi mĕ voiŭ
sfîrși. 33 Insă mi se cade as-
tăḑĭ și mâne și în cea-l'altă
ḑi a merge, că nu este cu
putință să pĭară prooroc a
fară din Ierusalim. 34 Ieru-
salime, Ierusalime, cel ce o-
morĭ proorociĭ și ucidĭ cu
pĭetre pe ceĭ trimișĭ la tine;
de câte orĭ am vrut să adun
pre fiĭ tĕĭ, cum adună găina
puiĭ sĕĭ sub aripĭ, și nu ațĭ
voit. 35 Iată se lasă vouĕ casa
vóstră pustie; și amin grăesc
vouĕ: că nu mĕ vețĭ vedea
de acum până va veni, când
vețĭ ḑice: Bine este cuvîntat
cel ce vine întru numele
Domnuluĭ.

CAP. XIV.

Pentru cel bolnav de idropică; pentru a nu iubi șederile maĭ sus; pentru a chema pre săracĭ maĭ vîrtos la cină de cât pre prietenĭ; pentru ceĭ chemațĭ le cină; pentru aceea, adică cine este ucenicul cel adevĕrat al luĭ Christos; pentru zidirea turnuluĭ pildă, și pentru împăratul cela ce vrea să se bată cu altul.

1 Și a fost când a intrat el
în casa óre-căruia din boeriĭ
fariseilor, Sâmbăta, ca să mă-
nânce pâine, și aceia îl pân-
dia pre el. 2 Și iată un om
bolnav de idropică era înain-
tea luĭ. 3 Și rĕspunḑênd Iisus
a ḑis către fariseĭ și către
legiuitorĭ, grăind: Óre este
slobod Sâmbăta a vindeca?
4 Iar eĭ aŭ tăcut; și apucêndu-l
l'a vindecat pre el și l'a slo-
boḑit. 5 Și rĕspunḑênd către
eĭ a ḑis: Căruia dintre voĭ
fiul saŭ boul de va cădea în
puț, aŭ nu îndată îl va scóte
pre el în ḑiua Sâmbeteĭ? 6 Și
n'aŭ putut rĕspunde luĭ la
acestea. 7 Și ḑicea către ceĭ
chemațĭ pildă, luând aminte
cum îșĭ alegeaŭ șederile maĭ
sus, ḑicênd către dênșiĭ: 8 Când
te veĭ chema de cine-va la
nuntă, nu ședea în locul cel

maĭ de sus, ca nu cum-va
să fie chemat de dênsul altul
maĭ cinstit de cât tine. 9 Şi
viind cela ce şi pre tine şi
pre acela a chemat va ḑice
ţie: Dă locul acestuia. Şi
atuncĭ veĭ începe cu ruşine
locul cel maĭ de jos a-l ţinea.
10 Ci când te veĭ chema, mer
gênd şeḑĭ la locul cel maĭ
de jos; ca când va veni cel
ce te-a chemat să-ţĭ ḑică ţie:
Prieten, sue-te maĭ sus; atuncĭ
îţĭ va fi ţie cinste înaintea
celor ce vor şedea împreună
cu tine. 11 Că tot cel ce se
înalţă se va smeri, şi cel ce
se smeresce se va înălţa.
12 Şi ḑicea şi celuĭ ce-l che
mase pre el: Când facĭ prânz,
saŭ cină, nu chema prieteniĭ
tĕĭ, nicĭ fraţiĭ tĕĭ, nicĭ rudele
tale, nicĭ veciniĭ bogaţĭ; ca
nu când-va să te cheme şi
eĭ pre tine, şi să ţi se facă
ţie rĕsplătire. 13 Ci când facĭ
ospĕţ, chiamă sĕraciĭ şi ne-
putincioşiĭ, şchiopiĭ şi orbiĭ.
14 Şi fericit veĭ fi, căcĭ nu pot
să-ţĭ întórcă; că ţi se va în-
tórce ţie întru învierea drep-
ţilor. 15 Şi auḑind acestea u-
nul din ceĭ ce şedeaŭ cu el
a ḑis: Fericit este cel ce va
prânzi întru împărăţia luĭ
Dumneḑeŭ.
16 Iar el a ḑis luĭ: Un om
óre-carele a făcut cină mare
şi a chemat pre mulţĭ. 17 Şi
a trimes pe sluga sa în ceasul
cineĭ să ḑică celor chemaţĭ:
Veniţĭ, că iată gata sunt tóte.
18 Şi aŭ început toţĭ dimpre-
ună a se lepăda. Cel d'întâiŭ
a ḑis luĭ: Ţarină am cum-
pĕrat, şi am nevoe să ies şi
să o vĕd; rogu-te să mĕ ierţĭ.
19 Şi altul a ḑis: perechĭ de
boĭ am cumpĕrat cincĭ, şi
merg să-ĭ ispitesc; rogu-te să
mĕ ierţĭ. 20 Şi altul a ḑis:
Muĭere mi-am luat, şi pentru
acésta nu pot veni. 21 Şi
întorcêndu-se sluga aceea a
spus Domnuluĭ sĕŭ acestea:
Atuncĭ mâniându-se stăpânul
caseĭ, a ḑis slugeĭ sale: Eşĭ
curând la uliţe şi rĕspântiile
cetăţeĭ, şi sĕraciĭ, şi betegiĭ,
şi şchiopiĭ, şi orbiĭ adu-ĭ aicea.
22 Şi a ḑis sluga: Dómne, s'a
făcut cum aĭ poruncit, şi încă
maĭ este loc. 23 Şi a ḑis Dom-
nul către slugă: Ieşĭ la dru-
murĭ şi la gardurĭ, şi-'ĭ si-
lesce să intre ca să se umple
casa mea. 24 Că ḑic vouĕ: Că
nicĭ unul din bărbaţiĭ aceia
ce eraŭ chemaţĭ, nu va gusta
cina mea.
25 Şi mergea cu dênsul po-
póre multe, şi întorcêndu-se
le a ḑis lor: 26 Orĭ-cine vine
către mine, şi nu urasce pre
tatăl sĕŭ, şi pre mumă, şi pre
muĭere, şi pre feciorĭ, şi pre
fraţĭ, şi pre surorĭ, încă şi pre
sufletul sĕŭ, nu póte fi uce-
nic al meŭ. 27 Şi cel ce nu-şĭ
pórtă crucea sa, şi vine după
mine, nu póte fi ucenic al
meŭ. 28 Că cine dintre voĭ
vrênd să zidiască turn, aŭ
nu întâiŭ şeḑênd îşĭ soco-

tesce cheltuiala, de are cele
spre sĕvîrşire? 29 Ca nu când-
va puind el temelia şi ne-
putênd sĕvîrşi, toţĭ ceĭ ce-l
vor vedé să încépă a-l bat-
jocori ḑicênd: 30 Că acest om
a început a zidi şi n'a putut
sĕvêrşi. 31 Saŭ care împărat,
mergênd să se loviască cu alt
împărat la rĕsboiŭ, aŭ nu şe-
ḑênd întâiŭ, se sfătuesce de
va putea cu ḑece miĭ să
se întimpine cu cela ce vine
asupra luĭ cu douĕ-ḑecĭ de
miĭ? 32 Iar de nu, încă fiind
el departe, trimiţênd solie, se
rógă de pace. 33 Decĭ aşa
fieşte-carele dintre voĭ, carele
nu se lépădă de tóte avuţiile
sale, nu póte fi ucenic al meŭ.
34 Bună este sarea; iar dacă
sarea se va strica, cu ce se
va îndulci? 35 Nicĭ în pămînt,
nicĭ în gunoiŭ nu este de
trébă; afără o lépădă pre ea.
Cela ce are urechĭ de auḑit,
auḑă.

CAP. XV.

Pentru o sută de oĭ pildă; şi pentru ḑece drahme; pentru fiul cel ce s'a dus într'o ţară departe.

1 Şi era apropiindu-se de
dênsul toţĭ vameşiĭ şi pĕcă-
toşiĭ, ca să-l asculte pre el.
2 Şi cârtiaŭ fariseiĭ şi cărtu-
rariĭ ḑicênd: Că acesta pre
pĕcătoşĭ primesce şi mănâncă
cu dênşiĭ. 3 Şi a ḑis către eĭ
pilda acésta grăind: 4 Care
om dintre voĭ, avênd o sută
de oĭ, şi perḑênd una dintre
ele, aŭ nu lăsă pre cele nouĕ-
ḑecĭ şi nouĕ în pustie, şi
merge după cea perdută,
până când o află pre ea? 5 Şi
aflând'o, o pune pre umerile
sale, bucurându se. 6 Şi viind
la casa sa chiamă prieteniĭ
şi veciniĭ ḑicênd lor: Bucu-
raţi-vĕ cu mine, că am gă-
sit óia mea cea perdută. 7 Ḑic
vouĕ că aşa va fi bucurie în
cer de un pĕcătos ce se po-
căesce, de cât de nouĕ-ḑecĭ
şi nouĕ de dreptĭ, cărora nu
le trebuesce pocăinţă. 8 Saŭ
care muĭere, avênd ḑece drah-
me, de perde o drahmă, aŭ
nu aprinde făclia şi mătură
casa, şi caută cu dinadinsul
până o află? 9 Şi aflându-o
chiamă prietenele şi vecinele
ḑicênd: Bucuraţi-vĕ cu mine
că am găsit drahma care o
am perdut. 10 Aşa ḑic vouĕ:
Bucurie se face înaintea în-
gerilor luĭ Dumneḑeŭ pentru
un pĕcătos ce se pocăesce.
11 Şi a ḑis: Un om avea
douĭ feciorĭ. 12 Şi a ḑis cel
maĭ tînĕr din eĭ tatăluĭ sĕŭ:

Tată, dă-mĭ partea ce mi se
cade de avuţie; şi le-a îm-
părţit lor avuţia. [13] Şi nu du-
pă multe dile, adunând tóte
feciorul cel maĭ tînĕr, s'a
dus într'o ţéră departe, şi a-
colo a răsipit tótă avuţia sa,
vieţuind întru desmierdărĭ.
[14] Şi cheltuind el tóte, s'a
făcut fómete mare într'acea
ţéră, şi el a început a se
lipsi. [15] Şi mergênd s'a lipit
de unul din locuitoriĭ ţĕreĭ
aceea; şi l'a trimis pre el la
ţarinele séle să pască porciĭ.
[16] Şi doria să-şĭ sature pân-
tecele sĕŭ de roşcovele ce
mâncaŭ porciĭ; şi nimenea
nu-ĭ da luĭ. [17] Iar viind în-
tru sine a dis: Câţĭ argaţĭ aĭ
tatăluĭ meŭ sunt îndestulaţĭ
de pâne; iar eŭ peĭ de fóme.
[18] Scula-mĕ-voiŭ şi mĕ voiŭ
duce la tatăl meŭ, şi voiŭ di-
ce luĭ: [19] Tată, greşit'am la
cer şi înaintea ta; şi nu maĭ
sunt vrednic a mĕ chema
Fiiul tĕŭ; fă-mĕ ca pre
unul din argaţiĭ tĕĭ. [20] Şi
sculându-se a venit la tatăl
sĕŭ. Iar el încă departe fiind,
l'a vĕdut pre dênsul tatăl
luĭ, şi i s'a făcut milă, şi a-
lergând a cădut pre gru-
majiĭ luĭ şi l'a sărutat pre
el. [21] Şi a dis luĭ feciorul:
Tată, greşit'am la cer şi
înaintea ta, şi nu maĭ sunt
vrednic a mĕ chema fiiul
tĕŭ. [22] Şi a dis tatăl către
slugile sale: Aduce-ţĭ haina
cea d'întâiŭ şi-l îmbrăcaţĭ pre
el, şi daţĭ inel în mâna luĭ,
şi încălţăminte în piciórele
luĭ. [23] Şi aducênd viţetul cel
hrănit îl junghiaţĭ; şi mân-
când, să ne veselim. [24] Că
fiiul meŭ acesta mort era
şi a înviat, şi perdut era şi
s'a aflat. Şi a început a se
veseli. [25] Iar feciorul luĭ cel
maĭ mare era la ţarină; şi
dacă a venit, şi s'a apropiat
de casă, a audit cântece şi
jocurĭ. [26] Şi chemând pre
unul din slugĭ l'a întrebat,
ce sunt acestea? [27] Iar el a
dis: Că fratele tĕŭ a venit,
şi a junghiat tatăl tĕŭ viţe-
lul cel hrănit, pentru că să-
nătos pre el l'a primit. [28] Şi
s'a mâniat, şi nu vrea să
intre; iar tatăl luĭ eşind îl
ruga pre el. [29] Iar el respun-
dênd a dis tatăluĭ sĕŭ: Iată,
atâţia anĭ slujesc ţie, şi nicĭ
odată porunca ta n'am căl-
cat, şi mie nicĭ odată nu
'mĭ-aĭ dat măcar un ed, ca
să mĕ veselesc cu prieteniĭ
meĭ. [30] Iar când veni fiiul tĕŭ
acesta carele a mâncat avu-
ţia ta cu [redacted], junghiaşĭ
luĭ viţelul cel hrănit. [31] Iar
el a dis luĭ: Fiiule, tu în tótă
vremea eştĭ cu mine şi tóte
ale mele, ale tale sunt. [32] Ci
se cădea a ne veseli şi a ne
bucura, căcĭ fratele tĕŭ a-
cesta mort era şi a înviat,
şi perdut era şi s'a aflat.

CAP. XVI.

Pentru iconomul cel nedrept; pentru că nimenea nu póte sluji la douĭ domnĭ; pentru că nicĭ o cirtă din lege nu va trece pentru a nu-şĭ lăsa omul muĭerea pentru bogatul şi pentru Lazăr.

[1] Şi dicea şi către uceniciĭ
sĕĭ: Era un om bogat, ca-
rele avea un iconom; şi a-
cesta a fost pîrît la el că ri-
sipesce avuţiile luĭ. [2] Şi che-
mând pre el ĭ-a dis luĭ: Ce
aud acésta de tine: Dă séma
de iconomia ta, că nu veĭ
putea maĭ mult a fi iconom.
[3] Iar Iconomul a dis întru
sine: Ce voiŭ face că dom-
nul meŭ iea iconomia de la
mine? A săpa nu pot, a
cere 'mĭ-e ruşine. [4] Sciŭ ce
voiŭ face, că dacă mĕ voiŭ
schimba din iconomie, să mĕ
primĭască în casele lor. [5] Şi
chiemând câte unul pre fieş-
te-carele din datorniciĭ dom-
nuluĭ sĕŭ, a dis celuĭ d'în-
tâiŭ: Cu cât eştĭ dator dom-
nuluĭ meŭ? [6] Iar el a dis:
Cu o sută mĕsurĭ de unt-
de-lemn. Şi a dis luĭ: Ia-ţĭ
zapisul tĕŭ şi scrie cincĭ-decĭ.
[7] Iar după aceia a dis altuia:
Dar tu cu cât eştĭ dator: Iar
el a dis: Cu o sută mĕsurĭ
de grâŭ. Şi a dis luĭ: Ia-ţĭ
zapisul tĕŭ şi scrie opt-decĭ.
[8] Şi a lăudat domnul pre i-
conomul nedreptăţeĭ, că în-
ţelepţesce a făcut; că fiiĭ vea-
culuĭ acestuia maĭ înţelepţĭ
sunt de cât fiĭ lumineĭ întru
neamul lor. [9] Şi eŭ dic voue:
Faceţi-vĕ voue prietenĭ din
mamona nedreptăţeĭ, că dacă
veţĭ fi lipsiţĭ, să vĕ primĭască
pre voĭ în corturile cele vecĭ-
nice.
[10] Cel ce este credincios
întru puţin, şi întru mult
credincios este; şi cel ce este
nedrept întru puţin, şi întru
mult nedrept este. [11] Decĭ
dacă întru cel nedrept, ma-
mona, n'aţĭ fost credincioşĭ,
pre cel adevĕrat cine îl va
încredinţa voue? [12] Şi dacă
întru cel străin n'aţĭ fost cre-
dincioşĭ, pre cel ce este al
vostru cine-l va da voue?
[13] Nicĭ o slugă nu póte la
la douĭ domnĭ să slujĭască;
pentru că, saŭ pre unul va
urî, saŭ pe altul va iubi,
saŭ de unul se va ţinea şi
de altul nu va griji; nu pu-
teţĭ sluji luĭ Dumnedeŭ şi luĭ
mamona. [14] Şi audia acestea
tóte şi fariseiĭ, carĭ eraŭ iu-
bitorĭ de argint, şi-l batjo-
coriaŭ pre el. [15] Şi le-a dis
lor: Voĭ sunteţĭ ceĭ ce vĕ
faceţĭ pre voĭ dreptĭ înaintea
ómenilor; ĭar Dumnedeŭ scie
inimile vóstre; că ce este
între ómenĭ înălţat, urîciune
este înaintea luĭ Dumnedeŭ.

16 Legea și proorocii până la
Ioan, de atuncĭ împărăția
luĭ Dumneḑeŭ bine se ves-
tesce ; și fiesce-carele spre
acea se silesce ; 17 Iar maĭ
lesne este cerul și pămîn-
tul să trécă, de cât din lege
o cirtă să caḑă. 18 Tot cela
ce-șĭ lasă muĭerea sa și iea
alta, prea-curvesce; și tot cela
ce iea lăsată de bărbat, prea-
curvesce.
19 Și era un om óre-carele
bogat și se îmbrăca în por-
firă și în vison, veselindu-se
în tóte ḑilele luminat. 20 Și
era un sĕrac óre-carele anu-
me Lazăr, care zăcea înain-
tea ușeĭ luĭ plin de bube.
21 Și poftia să se sature din
sfărămiturile carĭ cădeaŭ din
masa bogatuluĭ ; ci și câniĭ
viind lingeaŭ bubele luĭ. 22 Și
a fost că a murit săracul,
și s'a dus de îngerĭ în sînul
luĭ Avraam; și a murit și
bogatul și s'a îngropat. 23 Și
în iad, ridicându-șĭ ochiĭ sĕĭ
fiind în muncĭ, vede pre A-
vraam de departe și pre La-
zăr în sînurile luĭ. 24 Și el
strigând, a ḑis: părinte, Avra-
ame, miluesce-mĕ, și trimete
pe Lazăr, să-șĭ întingă vîr-
ful degetuluĭ luĭ în apă, și
să-mĭ rĕcoriască limba mea;
că mĕ chinuesc în văpaia a-
césta. 25 Iar Avraam a ḑis:
Fiiule, adu-țĭ aminte, că aĭ
luat înapoĭ tu cele bune ale
tale în viața ta, și Lazăr așiș-
derea cele rele; iar acum a-
cesta se mângâe, iar tu te
chinuescĭ. 26 Și preste tóte
acestea, între noĭ și între voĭ
prăpastie mare s'a întărit, ca
ceĭ ce vor vrea să trécă de
aicea către voĭ să nu pótă;
nicĭ ceĭ de acolo la noĭ să
trécă. 27 Și a ḑis: Rogu-te
dar, părinte, că să-l trimețĭ
pre dênsul în casa tatăluĭ
meŭ, 28 Că am cincĭ frațĭ, să
le mărturisiască lor, ca să nu
vie și eĭ la acest loc de mun-
că. 29 Și a ḑis Avraam luĭ:
Aŭ pe Moisi și pre prooroc,
să-ĭ asculte pre dênșiĭ, 30 Iar
el a ḑis: Nu, părinte Avra-
ame, ci de va merge cine-
va din morțĭ la dênșiĭ, se
vor pocăi. 31 Și i-a ḑis luĭ:
Dacă nu ascultă pre Moisi
și pre proorocĭ, măcar de ar
și învia cine-va din morțĭ,
nu vor crede.

CAP. XVII

Pentru smintealā; pentru a erta greșalele aprópeluĭ; pentru credința cea întru Dumneḑeŭ; pentru ceĭ ḑece leproșĭ; pentru, Iisus când s'a întrebat când va veni împărăția luĭ Dumneḑeŭ și cum că nesciută va fi venirea luĭ Christos.

1 Și a ḑis către ucenicĭ:
Cu neputință este să nu vie
smintelele; dar vaĭ! aceluia
prin carele vin. 2 Maĭ de fo-

los ĭ-ar fi luĭ, de ĭ-ar lega o
piatră de móră de grumaziĭ
luĭ, și să se arunce în mare,
decât să smintéscă pre unul
dintre aceștĭ maĭ micĭ.
3 Luațĭ aminte de sine-vĕ;
de va greși ție fratele tĕŭ,
cértă-l pre el; și de se va
pocăi, értă-ĭ luĭ. 4 Și măcar
de șeapte orĭ în ḑi de va greși
ție, și de șeapte orĭ se va în-
tórce la tine ḑicênd: căiescu-
mĕ, értă-ĭ luĭ. 5 Și a ḑis A-
postoliĭ Domnuluĭ: adaoge-ne
nouĕ credință. 6 Iar Domnul
a ḑis: De ațĭ avea credință
ca un grăunte de muștar,
ațĭ ḑice duduluĭ acestuia: des-
rădăcinéză-te și te sădesce în
mare, și v'ar fi ascultat pre
voĭ 7 Și cine dintru voĭ avênd
slugă arând saŭ păstorind,
carea viind acea din câmp,
va ḑice îndatășĭ: trecĭ de
șeḑĭ? 8 Ci, aŭ nu-ĭ va ḑice
luĭ: Gătesce-mĭ ce voiŭ cina?
Și încingêndu-te slujesce-mĭ
până voiŭ mânca și voiŭ bea
și după aceea veĭ mânca și
veĭ bea tu? 9 Aŭ dóră va avea
chiar slugeĭ aceea, căcĭ aŭ
făcut cele ce i s'a poruncit
luĭ? Nu, mi se pare. 10 Așa
și voĭ, când vețĭ face tóte
cele ce vi s'aŭ poruncit vouĕ
ḑicețĭ: că slugĭ netrebnice
suntem; căcĭ ce am fost da-
torĭ a face, am făcut.
11 Și a fost când mergea
el în Ierusalim, și el trecea
prin mijlocul Samarieĭ și al
Galileeĭ. 12 Și intrând el în-
tr'un sat, l'aŭ întêmpinat pre
el ḑece bărbațĭ leproșĭ, carĭ
aŭ stătut de departe. 13 Și
aceia aŭ ridicat glas ḑicênd:
Iisuse Invĕțătorule, milues-
ce-ne pre noĭ. 14 Și vĕḑêndu-ĭ
le-a ḑis lor: Mergețĭ și vĕ
arătațĭ preoților; și a fost când
mergeaŭ eĭ, s'aŭ curățit. 15 Iar
unul dintre dênșiĭ vĕḑênd că
s'a vindecat, s'a întors cu
glas mare mărind pre Dum-
neḑeŭ. 16 Și a căḑut cu fața
la piciórele luĭ, mulțămind
luĭ; și acela era Samarinean.
17 Iar Iisus rĕspunḑênd a ḑis:
Aŭ nu ḑece s'aŭ curățit? Dar
ceĭ nouĕ unde sunt? 18 Nu
s'aŭ aflat să se întórcă, să
dea mărire luĭ Dumneḑeŭ,
fără numaĭ acesta ce este de
alt neam? 19 Și a ḑis luĭ:
Scólă-te și mergĭ; credința
ta te-a mântuit. 20 Și întrebat
fiind de fariseĭ: Când va veni
împărăția luĭ Dumneḑeŭ? A
rĕspuns lor și a ḑis: Nu va
veni împărăția luĭ Dumneḑeŭ
cu pândire. 21 Nicĭ vor ḑice:
Iată aicea, saŭ iată acolo; că
iată împărăția luĭ Dumneḑeŭ
în lăuntrul vostru este. 22 Și
a ḑis către ucenicĭ: Vor veni
ḑile, când vețĭ pofti una din
ḑilele Fiiuluĭ omuluĭ să vedețĭ
și nu vețĭ vedea. 23 Și vor
ḑice vouĕ: Iată aicea, saŭ iată
acolo, să nu mergețĭ, nicĭ să
urmațĭ. 24 Că precum fulgerul
carele fulgeră din partea cea
de supt cer luminéză; așa va
fi și Fiiul omuluĭ în ḑiua sa.

25 Iar întâiŭ i se cade luĭ multe
a pătimi și a fi lepădat de
neamul acesta.
26 Și precum a fost în ḑi-
lele luĭ Noe, așa va fi și în
ḑilele Fiiul omuluĭ. 27 Mânca,
bea, se însura, se mărita,
până la ḑiua în care a intrat
Noe în corabie, și a venit poto-
pul și a perdut pre toțĭ. 28 Așij-
derea și precum a fost în ḑi-
lele luĭ Lot: mânca, bea, cum-
pĕra, vindea, sădia, zidea.
29 Iar în care ḑi a eșit Lot
din Sodoma, a ploat foc și
piatră puciósă din cer, și a
perdut pre toțĭ. 30 Intr'acest
chip va fi în ḑiua în care
Fiiul omuluĭ se va arăta.
31 Intr'acea ḑi cela ce va fi
d'asupra caseĭ, și vasele luĭ
în casă, să nu se pogóre să
le ia pre ele; și cela ce va
fi în câmp, asemenea să nu
se întórcă înapoĭ. 32 Aduceți-
vĕ aminte de muĭerea luĭ
Lot. 33 Cine va căuta sufletul
sĕŭ să-l mântuiască, pierde-'l
va pre el; și cine îl va pierde,
îl va învia pre el. 34 Ḑic vouĕ:
Intr'acéstă nópte vor fi douĭ
într'un pat: unul se va lua
și altul se va lăsa. 35 Douĕ
vor măcina împreună: una
se va lua și alta se va lăsa.
36 Douĭ vor fi în câmp: u-
nul se va lua și altul se va
lăsa. 37 Și rĕspunḑênd a ḑis:
unde Dómne? Iar el a ḑis lor:
Unde va fi trupul, acolo se
vor aduna și vulturiĭ.

CAP. XVIII.

Pentru a ne ruga în tótă vremea; pentru judecătorul nedreptățeĭ; pentru fariseul și vameșul; pentru pruncĭ că a lor este împărăția luĭ Dumneḑeŭ; pentru cel ce a întrebat pe Iisus ce bine va face; pentru că anevoe va intra bogatul întru împărăția ceruluĭ; pentru întrebarea luĭ Petru, ce bine le va fi, căcĭ aŭ lăsat tóte; pentru mergerea luĭ Iisus în Ierusalim spre rĕstignire; pentru orbul ce l'a vindecat intrând în Ierihon.

1 Și ḑicea și pildă lor: Că
se cade eĭ în tótă vremea a
se ruga și a nu se lenevi,
ḑicênd: 2 Un judecător óre-
carele era într'o cetate, carele
de Dumneḑeŭ nu se temea
și de om nu se rușina. 3 Era
și o vĕduvă în cetatea aceea,
și venia la dênsul ḑicênd:
Izbăvesce-mĕ de pîrîșul meŭ.
4 Și nu vrea în multă vreme.
Iar după aceea a ḑis întru
sine: de și de Dumneḑeŭ nu
mĕ tem și de om nu mĕ ru-
șinez, 5 Dar pentru căcĭ îmĭ
face supĕrare vĕduva acésta,

o voiŭ isbăvi prea ea; ca nu
până în sfîrșit venind să mĕ
supere. 6 Și a ḑis Domnul:
Auḑiți ce grăesce judecătorul
nedreptățeĭ? 7 Dar Dumneḑeŭ
aŭ nu va face izbăvire ale-
șilor sĕĭ, carĭ strigă către dên-
sul ḑiua și nóptea, de și în-
delung îĭ rabdă pre dênșiĭ?
8 Ḑic vouĕ, că va face izbă-
virea lor curênd. Insă când
va veni Fiiul omuluĭ, óre va
afla credință pe pămînt? 9 Și
a ḑis și către óre-carĭ ce se
nădăjduiaŭ întru sine, cum
că sunt drepțĭ, și defăimaŭ
pre ceĭ-l'ațĭ, pilda acésta:
10 Douĭ ómenĭ s'aŭ suit în
biserică să se róge: unul fa-
riseŭ și altul vameș. 11 Fari-
seul stând, așa se ruga întru
sine: Dumneḑeule, mulțu-
mescu-țĭ că nu sunt ca ceĭ-
l'alțĭ ómenĭ, răpitorĭ, nedrepțĭ,
prea-curvarĭ, saŭ ca și acest
vameș. 12 Postesc de douĕ orĭ
în sâmbătă (1) daŭ ḑeciuială
din tóte câte câștig. 13 Iar va-
meșul de departe stând nu
vrea nicĭ ochiĭ sĕĭ la cer să-șĭ
ridice, ci-șĭ bătea pieptul sĕŭ
ḑicênd: Dumneḑeule, milo-
stiv fiĭ mie păcătosul? 14 Ḑic
vouĕ. S'a pogorît acesta maĭ
îndreptat la casa sa de cât
acela; că tot cel ce se înalță
pre sine se va smeri; iar
cel ce se smeresce pre sine
se va înălța.
15 Și aducea la el și prun-
ciĭ, ca să se atingă de eĭ;
iar uceniciĭ vĕḑênd i-aŭ cer-
tat prĕ dênșiĭ. 16 Iar Iisus,
chemându-ĭ la sine pre eĭ, a
ḑis: Lăsațĭ pruncuĭ să vină la
mine și nu-ĭ oprițĭ pre eĭ; că
a unora ca acestora este îm-
părăția luĭ Dumneḑeŭ. 17 A-
min ḑic vouĕ: Orĭ-cine nu
va primi împărăția luĭ Dum-
neḑeŭ ca pruncul, nu va intra
într'însa.
18 Și l'a înfrebat pre el un
boer ḑicênd: Invĕțătorule bu-
ne, ce voiŭ face să moștenesc
viața vecĭnică? 19 Iar Iisus a
ḑis luĭ: De ce-mĭ ḑicĭ bun?
Nimenea nu este bun, fără
numaĭ unul Dumneḑeŭ. 20 Po-
runcile scíĭ: Să nu curvescĭ,
să nu ucidĭ, să nu furĭ, să
nu fiĭ mărturie mincinósă;
cinstesce pre tatăl tĕŭ și pre
muma ta. 21 Iar el a ḑis:
Acestea tóte le-am păḑit din
tinerețele mele. 22 Iar Iisus
auḑind acestea, i-a ḑis luĭ:
Incă una îțĭ lipsesce: tóte câte
aĭ, vinde-le și le imparte să-
racilor, și veĭ avea comóră
în cer, și vino, urméză mie.
23 Iar el auḑind acestea s'a
întristat, că era bogat fórte.
24 Și vĕḑêndu-l Iisus că s'a
întristat a ḑis: Cât de ane-
voe vor intra întru împără-
ția luĭ Dumneḑeŭ ceĭ ce aŭ
avuțiĭ. 25 Că maĭ lesne este
cămila prin urechile aculuĭ
a trece, de cât bogatul întru

(1) *In sâmbată* = în sĕptămână.

împărăția luĭ Dumnedeŭ a
intra. 26 Iar ceĭ ce aŭ audit
acestea aŭ dis Si cinĕ póte
să se mântuiască? 27 Iar el
a dis: Cele ce nu sunt cu
putință la ómenĭ, sunt cu
putință la Dumnedeŭ. 28 Și
a dis Petru: Iată noĭ am lă-
sat tóte și am urmat ție.
29 Iar el a dis: Amin grăesc
vouĕ: Că nimenea nu este
carele șĭ-a lăsat casa, saŭ pă-
rințĭ, saŭ frațĭ, saŭ muĭere,
saŭ feciorĭ, pentru împără-
ția luĭ Dumnedeŭ, 30 Carele
să nu iea cu mult maĭ mult
în vremea acésta, și în vea-
cul cel viitor viață vecĭnică.
31 Și luând pre ceĭ douĭ-
spre-dece a dis către eĭ:
Iată ne suim în Ierusalim,
și se vor împlini tóte cele
scrise prin proorocĭ pentru
Fiiul omuluĭ. 32 Că se va da
neamurilor, și se va batjo-
cori, și se va ocărî, și se va
scuipa. 33 Și, bătêndu-l, îl vor
omorî pre el; și a treia di
va învia. 34 Iar eĭ nimic din-
tru acestea n'aŭ înțeles, și
era cuvîntul acesta ascuns
de la eĭ, și nu cunosceaŭ
cele ce se grăiaŭ.
35 Și a fost când s'a apro-
piat el de Ierihon, un orb
ședea lângă cale cerșind. 36 Și
audind poporul trecênd, a în-
trebat: ce este aceasta,? 37 Și
ĭ-a dis luĭ: Că Iisus Naza-
reneanul trece. 38 Și a strigat
dicênd: Iisuse, Fiiul luĭ Da-
vid, miluesce-mĕ. 39 Iar ceĭ
ce mergeaŭ înainte certaŭ
pre el să tacă; ĭar el cu mult
maĭ vîrtos striga: Fiiul luĭ
David, miluesce-mĕ! 40 Și
stând Iisus a poruncit să-l
aducă pre el la sine, iar a-
propiindu-se de dênsul, l'a
întrebat dicênd: 41 Ce voescĭ
să-țĭ fac? Iar el a dis: Dómne,
să vĕd. 42 Și Iisus ĭ-a dis luĭ:
Vedĭ; credința ta te-a mân-
tuit. 43 Și îndată a vĕdut, și
a mers după el, mărind pre
Dumnedeŭ; și tot poporul
vĕdênd, a dat laudă luĭ Dum-
nedeŭ.

CAP. XIX.

Pentru Zacheŭ; pentru cel ce s'a dus să-șĭ ĭea luĭ-șĭ împărăție; pentru cele dece slugĭ carĭ aŭ luat mnale, pentru mânz și pentru asină; pentru plângerea luĭ Iisus de Ierusalim; pentru ceĭ ce s'aŭ scos din biserică, carĭ vindeaŭ și cumpĕraŭ; pentru archiereiĭ și cărturariĭ carĭ aŭ întrebat pre Domnul cu ce putere face acésta.

1 Și, intrând, trecea prin Ie-
rihon, 2 Și iată un om anu-
me Zacheŭ; și acesta era maĭ
mare vameșilor și era bo-

gat. 3 Și căuta să vadă pre
Iisus cine este, și nu putea
de popor, că era mic de
stat. 4 Și alergând înainte,
s'a suit într'un dud, ca să'l
vadă pre el; că pre acolo
vrea să trécă. Și dacă a ve-
nit la locul acela, căutând,
Iisus l'a vĕdut pre dênsul,
și a dis către dênsul: Za-
chee, grăbesce de te pogóră;
că astă-dĭ în casa ta mi se
cade să fiŭ. 5 Și grăbindu-se
s'a pogorît, și l'a primit pre
dênsul bucurându-se. 7 Și vĕ-
dênd toțĭ, tânjĭaŭ dicênd: că
la un om pĕcătos a intrat
să găzduĭască 8 Iar Zacheŭ
stând, a dis către Domnul:
Iată jumĕtate din avuția mea,
Dómne, o daŭ săracilor, și
de am nĕpăstuit pre cine-va
cu ceva, întorc împătrit. 9 Și
a dis către el Iisus: Că astădĭ
s'a făcut mântuirea caseĭ a-
cesteea, pentru că și acesta
fiŭ al luĭ Avram este. 10 Că
a venit fiul omuluĭ să caute
și să mântuĭască pre cel per-
dut. 11 Și ascultând eĭ aces-
tea, adăogând a dis pildă,
pentru că era el aproape de
Ierusalim, și li se părea lor
cum că îndată va să se a-
rate împărăția luĭ Dumne-
deŭ. Decĭ a dis:
12 Un om óre-carele de
bun neam s'a dus într'o țéră
departe, să-șĭ iea luĭ împă-
răție și să se întórcă. 13 Și
chemând dece slugĭ ale sale,
le-a dat lor dece mnase, și a
dis către eĭ: Negutătorițĭ,
până voiŭ veni. 14 Iar cetă-
țeniĭ luĭ îl uraŭ pre el și aŭ
trimes solie după el dicênd:
Nu voim pre acesta să îm-
părățească preste noĭ. 15 Și
a fost când se întorcea el
luând împărăția, a dis să se
cheme slugile acelea cărora
dedese argintul; ca să scie
cine ce a negutătorit 16 Și
a venit cel dîntâiŭ dicênd:
Dómne, mnaua ta a agoni-
sit dece mnase. 71 Și a dis
luĭ: Bine, slugă bună, că
întru puțin aĭ fost credin-
cĭósă, să aĭ putere preste
dece cetățĭ. 18 Și a venit cel
al douilea dicênd: Dómne,
mnaua ta a făcut cincĭ mnase.
19 Și a dis și acestuia: Și tu
fiĭ preste cincĭ cetățĭ. 20 Și
altul a venit dicênd: Dómne,
ĭată mnaua ta, care o am
ținut legată în mahramă.
21 Că m'am temut de tine,
că om aspru eștĭ; ĭeĭ ce n'aĭ
pus, și secerĭ ce n'aĭ semă-
nat. 22 Și ĭ-a dis: din gura
ta te voiŭ judeca, slugă vi-
cleană; aĭ sciut că om aspru
sunt, luând ce n'am pus și
secerând ce n'am semănat.
23 Dar pentru ce n'aĭ dat ar-
gintul meŭ schimbătorilor,
și viind eŭ, l'aș fi cerut cu
dobândă. 24 Și celor ce sta
înainte le-a dis: Luațĭ de la
el mnaua și o dațĭ celuĭ ce
are dece mnase. 25 Și a dis
luĭ: Dómne acela are dece
mnase. 26 Că dic vouĕ: Că

tot celuĭ ce are i se va da;
ĭar de la cela ce n'are, și ce
are se va lua de la el. 27 Insă
pre vrăjmașiĭ meĭ, aceĭ cariĭ
n'aŭ voit să împărățesc preste
dênșiĭ, aduceți'ĭ încóce, și-ĭ
tăiațĭ înaintea mea. 28 Și di-
cênd acestea, mergea îna-
inte, suindu-se în Ierusalim.
29 Și a fost când s'a apro-
piat de Vitsfaghi și Vitania,
către muntele ce se chĭamă al
Maslinilor, a trimes douĭ din
uceniciĭ sĕĭ dicênd: 30 Mer-
gețĭ în satul carele este îna-
intea vóstră, întru carele in-
trând, vețĭ găsi un mânz le-
gat, pre carele nimenea din
ómenĭ nicĭ odată n'a ședut;
deslegați-l pre el și-l aducețĭ.
31 Și de va întreba cine-va
pre voĭ: Pentru ce desle-
gațĭ? Așa să dicețĭ: Că Dom-
nuluĭ îĭ trebuesce. 32 Și, mer-
gênd trimișiĭ, aŭ aflat cum
disese lor. 33 Și, deslegând eĭ
mânzul, aŭ dis stăpâniĭ luĭ
către eĭ: Ce deslegațĭ mân-
zul? 34 Iar eĭ aŭ dis: Că Dom-
nuluĭ trebuesce. 35 Și l'aŭ dus
pre el la Iisus, și aruncân-
du-șĭ vestmintele lor pre
mânz, aŭ pus pre Iisus de-
asupra. 37 Și mergênd el, aș-
terneaŭ vestmintele lor pre
cale.
37 Și apropiindu-se el la
pogorîșul munteluĭ Maslini-
lor a început tótă mulțimea
ucenicilor, bucurându-se, a
lăuda pre Dumnedeŭ cu glas
mare, pentru tóte puterile
care vĕduse, 38 Dicênd: Bine
este cuvîntat Impăratul cel
ce vine întru numele Dom-
nuluĭ; pace în cer și mărire
întru ceĭ de sus. 39 Și óre-
carĭ fariseĭ din popor aŭ dis
către el: Invĕțătorule, cértă-țĭ
uceniciĭ tĕĭ. 40 Și rĕspun-
dênd a dis lor: Dic vouĕ:
Că de vor tăcea aceștia, pe-
trele vor striga. 41 Și dacă
s'a apropiat, vĕdênd cetatea,
a plâns de dênsa, 42 Dicênd:
Că de aĭ fi cunoscut și tu,
și în diua acésta a ta, cele
ce sunt către pacea ta; ĭar a-
cum s'a ascuns de către ochiĭ
tĕĭ, 43 Că vor veni dile asupra
ta, și vor pune vrăjmașiĭ tĕĭ
șanț împrejurul tĕŭ, și te vor
înconjura, și te vor îmbuldi de
tóte părțile. 44 Și te vor face
întocmaĭ cu pămîntul pre
tine, și pre feciorii tĕĭ întru
tine, și nu vor lăsa întru tine
pĭatră pre pĭatră; pentru că
n'aĭ cunoscut vremea cer-
cetăreĭ tale.
45 Și, intrând în biserică,
a început a scóte pre ceĭ ce
vindeaŭ într'însa și cumpĕ-
raŭ, dicênd lor: 46 Scris este:
casa mea, casă de rugăciune
este; iar voĭ o ațĭ făcut pe-
șteră tâlharilor. 47 Și era în-
vĕțênd în tóte dilele în bi-
serică; iar archiereiĭ și căr-
turariĭ și bătrîniĭ poporuluĭ
căutaŭ pre el să-l piardă.
48 Și nu aflaŭ ce-ĭ vor face,
că tot poporul se ținea de
el, ascultându-l pre dênsul.

CAP. XX.

Pentru vie pildă; pentru ceĭ ce l-aŭ ispitit prin darea de dajdie Cesaruluĭ; pentru saducheiĭ cariĭ tăgăduesc învierea; pentru întrebarea Domnuluĭ către fariseĭ; pentru a se păzi de cărturarĭ.

1 Și a fost înt'una din di-
lele acelea, învĕțând el po-
porul în biserică și bine-ves-
tind, aŭ venit preoțiĭ și căr-
turariĭ cu bătrîniĭ. 2 Și aŭ
grăit către el dicênd: Spune
noĕ: Cu ce putere facĭ a-
cestea? Saŭ cine este care-
le ți-a dat ție puterea acés-
ta? 3 Iar el rĕspundênd a
dis către eĭ: Intreba-voĭ și
eŭ pre voĭ un cuvînt, și să-
mĭ spunețĭ. 4 Botezul luĭ
Ioan din cer a fost, saŭ
de la ómenĭ? 5 Iar eĭ cuge-
taŭ întru sine dicênd: Că de
vom dice din cer, va dice:
Pentru ce dar n'ațĭ credut
luĭ? 6 Iar de vom dice de la
ómenĭ, tot poporul cu pĭetre
ne va ucide, căcĭ este încre-
dințat că Ioan prooroc a fost.
7 Și aŭ rĕspuns: că nu sciŭ
de unde. Și Iisus le-a dis lor:
Nicĭ eŭ nu vĕ spun vouĕ cu
ce putere fac acestea.
9 Și a început a dice către
popor pilda acésta: Un om
a sădit vie, și a dat'o lucră-
torilor, și s'a dus departe
multă vreme. 10 Și la vreme
a trimes către lucrătorĭ o
slugă, ca să-ĭ dea luĭ din ro-
dul vieĭ; iar lucrătoriĭ bă-
têndu-l pre el, l'a trimes de-
șert. 11 Și a adaos a trimete
altă slugă; iar eĭ și pre acela
bătêndu-l și batjocorindu-l,
l'aŭ trimes deșert. 12 Și a adaos
a trimete și al treilea; iar eĭ și
pre acela rănindu-l, l'aŭ scos
afară. 13 Și a dis domnul vieĭ:
ce voiŭ face? Trimite-voiŭ
pre fiul meŭ cel iubit; dóră
vĕdêndu-l pre dênsul se vor
rușina. 14 Iar lucrătoriĭ vĕ-
dêndu-l pre el, cugetaŭ întru
sine dicênd: Acesta este moș-
tenitorul, venițĭ să-l ucidem
pre el, ca să fie a nóstră moș-
tenirea. 15 Și, scoțêndu-l afară
din vie, l'aŭ omorît. Ce va
face dar lor domnul vieĭ?
16 Veni-va și va pĭerde pre
lucrătoriĭ aceștia și via o va
da altora. Iar eĭ audind, aŭ
dis: Să nu fie. 17 Iar el cău-
tând spre eĭ a dis: Ce este
dar acésta ce este scris? Pĭa-
tra pe care n'aŭ băgat'o în
sémă ziditoriĭ, acésta s'a fă-
cut în capul unghiuluĭ. 18 Tot
cela ce va cădea pre acea
pĭatră, se va sfărîma; iar
preste care-le va cădea, îl va
spulbera.
19 Și căutaŭ arhiereiĭ și căr-
turariĭ, ca să-șĭ pue mânile

pre el întru acel ceas și s'aŭ
temut de popor; căcĭ înțe-
lesese că către dênșiĭ a ḍis
pilda acésta. 20 Și pândindu-l
aŭ trimes iscóde, carĭ se pre-
făceaŭ pre sine a fi dreptĭ,
să-l prindă pre el în cuvint,
ca să-l dea pre el stăpânireĭ
și putereĭ dregătoruluĭ. 21 Și
l'aŭ întrebat pre el ḍicênd:
Invĕțătorule, scim că drept
grăescĭ și învețĭ, și nu alegĭ
față, ci întru adevĕr calea luĭ
Dumneḍeŭ învețĭ. 22 Cade-se
noĕ a da dajdie Cesaruluĭ
saŭ nu? 23 Iar el, pricepênd
vicleșugul lor, a ḍis către eĭ:
Ce mĕ ispitițĭ? 24 Arătațĭ-mĭ
un dinar, al cuĭ chip și scrip-
tură pre el are? Iar eĭ rĕspun-
ḍênd aŭ ḍis: Ale Cesaruluĭ.
25 Iar el le-a ḍis lor: Dațĭ
înapoĭ dar cele ce sunt ale
Cesaruluĭ, Cesaruluĭ; și cele
ce sunt ale luĭ Dumneḍeŭ
luĭ Dumneḍeŭ. 26 Și nu l'aŭ
putut prinde pre dênsul în
cuvênt înaintea poporuluĭ, și
minunându-se de rĕspunsul
luĭ, aŭ tăcut.
27 Iar, apropiindu-se uniĭ din
saducheĭ, carĭ grăesc împo-
trivă că nu este înviere, l'aŭ
întrebat pre el ḍicênd: 28 In-
vĕțătorule. Moise a scris noĕ:
de va muri fratele cuĭ-va, a-
vênd muĭere, și acesta va
muri fără feciorĭ, ca să iea
fratele luĭ pe muierea aceea,
și să ridice sĕmința frateluĭ
sĕŭ. 29 Decĭ șapte frațĭ aŭ fost,
și cel d'intâiŭ luând muĭere
a murit fără feciorĭ. 30 Și a
luat al douilea pre muierea
aceea, și acela a murit fără
feciorĭ. 31 Și al treilea o a
luat pre ea; și așijderea câte
șapte; și n'aŭ lăsat feciorĭ, și
aŭ murit. 32 Iar maĭ apoĭ de
toțĭ a murit și muierea. 33 Decĭ
la înviere, a căruia dintr'înșiĭ
va fi muĭerea? Căcĭ câte șapte
o a avut pre ea muĭere. 34 Și
rĕspunḍênd Iisus a ḍis lor:
Fiiĭ véculuĭ acestuia se însóră
și se mărită. 35 Iar ceĭ ce se
învrednicesc a dobândi acel
veac și învierea din morțĭ,
nicĭ se însóră nicĭ se mărită.
36 Că nicĭ să móră nu maĭ
pot, ci asemenea cu îngeriĭ
sunt, și fiĭ luĭ Dumneḍeŭ sunt,
fiind fiĭ aĭ învierеĭ. 37 Iar cum
că se vor scula morțiĭ și Moise
a arătat la rug, precum ḍice:
Domnul Dumneḍeul luĭ A-
vraam, și Dumneḍeel luĭ I-
saac, și Dumneḍeul luĭ Iacov.
38 Iar Dumneḍeŭ nu este al
morților, ci al viilor; că toțĭ
luĭ viază. 39 Și rĕspunḍênd
óre-carĭ din cărturarĭ aŭ ḍis:
Invĕțătorule, bine aĭ ḍis. 40 Și
nu maĭ îndrăsniaŭ de-aci să-l
maĭ întrebe pre el nimic.
41 Și aŭ ḍic către dênșiĭ: Cum
ḍic că Christos este fiul luĭ
David? 42 Și însușĭ David
ḍice în cartea Psalmilor: Ḍis'a
Domnul Domnuluĭ meŭ: șeḍĭ
de-a drépta mea, 43 Până ce
voiŭ pune pe vrăjmașiĭ tĕĭ
așternut picióurelor tale. 44 Decĭ
David Domn îl chiamă pre

el; și cum fiŭ al luĭ este?
45 Și ascultând tot poporul,
a ḍis ucenicilor sĕĭ: 46 Păzi-
țĭ vĕ de cărturarĭ carĭ voesc
a umbla în podóbe, și iubesc
închinăciunile prin tîrgurĭ și
scaunele cele maĭ de sus în
sinagogurĭ, și șederile cele
maĭ întâiŭ la ospețe. 47 Carĭ
mănâncă casele vĕduvelor, și
cu pricină îndelung să rógă;
aceștia vor lua maĭ multă
osândă.

CAP. XXI.

Pentru vĕduva ceea ce a pus douĭ filerĭ; pentru sfîrșit întrebare; pentru robia Ierusalimuluĭ, și cum că Domnul maĭ înainte a spus ucenicilor pustiirea luĭ; pentru semnele venireĭ luĭ.

1 Și căutând a vĕḍut pre
ceĭ bogațĭ aruncând darurile
sale în gazofilachie. 2 Și a
vĕḍut și pre o vĕduvă sĕracă,
aruncând acolo douĭ filerĭ.
3 Și a ḍis: Adevĕrat ḍic vouĕ
că acéstă vĕduvă săracă maĭ
mult de cât toțĭ a aruncat.
4 Că toțĭ aceștia din prisosința
lor aŭ aruncat la darurile luĭ
Dumneḍeŭ; iar acésta din
lipsa sa, tótă avuția sa care
a avut, o a aruncat
5 Și óre-carĭ grăind pentru
biserică, că este împodobită
cu pietre frumóse și cu po-
dóbe, a ḍis: 6 Acestea care
vedețĭ, vor veni ḍile întru
care nu va rĕmânea piatră
pre piatră, care să nu se ri-
sipéscă. 7 Și l'aŭ întrebat pre
el ḍicênd: Invĕțătorule, dar
când vor fi acestea? Și ce
semn este când vor vrea să
fie acestea?
8 Iar el a ḍis: Căutațĭ să
nu vĕ amăgițĭ; că mulțĭ vor
veni întru numele meŭ ḍi-
cênd: Că eŭ sunt, și vremea
s'a apropiat; ci, să nu mer-
gețĭ după eĭ. 9 Și când vețĭ
auḍi de rĕsbóie și răsmirite, să
nu vĕ spăimîntațĭ, că se cade
să fie acestea întâiŭ, ci nu
va fi îndată sfîrșitul. 10 Atun-
cea, ḍicea lor, se va scula
neam preste neam, și împă-
răție preste împărăție. 11 Și
vor fi cutremure marĭ pre
alocurea, și fómete, și ciume,
și spaime, și semne marĭ din
cer vor fi.
12 Iar maĭ înainte de aceste
tóte vor pune preste vo
mâinile sale, și vĕ vor goni,
dându-vĕ la adunărĭ și în tem-
nițe, ducêndu-vĕ la împărațĭ
și le domnĭ, pentru numele
meŭ. 13 Și se va întîmplă vouĕ
întru mărturisire 14 Punețĭ

dar întru inimele vóstre, să nu gândițĭ maĭ înainte ce vețĭ rĕspunde. 15 Că eŭ vĕ voiŭ da vouĕ gură și înțelepciune, căria nu-ĭ vor putea grăi nicĭ sta împotrivă toțĭ carĭ se vor pune împotrivă vouĕ. 16 Și vĕ vețĭ da și de părințĭ, și de rudeniĭ, și de prietenĭ, și de frațĭ; și vor omorî din voĭ. 17 Și vețĭ fi urîțĭ de toțĭ pentru numele meŭ. 18 Și pĕr din capul vostru nu va peri. 19 Intru răbdarea vóstră vețĭ dobândi sufletele vóstre. 20 Iar când vețĭ vedea Ierusalimul înconjorându-se de ostașĭ, atuncĭ să scițĭ că s'a apropiat pustiirea luĭ. 21 Atuncĭ ceĭ ce vor fi în Iudea să fugă la munțĭ; și ceĭ ce vor fi în mijlocul eĭ să se dea înlăturĭ; și ceĭ ce vor fi prin sate să nu intre într'însul. 22 Că ḑilele isbândireĭ sunt acestea, ca să se plinĭască tóte cele scrise. 23 Iar vaĭ celor ce vor avea în pântece, și celor ce vor apleca întru acelea ḑile; că va fi nevoe mare pre pămînt, și mânie asupra poporuluĭ acestuia. 24 Și vor cădea întru ascuțitul săbieĭ, și se vor duce robĭ în tóte neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de neamurĭ, până se vor plini vremile neamurilor. 25 Și vor fi semne în sóre, și în lună, și în stele; și pre pămînt mâhnire limbilor cu nedumerire, sunet făcênd marea și valurile, 26 Maĭ murind ómeniĭ de frică, și de așteptarea celor ce vor să vie în lume; că puterile cerurilor se vor clăti. 27 Și atuncĭ vor vedea pre Fiiul omuluĭ viind pre norĭ cu putere și cu mărire multă.

28 Decĭ începênd acestea a se face, ridicați-vĕ în sus și ridicațĭ capetele vóstre, că să apropie isbăvirea vóstră. 29 Și le-a ḑis lor pildă: Vedețĭ smochinul și toțĭ copaciĭ, 30 Când înfrunzesc vĕḑênd, din voĭ înși-vĕ scițĭ că de acum apróре va fi vara. 31 Așa și voĭ, când vețĭ vedea acestea făcêndu-se, să scițĭ că apróре este împărăția luĭ Dumneḑeŭ. 32 Amin ḑic vouĕ, că nu va trece neamul acesta, până când tóte acestea vor fi. 33 Cerul și pămîntul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece. 34 Ci luațĭ aminte de sine-vĕ, ca să nu se îngreueze inimile vóstre cu sațiul mâncăreĭ, și cu beția, și cu grijile lumeĭ, și fără de veste să vie asupra vóstră ḑiua aceea. 35 Căcĭ ca o cursă va veni peste toțĭ ceĭ ce șed pre fața a tot pămîntul. 36 Privegheațĭ dar în tótă vremea, rugându-vĕ, ca să vĕ învrednicițĭ a scăpa de tóte cele ce vor să fie și a sta înaintea Fiuluĭ omuluĭ.

37 Și era ḑiua învĕțând în biserică; ĭar nóptea eșind, petrecea în muntele ce se chĭamă al Maslinilor. Și tot poporul mânеca la dênsul în biserică, ca să-l asculte pre el.

CAP. XXII.

Pentru vinderea luĭ Iisus; pentru Pascĭ; pentru ceĭ ce s'aŭ prigonit între sine cine ar fi maĭ mare; pentru cererea sataneĭ; pentru rugăciunea luĭ Christos și ducerea luĭ la archiereul; pentru lepădarea luĭ Petru; pentru bătaia luĭ Iisus.

1 Și se apropia praznicul azimilor, care se chema Pascele. 2 Și căutaŭ archiereiĭ și cărturariĭ cum l'ar omorî pre el; că se temeaŭ de popor. 3 Iar satana a intrat în Iuda, ce se chema Iscarioteanul, care era din numĕrul celor douĭ-spre-ḑece. 4 Și mergênd a grăit cu archiereiĭ și cu voevoḑiĭ, cum l'ar vinde pre el lor. 5 Și s'aŭ bucurat și s'aŭ tocmit cu dênsul să-ĭ dea banĭ. 6 Și el s'a făgăduit lor, și căuta vreme cu prilej ca să-l vîndă pre el lor fără de popor. 7 Și a venit ḑiua azimilor, întru care se cădea să se jertfiască Pascele. 8 Și a trimis pre Petru și pre Ioan, ḑicênd: Mergețĭ de gătițĭ nouĕ Pascele, să mâncăm. 9 Iar eĭ aŭ ḑis luĭ: Unde voescĭ să gătim? 10 Iar el a ḑis lor: Iată, intrând voĭ în cetate, va întîmpina pre voĭ un om ducênd un vas de lut cu apă; mergețĭ după dênsul în casa unde va intra. 11 Și ḑicețĭ stăpânuluĭ caseĭ: Învĕțătorul ḑice ție: unde este sălașiul întru carele să mănânc Pascele cu uceniciĭ meĭ? 12 Și el vé va arăta vouĕ un foișor mare așternut; acolo gătițĭ. 13 Și, mergênd eĭ, aŭ aflat precum li ḑisese lor, și aŭ gătit Pascele. 14 Și când a venit ceasul, aŭ șeḑut, și ceĭ doĭ-spre-ḑece Apostolĭ cu el. 15 Și a ḑis lor: Cu poftă am poftit aceste Pascĭ să le mănânc cu voĭ, maĭ înainte de patima mea. 16 Că ḑic vouĕ: Că de acum nu voiŭ maĭ mânca dintre acestea, până când se vor plini întru împărăția luĭ Dumneḑeŭ. 17 Și luând paharul, mulțumind a ḑis: Luațĭ acesta și-l împărțițĭ vouĕ. 18 Că ḑic vouĕ, că nu voĭ maĭ bea din rodul vițeĭ, până când va veni împărăția luĭ Dumneḑeŭ. 19 Și luând pânea, mulțumind a frînt și a dat lor ḑicênd: Acesta este trupul

meŭ, carele se dă pentru
voĭ; acésta faceţĭ întru po-
menirea mea. 20 Așișderea și
paharul, după ce a cinat, ḑi-
cênd: Acest pahar este legea
cea nouĕ întru sângele meŭ,
carele pentru voĭ se varsă.
21 Insă iată mâna vînḑătoru-
luĭ meŭ cu mine este la masă.
22 Și Fiiul omuluĭ merge du-
pă cum este rînduit; dar vaĭ
omuluĭ aceluia prin carele
se vinde. 23 Și eĭ aŭ început
a se întreba între sine: ca-
rele ar fi dintru eĭ cela ce
va să facă acésta? 24 Și s'a
făcut și prigonire întru dên-
șiĭ, carele dintru eĭ s'ar pă-
rea a fi maĭ mare. 25 Iar el
le-aŭ ḑis lor: Impărații pă-
gânilor îĭ domnesc pre eĭ,
și ceĭ ce stăpânesc pre eĭ fă-
cĕtorĭ de bine se chiama.
26 Iar voĭ nu așa; ci cel ce
este maĭ mare între voĭ, să
fie ca cel maĭ mic; și cel ce
este începĕtor, ca cel ce slu-
jesce. 27 Că cine este maĭ
mare? Cel ce șade, saŭ cel
ce slujesce? Aŭ nu este cel
ce șade? Iar eŭ sunt în mi-
jlocul vostru ca cel ce slu-
jesce. 28 Iar voĭ sunteţĭ carĭ
aţĭ petrecut cu mine întru
ispitele mele. 29 Și eŭ vĕ rîn-
duesc vouĕ precum mi-a rîn-
duit mie Tatăl meŭ împă-
rație. 30 Ca să mâncaţĭ, și să
beţĭ la masa mea, întru îm-
părăţia mea, și să ședeţĭ pre
scaune, judecând cele douĕ-
spre-ḑece seminţiĭ ale luĭ Is-
rail. 31 Și a ḑis Domnul: Si-
mone, Simone, iată satana
va cerut pre voĭ ca să vĕ
cérnă ca grâul. 32 Iar eŭ m'am
rugat pentru tine, ca să nu
piară credinţa ta; și tu óre-
când întorcêndu-te, întăresce
pre fraţiĭ tĕĭ. 33 Iar el a ḑis
luĭ: Dómne, cu tine gata sunt
și în temniţă și la mórte a
merge. 34 Iar el i-a ḑis: Ḑic
ţie, Petre, nu va cânta azĭ
cocoșul, maĭ 'nainte până ce
de treĭ orĭ te veĭ lepăda că
nu mĕ sciĭ pre mine. 35 Și
a ḑis lor: Când v'am trimes
pre voĭ fără de pungă, și
fără de traistă, și fără de în-
călţăminte, aŭ avut'aţĭ lipsă
de ceva? Iar eĭ aŭ ḑis: de ni-
mic. 36 Ḑis'a drept aceea
lor: Acum dar cel ce are
pungă să o ia, așijderea și
traistă; iar cel ce n'are să-șĭ
vîndă haina ca și să-șĭ cum-
pere sabie. 37 Că ḑic vouĕ:
ca încă acésta ce este scris
se cade să se plinĭască întru
mine, care ḑice: și cu ceĭ
fără de lege s'aŭ socotit; pen-
tru că cele pentru mine sfîrșit
aŭ. 38 Iar eĭ aŭ ḑis: Dómne,
iată aicea douĕ săbiĭ. Și el
a ḑis lor: destul este.

39 Și eșind a mers după
obiceiŭ, în muntele Măslini-
lor; și s'aŭ dus după el și
uceniciĭ luĭ. 40 Și sosind la
loc a ḑis lor: Rugaţi-vĕ, ca
să nu intraţĭ în ispită. 41 Și
el s'a depărtat de la dênșiĭ
ca de o aruncătură de pĭatră;

și îngenuchind se ruga, 42 Ḑi-
cênd: Părinte, de voescĭ să
trécă paharul acesta de la
mine; însă nu voia mea, ci
a ta fie. 43 Și i s'a arătat luĭ
înger din cer, întărindu-l pe
el. 44 Și fiind întru nevoinţă,
maĭ cu deadinsul se ruga.
Și se făcuse sudórea luĭ ca
picăturile de sânge ce pică
pre pămînt. 45 Și, sculându-se
de la rugăciune, viind către
ucenicĭ, i-a aflat pre eĭ dor-
mind de întristare. 46 Și le-a
ḑis lor: Ce dormiţĭ? Scula-
ţi-vĕ și vĕ rugaţĭ ca să nu
intraţĭ în ispită. 47 Iar încă
grăind el, iată venia mulţime
și cel ce se chĭema Iuda, unul
din ceĭ douĭ-spre ḑece, mer-
gea înaintea lor, și s'a apropiat
de Iisus ca să-l sărute pre el,
48 (Pentru că acest semn de-
dese lor, pre carele voiŭ să-
ruta eŭ, acela este.) 49 Iar
Iisus a ḑis luĭ: Iudo, cu să-
rutare pre Fiiul omuluĭ vinḑĭ?
50 Și vĕḑênd ceĭ ce eraŭ pre
lângă el ceea ce vrea să fie,
ĭ-aŭ ḑis: Dómne, lovi-l-vom
cu sabia? 51 Iar unul din-
tr'înșiĭ a lovit pre sluga ar-
chiereuluĭ, și ĭ-a tăiat luĭ u-
rechĭa cea dréptă. 52 Iar Iisus
rĕspunḑênd, a ḑis: Lăsaţĭ,
până aicea, și atingêndu-se
de urechĭa luĭ, l'a vindecat
pre el. 53 Și a ḑis Iisus ce-
lor ce venise la dênsul, ar-
chiereilor și voevoḑilor bise-
riceĭ și bătrînilor: Ca la un
tâlhar aţĭ eșit cu săbiĭ și cu
fuștĭ? 54 In tóte ḑilele fiind
eŭ cu voĭ în biserică, n'aţĭ
întins mânile asupra mea;
și acesta este ceasul vostru
și stăpânirea întunericuluĭ.
55 Și prinḑêndu-l pre el l'aŭ
adus și l'aŭ băgat în casa ar-
chiereuluĭ. Iar Petru mergea
departe după dênsul. 56 Și
făcênd eĭ foc în mijlocul
curţeĭ și șeḑênd împreună,
a șeḑut și Petru în mijlocul
lor. 57 Și vĕḑêndu-l pre el o
slujnică șeḑênd la foc și cău-
tând spre el, a ḑis: Și a-
cesta a fost cu el. 58 Iar el
s'a lepădat de dênsul ḑi-
cênd: Muĭere, nu sciŭ pre
el. 59 Și după puţin altul vĕ-
ḑêndu-l pre el, a ḑis: Și tu
dintre eĭ ești. Iar Petru a
ḑis: Omule, nu sunt. 60 Și
trecênd ca un ceas, altul se
întăria ḑicênd: Adevĕrat, și
acesta cu el a fost, ca Ga-
lilean ce este. 61 Iar Petru
a ḑis: Omule, nu știŭ ce
ḑicĭ. Și îndatășĭ, încă gră-
ind el, a cântat cocoșul.
62 Și întorcêndu-se Domnul
a căutat spre Petru, și șĭ-a
adus Petru aminte de cu-
vîntul Domnuluĭ, cum îĭ ḑi-
sese luĭ: că maĭ înainte de
ce va cânta cocoșul de treĭ
orĭ te veĭ lepăda de mine.
63 Și eșind afară Petru a plâns
cu amar. 64 Iar ómeniĭ seĭ ce
ţineaŭ pre Iisus batjocoriaŭ
pre el, bătêndu-l 65 Și acope-
rindu-l pre el, îl loviaŭ peste
obraz și-l întrebaŭ pre el

ḑicênd: Prooroceşce cine este cel ce te-a lovit. 66 Şi altele multe, huluind împotriva luĭ ḑicea: 67 Şi după ce s'a făcut ḑiuă, s'aŭ adunat bătrîniĭ poporuluĭ şi arhiereiĭ şi cărturariĭ, şi l'aŭ dus pre el la soborul lor. 68 Ḑicênd: de eştĭ tu Christosul spune noĕ Şi le a ḑis lor: De voiŭ spune vouĕ, nu veţĭ crede. 69 Şi de vĕ voiŭ întreba, nu-mĭ veţĭ rĕspunde, nicĭ nu mĕ veţĭ slobodi. 70 De acum va fi fiul omuluĭ şeḑênd de-a drĕpta putereĭ luĭ Dumneḑeŭ. 71 Şi a ḑis toţĭ: Dar tu eştĭ Fiul luĭ Dumneḑeŭ? Iar el a ḑis către eĭ: Voĭ ḑiceţĭ că eŭ sunt. 27 Iar eĭ aŭ ḑis: Ce ne maĭ trebuesce încă mărturie? Că noĭ singurĭ am auḑit din gura luĭ.

CAP. XXIII.

Pentru ducerea Mântuitoruluĭ la Pilat; pentru defăimarea luĭ Iisus de către Irod; pentru muĭerile ce plângeaŭ; pentru rĕstignirea luĭ Christos; pentru tâlharul ce s'a pocăit; pentru îngroparea luĭ Christos.

1 Şi, sculându-se tótă mulţimea, lor l'aŭ dus pre el la Pilat. 2 Şi aŭ început a-l pîrî pre el ḑicênd: Pre acesta l'am aflat rĕzvrătind neamul şi oprind a da dajdie Cesaruluĭ, ḑicênd că este el Christos, împărat. 3 Iar Pilat l'a întrebat pre el ḑicênd: Tu eştĭ împăratul Iudeilor? Iar el rĕspunḑênd a ḑis luĭ: Tu ḑicĭ. 4 Iar Pilat a ḑis către arhiereĭ şi către popor: Nicĭ o vină nu aflu în omul acesta. 5 Iar eĭ se întăriaŭ ḑicênd: Că întărîtă poporul, învĕţând preste tótă Iudea, începênd din Galilea până aicĭ. 6 Iar Pilat auḑind de Galilea, a întrebat: Aŭ Galilean este omul? 7 Şi înţelegênd că din ţinutul luĭ Irod este, l'a trimes pre el la Irod, fiind şi el în Ierusalim într'acele ḑile. 8 Iar Irod, vĕḑênd pre Iisus, s'a bucurat fórte, că doria de multă vreme să l vaḑă pre el, pentru că auḑia multe de el, şi nădăjduia să vaḑă vre-un semn făcêndu-se de el. 9 Şi l'a întrebat pre el cu cuvinte multe; iar el nimic nu i-a rĕspuns luĭ. 10 Şi staŭ arhiereiĭ şi cărturariĭ, cu deadinsul pîrîndu-l pre el. 11 Iar Irod împreună cu ostaşiĭ sĕĭ batjocorindu-l şi bătêndu-şĭ joc de el, l'a îmbrăcat într'un veşmênt luminat, şi l'a trimis iarăşĭ la Pilat. 12 Şi

s'aŭ făcut prietenĭ Pilat şi Irod într'aceiaşĭ ḑi unul cu altul; că maĭ 'nainte eraŭ învrăjbiţĭ între dênşiĭ. 13 Iar Pilat chemând pre archiereĭ, şi pre boerĭ, şi pre popor, 14 A ḑis către eĭ: Mĭ-aţĭ adus pre omul acesta, ca pre cela ce rĕsvrătesce poporul, şi iată eŭ înaintea vóstră întrebându-l, nicĭ o vină nu am aflat în omul acesta, de care pîrîţĭ pre el. 15 Ci nicĭ Irod, că v'am trimis pre voĭ la el, şi ĭată nicĭ un lucru vrednic de mórte este făcut de dênsul. 16 Decĭ certându-l, îl voiŭ slobodi. 17 Şi nevoe avea să le slobodĭască lor la praznic un vinovat. 18 Şi a strigat tótă mulţimea ḑicênd: Ia-l pre acesta şi ne slobodesce noĕ pre Varava, 19 Carele era pentru o zarvă óre-care şi ucidere ce se făcuse în cetate, aruncat în temniţă. 20 Şi ĭarăşĭ Pilat a grăit către eĭ, vrênd să slobodĭască pre Iisus. 21 Iar eĭ strigaŭ ḑicênd: Rĕstignesce-l, rĕstignesce-l pre el. 22 Iar el a treia óră a ḑis către eĭ: Dar ce rĕŭ a făcut acesta? Nicĭ o vină de mórte n'am aflat întru el. Decĭ certându-l pre el, îl voiŭ slobodi. 23 Iar eĭ staŭ cu glasurĭ marĭ, cerêndu-l pre el să se rĕstignĭască; şi se întăriaŭ glasurile lor şi ale archiereilor. 24 Decĭ Pilat a judecat să se facă cererea lor. 25 Şi a slobodit lor pre cel aruncat în temniţă pentru zarvă şi ucidere, pre carele îl cereaŭ eĭ; iar pre Iisus l'aŭ dat dupre vóia lor. 26 Şi când îl duceaŭ pre el, prinḑênd pre un Simon Chirinean ce venĭa din ţérină, a pus pre el crucea ca să o ducă după Iisus. 27 Şi mergea după dênsul mulţime multă de popor şi de muĭerĭ, care plângeaŭ şi tânguiaŭ pentru dênsul. 28 Şi întorcêndu-se către ele Iisus, a ḑis: Fiicele Ierusalimuluĭ, nu mĕ plângeţĭ pre mine, ci pre voĭ vĕ plângeţĭ, şi pre fiiĭ voştriĭ. 29 Că ĭată vin ḑile în care vor ḑice: fericite cele sterpe, şi pântecele carĭ n'aŭ născut, şi ţîţile care n'aŭ aplecat. 30 Atuncĭ vor începe a ḑice munţilor: Cădeţĭ preste noĭ, şi dealurilor: Acoperiţi-ne pre noĭ. 31 Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?

3 Şi se aducea împreună cu el şi alţĭ douĭ făcĕtorĭ de rele să piarḑă. 33 Şi dacă aŭ venit la locul ce se chĭamă al Căpĕţîneĭ, acolo l'aŭ rĕstignit pre el, şi pre făcĕtoriĭ de rele, unul de-a drépta şi altul de-a stânga. 34 Iar Iisus ḑicea: Părinte, iartă-le lor, că nu sciŭ ce fac. Şi împărţind hainele luĭ, aŭ aruncat sorţĭ. 35 Şi sta poporul de privĭa; şi-şĭ bătea joc de dênsul şi boeriĭ împreună

cu dênşiĭ, ḑicênd: Pre alţiĭ a
mântuit, mântuĭască-se şi pre
sine, de este acesta Chris-
tosul, alesul luĭ Dumneḑeŭ.
36 Şi-şĭ făcea rîs de dênsul
şi ostaşiĭ, apropiindu-se şi
oţet aducênd luĭ, 37 Şi ḑi-
cênd: De eştĭ tu împăratul
Iudeilor, mântuesce te pre
tine însu-ţĭ. 38 Şi era şi scri-
sóre scrisă de-asupra luĭ cu
slove elinescĭ, şi rômlenescĭ,
şi evreeştĭ: **Acesta este Im-
păratul Iudeilor.** 39 Iar unul
din tîlhariĭ ceĭ rĕstigniţĭ îl
hulĭa pre dênsul. ḑicênd: De
eştĭ tu Christosul, mântues-
ce-te pre tine şi pre noĭ. 40 Iar
rĕspunḑênd cela-lalt, îl certa
pre el ḑicênd: Nu te temĭ
tu de Dumneḑeŭ, că întru
aceeaşĭ osândă eştĭ. 41 Şi noĭ
dupre dreptate; că cele vred-
nice de faptele nóstre luăm;
ĭar acesta nicĭ un rĕŭ n'a
făcut. 42 Şi ḑicea luĭ Iisus:
Pomenesce-mĕ, Dómne, când
veĭ veni întru împărăţia ta.
43 Şi a ḑis Iisus luĭ: Amin
ḑic ţie, astăḑĭ împreună cu
mine veĭ fi în raiŭ. 44 Şi e-
ra ca la al şeaselea ceas şi
întuneric s'a făcut preste tot
pămîntul până la al noulea
ceas. 45 Şi s'a întunecat sórele
şi s'a rupt catapeteasma Bi-
sericeĭ prin mijloc. 46 Şi stri-
gând cu glas mare Iisus a
ḑis: Părinte, în mâinile tale
îmĭ încredinţez duhul meŭ.
Şi acestea ḑicênd, şi-a dat
duhul. 47 Iar vĕḑênd sutaşul
ceea ce se făcuse, a mărit
pre Dumneḑeŭ, ḑicênd: Cu
adevĕrat omul acesta drept
a fost. 48 Şi tot poporul ce
venise împreună la privéla
acea, vĕḑênd cele ce se fă-
cuse, bătêndu-şĭ pepturile
sale se întorceaŭ. 49 Şi staŭ
toţĭ cunoscuţiĭ luĭ de departe
şi muĭerile care venise după
el din Galileea, privind a-
cestea. 50 Şi iată un bărbat
anume Iosif, sfetnic fiind, băr-
bat bun şi drept, 51 (Acesta
nu se însoţise la sfatul şi fapta
lor), din Arimatea oraş al Iu-
deilor, carele şi el aştepta
împărăţia luĭ Dumneḑeŭ. 52 A-
cesta viind la Pilat. a cerut
trupu-l luĭ Iisus. 53 Şi pogo-
rîndul pre el, l'a înfăşurat în
giulgiŭ, şi l'a pus în mor-
mînt ce era săpat în pĭatră
întru carele nu fusese pus
nicĭ odată nimenea. 54 Şi ḑiua
era Vinerĭ. şi se lumina spre
Sâmbătă. 55 Şi mergênd după
el şi muĭerile care venise cu
dênsul din Galileea a vĕḑut
mormîntul şi cum s'a pus
trupul luĭ. 56 Şi întorcêndu-
se aŭ gătit mirezme şi mi-
rurĭ; şi Sâmbătă s'a odihnit
dupre poruncă.

CAP. XXIV.

Pentru muĭerile cele ce cercetaŭ la mormînt; pentru Petru când a alergat la mormînt; pentru Cleopa; pentru Iisus când s'a arătat, şi cum a mâncat înaintea ucenicilor; pentru înălţarea la cer.

1 Iar într'una din Sâmbe-
te la mânecare adâncă, aŭ
venit la mormînt aducênd
mirezmele cele ce gătise, şi
altele împreună cu ele. 2 Şi
aŭ aflat pĭatra rĕsturnată de
pre mormînt, 3 Şi intrând,
n'aŭ aflat trupul Domnuluĭ
Iisus. 4 Şi a fost când se mi-
raŭ ele de acésta, şi iată
douĭ bărbaţĭ aŭ stătut înaintea
lor în veştminte străluci-
tóre. 5 Şi înfricoşindu-se el,
şi plecându-şĭ feţele la pă-
mînt, aŭ ḑis către dênsele: Ce
căutaţĭ pre cel viŭ cu ceĭ
morţĭ? 6 Nu este aicea, ci s'a
sculat; aduceţi-vĕ aminte cum
'a ḑis vouĕ, încă fiind în Ga-
lileea, 7 Ḑicênd: Că trebu-
esce să se dea Fiiul omuluĭ
în mâinile ómenilor păcă-
toşĭ, şi să se rĕstignéscă şi a
treia ḑi să învieze. 8 Şi şi'aŭ
adus aminte de cuvintele luĭ.
9 Şi întorcêndu-se de la mor-
mînt, aŭ spus acestea tóte
celor un-spre-ḑece şi tuturor
celor-lalţĭ. 10 Şi era Maria
Magdalina, şi Ioana, şi Ma-
ria luĭ Iacov, şi cele-lalte îm-
preună cu dênsele, carĭ ḑi-
ceaŭ către Apostolĭ acestea.
11 Şi s'aŭ părut înaintea lor
ca o minciună cuvintele lor,
şi nu le credeaŭ pre dênsele,
12 Iar Petru sculându-se, a
alergat la mormînt, şi ple-
cêndu-se a vĕḑut giulgiurile
singur zăcênd, şi s'a dus de
acolo mirându-se întru sine
de cele ce se făcuse. 13 Şi
iată douĭ dintre eĭ mergeaŭ
întru aceiaşĭ ḑi la un sat,
carele era departe de Ieru-
salim, ca la şése-ḑecĭ de sta-
diĭ, al căruia nume Emmaus.
14 Şi aceia vorbiaŭ între sine
de tóte cele ce se întîmplase
15 Şi a fost când vorbiaŭ eĭ
şi se întrebaŭ, şi însuşĭ Isus
apropiindu-se mergea împre-
ună cu dênşiĭ. 16 Iar ochiĭ
lor se ţineaŭ ca să nu-l cu-
nóscă pre el. 17 Şi a ḑis că-
tre eĭ: Ce sunt cuvintele a-
cestea, de care vĕ întrebaţĭ
între voĭ mergênd, şi sunteţĭ
triştĭ? 18 Şi rĕspunḑênd unul,
al căruia nume era Cleopa,
a ḑis către el: Tu singur
eştĭ nemernic în Ierusalim
şi nu sciĭ cele ce s'aŭ făcut
întru el în ḑilele acestea?
19 Şi a ḑis lor: Care? Iar eĭ
aŭ ḑis luĭ: Cele pentru Iisus
Nazarineanul, carele era băr-
bat prooroc, puternic în lu-

cru și în cuvînt înaintea luĭ
Dumneḑeŭ și a tot poporul.
20 Cum l'aŭ dat pre el ar-
chiereiĭ și boeriĭ noștri spre
judecată de mórte, și l'aŭ
rĕstignit pre dênsul. 21 Iar
noĭ nădăjduiam că acela este
cel ce va să izbăviască pre
Israil, ci cu tóte acestea a
treia ḑi este astăḑĭ de când
s'aŭ făcut acestea 22 Ci și
nisce muĭerĭ dintr'ale nóstre
ne-aŭ spăimîntat pre noĭ,
care aŭ fost la mânecate la
mormînt. 23 Și ne aflând tru-
pul luĭ, aŭ venit ḑicênd, că
și vedere de îngerĭ să fi vĕ-
ḑut, carĭ ḑic că este el viŭ.
24 Și s'aŭ dus uniĭ dintre noĭ
la mormînt, și aŭ aflat așa,
precum și muĭerile aŭ ḑis,
iar pre el nu l'aŭ vĕḑut. 25 Și
el a ḑis către eĭ: O nepri-
ceputților și zăbavnicĭ cu ini-
ma, a crede tóte câte aŭ
grăit proorociĭ. 26 Aŭ nu
trebuia a pătimi acestea Chri-
stos, și a intra întru mări-
rea sa? 27 Și începênd de la
Moisi și de la toțĭ proorociĭ
tâlcuia lor din tóte Scriptu-
rile cele ce eraŭ pentru le
28 Și s'aŭ apropiat de satul
la carele mergea, și el se
făcea a merge maĭ departe.
29 Și l'aŭ îndemnat pre el
ḑicênd: Rĕmâĭ cu noĭ, căcĭ
către séră este, și s'a plecat
ḑiua; și a intrat să rĕmâe
cu dênșiĭ. 30 Și a fost când
a șeḑut el cu eĭ, luând pâ-
nea a bine-cuvîntat, și frân-
gênd a dat lor. 31 Și li s'a
deschis lor ochiĭ, și l'aŭ cu-
noscut pre dênsul; și el s'a
facut nevĕḑut de dênșiĭ. 32 Și
aŭ ḑis unul către altul: Aŭ
nu era inima nóstră arḑênd
întru noĭ, când grăia noĕ
pre cale și când ne tâlcuia
Scripturile? 33 Și sculându se
întru acela cât s'aŭ întors în
Ierusalim, și aŭ aflat adu-
națĭ pre ceĭ un-spre-ḑece, și
pre ceĭ ce eraŭ cu dênșiĭ,
34 Carĭ ḑiceaŭ: că s'a scu-
lat Domnul cu adevĕrat, și
s'a arătat luĭ Simon. 35 Și eĭ
povestiaŭ cele ce se făcuse
pre cale, și cum s'a cunos-
cut de dênșiĭ întru frânge-
rea pâneĭ.
36 Și acésta grăind eĭ, și
însușĭ Iisus a stătut în mij-
locul lor și a ḑis lor: Pace
vouĕ. 37 Iar eĭ, spăimîntân-
du-se și înfricoșindu-se, li se
păria că vĕd duh. 38 Și a ḑis
lor: Ce sunteți turburațĭ? Și
pentru ce se sue gândurĭ în
inimile vóstre? 39 Vedețĭ mâi-
nile și piciórele mele, că în-
sumĭ eŭ sunt; pipăiți-mĕ și
vedețĭ; că duhul carne și óse
n'are, precum mĕ vedețĭ pre
mine avênd. 40 Și acestea ḑi-
cênd, le-a arătat lor mâinile
și piciórele. 41 Și încă necre-
ḑênd eĭ de bucurie, și mi-
rându-se le-a ḑis lor: Avețĭ
ceva de mâncare aicea? 42 Iar
eĭ aŭ dat luĭ o parte de pesce
fript, și dintr'un fagur de
miere. 43 Și luând înaintea

lor a mâncat. 44 Și a ḑis
lor: Aceste sunt cuvintele
care am grăit către voĭ, încă
fiind cu voĭ, că trebue a se
plini tóte cele scrise în le-
gea luĭ Moise, și în proo-
rocĭ, și în Psalmĭ pentru mine.
45 Atuncĭ le-a deschis mintea
lor ca să înțelégă scripturile.
46 Și a ḑis lor: Că așa este
scris, și așa trebuia să pă-
timéscă Christos și a treia
ḑi să invieze din morțĭ. 47 Și
să se propovăduiască întru
numele luĭ pocăința și ierta-
rea pĕcatelor în tóte neamu-
rile, începênd de la Ierusalim.
48 Iar voĭ sunteți mărturiĭ
acestora. 49 Și iată eŭ trimit
făgăduința Tatăluĭ meŭ întru
voĭ; iar voĭ ședețĭ în ce-
tatea Ierusalimuluĭ, până ce
vĕ vețĭ îmbrăca cu putere
de sus. 50 Și i-a scos pre eĭ
afară până în Vitania; și ri-
dicându-șĭ mâinile sale, i-a
bine cuvîntat pre dênșiĭ. 51 Și
a fost când i-a bine-cuvîntat
pre eĭ, s'a depărtat de la dên-
șiĭ, și se înălță la cer. 52 Iar
eĭ închinându-se luĭ s'a în-
tors în Ierusalim cu bucurie
mare. 53 Și era în tótă vre-
mea în biserică, lăudând, și
bine-cuv-ntând pre Dum-
neḑeŭ.

Galla Mihail
II 1929

SÂNTA EVANGHELIE

CEA DE LA

IOAN

CAP. I.

Pentru mărturisirea luĭ Ioan de Christos; pentru Ioan, când s'a întrebat de este el Christosul; pentru Andreĭ, pentru Filip, și pentru Natanail când s'aŭ chemat.

1 La început era cuvîntul,
și cuvîntul era la Dumnedeŭ
și Dumnedeŭ era cuvîntul.
2 Acesta era la început la
Dumnedeŭ. 3 Tóte printr'în-
sul s'aŭ făcut, și fără de dên-
sul nimic nu s'aŭ făcut ce s'aŭ
făcut. 4 Intru dênsul viață era
și viața era lumina ómenilor.
5 Și lumina întru întuneric
luminéză, și întunericul pre
dênsa nu o a cuprins. 6 Fost'a
om trimes de la Dumnedeŭ,
numele luĭ Ioan. 7 Acesta a
venit spre mărturie, ca să
mărturiséscă de lumină, ca
toți să creadă prin el. 8 Nu
era acela lumina, ci ca să
mărturiséscă de lumină. 9 Era
lumina cea adevărată, care
luminéză pre tot omul ce vine
în lume. 10 In lume era și
lumea printr'însul s'a făcut,
și lumea pre dênsul nu l'a
cunoscut. 11 Intru ale sale a
venit, și aĭ sĕĭ pre dênsul nu
l'aŭ primit. 12 Iar câțĭ l'aŭ
primit pre dênsul, le-a dat
lor stăpânire ca să se facă
fiĭ aĭ luĭ Dumnedeŭ, celor

ce cred întru numele luĭ.
13 Carĭ nu din sânge, nicĭ din
poftă trupéscă, nicĭ din poftă
bărbătéscă, ci de la Dumne-
deŭ s'aŭ născut. 14 Și Cu-
vîntul trup s'a făcut, și s'a
sălășluit întru noĭ; (și am vĕ-
dut mărirea luĭ, mărire, ca
a unuia născut din Tatăl),
plin de dar și de adevĕr.
15 Ioan mărturisia pentru dên-
sul și striga grăind: Acesta
era pentru carele am dis: Cel
ce după mine vine, maĭ îna-
inte de mine s'a făcut; că maĭ
întâiŭ de mine a fost. 16 Și
din plinirea luĭ noĭ toțĭ am
luat, și dar pentru dar. 17 Că
legea prin Moisi s'a dat; iar
darul și adevărul prin Iisus
Christos s'aŭ făcut.
18 Pre Dumnedeŭ nimenea
nu l'a vĕdut nicĭ odinióră: Cel
Unul-născut Fiul, carele este
în sînul Tatăluĭ, acela a spus.
19 Și acésta este mărturia luĭ
Ioan, când aŭ trimes Iudeiĭ
din Ierusalim preoțĭ și levițĭ,
ca să-l întrebe pre dênsul:
Tu cine eștĭ? 20 Și a mărtu-
risit și n'a tăgăduit; și a măr-
turisit că nu sunt eŭ Chris-
tosul. 21 Și l'aŭ întrebat pre
dênsul: Ce dar? Ilie eștĭ tu?
Și a dis: Nu sunt. Proorocul
eștĭ tu? Și a rĕspuns: Nu.
22 Decĭ aŭ dis luĭ: Cine eștĭ?
ca să dăm rĕspuns celor ce
ne-aŭ trimes pre noĭ: Ce dicĭ
însuțĭ pentru sinețĭ? 23 A dis:
Eŭ sunt glasul celuĭ ce strigă
în pustie: Indreptațĭ calea
Domnuluĭ, precum a dis Isaia
Proorocul. 24 Și trimișiĭ eraŭ
din fariseĭ. 25 Și l'aŭ întrebat
pre dênsul și i-aŭ dis luĭ:
Pentru ce dar botezĭ? dacă
nu eștĭ tu Christosul, nicĭ
Ilie, nicĭ Proorocul. 26 Rĕs-
puns'a lor Ioan grăind: Eŭ
botez cu apă; iar în mijlocul
vostru stă pre carele voĭ nu-l
scițĭ. 27 Acela este cel ce vine
după mine, carele maĭ îna-
inte de mine s'a făcut; căruia
nu sunt vrednic să-ĭ desleg
cureaua încălțămintei luĭ. 28 A-
cestea s'aŭ făcut în Vitavară
de cea parte de Iordan, unde
era Ioan botezând.
29 A doua di vede Ioan pre
Iisus viind către dênsul și
dice: Iată Mĭelul luĭ Dum-
nedeŭ, carele ridică pĕcatul
lumeĭ. 30 Acesta este pentru
carele eŭ am dis: După mine
vine bărbat, carele maĭ îna-
inte de mine s'aŭ făcut; că
maĭ întâiŭ de mine a fost.
31 Și eŭ nu l'am sciut pre el
ci ca să se arate luĭ Israil;
pentru acésta am venit eŭ
cu apă botezând. 32 Și a măr-
turisit Ioan, dicênd: Că am
vĕdut Duhul, ca un porumb,
pogorîndu-se din cer, și a
rĕmas peste dênsul. 33 Și eŭ
nu l'am sciut pre el; ci cela
ce m'a trimes pre mine să
botez cu apă, acela mi-a dis
mie: Preste carele veĭ vedea
Duhul pogorîndu-se și rĕ-
mâind preste dênsul, acesta
este carele botéză cu Duh

sânt. 34 Și eŭ am vĕḑut și
am mărturisit, că acesta este
Fiul luĭ Dumneḑeŭ.
35 A doua ḑi iarășĭ sta Ioan,
și din uceniciĭ luĭ douĭ, și
căutând la Iisus carele um-
bla, ḑice: 36 Iată Mĭelul luĭ
Dumneḑeŭ. 37 Și l'aŭ auḑit
pre el ceĭ douĭ ucenicĭ gră-
ind, și aŭ mers după Iisus.
38 Iar întorcêndu-se Iisus și
vĕḑêndu-ĭ pre eĭ mergênd
după el a ḑis lor: Ce cău-
tațĭ? Iar eĭ aŭ ḑis luĭ: Ravvi,
(ce se ḑice tâlcuindu-se: In-
vĕțătorule), unde locuescĭ?
39 A ḑis lor: Venițĭ și vedețĭ;
aŭ venit și aŭ vĕḑut unde
locuesce; și la el aŭ rĕmas
în ḑiua aceea. Și era ca la al
ḑecelea ceas. 40 Și era Andreĭ
fratele luĭ Simon Petru, unul
din ceĭ douĭ carĭ auḑise de
la Ioan, și mersese după dên-
sul. 41 Aŭ aflat acesta întâiŭ
pre Simon fratele sĕŭ, și i-a
ḑis luĭ: Am aflat pre Mesia,
(ce se tâlcuesce Christos).
42 Și l'a adus pre dênsul că-
tre Iisus, și căutând la el
Iisus a ḑis: Tu eștĭ Simon
feciorul luĭ Ionà; tu te veĭ
chema Chifà, ce se tâlcuesce
Petru.
43 Iar a doua-ḑi a vrut Iisus
să meargă în Galileia, și a a-
flat pre Filip și i-a ḑis luĭ:
Vino după mine. 44 Și era Filip
din Vitsaida, din orașul luĭ
Andreĭ și al luĭ Petru. 45 A
aflat Filip pre Natanail și ḑice
luĭ: Pentru carele a scris
Moisi în lege și proorociĭ am
aflat pre Iisus, fiiul luĭ Iosif,
carele este din Nazaret. 46 Și
a ḑis Natanail luĭ: Din Na-
zaret póte fi ceva bun? Ḑice
Filip luĭ: Vino și veḑĭ. 47 A
vĕḑut Iisus pre Natanail vi-
ind către dênsul, și a ḑis
pentru dênsul: Iată cu ade-
vĕrat Israiltean, întru carele
vicleșug nu este. 48 Ḑis'a Na-
tanail luĭ: De unde mĕ cu-
noscĭ? Rĕspuns'a Iisus și 'ĭ-a
ḑis luĭ: Maĭ înainte până a
nu te chema pre tine Filip,
fiind tu sub smochin te-am
vĕḑut. 49 Rĕspuns'a Natanail
și 'ĭ-a ḑis luĭ: Ravvi, tu eștĭ
Fiiul luĭ Dumneḑeŭ, tu eștĭ
Impĕratul luĭ Israil. 50 Rĕs-
puns'a Iisus și 'ĭ-ș ḑis luĭ:
Pentru căcĭ am ḑis ție că
te-am vĕḑut sub smochin,
creḑĭ? maĭ marĭ de cât aces-
tea veĭ vedea. 51 Și 'ĭ-a ḑis
luĭ: Amin, Amin grăesc vouĕ:
De acum vețĭ vedea cerul
deschiḑêndu-se și pre îngeriĭ
luĭ Dumeneḑeŭ suindu-se și
pogorîndu-se preste Fiiul o-
muluĭ.

CAP. II.

Pentru nunta cea din Cana; pentru ceĭ ce s'aŭ isgonit din biserică; pentru cuvîntul acela: Stricațĭ biserica acésta

1 Și a treia ḑi nuntă s'a fă-
cut în Cana Galileeĭ: și era
Muma luĭ Iisus acolo. 2 Și
aŭ fost chemat și Iisus și uce-
niciĭ luĭ la nuntă. 3 Și sfîr-
șindu-se vinul, ḑice Mama luĭ
Iisus către dênsul: Vin nu
aŭ. 4 Ḑice eĭ Iisus: Ce este
mie și ție, muĭere? Incă n'a
venit césul meŭ. 5 Ḑice Mu-
ma luĭ, slugilor: Orĭ-ce va
ḑice vouĕ facețĭ. 6 Și era acolo
șése vase de pĭatră, puse dupe
curățenia Iudeilor, carĭ luaŭ
câte douĕ saŭ treĭ vedre. 7 Ḑice
lor Iisus: Umplețĭ vasele de
apă, și le-aŭ umplut până sus.
8 Și ḑice lor: Scóte-țĭ acum
și aduce-țĭ nunuluĭ; și 'ĭ-aŭ
adus. 9 Și după ce a gustat
nunul apa ce se făcuse vin,
(și nu scia de unde este,
ĭar slugile care scosese apa
sciaŭ), strigă pre mire nu-
nul, și ḑice luĭ: 10 Tot omul
întâiŭ vinul cel bun pune,
și dacă se îmbată, atuncea
cel maĭ prost; tu aĭ ținut vi-
nul cel bun până acum. 11 A-
césta a făcut începĕtura mi-
nunilor, Iisus în Cana Ga-
lileeĭ; și șĭ-a arătat mărirea
sa, și aŭ creḑut întru el u-
ceniciĭ luĭ.
12 După acésta s'a pogorît
în Capernaum, el și muma
luĭ, și frațiĭ luĭ, și uceniciĭ
luĭ, și acolo aŭ șeḑut nu
multe ḑile. 13 Și era aprópe
Pascile Iudeilor, și s'a suit
Iisus în Ierusalim. 14 Și a a-
flat în biserică pre ceĭ ce vin-
deaŭ boĭ și oĭ, și porumbĭ,
și pre schimbătorĭ de banĭ
șeḑênd. 15 Și făcênd biciŭ de
ștrêngurĭ. pre toțĭ 'ĭ-a scos
din biserică, oile și boiĭ; și
schimbătorilor aŭ vĕrsat ba-
niĭ, și mesele le-aŭ rĕsturnat.
16 Și celor ce vindeaŭ po-
rumbĭ le-a ḑis: Luațĭ aces-
tea de aicea, și nu facețĭ
casa tatăluĭ meŭ, casă de
neguțătorie. 17 Și șĭ-aŭ adus
aminte uceniciĭ luĭ, că este
scris: Rîvna caseĭ tale m'a
mâncat pre mine. 18 Rĕs-
puns'a Iudeiĭ și aŭ ḑis luĭ:
Ce semn arățĭ noĕ, că facĭ
acestea? 19 Rĕspuns'a Iisus
și a ḑis lor: Stricațĭ bise-
rica acésta, și în treĭ ḑile o
voiŭ rădica. 20 Și aŭ ḑis Iu-
deiĭ: în patru-ḑecĭ și șése de
anĭ s'a zidit biserica acésta,
și tu în treĭ ḑile o veĭ rĕ-
dica? 21 Iar el ḑicea pentru
biserica trupuluĭ sĕŭ. 22 Pen-
tru acésta când s'a sculat
din morțĭ, șĭ-aŭ adus aminte
uceniciĭ luĭ, că acésta ḑicea
lor; și aŭ creḑut scriptureĭ

şi cuvîntuluĭ carele ḑisese
Iisus. 23 Şi când era în Ie-
rusalim, la praznicul Pasci-
lor, mulţĭ aŭ creḑut întru nu-
mele luĭ, vĕḑênd semnele luĭ
cele ce făcea. 24 Iar însuşĭ
Iisus nu se încredinţa pre
sine lor, pentru că el scia
pre toţĭ. 25 Şi nu avea tre-
buinţă ca cine-va să mărtu-
riséscă pentru om; că el scia
ce era în om.

CAP. III

Pentru Nicodim şi Iisus; pentru Iisus şi Ioan când bo-tezaŭ; pentru curăţenie.

1 Şi era un om din fariseĭ,
Nicodim numele luĭ, boer la
Iudeilor. 2 Acesta a venit că-
tre Iisus nóptea, şi 'ĭ-a ḑis
luĭ: Ravvi, scim că de la
Dumneḑeŭ aĭ venit Invĕţă-
tor; că nimenea nu póte a-
ceste semne să facă, care tu
facĭ, de nu va fi Dumneḑeŭ
cu dênsul. 3 Rĕspuns'a Iisus
şi 'ĭ-a ḑis luĭ: Amin, Amin,
grăesc ţie: De nu se va
nasce cine-va de sus, nu
va putea vedea împărăţia luĭ
Dumneḑeŭ. 4 Ḑice către el
Nicodim: Cum póte omul
să se nască fiind bătrîn? Aŭ
dóră póte a doua óră să
intre în pântecele maĭceĭ
sale, şi să se nască? 5 Rĕs-
puns'a Iisus: Amin, Amin,
grăesc ţie: De nu se va
nasce cine-va din apă şi din
Duh, nu va putea să intre
întru împărăţia luĭ Dumne-
ḑeŭ. 6 Ce este născut din
trup, trup este; şi ce este
născut din Duhul, Duh este.
7 Nu te mira căcĭ am ḑis
ţie: că se cade vouĕ a vĕ
nasce de sus. 8 Duhul unde
voesce suflă, şi glasul luĭ
auḑĭ, dar nu sciĭ de unde
vine şi unde merge. Aşa
este tot carele este născut
din Duhul. 9 Rĕspuns'a Ni-
codim şi 'ĭ-a ḑis luĭ: Cum
pot să fie acestea? 10 Rĕs
puns'a Iisus şi 'ĭ-a ḑis luĭ:
Tu eştĭ Invĕţătorul luĭ Is-
rail, şi acestea nu le sciĭ?
11 Amin, Amin, grăesc ţie:
că ce scim grăim, şi ce am
vĕḑut mărturisim, şi măr-
turia nóstră nu o primiţĭ.
12 Dacă cele pămîntescĭ am
spus vouĕ şi nu credeţĭ; cum
de voiŭ spune vouĕ cele ce-
rescĭ veţĭ crede?
13 Şi nimenea nu s'a suit
în cer, fără numaĭ cel ce
s'a pogorît din ceriŭ, Fiul
omuluĭ, carele este în cer,
14 Şi precum Moisi a înălţat
şérpele în pustie; aşa se cade
a se înălţa Fiiul omuluĭ. 15 Ca

tot cel ce crede întru El să nu
pĭară, ci să aibă viaţa vecĭnică.
16 Că aşa a iubit Dumne-
ḑeŭ lumea, cât şi pre Fiiul
sĕŭ cel Unul-născut l'a dat,
ca tot cel ce crede întru el să
nu pĭară, ci să aĭbă viaţă
vecĭnică. 17 Că nu a trimes
Dumneḑeŭ pre Fiul sĕŭ în
lume ca să judece lumea,
ci ca să se mântuĭască lu-
mea prin el. 18 Cela ce crede
întru el nu se judecă; ĭar
cela ce nu crede, ĭată este
judecat că n'a creḑut întru
numele celuĭ Unuia-născut
Fiiuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. 19 Iar
acésta este judecata, că lu-
mina a venit în lume, şi aŭ
iubit ómeniĭ maĭ mult în-
tunericul de cât lumina: că
eraŭ faptele lor rele. 20 Că
tot cela ce face rele, urasce
lumina; şi nu vine la lu-
mină ca să nu se vădéscă
lucrurile luĭ. 21 Iar ce face
adevĕrul vine la lumină, ca
să se arate lucrurile luĭ, că în-
tru Dumneḑeŭ sunt lucrate
22 După acestea a venit
Iisus, şi uceniciĭ luĭ în pă-
mîntul Iudeeĭ, şi acolo pe-
trecea cu eĭ şi boteza. 23 Şi
era şi Ioan botezând în Enon
aprópe de Salim; că eraŭ
acolo ape multe, şi veniaŭ
şi se botezaŭ. 24 Că încă nu
era Ioan închis în temniţă.
25 Şi a fost întrebare de u-
ceniciĭ luĭ Ioan cu Iudeeĭ pen-
tru curăţenie. 26 Şi aŭ venit
către Ioan şi 'ĭ-aŭ ḑis luĭ:
Ravvi, cel ce era cu tine
de ceea parte de Iordan,
pentru carele tu aĭ mărtu-
risit, iată el botéză, şi toţĭ
merg către dênsul. 27 Rĕs-
puns'-a Ioan şi a ḑis: Nu
póte omul lua nimic, de nu
va fi dat luĭ din cer. 28 Voĭ
înşi-vĕ mărturisiţĭ pentru
mine, că am ḑis: Nu sunt
eŭ Christosul, ci cum că
sunt trimis înaintea aceluia.
29 Cela ce are mirésă, mire
este; ĭar prietenul mireluĭ
carele stă şi-l ascultă pre
el, cu bucurie se bucură de
glasul mireluĭ; decĭ acéstă
bucurie a mea s'a plinit.
30 Aceluia se cadea cresce,
iar mie a mĕ micşora. 31 Cel
ce vine de sus de-asupra tu-
turor este; cel ce este de
pre pămînt pămîntesc este,
şi de pre pămînt grăesce;
cel ce vine din cerurĭ de-a-
supra tuturor este. 32 Şi
ce a vĕḑut şi a auḑit, a-
ceea mărturisesce; şi mărtu-
ria luĭ nimenea nu o pri-
mesce. 33 Cela ce primesce
mărturia luĭ a pecetluit că
Dumneḑeŭ adevĕrat este.
34 Că pre carele a trimes
Dumneḑeŭ grăiesce; că nu
cu mĕsură dă Dumneḑeŭ
Duhul. 35 Tatăl iubesce pre
Fiiul, şi tóte le-a dat în mâ-
na luĭ. 36 Cela ce crede întru
Fiiul are viaţă vecĭnică; ĭar
ce nu ascultă pre Fiiul, nu va
vedea viaţa, ci mânia luĭ Dum-
neḑeŭ va rĕmâne preste el.

CAP. IV.

Pentru Samarineanca; pentru Fiul omuluĭ cel împărătesc.

1 Decĭ dacă a înțeles Dom-
nul, că aŭ auḑit fariseiĭ că
Iisus maĭ mulțĭ ucenicĭ face
și botéză de cât Ioan. 2 (Mă-
car că însușĭ Iisus nu boteza,
ci uceniciĭ luĭ). 3 A lăsat Iu-
deea și s'a dus iarășĭ în Ga-
lileea. 4 Și trebuia să trécă el
prin Samaria.
5 Decĭ a venit în cetatea Sa-
marieĭ, ce se chiamă Sihar,
aprópe de locul carele a dat
Iacov luĭ Iosif fiuluĭ sĕŭ. 6 Și
era acolo puțul luĭ Iacov, iar
Iisus ostenit fiind de călăto-
rie, ședea așa la puț; și era
ca la al șéselea ceas. 7 A ve-
nit o muiere din Samaria să
iea apă; ḑis-a eĭ Iisus: Dă-mĭ
să beaŭ. 8 Că uceniciĭ luĭ se
dusese în cetate să cumpere
hrană. 9 Decĭ a ḑis luĭ mu-
ierea samarineancă: Cum, tu
Iudeŭ fiind, cerĭ de la mine
să beĭ, muiere samarineancă
fiind eŭ? Că nu se amestecă
Iudeiĭ cu Samarineniĭ. 10 Rĕs-
puns'a Iisus și ĭ-a ḑis eĭ: De
aĭ fi sciut darul luĭ Dumneḑeŭ,
și cine este cel cel ce ḑice
ție: dă-mĭ să beaŭ, tu aĭ fi
cerut de la dênsul, și ți-ar
fi dat ție apă vie. 11 Ḑis'a luĭ
muĭerea: Dómne, nicĭ ciutură
aĭ, și puțul este adânc; de
unde daraĭ apa cea vie? 12 Aŭ
doară tu maĭ mare eștĭ de
cât Iacov, părintele nostru?
carele ne-a dat noĕ puțul
acesta, și el însușĭ dintr'însul
a bĕut, și fiiĭ luĭ, și dobi-
tócele luĭ? 13 Rĕspuns-a Ii-
sus și ĭ-a ḑis eĭ: Tot cel
ce va bea din apa acésta va
înseta iarășĭ. 14 Iar cel ce va
bea din apa care eŭ voiŭ da
luĭ nu va înseta în veac; ci
apa care eŭ voiŭ da luĭ se
va face întru dênsul izvor de
apă săltătóre întru viață vecĭ-
nică. 15 Ḑis'a către dênsul
muĭerea: Dómne, dă-mĭ acés-
tă apă, ca să nu maĭ înse-
tez, nicĭ să maĭ viŭ aicea
să scoț. 16 Ḑis-a eĭ Iisus:
Mergĭ și chiamă pe bărba-
tul tĕŭ, și vino aicea. 17 Rĕs-
puns'a muĭerea și i-a ḑis luĭ:
Nu am bărbat. Ḑis'a eĭ Iisus:
Bine aĭ ḑis că nu aĭ bărbat.
18 Că cincĭ bărbațĭ aĭ avut,
și acum pre carele aĭ nu-țĭ
este ție bărbat; acésta ade-
vĕrat aĭ grăit. 19 Ḑis-a luĭ
muĭerea: Dómne, vĕḑ căproo-
roc eștĭ tu. 20 Părințiĭ noștrĭ
în muntele acesta s'aŭ în-
chinat; și voĭ ḑicețĭ, că în
Ierusalim este locul unde se
cade a se închina. 21 Ḑis-a
eĭ Iisus: Muĭere, crede mie
că va veni vremea, când nicĭ
în muntele acesta nicĭ în Ie-
rusalim vĕ vețĭ închina Ta-

tăluĭ. 22 Voĭ vĕ închinațĭ că-
ruia nu scițĭ, noĭ ne închi-
nam căruia scim, că mântui-
rea din Iudeĭ este. 23 Ci va
veni vremea, și acum este,
când închinătoriĭ ceĭ adevĕ-
rațĭ se vor închina Tatăluĭ
cu duhul și cu adevĕrul; că
Tatăl acest fel caută să fie
ceĭ ce se închină luĭ. 24 Duh
este Dumneḑeŭ, și ceĭ ce se
închină luĭ, cu duhul și cu
adevĕrul se cade să se în-
chine. 25 Ḑis'a luĭ muĭerea:
scim că va veni Mesia, (ca-
rele să chiamă Christos), când
va veni acela, va spune noĕ
tóte. 26 Ḑis'a eĭ Iisus: Eŭ
sunt, cela ce grăesc cu tine.
27 Și atunçea aŭ venit uce-
niciĭ luĭ și se miraŭ, că cu
muĭere grăia; însă nimenea
nu i-a ḑis: Ce cauțĭ? saŭ ce
grăescĭ cu dênsa? 28 Iar mu-
ierea a lăsat ciutura sa, și a
mers în cetate și a ḑis óme-
nilor: 29 Venițĭ de vedețĭ om,
carele mĭ-a spus mie tóte
câte am făcut; nu cum-va
acesta este Christos? 30 Decĭ
aŭ eșit din cetate și veniaŭ
către dênsul. 31 Iar într'aces-
tea îl rugaŭ pre dênsul u-
ceniciĭ grăind: Ravvi, mă-
nâncă. 32 Iar el a ḑis lor: Eŭ
mâncare am a mânca, care
voĭ nu scițĭ. 33 Iar uceniciĭ
grăind între dênșiĭ: Nu cum-
va i-a ḑis luĭ cine-va să mâ-
nânce? 34 Ḑis'a lor Iisus:
Mâncarea mea este ca să fac
voia celuĭ ce m'a trimes pre
mine, și să sĕvîrșesc lucrul
luĭ. 35 Aŭ nu voĭ ḑicețĭ, că
încă patru lunĭ sunt și sece-
rișul va veni? Iată ḑic vouĕ,
Ridicațĭ ochiĭ voștri, și ve-
dețĭ holdele că sunt albe,
spre seceriș acum. 36 Și cela
ce seceră plată iea, și adună
ródă în viață vecĭnică; ca și
cel ce sémĕnă, împreună să
se bucure și cel ce seceră.
37 Că întru acésta este cuvîn-
tul adevĕrat că altul este cel
ce sémănă, altul cel ce se-
ceră. 38 Eŭ v'am trimes pre
voĭ să secerațĭ ceea ce voĭ
nu v'ațĭ ostenit, alțiĭ s'aŭ os-
tenit și voĭ ațĭ intrat întru
ostenéla lor. 39 Iar din ce-
tatea aceea mulțĭ din Sama-
rinenĭ aŭ credut într'însul,
pentru cuvîntul muĭereĭ ca-
re mărturisia, că mi-a spus
mie tóte câte am făcut. 40 Decĭ
după ce aŭ venit la dênsul
Samarineniĭ, îl rugaŭ pre el
ca să rĕmâie la dênșiĭ; și a
rĕmas acolo douĕ ḑile. 41 Și
mult maĭ mult aŭ credut pen-
tru cuvîntul luĭ. 42 Și muĭe-
reĭ ḑicea: că nu maĭ credem
pentru vorba ta; că înși-ne
am auḑit și scim, că acesta
este cu adevĕrat Mântuito-
rul lumeĭ Christos. 43 Iar du-
pă cele douĕ ḑile a eșit de
acolo și a mers în Galilea.
44 Că însușĭ Iisus a mărturi-
sit că prooroc în patria sa
cinste nu are. 45 Și când a
venit în Galilea, l'aŭ primit
pre dênsul Galileaniĭ; fiind

că aŭ fost vĕḑut tóte câte
a făcut în Ierusalim la praz-
nic, că și eĭ aŭ fost venit
la praznic. 46 Și a venit Ii-
sus iarăși în Cana Galileĭ
unde a făcut apa vin.
Și era un om împărătesc,
al căruia fiŭ era bolnav în
Capernaum. 47 Acesta auḑind
că Iisus a venit din Iudeea
în Galilea, a mers la el și-l
ruga pre dênsul ca să se po-
góre și să tămăduiască pre
fiiul luĭ, că vrea să móră.
48 Iar Iisus a ḑis către el:
De nu vețĭ vedea semne și
minunĭ, nu vețĭ crede, 49 Ḑis'a
către el omul cel împărătesc:
Dómne, pogóră-te maĭ îna-
inte până a nu muri fiiul
meŭ. 50 Ḑis-a Iisus luĭ: Mergĭ,
fiiul tĕŭ viŭ este; și a cre-
ḑut omul cuvîntuluĭ carele
a ḑis Iisus luĭ, și s'a dus.
51 Și iată pogorîndu-se el,
slugile luĭ l'a întîmpinat pre
el, și i-aŭ spus ḑicênd: Că
fiiul tĕŭ este viŭ. 52 Decĭ îĭ
întreba pre eĭ de ceasul în-
tru care i-a fost maĭ bine.
Și i-aŭ ḑis luĭ: că ierĭ în cea-
sul al șéptelea l'ŭa lăsat fri-
gurile. 53 Și a cunoscut ta-
tăl că în ceasul acela a fost
în carele a ḑis Iisus luĭ: că
fiiul tĕŭ viŭ este și a creḑut
el și casa luĭ tótă. 54 Acesta
iarăși al douilea semn a fă-
cut Iisus, viind din Iudeea
în Galilea.

CAP. V.

Pentru cel ce avea treĭ-ḑecĭ și opt de anĭ în bólă; pentru Iudeiĭ când căutaŭ să omóre pre Iisus.

1 După acestea era prazni-
cul Iudeilor și s'a suit Iisus în
Ierusalim. 2 Și este în Ieru-
salim scăldătórea oilor, care
se chiamă evreesce Vitezdă
cincĭ privdóre avênd. 3 Intru
acelea zăcea mulțime multă
de bolnavĭ, orbĭ, șchiopĭ, us-
cațĭ, acștptând mișcarea apeĭ.
4 Că înger la vreme se po-
gorĭa în scăldătóre, și turbu-
ra apa; și carele intra întâiŭ
după turburarea apeĭ, se fa-
cea sănătos orĭ de ce bólă
era ținut. 5 Decĭ era acolo
un om, treĭ-ḑecĭ și opt de
anĭ avênd în bólă. 6 Pre a-
cesta vĕḑêndu-l Iisus zăcênd
și cunoscênd că iată multă
vreme avea, i-a ḑis luĭ: Vo-
escĭ să fiĭ sănătos? 7 Rĕspun-
s'a luĭ bolnavul: Dómne, om
nu am, că dacă se va turbura
apa să mĕ bage în scăldătóre.
Decĭ până când mergeŭ, al-
tul înaintea mea se pogóră.
8 Ḑis'a Iisus la: Scólă-te,
iea-țĭ patul tĕŭ și umblă. 9 Și

îndată s'a făcut sănătos omul
și și'a luat patul sĕŭ și umbla;
și era întru acea ḑi Sâmbătă.
10 Decĭ ḑiceaŭ celuĭ vindecat
Iudeiĭ: Sâmbătă este, nu se
cade ție a-țĭ lua patul. 11 Rĕs-
puns'a lor: Cela ce m'a fă-
cut sănătos, acela mĭ-a ḑis:
Iea-țĭ patul tĕŭ și umblă.
12 Decĭ l'aŭ întrebat pre el:
Cine este omul acela ce țĭ-a
ḑis: iea-țĭ patul tĕŭ și umblă?.
13 Iar cel vindecat nu scia
cine este; că Iisus se de-
dese în lăturĭ, popor fiind
întru acel loc. 14 După aceea
l'a aflat pre el Iisus în bi-
serică și 'ĭ-a ḑis luĭ: Iată că
te-aĭ făcut sănătos, de acum
să nu maĭ greșescĭ; ca să
nu-țĭ fie ție ceva maĭ rĕŭ.
15 A mers omul acela și a
vestit Iudeilor că Iisus este
cel ce l'a făcut pre dênsul
sănătos. Și pentru aceea go-
niaŭ pre Iisus Iudeiĭ, și-l cău-
taŭ pre el să-l omóre, că a-
ceste făcea Sâmbăta. 17 Iar
Iisus a rĕspuns lor:
Tatăl meŭ până acum lu-
créză, și eŭ lucrez. 18 Decĭ
pentru acésta maĭ vîrtos cău-
taŭ Iudeiĭ pre el să-l omóre
că nu numaĭ deslega Sâm-
băta, ci și Tată al sĕŭ ḑicea
pre Dumneḑeŭ, întocmaĭ pre
sine făcêndu-se cu Dumne-
ḑeŭ. 19 Decĭ a rĕspuns Iisus
și a ḑis lor: Amin, Amin
grăesc vouĕ: Nu póte Fiiul
să facă de la sine nimic, de
nu va vedea pre Tatăl făcênd:
Că cele ce face el, acelea
și Fiiul asemenea face. 20 Că
Tatăl iubesce pre Fiiul și tóte
arată luĭ care el face, și maĭ
marĭ lucrurĭ de cât acestea
va arăta luĭ, ca voĭ să vĕ
mirațĭ. 21 Că precum Tatăl
scólă pre morțĭ și-ĭ inviază,
așa și Fiiul pre carĭ vrea îĭ
inviază. 22 Că Tatăl nu judecă
pre nimenea, ci tótă judecata
o a dat Fiiuluĭ: ca toțĭ să
cinstéscă pre Fiul, precum
cinstesc pre Tatăl. 23 Cel ce
nu cinsteesc pre Fiiul, nu
cinstesce pre Tatăl carele l'a
trimes.
24 Amin, Amin grăesc vouĕ..
Că cela ce ascultă cuvintele
mele și crede celuĭ ce m'a
trimes pre mine, are viață
vecinică și la judecată nu va
veni, ci s'a mutat din mórte
în viață. 25 Amin, Amin gră-
esc vouĕ: Că vine ceasul și
acum este, când morțiĭ vor
auḑi glasul Fiiuluĭ luĭ Dum-
neḑeŭ, și carĭ vor auḑi vor
învia. 26 Că precum Tatăl are
viață întru sine, așa a dat și
Fiiuluĭ viață să aibă întru
sine. 27 Și stăpânire i a dat
luĭ, și judecată să facă. 28 Căcĭ
Fiiŭ al omuluĭ este, nu vĕ
mirațĭ de acésta. Că vine cea-
sul întru carele toțĭ ceĭ din
mormânturĭ vor auḑi glasul
luĭ. 29 Și vor eși cel ce aŭ
făcut cele bune întru învierea
vieței, iar ceĭ ce aŭ făcut
cele rele întru învierea ju-
decăței. 30 Nu pot eŭ să fac

de la sine nimic: Precum
auḑ judec; și judecata mea
dréptă este. Că nu cat voia
mea, ci voia Tatăluĭ celuĭ
ce m'a trimis. 31 De mărtu-
turisesc eŭ pentru mine, măr-
turia mea nu este adevărată.
32 Altul este cel ce mărturi-
sesce pentru mine, și sciŭ că
adevărată este mărturia care
mărturisesce pentru mine.
33 Voĭ ațĭ trimis către Ioan, și a
mărturisit adevărul. 34 Iar eŭ
nu de la om iaŭ mărturia;
ci acestea grăesc, ca voĭ să
vě mântuițĭ. 35 Acela era fă-
clie care ardea și lumina; iar
voĭ ațĭ voit să vě veselițĭ la
un ceas întru lumina luĭ. 36 Iar
eŭ am mărturie maĭ mare
de cât Ioan, că lucrurile care
mi-a dat mie Tatăl ca să le
sěvîrșesc pre ele, aceste lu-
crurĭ care eŭ fac, mărturi-
sesc pentru mine, că Tatăl
m'a trimis. 37 Și Tatăl cela
ce m'a trimis, acela a măr-
turisit pentru mine; nicĭ gla-
sul luĭ ațĭ auḑit vre-o dată,
nicĭ chipul luĭ ațĭ věḑut. 38 Și
cuvêntul luĭ nu-l avețĭ rěmâ-
ind întru voĭ; că pre carele a
trimis el, acestuia voĭ nu cre-
dețĭ. 39 Cercațĭ scripturile, că
voue vi se pare întru dênsele a
avea viață vecĭnică; și acelea
sunt cele ce mărturisesc pen-
tru mine. 40 Și nu voițĭ să venițĭ
către mine, ca viéță să avețĭ.
41 Mărire de la ómenĭ nu ĭeaŭ.
42 Ci v'am cunoscut pre voĭ.
că dragostea luĭ Dumneḑeŭ
nu avețĭ întru voĭ. 43 Eŭ am
venit întru numele Tatăluĭ
meŭ, și nu mě primițĭ pre
mine; de va veni altul întru
numele sěŭ, pre acela vețĭ
primi. 44 Cum putețĭ voĭ să
credețĭ mărire unul de la al-
tul luând, și pre mărirea cea
de la singur Dumneḑeŭ nu
o căutațĭ? 45 Să nu vi se pară
că eŭ voiŭ pîrî pre voĭ la Ta-
tăl; este cela ce vě pîresce
pre voĭ, Moisi, spre carele voĭ
ațĭ nădăjduit. 46 Că de ațĭ fi
creḑut luĭ Moisi, ațĭ fi creḑut
și mie, că pentru mine acela
a scris. 47 Iar dacă scripturile
aceluia nu credețĭ, cum cu-
vintelor mele vețĭ crede?

CAP VI.

Pentru cele cincĭ pânĭ și douĭ pescĭ; pentru darea în lăturĭ luĭ Iisus ca să nu-l facă pre el împărat; pentru umblarea pe mare; pentru poporul carele mergea după Iisus în vase; pentru popor când cerea semn; pentru pânea care se pogoară din cer; pentru ceĭ mulțĭ din Ucenicĭĭ carĭ s'aŭ întors de la Iisus; pentru mărturisirea luĭ Petru de Christos.

1 După acestea s'a dus Ii-
sus de cea parte de marea
Galileiĭ, care este a Tiberia-
deĭ. 2 Și a mers după dênsul

popor mult, căcĭ vedea sem-
nele luĭ care făcea la ceĭ bol-
navĭ.
3 Și s'a suit în munte Iisus,
și acolo a șeḑut cu ucenicĭĭ
sěĭ. 4 Și era aprópe Pascile,
praznicul Iudeilor.
5 Decĭ rădicându-șĭ Iisus
ochiĭ, și věḑênd, că mult po-
por vine la dênsul, ḑice că-
tre Filip: De unde vom cum-
pěra pânĭ, ca să mănânce aceș-
tia? 6 (Iar acesta ḑicea ispi-
tind pre el; că însușĭ scia ce
vrea să facă). 7 Rěspuns'a Fi-
lip luĭ: De douě-sute de di-
narĭ pânĭ nu le va ajunge
lor, ca fiește-carele dintr'înșiĭ
câte puțin să iea. 8 Grăit-a luĭ
unul din ucenicĭĭ luĭ, Andreĭ,
fratele luĭ Simon Petru: 9 Este
un copil aicea, carele are
cincĭ pâinĭ de orz și douĭ pescĭ;
ci acestea ce sunt la atâțĭa?
10 Și a ḑis Iisus: Facețĭ pre
ómenĭ să șéḑă; și era ĭarbă
multă întru acel loc; decĭ aŭ
șeḑut bărbațiĭ cu numěrul ca
la cincĭ miĭ.
11 Și a luat pâinile Iisus, și
mulțumind a împărțit uceni-
cilor, și ucenicĭĭ celor ce șe-
deaŭ; așijderea și din pescĭ cât
aŭ vrut eĭ. 12 Iar dacă s'aŭ să-
turat, a ḑis ucenicilor sěĭ:
Adunațĭ sfărămiturile ce aŭ
prisosit, ca să nu se piarḑă
ceva. 13 Decĭ aŭ adunat și aŭ
umplut douě-spre-ḑece co-
șurĭ de sfărămiturĭ, din cincĭ
pânĭ de orz, carĭ aŭ prisosit
celor ce aŭ mâncat.
14 Iar ómeniĭ věḑênd sem-
nul care le-a făcut Iisus ḑi-
ceaŭ: Că acesta este adevărat
proorocul cel ce va să vie
în lume. 15 Decĭ Iisus cu-
noscênd că vor să vie, și
să-l apuce pre el ca să-l facă
împărat s'a dus iarășĭ în mun-
te, el singur. 16 Și dacă s'a
făcut séră, s'aŭ pogorît uce-
niciĭ luĭ la mare. 17 Și intrând
în corabie mergea de ceea
parte de mare la Capernaum
și iată întunerec s'a făcut, și
nu venise către eĭ Iisus. 18 Și
marea s'a ridicat, vênt ma-
re suflând. 19 Decĭ viind eĭ
ca la douě-ḑecĭ și cincĭ saŭ
treĭ-ḑecĭ de stadiĭ, věd pre
Iisus umblând pre mare, și
apropiindu-se de corabie; și
s'aŭ înfricoșat. 20 Iar el a ḑis
lor: Eŭ sunt, nu vě temețĭ:
21 Decĭ vrea să-l ĭea pre el în
corabie; și îndatășĭ corabia
a sosit la pămîntul la carele
eĭ mergeaŭ. 22 A doua ḑi po-
porul carele sta de ceea parte
de mare, věḑênd că altă co-
rabie nu era acolo fără numaĭ
una, întru care intrase uce-
niciĭ luĭ, și cum că Iisus nu a
intrat în corabie împreună cu
ucenicĭĭ sěĭ, ci singurĭ uce-
niciĭ luĭ, s'aŭ dus. 23 Și alte
corăbiĭ aŭ venit din Tiberiada,
aprópe de locul unde aŭ mân-
cat pânea, mulțumind Dom-
nul. 24 Decĭ dacă a věḑut po-
porul, că Iisus nu este acolo,
nicĭ ucenicĭĭ luĭ, aŭ intrat și
eĭ în corăbiĭ, și aŭ mers în

Capernaum, căutând pre Ii-
sus. 25 Și aflându-l pre el de
ceea parte de mare, ĭ-aŭ ḑis
luĭ : Ravvi, când aĭ venit ai-
cea? 26 Rĕspuns-a Iisus lor
și a ḑis : Amin, Amin gră
iesc: Mĕ căutațĭ pre mine,
nu căcĭ ațĭ vĕḑut semne, ci
căcĭ ațĭ mâncat din pânĭ și
v'ațĭ săturat.
27 Lucrațĭ, nu mâncarea cea
peritóre, ci mâncarea care
rĕmâne spre viață vecĭnică,
care Fiiul omuluĭ va da vouĕ.
Că pre acesta Dumneḑeŭ Ta-
tăl l'a pecetluit. 28 Decĭ aŭ
ḑis către dênsul : Ce vom face
ca să lucrăm lucrurile luĭ
Dumneḑeŭ? 29 Rĕspuns'a Ii-
sus și a ḑis lor : Acesta este
lucrul luĭ Dumneḑeŭ, ca să
credețĭ întru carele a trimis
acela. 30 Ḑis'a drept aceea
luĭ : Dar ce semn facĭ tu, ca
să vedem și să credem ție
ce lucreḑĭ ? 31 Părinții noștri
mană aŭ mâncat în pustie,
precum este scris : Pâne din
cer le-a dat lor de a mâncat.
32 Decĭ le-a ḑis lor Iisus :
Amin, Amin ḑic vouĕ, nu
Moisi a dat vouĕ pânea din
cer, ci Tatăl meŭ dă vouĕ
din cer pânea cea adevărată.
33 Pentru că pânea luĭ Dum-
neḑeŭ este ceea ce se pogóră
din cer, și viață dă lumeĭ.
34 Decĭ a ḑis către dênsul:
Dómne, pururea dăne noĕ
pânea acésta. 35 Și a ḑis lor
Iisus:
Eŭ sunt pânea vieţeĭ ; ceia
ce vine către mine nu va
flămânḑi, și cela ce crede
întru mine nu va înseta
nicĭ odinióră. 36 Ci am ḑis
vouĕ: Că m'ațĭ și vĕḑut pre
mine și nu credețĭ. 37 Tot
ce îmĭ dă mie Tatăl, către
mine va veni; și pre cela
ce vine către mine nu-l voiŭ
scóte afară. 38 Că m'am po-
gorît din cer, nu ca să fac
voia mea, ci voia celuĭ ce
m'a trimis pre mine. 39 Și
acesta este voia Tatăluĭ celuĭ
ce m'a trimis pre mine: ca tot
ce mĭ-a dat mie, să nu pĭerḑ
dintr'însul, ci să-l înviez pre
el în ḑiua cea de apoĭ.
40 Și acésta este voia celuĭ
ce m'a trimis pre mine, că
tot cine vede pre Fiiul și cre-
de întru el să aibă viață vecĭ-
nică; și eŭ îl voiŭ învia pe
el în ḑiua cea de apoĭ. 41 Decĭ
cârtiaŭ Iudeiĭ pentru el, că
a ḑis: Eŭ sunt pânea ceea
ce s'a pogorît din cer 42 Și
ḑicea: Aŭ nu este acesta Ii-
sus Fiiul luĭ Iosif, caruia scim
noĭ pre tatăl seŭ și pre mu-
ma sa? Dar cum ḑice el, că
din cer m'am pogorît? 43 Decĭ
rĕspuns'a Iisus, și a ḑis lor:
Nu cârtițĭ între voĭ. 44 Ni-
menĭ nu póte să vie către
mine de nu-l va trage pre
el Tatăl cel ce m'a trimis
pre mine, și eŭ îl voiŭ învia
pre el în ḑiua cea de apoĭ.
45 Este scris în prooroci: Și
vor fi toțĭ învĕțațĭ de Dum-
neḑeŭ; decĭ tot cela ce aude

de la Tatăl și se învață vine
către mine. 46 Nu dóră că
pre Tatăl l'a vĕḑut cine-va
fără numaĭ cela ce este de
la Dumneḑeŭ, acela a vĕḑut
pre Tatăl. 47 Amin, Amin gră-
esc vouĕ: Cela ce crede întru
mine are viață vecĭnică.
48 Eŭ sunt pânea viețiĭ.
49 Părințiĭ voștri aŭ mâncat
mană în pustie, și aŭ murit.
50 Acésta este pânea care
se pogóră din cer, ca să mă-
nânce cine-va dintr'însa și
să nu móră. 51 Eŭ sunt pânea
cea vie, care s'a pogorît din
cer, de va mânca cine-va din
pânea acésta, va fi viŭ în vecĭ;
și pânea care eŭ voiŭ da tru-
pul meŭ este, pre carele eŭ
voiŭ da pentru viața lumeĭ.
52 Decĭ se priciaŭ între sine
Iudeiĭ ḑicênd: Cum póte a-
cesta să-șĭ dea noĕ trupul
sĕŭ să-l mâncăm? 53 Și a ḑis
lor Iisus: Amin, Amin gră-
esc vouĕ de nu vețĭ mânca
trupul Fiiuluĭ omuluĭ, și vețĭ
bea sângele luĭ, nu vețĭ a-
vea viață întru voiŭ. 54 Cela
ce mănâncă trupul meŭ, și
bea sângele meŭ, are viață
vecĭnică; și eŭ îl voiŭ învia
pre el în ḑiua cea de apoĭ.
55 Că trupul meŭ adevărat
este mâncarea, și sângele
meŭ adevărat este bĕutura
56 Cela ce mănâncă tru-
pul meŭ, și bea sângele meŭ,
întru mine petrece și eŭ în-
tru el. 57 Precum m'a trimes
pre mine Tatăl cel viŭ, și
eŭ viez pentru Tatăl; și cela
ce mĕ mănâncă pre mine, și
acela va fi viŭ pentru mine.
58 Acésta este pânea care din
cer s'a pogorît; nu precum
a mâncat mana părinţiĭ voș-
tri și aŭ murit; cela ce va
mânca pânea acésta va fi viŭ
în veac. 59 Acestea a ḑis în
sinagogă învĕțând în Caper-
naum. 60 Decĭ mulțĭ auḑind
din uceniciĭ luĭ aŭ ḑis: Greŭ
este cuvîntul acesta, cine
póte să-l auḑă pre el? 61 Iar
Iisus sciind întru sine că
cârtesc pentru acésta uceni-
ciĭ luĭ, a ḑis lor: Acésta vĕ
smintesce pre voĭ? 62 Dar de
vețĭ vedea pre Fiiul omuluĭ su-
indu-se unde era maĭ nainte?
63 Duhul este carele face viŭ,
trupul nu folosesce nimic;
graiurile carĭ grăesc vouĕ
Duh sunt și viață sunt. 64 Ci
sunt uniĭ din voĭ carĭ nu cred.
Că scia dintru început Iisus
carĭ sunt ceĭ ce nu cred, și
carele este cela ce vrea să-l
vînḑă pre el. 65 Și ḑicea: pen-
tru acésta am ḑis vouĕ: Că
nimenea nu póte să vie la
mine de nu va fi dat luĭ de
la Tatăl meŭ. 66 Dintru acésta
mulțĭ din uceniciĭ luĭ s'aŭ în-
tors înapoĭ, și nu maĭ um-
blaŭ cu dênsul. 67 Și a ḑis
Iisus celor douĭ spre-ḑece: Aŭ
dóră și voĭ voițĭ să vĕ du-
cețĭ? 68 Rĕspuns'a Simon Pe-
tru luĭ: Dómne, la cine ne
vom duce? Cuvinte ale vieţiĭ
vecinice aĭ. 69 Și noĭ am cre-

ḑut şi am cunoscut, că tu
eştĭ Christosul Fiiul luĭ Dum-
neḑeŭ celuĭ viŭ. 70 Rĕspuns'a
lor Iisus: Aŭ nu eŭ pre voĭ
ceĭ douĭ-spre-ḑece v'am ales,
şi unul din voĭ diavol este?
71 Şi ḑicea de Iuda al luĭ Sa-
mon Iscarioteanul, că acela
vrea să'l vînḑă pre el, unul
fiind din ceĭ douĭ-spre-ḑece.

CAP. VII.

Pentru suirea Domnuluĭ ca întru ascuns la praznic; pentru Iudeiĭ când se minunaŭ cum Iisus scie carte neînvĕţând; pentru desbinarea poporuluĭ pentru Christos; pentru prigonirea boierilor şi a luĭ Nicodim.

1 Şi umbla Iisus după a-
cestea în Galilea, că nu voia
în Iudea să umble, că-l cău-
taŭ pre el Iudeiĭ să l omóre.
2 Şi era aprópe praznicul Iu-
deilor, înfigerea corturilor.
3 Decĭ a ḑis către dênsul
fraţiĭ luĭ: Trecĭ de aicea şi
mergĭ în Iudeia, ca şi uce-
niciĭ tĕĭ să vaḑă lucrurile carĭ
facĭ. 4 Că nimenea întru as-
cuns face ceva, şi caută să
fie el la arătare; dacă facĭ
acestea, arată-te pre tine lu-
meĭ. 5 Pentru că nicĭ fraţiĭ
luĭ nu credeaŭ într'însul. Decĭ
a ḑis lor Iisus: Vremea mea
încă n'a sosit; iar vremea
vóstră tot-d'a-una este gata.
7 Nu póte lumea să vĕ urască
pre voĭ: iar pre mine mĕ
urasce, pentru că eŭ mărtu-
turisesc de dênsa, că lucru-
rile eĭ sunt rele. 8 Voĭ sui-
ţi-vĕ la praznicul acesta. Eŭ
încă nu mĕ suĭ la praznicul
acesta, căcĭ vremea mea încă
nu s'a împlinit. 9 Şi acestea
ḑicênd lor a rĕmas în Gali-
leea. 10 Şi dacă s'aŭ suit fraţiĭ
luĭ, atuncea şi el s'a suit la
praznic, nu de faţă, ci cam
pre ascuns. 11 Iar Iudeiĭ îl
căutaŭ pre el la praznic şi
ḑiceaŭ: Unde este acela? 12 Şi
cârtire multă era pentru dên-
sul între popóre. Că uniĭ ḑi-
ceaŭ că bun este; iar alţiĭ
ḑiceaŭ: Nu; ci amăgesce po-
porul. 13 Insă nimenea de faţă
nu grăia de dênsul, pentru
frica Iudeilor.

14 Iar înjumătăţindu-se praz-
nicul, s'a suit Iisus în biserică
şi învĕţa. 15 Şi se miraŭ Iu-
deiĭ ḑicênd: Cum scie acesta
carte nefiind învĕţat? 16 Decĭ
a rĕspuns lor Iisus şi a ḑis:
A mea învĕţătură nu este a
mea, ci a aceluĭ ce m'a tri-
mes pre mine. 17 De va voi
cine-va să facă voia luĭ, va
cunósce pentru învĕţătura a-
césta, óre de la Dumneḑeŭ
este, saŭ eŭ de la mine gră-
iesc. 18 Cela ce grăesce de
la sine mărirea sa caută;
iar cela ce caută mărirea ce-

luĭ ce l'a trimes pre el, a-
césta adevărat este, şi ne-
dreptate nu este întru dên-
sul. 19 Aŭ nu Moisi v'a dat
vouĕ legea? Şi nimenea din
voĭ nu face legea? Ce mĕ
căutaţĭ să mĕ omorîţĭ? 20 Rĕs-
puns'a poporul şi a ḑis: Drac
aĭ: cine te caută să te o-
móre? 21 Rĕspuns'a Iisus şi
a ḑis lor: Un lucru am fă-
cut şi toţĭ vĕ miraţĭ pentru
acésta. 22 Moisi v'a dat vouĕ
tăierea împrejur, (nu că de
la Moisi este, ci de la pă-
rinţĭ), şi Sâmbăta tăiaţĭ îm-
prejur pre om. 23 Dacă tă-
ierea împrejur primesce o-
mul Sâmbăta, ca să nu se
strice legea luĭ Moisi, pre mi-
ne vĕ mâniaţĭ, căcĭ om în-
treg am făcut sănătos Sâm-
băta? 24 Nu judecaţĭ după
faţă, ci drépta judecata ju-
decaţĭ. 25 Decĭ ḑiceaŭ uniĭ din
Ierusalimenenĭ: Aŭ nu este
acesta pre carele îl caută ca
să-l omóre? 26 Şi iată de faţă
grăesce, şi nimic luĭ nu-ĭ
ḑic: Nu cum-va aŭ cunoscut
cu adevărat boieriĭ că ade-
vărat acesta este Christos?
27 Ci pre acesta îl scim de
unde este, iar Christos când
va veni nimenĭ nu sciţĭ de
unde este. 28 Decĭ striga Ii-
sus în biserică, învĕţând şi
ḑicênd: Şi pre mine mĕ sciţĭ
şi sciţĭ de unde sunt; şi de
la mine nu am venit, ci este
adevărat cela ce m'a trimis,
pe care voĭ nu-l sciţĭ. 29 Iar
eŭ îl sciŭ pre el, că de la
dênsul sunt şi acela m'a tri-
mis. 30 Decĭ îl căutaŭ pre
el să-l piarḑă, şi nimenea nu
şi'a pus pre dênsul mânile,
că încă nu venise ceasul luĭ.
31 Şi mulţĭ din popor aŭ cre-
ḑut într'însul, şi ḑiceaŭ: că
Christos când va veni, aŭ
dóră maĭ multe semne va
face de cât acestea care a
făcut acesta? 32 Aŭ auḑit fa-
riseiĭ pre popor cârtind pen-
tru dênsul acestea şi aŭ tri-
mes slugĭ fariseiĭ şi archereiĭ
ca să-l prinḑă pre dênsul.
33 Decĭ a ḑis lor Iisus: Incă
puţină vreme cu voĭ sunt,
şi merg la cela ce m'a trimes
pre mine. 34 Căuta-mĕ-veţĭ
şi nu mĕ veţĭ afla; şi unde
sunt eŭ, voĭ nu puteţĭ să
veniţĭ. 35 Decĭ a ḑis Iudeiĭ
între sine: Unde va să mérgă
acesta, că noĭ nu-l vom afla
pre el? Nu cum-va întru ri-
sipirea Elinilor va să mérgă
şi să învețe pre Elinĭ? 36 Ce
este cuvîntul acesta carele a
ḑis: Căuta-mĕ-veţĭ şi nu mĕ
veţĭ afla; şi unde sunt eŭ,
voĭ nu puteţĭ să veniţĭ.

37 Iar în ḑiua cea de pre
urmă, cea mare a praznicuiuĭ
a stătut Iisus şi a strigat ḑi-
cênd: De însetéză cine-va să
vie la mine şi să bea. 38 Cela
ce crede întru mine, precum
a ḑis scriptura, rîurĭ de apă
vie vor curge din pântecele
luĭ. 39 (Iar acésta a ḑis pentru
Duhul pre carele era să-l ĭea

ceĭ ce cred întru dênsul. Că
încă nu era Duh Sânt, că
Iisus încă nu se prea mărise).
40 Decĭ mulţĭ din popor au-
ḑind cuvîntul ḑiceaŭ: Acesta
este cu adevěrat Proorocul,
alţiĭ ḑiceaŭ: Acesta este Chris-
tosul. 41 Iar alţiĭ ḑiceaŭ: Aŭ
dóră din Galilea va să vie
Christos? 42 Aŭ nu a ḑis
scriptura, că din Sěmînţa luĭ
David şi din oraşul Vitleem
unde a fost David, va să vie
Christos? 43 Şi împerechiare
între popor s'a făcut pentru
dênsul. 44 Iar uniĭ dintr'înşiĭ
vrea să-l prindă pre el; dar
nimenea nu şi-a pus pre dên-
sul mâinile. 45 Decĭ aŭ venit
slugile către archiereĭ şi că-
tre fariseĭ şi aŭ ḑis lor acela:
Pentru ce nu l'aţĭ adus pre
el? 46 Rěspuns'aŭ slugile: Nicĭ
odată om aşa a grăit, ca o-
mul acesta. 47 Şi aŭ rěspuns
lor fariseiĭ: Aŭ dóră şi vouĭ
v'aţĭ amăgit? 48 Aŭ dóră cine
va din boierĭ a creḑut într'în-
sul, saŭ din fariseĭ? 49 Ci
poporul acesta, carele nu scie
legea, blestemat este. 50 Ḑis'a
Nicodim către eĭ, carele ve-
nise nóptea la dênsul, unul
fiind dintre eĭ: 51 Aŭ dóră
legea nóstră judecă pre om
de nu va auḑi de la el maĭ
înainte, şi va cunósce ce face?
52 Rěspuns'aŭ şi i-aŭ ḑis luĭ:
Aŭ dóră şi tu din Galileea
eştĭ? Cércă şi veḑĭ, că prooroc
din Galileea nu s'a sculat.
53 Şi a mers fie-carele la
casa sa.

CAP. VIII.

Pentru ceĭ ce întrebaŭ pre Iisus pentru Tatăl sěŭ; pentru Iisus când făgăduia sloboḑenie celor ce'ĭ urmează luĭ; pentru ceĭ ce ḑiceaŭ că drac are Iisus; pentru Iudeiĭ ceĭ ce se ispitiaŭ să omóre cu petre pre Iisus, căcĭ a ḑis: că maĭ 'nainte de Avraam este.

1 Iar Iisus s'a dus în mun-
tele Maslinilor. 2 Iar la mâne-
care ĭarăşĭ a venit în biserică,
şi tot poporul a venit la dên-
sul, şi şeḑênd învěţa pre eĭ.
3 Şi a adus la dênsul căr-
turariĭ şi fariseiĭ pre o muĭere
prinsă în prea-curvie; şi pu-
ind-o pre dênsa în mijloc,
4 Aŭ ḑis luĭ: Învěţătorule,
pre acéstă muĭere am prins
aşa de faţă prea-curvind. 5 Şi
în lege Moisi ne-a poruncit
nouě: unele ca aceste să se
ucidă cu pĭetre; dar tu ce
ḑicĭ? 6 Şi acésta ḑicea, ispi-
tindu-l pre el ca să aibă ce
cleveti împotriva luĭ; ĭar Ii-

sus, jos plecându-se, scria cu
degetul pre pămînt. 7 Şi ne-
încetând a-l întreba pre el,
s'a ridicat şi a ḑis lor: Cela
ce este fără de pěcat între
voĭ, acela întâiŭ să arunce
pĭatră asupra eĭ. 8 Şi ĭarăşĭ
plecându-se jos a scris pre
pămênt. 9 Iar eĭ auḑind, şi
de sciinţă mustrându-se, eşia
unul după altul, începênd
de la ceĭ maĭ bătrînĭ până
la ceĭ maĭ de jos. Şi a rě-
mas Iisus singur şi muĭerea
în mijloc stând. 10 Şi rădi-
cându-se Iisus, şi nevěḑênd
pre nimene, fără numaĭ pre
muĭere, ĭ-a ḑis eĭ: Muĭere,
unde îţĭ sunt pârîşiĭ těĭ? Aŭ
nimene pre tine nu te-a ju-
decat a fi vinovată? 11 Iar
ea a ḑis: Nimene, Dómne.
Şi a ḑis eĭ Iisus: Nicĭ eŭ nu
te judec. Du-te, şi de acum
să nu maĭ pěcătuescĭ.
12 Decĭ ĭarăşĭ a grăit lor
Iisus ḑicênd: Eŭ sunt lu-
mina lumeĭ: cela ce urméză
mie nu va umbla întru în-
tuneric, ci va avea lumina
vieţeĭ. 13 Decĭ aŭ ḑis luĭ fari-
seiĭ: Tu însu'ţĭ mărturisescĭ
pentru tine: mărturia ta nu
este adevărată. 14 Respuns-a
Iisus şi a ḑis lor: Deşi eŭ
însu'mĭ mărturisesc pentru
mine, adevărată este mărtu-
ria mea; că sciŭ de unde
am venit, şi unde merg; ĭar
voĭ nu sciţĭ de unde viŭ şi
unde merg. 15 Voĭ dupre trup
judecaţĭ, eŭ nu judec pre
nimenĭ. 16 Şi de a-şĭ şi ju-
deca eŭ, judecata mea ade-
věrată este; că singur nu
sunt, ci eŭ şi Tatăl cela
ce m'a trimis pre mine. 17 Şi
în legea vóstră scris este, că
a douĭ ómenĭ mărturia ade-
věrată este. 18 Eŭ sunt cel ce
mărturisesc pentru mine în-
su-mĭ, şi mărturisesce pentru
mine Tatăl ce m'a trimis.
19 Decĭ ḑicea luĭ: Unde este
Tatăl těŭ? Rěspuns'a Iisus:
Nicĭ pre mine mě sciţĭ, nicĭ
pre Tatăl meŭ; de m'aţĭ sci
pre mine, şi pre Tatăl meŭ
aţĭ sci. 20 Aceste graĭurĭ le-a
grăit Iisus în gazofilachie,
invěţând în biserică; şi ni-
menĭ nu l'a prins pre el, că
încă nu venise ceasul luĭ.
21 Şi iarăşĭ a ḑis lor Iisus:
Eŭ merg şi mě veţĭ căuta
pre mine, şi nu mě veţĭ afla,
şi în pěcatul vostru veţĭ muri.
Unde merg eŭ, voĭ nu pu-
teţĭ să veniţĭ. 22 Decĭ ḑiceaŭ
Iudeiĭ: Aŭ dóră va să se o-
móre însuşĭ pre sine, că ḑice:
Unde merg eŭ, voĭ nu puteţĭ
să veniţĭ? 23 Şi a ḑis lor: Voĭ
din cele de jos sunteţĭ, eŭ
din cele de sus sunt; voĭ din
lumea acésta sunteţĭ, eŭ nu
sunt din lumea acésta. 24 Decĭ
am ḑis vouě: Că veţĭ muri
în pěcatele vóstre; că de nu
veţĭ crede că eŭ sunt, veţĭ
muri în pěcatele voastre.
25 Ḑis'a drept aceea luĭ: Tu
cine eştĭ? Şi a ḑis lor Iisus:
Inceputul, care şi grăesc cu

voĭ. 26 Multe am pentru voĭ
a grăi și a judeca; ci cela
ce m'a trimes pre mine ade-
vĕrat este; și eŭ cele ce am
auḑit de la dênsul, aceste
grăesc în lume. 27 Și nu a
cunoscut că de Tatăl grăia
lor. 28 Decĭ a ḑis lor Iisus:
Când veţĭ înălţa pre Fiiul
omuluĭ, atuncĭ veţĭ cunósce
că eŭ sunt; și de la mine în-
su-mĭ nu fac nimic, ci precum
m'a învĕţat pre mine Tatăl
meŭ, acestea grăesc. 29 Și cela
ce m'a trimis pre mine cu
mine este: nu m'a lăsat pre
mine singur Tatăl, că eŭ
cele plăcute luĭ fac pururea.
30 Acestea grăind el, mulţĭ
aŭ creḑut întru dênsul.
31 Decĭ ḑicea Iisus către
Iudeiĭ ceĭ-ce creḑuse luĭ: De
veţĭ petrece voĭ întru cu-
vîntul meŭ, cu adevărat uce-
nicĭ aĭ meĭ sunteţĭ. 32 Și veţĭ
cunósce adevĕrul, și adevĕ-
rul vĕ va desrobi pre voĭ.
33 Rĕspuns'aŭ și i-a ḑis luĭ:
Sĕmînţă a luĭ Avraam sun-
tem, și nimĕnuĭ nu am fost
robĭ nicĭ odată; cum tu ḑicĭ:
că desrobiţĭ veţĭ fi? 34 Rĕs-
puns'a Iisus lor: Amin, A-
min, grăesc vouĕ, că tot cel
ce face pĕcatul, rob este pĕ-
catuluĭ. 35 Iar robul nu rĕ-
mâne în casă în veac; ĭar
fiul rĕmâne în veac. 36 Decĭ
dacă vĕ va desrobi pre voĭ
Fiul, cu adevărat desrobiţĭ
veţĭ fi. 37 Sciŭ că sĕmînţă a
luĭ Avraam sunteţĭ; dar mĕ
căutaţĭ să mĕ omorîţĭ, că cu-
vîntul meŭ nu încape întru
voĭ. 38 Eŭ ceea ce am vĕḑut
la Tatăl meŭ grăesc; și voĭ
ceea ce aţĭ vĕḑut la tatăl
vostru faceţĭ. 39 Rĕspuns'aŭ
și aŭ ḑis luĭ: Tatăl nostru
Avraam este. Ḑis'a lor Ii-
sus: De aţĭ fi fost fiĭ aĭ luĭ
Avraam, lucrurile luĭ Avra-
am aţĭ fi făcut. 40 Iar acum
mĕ căutaţĭ să mĕ omorîţĭ
pre mine omul carele ade-
vărul am grăit vouĕ, care
am auḑit de la Dumneḑeŭ;
acésta Avraam nu a făcut.
41 Voĭ faceţĭ lucrurile tatăluĭ
vostru. Ḑis'a drept aceea luĭ:
Noĭ din curvie nu suntem
născuţĭ, un tată avem pre
Dumneḑeŭ.
Ḑis'a lor Iisus: De ar fi
fost Dumneḑeŭ Tatăl vostru
m'aţĭ fi iubit pre mine, că
eŭ de la Dumneḑeŭ am e-
șit și am venit: că nu am
venit de la mine însu-mĭ, ci
acela m'a trimis. 43 Pentru
ce glasul meŭ nu-l cunós-
ceţĭ? Căcĭ nu puteţĭ să au-
ḑiţĭ cuvîntul meŭ. 44 Voĭ din
tatăl diavolul sunteţĭ, și pof-
tele tatăluĭ vostru voiţĭ să
faceţĭ; acela ucigător de ó-
menĭ a fost dintru început
și întru adevăr nu a stătut:
că nu este adevăr întru dên-
sul; când grăesce minciuna,
dintru ale sale grăesce, că
mincinos este, și tatăl eĭ.
45 Iar eŭ, căcĭ adevĕrul gră-
ĭesc, nu credeţĭ mie. 46 Cine
dintru voĭ mĕ vădesce pre
mine pentru pĕcat? Iar dacă
adevĕrul grăĭesc, pentru ce
voĭ nu credeţĭ mie? 47 Cela
ce este de la Dumneḑeŭ,
graiurile luĭ Dumneḑeŭ as-
cultă. Pentru acésta voĭ nu
ascultaţĭ, că nu de la Dum-
neḑeŭ sunteţĭ. 48 Rĕspuns'aŭ
Iudeiĭ și 'ĭ-aŭ ḑis luĭ: Oare
nu ḑicem noĭ bine că Sa-
marinean eștĭ tu și drac aĭ?
49 Rĕspuns'a Iisus: Eŭ drac
nu am, ci cinstesc pre Tatăl
meŭ; și voĭ mĕ necinstiţĭ
pre mine. 50 Iar eŭ nu caut
mărirea mea; este cela ce
caută și judecă.
51 Amin, Amin grăesc vouĕ:
De va păzi cine-va cuvîntul
meŭ, nu va vedea mórtea în
veac. 52 Decĭ aŭ ḑis luĭ Iu-
deiĭ: Acum am cunoscut că
aĭ drac; Avraam a murit și
proorociĭ și tu ḑicĭ: De
nu va păḑi cine-va cuvîntul
meŭ nu va gusta mórtea în
veac. 53 Aŭ doară tu maĭ
mare eștĭ de cât părintele
nostru Avraam, carele a mu-
rit? Și proorociĭ aŭ murit;
cine te facĭ tu pre tine?
54 Rĕspuns'a Iisus: De mĕ
măresc eŭ pre mine singur,
mărirea mea nimic nu este;
este Tatăl meŭ carele mĕ
măresce pre mine, pre carele
voĭ ḑiceţĭ că Dumneḑeul vos-
tru este. 55 Și nu l'aţĭ cu-
noscut pre el; ĭar eŭ îl sciŭ
pre el, și de voiŭ ḑice că
nu'l sciŭ pre el, voiŭ fi a-
semenea vouĕ, mincinos: Ci-l
sciŭ pre el și cuvîntul luĭ
păzesc. 56 Avraam, părintele
vostru a fost bucuros ca să
vadă ḑiua mea; și a vĕḑut
și s'a bucurat. 57 Decĭ aŭ ḑis
Iudeiĭ către dênsul: Cincĭ-
ḑecĭ de anĭ încă nu aĭ și
pre Avraam l'aĭ vĕḑut? 58 Și
a ḑis lor Iisus: Amin, Amin
ḑic vouĕ, maĭ 'nainte de a
se face Avraam, eŭ sunt.
59 Decĭ a luat pietre ca să
arunce într'însul; ĭar Iisus
s'a ascuns și a eșit din bi-
serică, mergênd prin mijlo-
cul lor, și a trecut așa.

CAP. IX.

Pentru orbul cel din nascere

1 Și trecênd a vĕḑut pre
un orb din nascere. 2 Și l'aŭ
întrebat pre el uceniciĭ luĭ
ḑicênd: Ravvi, cine a greșit,
acesta, saŭ părinţiĭ luĭ, de
s'a născut orb? Rĕspuns'a
Iisus: Nicĭ acesta a greșit,
nicĭ părinţiĭ luĭ, ci ca să se
arate lucrurile luĭ Dumne-
ḑeŭ întru el. 4 Mie mi se ca-

de să lucrez lucrurile celuĭ
ce m'a trimis pre mine, până
este diuă; vine nóptea când
nimenea nŭ póte să lucreze.
5 Când sunt în lume, lumină
sunt lumeĭ. 6 Acestea dicênd,
a scuipat jos, și a făcut tină
din scuipat, și a uns cu tina
preste ochiĭ orbuluĭ. 7 Și ĭ a
dis luĭ: Mergĭ de te spală în
scăldătórea Siloamuluĭ, (ce se
tâlcuesce Trimis). 8 Decĭ s'a
dus și s'a spělat și a venit
vědênd. 9 Iar veciniĭ și ceĭ ce-l
věduse pre el maĭ 'nainte că
era orb diceaŭ: Aŭ nu este
acesta cel ce ședea și cerea?
10 Alțiĭ diceaŭ: Că acesta este.
Iar alțlĭ diceaŭ că sémănă cu
el. Iar acela dicea: că eŭ sunt.
11 Decĭ îĭ diceaŭ luĭ: Cum țĭ
s'a deschis ochiĭ? Rěspuns'a
acela și a dis: Un om ce se
numesce Iisus, tină a făcut
și a uns ochiĭ meĭ, și mi-a
dis mie: mergĭ la scăldătórea
Siloamuluĭ, și te spală; și
mergênd și spělându-mě am
vědut. 12 Și i-a dis luĭ: Unde
este acela? Dis'a: Nu sciŭ.
13 Il aduc pre el la fariseĭ,
pre cela ce óre-când a fost
orb. 14 Și era Sâmbătă când
a făcut Iisus tina și i-a des-
chis ochiĭ luĭ. 15 Decĭ iarășĭ
l'aŭ întrebat pre el și fari-
seiĭ: Cum a vědut? Iar el
a dis: Tină a pus pre ochiĭ
meĭ și m'am spělat și věd.
16 Decĭ diceaŭ óre-carĭ din
fariseĭ: Acest om nu este de
la Dumnedeŭ, că nu păzesce
Sâmbăta. Alțiĭ diceaŭ: Cum
póte om păcătos să facă semne
ca acestea? Și împerechiare
era între eĭ. 17 Dis'a orbuluĭ
iarășĭ: Tu ce dicĭ pentru dên-
sul că a deschis ochiĭ těĭ?
Iar el a dis: că prooroc este.
Decĭ nu aŭ credut Iudeiĭ pen-
tru dênsul, că orb a fost și
a vědut, până ce aŭ chemat
pe părințiĭ acestuia ce aŭ vě-
dut. 19 Și i-aŭ întrebat pe eĭ
dicênd: Acesta este fiul vos-
tru carele voĭ ațĭ dis că s'a
născut orb, cum dar acum
vede?. 20 Rěspuns'a lor pă-
rințiĭ luĭ și aŭ dis: Scim că
acesta este fiul nostru și cum
că orb s'a născut. 21 Iar cum
acum vede nu scim, saŭ cine
i-a deschis luĭ ochiĭ, noĭ nu
scim; însușĭ vîrstă are, pre
dênsul îl întrebațĭ, el singur
pentru sineșĭ va spune. 22 A-
cestea aŭ dis părințiĭ luĭ, că
se temeaŭ de Iudeĭ, pentru
că acum se sfătuise Iudeiĭ
că de-l va mărturisi pe el
cine-va a fi Christos să se
lepede din sinagogă. 23 Pentru
aceea părințiĭ luĭ aŭ dis că vîrs-
tă are, pre dênsul îl între-
bațĭ. 24 Decĭ aŭ chemat a doua
óră pre omul carele fusese
orb, și aŭ dis luĭ: Dă mărire
luĭ Dumnedeŭ; noĭ scim că
omul acesta pěcătos este.
25 Iar acela a rěspuns și a
dis: De este pěcătos, nu sciŭ;
una sciŭ, că orb fiind eŭ, a-
cum věd. 26 Și i-aŭ dis luĭ
iarășĭ: Ce a făcut ție? Cum

ți-a deschis ție ochiĭ? 27 Rěs-
puns'a lor: Am dis voué acum
și nu ațĭ audit; ci iarășĭ voițĭ
să audițĭ? Aŭ dóră și voĭ voițĭ
să vě facețĭ ucenicĭ aĭ luĭ?
28 Decĭ l'aŭ ocărît pre el, și
aŭ dis luĭ: Tu eștĭ ucenic
al aceluia; iar noĭ aĭ luĭ Moisi
suntem ucenicĭ. 29 Noĭ scim
că cu Moisi a grăit Dumne-
deŭ; iar pre acesta nu-l scim
de unde este. 30 Rěspuns'a
omul, și a dis lor: Că întru
acésta este minune că voĭ
nu scițĭ de unde este, și aŭ
deschis ochiĭ meĭ. 31 Și scim
că pre pěcătoșĭ Dumnedeŭ
nu-ĭ ascultă, ci de este cine-va
cinstitor de Dumnedeŭ și face
voia luĭ, pre acesta îl ascultă.
32 Din veac nu s'a audit cum
că să fi deschis cineva ochiĭ
vre-unuĭ orb din nascere.
33 De nu ar fi acésta de la
Dumnedeŭ, nu ar putea face
nimic. 34 Rěspuns'aŭ și aŭ
dis luĭ: Intru pěcate tu te-aĭ
născut tot, și tu ne învețĭ pre
noĭ? Și l'aŭ gonit pre el a-
fară. 35 Audit'a Iisus că l'a
gonit pre el afară, și aflându-l
pre dênsul, ĭ-a dis luĭ: Tu
credĭ în Fiul luĭ Dumnedeŭ?
36 Rěspuns'a acela și a dis:
Și cine este, Dómne, ca să
cred într'ênsul? 37 Și i-a dis
Iisus luĭ: Și l'aĭ vědut pre
el, și carele grăesce cu tine,
acela este. 28 Iar el a dis:
Cred, Dómne; și s'a închi-
nat luĭ.

39 Și a dis luĭ Iisus: Spre
judecată am venit eŭ în lumea
acésta; ca ceĭ ce nu věd să
vadă, și ceĭ ce věd să fie
orbĭ. 40 Și aŭ audit acestea
uniĭ din fariseĭ carĭ eraŭ cu
dênsul, și aŭ dis luĭ: Aŭ dóră
și noĭ suntem orbĭ? 41 Dis'a
lor Iisus: De ațĭ fi orbĭ, nu
ațĭ avea pěcat; iar acum di-
cețĭ, că vedem, pentru acésta
pěcatul vostru rěmâne.

CAP. X.

Pentru păstorul cel bun și năimitul; pentru Iisus când s'a întrebat în privdor când umbla prin biserică.

1 Amin, Amin grăesc voué.
Cela ce nu intră prin ușe în
staulul oilor, ci sare pre a-
iurea, acela fur este și tîlhar.
2 Iar cela ce intră prin ușă
păstor este oilor. 3 Aceluia
portarul îĭ deschide, și oile
ascultă glasul luĭ, și oile sale
le chiamă pre nume, și le scóte
pre ele. 4 Și când scóte oile
sale, merge înaintea lor, și
oile merg după dênsul, căcĭ cu-
nosc glasul luĭ. 5 Iar după cel
străin nu merg, ci fug de la
6 Și

dênsul, că nu cunosc glasul
străinilor. 6 Acéstă pildă a ḑis
lor Iisus; iar eĭ nu o aŭ în-
ţeles ce era acelea ce le grăia
lor. 7 Deci iarăşĭ le-a ḑis lor
Iisus: Amin, Amin grăesc
vouĕ. Că eŭ sunt uşa oilor.
8 Toţĭ câţĭ aŭ venit maĭ 'na-
inte de mine, furĭ sunt şi
tîlharĭ; ci nu i-aŭ ascultat
pre eĭ oile.
9 Eŭ sunt uşa; prin mine
de va intra cine-va se va mân-
tui; şi va intra şi va eşi şi
păşune va afla. 10 Furul nu
vine, fără numaĭ să fure, şi
să junghie, şi să pérḑă; Eŭ
am venit ca viaţă să aibă şi
maĭ mult să aibă. 11 Eu sunt
Păstorul cel bun: păstorul cel
bun sufletul sĕŭ îşĭ pune
pentru oĭ. 12 Iar năimitul şi
carele nu este păstor, căruia
nu sunt oile ale luĭ, vede
lupul viind, şi lasă oile şi
fuge; şi lupul le răpesce pre
ele, şi risipesce oile. 13 Şi
năimitul fuge, că năimit este
şi nu-ĭ este luĭ grije pentru
oĭ. 14 Eŭ sunt păstorul cel
bun, şi cunosc pre ale mele
şi mĕ cunosc de ale mele.
15 Precum mĕ cunósce pre
mine Tatăl şi eŭ cunosc pre
Tatăl; şi sufletul meŭ îmĭ
pun pentru oĭ. 16 Şi alte oĭ
am care nu sunt din stau-
lul acesta; şi pre acele mi
se cade a le aduce; şi gla-
sul meŭ vor auḑi; şi va fi
o turmă şi un Păstor.
17 Pentru acésta Tatăl mĕ
iubesce pre mine, că eŭ îmĭ
puiŭ sufletul meŭ, ca iarăşĭ
să-l ieaŭ pre el. 18 Nimenea
nu-l iea pre el de la mine;
ci eŭ îl puiŭ pre el de si-
ne-mĭ. Stăpânire am să-l puiŭ
şi stăpânire am iarăşĭ să-l
ieaŭ pre el; acéstă poruncă
am luat de la Tatăl meŭ.
19 Deci iarăşĭ s'a făcut pri-
cire între Iudeĭ pentru cu-
vintele acestea. 20 Şi ḑiceaŭ
mulţĭ dintr'ênşiĭ: Drac are,
şi este nebun; pentru ce-l
ascultaţĭ pre el? 21 Alţiĭ ḑi-
ceaŭ: Aceste cuvinte nu sunt
de îndrăcit; aŭ dóră póte
drac să deschiḑă ochĭ aĭ or-
bilor?
22 Şi se făceaŭ atuncea înoi-
rile în Ierusalim, şi era
iarnă. 23 Şi umbla Iisus în
biserică în pridvorul luĭ So-
lomon. 24 Deci l'aŭ împre-
surat pre el Iudeiĭ şi i-aŭ
grăit luĭ: Până când veĭ lua
sufletele nóstre? De eşĭ tu
Christos, spune nouĕ fără
de sfială. 25 Rĕspuns'a lor
Iisus: Am ḑis vouĕ şi nu cre-
deţĭ: lucrurile carĭ eŭ fac
întru numele Tatăluĭ meŭ,
acelea mărturisesc pentru mi-
ne. 26 Ci voĭ nu credeţĭ, că
nu sunteţĭ din oile mele, pre-
cum am ḑis vouĕ
27 Oile mele glasul meŭ as
cultă şi eŭ le cunosc pre
dênsele, şi vin după mine.
28 Şi eŭ le daŭ lor viaţă vecĭ-
nică. Şi nu vor peri în veac
şi nimenĭ nu le va răpi pre

ele din mâna mea. 29 Tatăl
meŭ, carele le-a dat mie, maĭ
mare decât toţĭ este; şi ni-
menea nu póte să le răpéscă
pre ele din mâna tatăluĭ meŭ.
30 Eŭ şi Tatăl una suntem.
31 Deci Iudeiĭ iarăşĭ aŭ luat
pietre ca să arunce asupra
luĭ. 32 Rĕspuns'a lor Iisus:
Multe lucrurĭ bune am ară-
tat vouĕ de la Tatăl meŭ;
pentru care dintru aceste lu-
crurĭ cu pietre aruncaţĭ a-
supra mea? 33 Rĕspuns'aŭ
luĭ Iudeiĭ ḑicênd: Pentru
lucru bun noĭ nu aruncăm
cu pietre asupra ta, ci pen-
tru hulă; că tu om fiind,
te facĭ pre sine-ţĭ Dumne-
ḑeŭ. 34 Rĕspuns'a lor Iisus:
Aŭ nu este scris în legea
vóstră: eŭ am ḑis Dumne-
ḑeĭ sunteţĭ? 35 Dacă pre a-
ceia i-aŭ numit Dumneḑeĭ,
către carĭ aŭ fost cuvîntul luĭ
Dumneḑeŭ, şi nu póte să se
strice scriptura. 36 Pre carele
Tatăl m'a sânţit şi m'a trimis
în lume, voĭ ḑiceţĭ: Că hulă
grăescĭ, pentru căcĭ am ḑis,
că Fiul luĭ Dumneḑeŭ sunt?
37 De nu fac lucrurile Tatăluĭ
meŭ, să nu-mĭ credeţĭ mie.
38 Iar de fac, de şi nu-mĭ cre-
deţĭ mie, credeţĭ lucrurilor,
ca să înţelegeţĭ şi să credeţĭ
că Tatăl este întru mine şi
eŭ întru el.
39 Deci căutaŭ iarăşĭ să-l
prinḑă pre el, şi a eşit din
mâna lor. 40 Şi a mers iarăşĭ
de cea parte de Iordan, în
locul unde a fost Ioan întâiŭ
botezând, şi a rĕmas acolo.
41 Şi mulţĭ veniaŭ la dênsul,
şi ḑiceaŭ: că Ioan nicĭ un
semn nu a făcut, iar tóte
câte a ḑis Ioan pentru acesta
adevĕrate eraŭ. 42 Şi mulţĭ
aŭ creḑut acolo într'însul.

CAP. XI.

Pentru învierea luĭ Lazăr; pentru sfatul archiereilor şi al fariseilor ca să omóre pre Iisus; pentru cele ce a ḑis Caiafa proorocind de Iisus.

1 Şi era bolnav óre-carele
Lazăr din Vitania, din satul
Marieĭ şi al Marteĭ, surorei
eĭ. 2 Şi era Maria ceea ce a
uns pre Domnul cu mir şi
a şters piciórele luĭ cu pĕ-
rul capuluĭ eĭ, al-căreia frate
Lazăr era bolnav. 3 Deci aŭ
trimis surorile către el ḑi-
cênd: Dómne, îată acela pre
carele iubescĭ, este bolnav.
4 Iar Iisus auḑind a ḑis: A-
céstă bólă nu este spre mórte,
ci pentru mărirea luĭ Dum-
neḑeŭ, ca să se măréscă Fiul
luĭ Dumneḑeŭ printr'însa. 5 Şi

ĭubia Iisus pre Marta, și pre
sora eĭ, și pre Lazăr. 6 Decĭ
după ce a auḑit că este bol-
nav, atuncĭ s'a zăbovit în lo-
cul în carele era douĕ ḑile.
7 Iar după aceea a ḑis uce-
nicilor: Să mergem ĭarăși în
Iudeea. 8 Ḑis'aŭ luĭ uceniciĭ:
Ravvi, acum te căutaŭ pre
tine Iudeiĭ să te ucigă cu
pĭetre, și ĭarăși mergĭ acolo?
9 Rĕspuns-a Iisus: Aŭ nu
douĕ-spre-ḑece ceasurĭ sunt
în ḑi? 10 De va umbla cine-
va ḑiua, nu se va împĭedica:
că vede lumina lumeĭ aces-
tia; ĭar de va umbla cine-va
nóptea se va împĭedica: că
lumina nu este întru el. 11 A-
cestea a ḑis, și după aceea
a grăit lor: Lazăr prietenul
nostru a adormit, ci merg
ca să'l deștept pre el. 12 Decĭ
ĭ-aŭ ḑis uceniciĭ luĭ: Dómne,
de a adormit, se va mântui.
13 Acésta ḑicea Iisus pentru
mórtea luĭ; ĭar lor le părea
că pentru adormirea somnu-
luĭ ḑice. 14 Decĭ atuncea a
ḑis Iisus lor arătat: Lazăr
a murit. 15 Și mĕ bucur pen-
tru voĭ, ca să credețĭ, că
nu am fost acolo; ci să mer-
gem la el. 16 Decĭ a ḑis To-
ma, carele se numesce gea-
mĕn, celor-lalțĭ împreună u-
ceniciĭ. Să mergem și noĭ
ca să murim cu el. 17 Decĭ
viind Iisus, l'a aflat pre el
patru ḑile avea acum în mor-
mênt. 18 (Și era Vitania a-
própe de Ierusalim, ca la
cincĭ-spre-ḑece stadiĭ). 19 Și
mulțĭ din Iudeĭ venise la
Marta și Maria, ca să le mân-
gâe pre ele pentru fratele lor.
20 Decĭ Marta, după ce a au-
ḑit că vine Iisus, a eșit întru
întîmpinarea luĭ; iar Maria
ședea în casă. 21 Și a ḑis
Marta către Iisus: Dómne,
de aĭ fi fost aicea, fratele
nostru nu ar fi murit; 22 Ci
și acum sciŭ că orĭ cât veĭ
cere de la Dumneḑeŭ îțĭ va
da ție Dumneḑeŭ. 23 Ḑis'a eĭ
Iisus: Invia-va fratele tĕŭ.
24 Ḑis'a luĭ Marta: Sciŭ că va
învia la înviere în ḑiua cea
de apoĭ. 25 Ḑis'a eĭ Iisus: Eŭ
sunt învierea și viața, cel ce
crede întru mine, de va și
muri, viŭ va fi. 26 Și tot cel
ce este viŭ, și crede întru
mine nu va muri în veac.
Creḑĭ acésta? 27 Ḑis'a luĭ:
Așa este, Dómne, eŭ am cre-
ḑut, că tu eștĭ Christosul,
Fiul luĭ Dumneḑeŭ, cel ce
aĭ venit în lume. 28 Și aces-
tea ḑicênd, s'a dus și a che-
mat pre Maria, sora sa, în
taină, ḑicênd: Invĕțătorul a
venit și te chiamă. 29 Aceea
dacă a auḑit, s'a sculat de-
grab, și a mers la dênsul.
30 Și încă nu venise Iisus în
sat, ci era în locul unde l'a
întâmpinat pre el Marta. 31 Iar
Iudeiĭ carĭ eraŭ cu dênsa în
casă, și o mângîiaŭ pre ea
vĕḑênd pre Maria că degrab
s'a sculat și a eșit, aŭ mers
după dênsa ḑicênd: Că merge

la mormînt ca să plângă a-
colo. 32 Decĭ Maria viind unde
era Iisus, și vĕḑêndu-l pre
el, a căḑut la picióre luĭ, ḑi-
cênd luĭ: Dómne, de aĭ fi
fost aicea, nu ar fi murit fra-
tele meŭ. 33 Iar Iisus, dacă o
a vĕḑut pre dênsa plângênd
și pre Iudeiĭ carĭ venise îm-
preună cu dênsa plângênd,
s'a răstit cu duhul și s'a tur-
burat pre sine și a ḑis: Unde
l'ațĭ pus pre el? 34 Ḑis'a luĭ:
Dómne, vino și veḑĭ. 35 Și a
lăcrămat Iisus. 36 Decĭ ḑiceaŭ
Iudeiĭ: Iată cum îl iubia pre
el. 37 Iar uniĭ dintr'înșiĭ aŭ
ḑis: Aŭ nu putea acesta, ca-
rele a deschis ochiĭ orbuluĭ,
să facă ca și acesta să nu
móră? 38 Decĭ Iisus ĭarăși răs-
tindu-se întru sine, a mers
la mormînt, și era peșteră,
și pĭatră era preste dênsa.
39 Ḑis'a Iisus: Ridicațĭ piatra;
ḑis'a luĭ sora mortuluĭ Marta:
Dómne, pute că este de pa-
tru ḑile. 40 Ḑis'a eĭ Iisus: Aŭ
nu țĭ-am spus ție, că de veĭ
crede, veĭ vedea mărirea luĭ
Dumneḑeŭ? 41 Și a ridicat
piatra de unde era mortul
zăcênd, iar Iisus și-a ridicat
ochiĭ în sus și a ḑis: Părinte,
mulțumescu-țĭ ție, că m'aĭ
ascultat. 4 Și eŭ scism că pu-
rurea mĕ ascultĭ; ci pentru
poporul carele sta împrejur
am ḑis, ca să créḑă că tu
m'aĭ trimes. 43 Și acestea ḑi-
cênd, a strigat cu glas mare:
Lazăre, vino afară! 44 Și a
eșit cel mort, legate fiindu-ĭ
mâinile și piciórele cu fășiĭ și
fațaluĭ cu măhramă era legată.
Ḑis'a lor Iisus: deslegați-l pre
el și-l lăsațĭ să mérgă. 45 Decĭ
mulțĭ din Iudeiĭ carĭ venise
la Maria, și aŭ vĕḑut cele ce
făcut-a Iisus, aŭ creḑut în-
tr'însul. 46 Iar óre-cariĭ din
eĭ aŭ mers la fariseĭ, și le-aŭ
spus cele ce a făcut Iisus.
47 Decĭ aŭ adunat arhiereiĭ
și fariseiĭ sobor și grăiaŭ:
Ce vom face, că omul acesta
multe semne face? 48 De-l vom
lăsa pre el așa, toțĭ vor crede
într'însul, și vor veni Rôm-
leniĭ și vor lua și locul și
neamul nostru. 49 Iar un óre-
carele dintr'înșiĭ, Caiafa, ar-
chiereŭ fiind al anuluĭ ace-
luia, a ḑis lor: Voĭ nu scițĭ
nimic. 50 Nicĭ gândițĭ că de
folos este noĕ un om să
móră pentru popor, și nu tot
neamul să pĭară. 51 Iar a-
césta nu de la sine o a ḑis,
ci archiereŭ fiind al anuluĭ
aceluia, a proorocit că vrea
Iisus să móră pentru popor.
52 Și nu numaĭ pentru popor,
ci și ca pre fiĭ luĭ Dumneḑeŭ
ceĭ risipițĭ să-ĭ adune întru
una. 53 Decĭ dintru acea ḑi
s'aŭ sfătuit să-l omóre pre
el. 54 Decĭ Iisus nu maĭ um-
bla de față între Iudeĭ ci
s'a dus de acolo într'o la-
ture aprópe de pustie, întru
o cetate ce se chiamă E-
frem; și acolo petrecea cu
uceniciĭ sĕĭ. 55 Și era aprópe

Pascile Iudeilor; și s'aŭ suit
mulți în Ierusalim din latu-
rea aceea maĭ înainte de
Pascĭ, ca să se curățéscă
pre sine. 56 Decĭ căutaŭ pre
Iisus și grăĭaŭ între sine în
biserică stând: Ce vi se pare
vouĕ că aŭ nu va veni la
praznic? 57 Și dedese archie-
reiĭ și fariseĭ poruncă, că de
va sci cine-va unde este, să
vestéscă, ca să-l prindă pre el.

CAP. XII.

Pentru muĭerea ceea ce a uns pre Domnul cu mir; pentru cele ce a ḑis Iuda; pentru asin; pentru Eliniĭ carĭ venise și rugaŭ pre Filip; pentru glasul carele s'a auḑit din cer.

1 Decĭ Iisus, maĭ înainte de
Pascĭ cu șése ḑile a venit
în Vitania, unde era Lazăr
cel ce fusese mort, pre ca-
rele l'a înviat din morțĭ. 2 Și
i-aŭ făcut luĭ acolo cină și
Marta slujia, iar Lazăr era
unul din ceĭ ce ședeaŭ îm-
preună cu dênsul. 3 Decĭ
Maria luând o litră cu Mir de
nard de credință, de mult
preț, a uns piciórele luĭ Ii-
sus, și a șters cu pĕrul sĕŭ
piciórele luĭ; ĭar casa s'a um-
plut de mirosul Miruluĭ. 4 Ḑis-
a drept aceea unul din uce-
niciĭ luĭ, Iuda al luĭ Simon
Iscarioteanul, carele vrea să-l
vînḑă pre el: 5 Pentru ce
acest Mir nu s'a vîndut în
treĭ sute de dinarĭ și să se
fi dat săracilor? 6 Iar, acésta
a ḑis'o, nu că pentru să-
racĭ îĭ era luĭ grijă, ci căcĭ
fur era, și pungă avea, și ce
se punea într'însa purta. 7 Și
a ḑis Iisus: Las'o pre dênsa,
spre ḑiua îngropăreĭ mele
l'aŭ păzit pre acesta. 8 Că pre
săracĭ pururea îĭ avețĭ cu
voĭ, iar pre mine nu mĕ
avețĭ pururea. 9 Și a înțeles
popor mult din Iudeĭ că acolo
este, și aŭ venit nu pentru
Iisus numaĭ, ci ca să vaḑă
și pre Lazăr, pre carele l'a
înviat din morțĭ. 10 Și s'aŭ
sfătuit arhiereiĭ, ca și pre La-
zăr să-l omóre. 11 Că mulțĭ
pentru el mergeaŭ din Iudeĭ,
și credeaŭ în Iisus. 12 Iar a
doua ḑi popor mult carele
venise la praznic, auḑind că
vine Iisus în Ierusalim, 13 Aŭ
luat stîlpărĭ de finicĭ, și aŭ
eșit întru întîmpinarea luĭ,
și striga: Osana, bine este
cuvîntat cel ce vine întru nu-
mele Domnuluĭ, împăratul
luĭ Israel. 14 Și aflând Iisus
un asin a șeḑut pre el, pre-
cum este scris: 15 Nu te teme,
fiica Sionuluĭ; iată împăra-
tul tĕŭ vine la tine, șeḑênd

pre mânzul asineĭ. 16 Iar pre
acestea nu le-aŭ cunoscut
uceniciĭ luĭ maĭ înainte, ci
după ce s'a prea mărit Iisus,
atuncĭ și-aŭ adus aminte că
acestea eraŭ pentru el scrise,
și acestea i-aŭ făcut luĭ.
17 Mărturisĭa drept aceea
poporul carele era cu el, când
pre Lazăr l'a strigat din mor-
mînt, și l'a sculat pre el din
morțĭ. 18 Pentru aceea l'a și
întîmpinat pre el poporul,
căcĭ a auḑit că el a făcut
acéstă minune.
19 Decĭ aŭ ḑis fariseiĭ între
dênșiĭ: Vedețĭ, că nimic nu
folosițĭ; iată lumea merge
după dênsul. 20 Și eraŭ óre-
carĭ Elinĭ din ceĭ ce se suise
să se închine la praznic.
21 Decĭ aceștia s'aŭ apropiat
la Filip, carele era din Vit-
saida Galileeĭ, și l'a rugat pre
dênsul, grăind: Dómne, voim
să vedem pre Iisus. 22 Venit'a
Filip și a spus luĭ Andreiŭ,
și iarășĭ Andreiŭ și Filip aŭ
spus luĭ Iisus. 23 Iar Iisus a
rĕspuns lor, ḑicênd: A venit
ceasul ca să se preamăréscă
Fiul omuluĭ.
24 Amin, Amin grăesc vouĕ;
grăunțul de grâŭ căḑênd pre
pămînt. de nu va muri, el
singur rĕmâne; iar de va
muri, multă ródă aduce.
25 Cela ce-șĭ iubesce sufle-
tul sĕŭ, pierde-l-va pre el;
și cela ce-șĭ urasce sufletul
sĕŭ în lumea acésta, în viața
cea vecînică îl va păzi pre
el. 26 De slujesce cine-va mie,
mie să-mĭ urmeze; și unde
voiŭ fi eŭ, acolo și sluga mea
va fi. Și de va sluji cine-va
mie, îl va cinsti pre el tatăl
meŭ. 27 Acum sufletul meŭ
s'a turburat și ce voiŭ ḑice?
Părinte, mântuesce-mĕ pre
mine de ceasul acesta; ci
pentru acésta am venit la
ceasul acesta.
28 Părinte, preamăresce nu-
mele tĕŭ. Decĭ a venit glas
din cer, și am preamărit,
și ĭarășĭ voiŭ preamări. 29 Iar
poporul carele sta și auḑia,
ḑicea: Tunet se făcu. Alțiĭ
ḑiceaŭ: Inger grăi luĭ. 30 Rĕs-
puns'a lor Iisus și a ḑis: Nu
pentru mine s'a făcut glasul
acesta, ci pentru voĭ. 31 A-
cum judecată este lumeĭ a-
ceștia; acum stăpânitorul lu-
meĭ aceștia se va goni afară.
32 Și eŭ de mĕ voiŭ înălța de
pre pământ, pre toțĭ voiŭ
trage la mine. 33 (Iar acésta
ḑicea, însemnând cu ce mórte
vrea să móră). 34 Rĕspuns'a
luĭ poporul: Noĭ am auḑit
din lege că Christos petrece
în veac; și cum tu ḑicĭ că
se cade să se înalțe Fiul o-
muluĭ? Cine este acesta Fiul
omuluĭ? 35 Decĭ a ḑis lor Iisus:
Incă puțină vreme lumina cu
voĭ este; umblațĭ până când
avețĭ lumina ca să nu vĕ cu-
prinḑă pre voĭ întunericul.
Și cel ce umblă întru întu-
neric, nu scie unde merge.
36 Până când avețĭ lumină,

credețĭ în lumină, ca fiĭ aĭ
lumineĭ să fițĭ. Acestea a
grăit Iisus, și mergênd s'a
ascuns de dênșiĭ. 37 Și atâtea
semne făcênd el înaintea lor,
nu credeaŭ într'ênsul. 38 Ca
să se plinéscă cuvîntul I-
saieĭ prooroculuĭ, pre carele
l'a dis: Dómne, cine a cre-
dut audulu̇ĭ nostru? Și bra-
țul omuluĭ cuĭ s'a descoperit?
39 Pentru acésta nu putea să
crédă, că ĭarășĭ a dis Isaia:
40 Aŭ orbit ochiĭ lor, și aŭ
împetrit inima lor; ca să nu
vadă cu ochiĭ, nicĭ să înțe-
légă cu inima, și se vor în-
tórce și-ĭ voiŭ vindeca pre
dênșiĭ. 41 Acestea a dis Isaia
când a vědut mărirea luĭ, și
a grăit pentru dênsul. 42 Însă
și din boĭerĭ mulțĭ aŭ cre-
dut într'însul, dar pentru fa-
riseĭ nu mărturisia, ca să nu
fie gonițĭ din Sinagogă. 43 Că
aŭ iubit mărirea ómenilor
maĭ mult de cât mărirea luĭ
Dumnedeŭ. 44 Iar Iisus a stri-
gat și a dis: Cela ce crede
întru mine, nu crede întru
mine, ci întru cela ce m'a
trimis pre mine. 45 Eŭ lu-
mină în lume am venit, ca
tot cela ce crede întru mine,
întru întuneric să nu rěmâe.
47 Și de va audi cine-va gra-
iurile mele, și nu va crede,
eŭ nu-l judec pre el; că n'am
venit ca să judec lumea, ci ca
să mântuĭesc lumea. 48 Cela
ce se lépădă de mine, și nu
primesce graiurile mele, are
pre cela ce-l judecă pre el;
cuvîntul carele am grăit, a-
cela îl va judeca pre el în
diua cea de apoĭ. 49 Că eŭ
de la sine-mĭ n'am grăit; ci
Tatăl cela ce m'a trimes pre
mine, acela poruncă mĭ-a
dat ce voiŭ dice și ce voiŭ
grăi. 50 Și sciŭ, că porunca
luĭ viață vecĭnică este. Decĭ
cele ce grăĭesc eŭ, precum
mĭ-a dis mie Tatăl, așa gră-
esc.

CAP. XIII

Pentru spělare; pentru Iuda când e eșit ca să vîndă pre Christos; pentru porunca a iubi unul pre altul; pentru Petru când întreba unde merge Domnul.

1 Iar maĭ 'nainte de praz-
nicul Pascilor, sciind Iisus
că ĭ-a venit luĭ ceasul ca să
se mute din lumea acésta
către Tatăl, iubind pre aĭ
sěĭ pre ceĭ din lume, până
în sfirșit 'ĭ-a iubit pre eĭ. 2 Și
cină făcêndu-se, (când dia-
volul acum pusese în inima
Iudeĭ al luĭ Simon Iscario-

teanul, ca să-l vîndă pre el),
3 Sciind Iisus că tóte ĭ-a dat
Tatăl luĭ în mânĭ, și cum că
de la Dumnedeŭ a eșit, și
la Dumnedeŭ merge, 4 S'a
sculat de la cină și șĭ-a pus
vestmintele; și luând fotă
s'a încins. 5 După aceea a
turnat apă în spělătóre, și
a început a spěla picĭórele
ucenicilor, și a le șterge cu
fota cu care era încins. 6 Decĭ
a venit la Simon Petru, și
ĭ-a dis: Dómne, aŭ tu vreĭ
să-mĭ spelĭ picĭórele? 7 Res-
puns'a Iisus, și ĭ-a dis luĭ:
Ceea ce fac eŭ, tu nu sciĭ
acum, ĭar veĭ cunósce după
acestea. 8 Dis'a Petru luĭ: Nu
veĭ spěla picĭórele mele în
veac. Rěspuns-a Iisus luĭ:
De nu te voiŭ spěla pre tine,
nu aĭ parte cu mine. 9 Dis'a
Simon Petru luĭ: Dómne.
nu numaĭ picĭórele mele, ci
și mânile și capul. 10 Dis'a
Iisus luĭ: Cel spělat nu are
trebuință, fără numaĭ picĭó-
rele a le spěla, ci este cu-
rat tot; și voĭ curațĭ sunteți,
dar nu toțĭ. 11 Că scia pre
cela ce vrea să-l vîndă pre
el, pentru aceea a dis: Că
nu toțĭ sunteți curațĭ.
12 Decĭ după ce a spělat
picĭórele lor, și șĭ-a luat vest-
mintele sale, ședênd ĭarășĭ,
a dis lor: Cunósce-țĭ ce am
făcut vouě? 13 Voĭ pre mine
mě chemațĭ: Invěțătorul și
Domnul; și bine dicețĭ, că
sunt. 14 Decĭ de am spělat
eŭ picĭórele vóstre, Domnul
și Invěțătorul, și voĭ datorĭ
sunteți unul altuia a spěla
picĭórele. 15 Că pildă am dat
vouě, că precum eŭ am fă-
cut vouě și voĭ să facețĭ.
16 Amin, Amin dic vouě: Nu
este sluga maĭ mare de cât
Domnul sěŭ, nicĭ solul maĭ
mare de cât cel ce l'a tri-
mis pre el. 17 De scițĭ aces-
tea, fericițĭ sunteți, de le
vețĭ face. 18 Nu pentru toțĭ
voĭ grăesc; eŭ sciŭ pre carĭ 'ĭ
am ales; ci ca să se plinéscă
Scriptura: Cela ce mănâncă
împreună cu mine pâne, a
rădicat asupra mea călcâiul
sěŭ. 19 De acum dic vouě,
maĭ 'nainte de a se face,
ca, când se va face, să
credețĭ că eŭ sunt. 20 Amin.
Amin grăesc vouě: Cela ce
primesce pre carele voiŭ tri-
mite, pre mine mě primesce;
ĭar cela ce mě primesce pre
mine, primesce pre cela ce
m'a trimis pre mine. 21 Aces-
tea dicênd Iisus, s'a turburat
cuduhul, și a mărturisit, și
a dis: Amin, Amin, grăĭesc
vouě: Că unul din voĭ mě
va vinde. 22 Căuta drept a-
ceea unul la altul uceniciĭ
nepricepîndu-se pentru cine
grăesce. 23 Și era unul din
uceniciĭ luĭ culcat pre sînul
luĭ Iisus, pre carele îl iubĭa
Iisus. 24 Decĭ a făcut semn
acestuia Simon Petru să în-
trebe, cine ar fi de carele
grăesce. 25 Și cădênd acela

pre pieptul luĭ Iisus a ḑis
luĭ: Dómne, cine este? 26Rĕs-
puns'a Iisus: Acela este că-
ruia eŭ întingênd pânea, voiŭ
da. Şi întingênd pânea a da-
t'o luĭ Iuda al luĭ Simon Is-
carioteanul. 27 Şi, după pâne,
atuncea a intrat într'însul
Satana. Decĭ a ḑis Iisus luĭ:
Ce vreĭ să facĭ, fă maĭ în
grab. 28 Şi acésta nimenea din
ceĭ ce şedeaŭ nu a cunos-
cut, pentru ce a ḑis luĭ. 29 Că
uniĭ socotia, de vreme ce
punga avea Iuda, că îĭ ḑice
Iisus luĭ: cumpĕră cele ce
ne trebuesc la praznic, saŭ
săracilor să dea ceva. 30 Decĭ
după ce a luat el pânea, în-
dată şi a eşit, şi era nópte,
când a eşit.
31 Ḑis'a Iisus: Acum s'a
preamărit Fiul omuluĭ, şi
Dumneḑeŭ s'a preamărit în-
tru el. 32 Dacă s'a preamărit
Dumneḑeŭ întru el, şi Dum-
neḑeŭ va preamări pre el
întru sine, şi îndată-şĭ îĭ va
preamări pre el. 33 Fiilor, încă
puţin cu voĭ sunt; căută-mĕ-
veţĭ, şi precum am ḑis Iu-
deilor, că unde eŭ merg, voĭ
nu puteţĭ veni; şi vouĕ ḑic
acum: 34 Poruncă nouĕ daŭ
vouĕ, ca să vĕ iubiţĭ unul
pre altul, precum eŭ v'am
iubit pre voĭ, ca şi voĭ să vĕ
iubiţĭ unul pre altul. 35 In-
tru acésta vor cunósce toţĭ,
că aĭ meĭ ucenicĭ sunteţĭ, de
veţĭ avea dragoste între voĭ.
36 Ḑis'a Simon Petru luĭ:
Dómne, unde mergĭ? Rĕs-
puns'a Iisus luĭ: Unde merg
eŭ, nu poţĭ veni acum după
mine, iar maĭ pe urmă veĭ
veni după mine. 37 Ḑis'a Pe-
tru luĭ: Dómne, pentru ce
nu pot veni după tine acum?
Sufletul meŭ pentru tine voiŭ
pune. 38 Rĕspuns'a Iisus luĭ:
Sufletul tĕŭ pentru mine îl
veĭ pune? Amin, Amin gră-
esc ţie: Nu va cânta cocoşul,
până ce te veĭ lepăda de mine
de treĭ orĭ.

CAP. XIV.

Pentru Toma ce nu scia unde merge Domnul; pentru Iuda a luĭ Tadeŭ când a întrebat pre Iisus; pentru Mângâitor.

1 Să nu se turbure inima
vóstră; credeţĭ întru Dum-
neḑeŭ, şi întru mine credeţĭ.
2 In casa Tatăluĭ meŭ multe
lăcaşurĭ sunt; iar de nu, aş
fi ḑis vouĕ: voiŭ să merg să
gătesc vouĕ loc. 3 Şi de voiŭ
merge să gătesc vouĕ loc,
iarăşĭ voiŭ veni şi vĕ voiŭ lua
pre voĭ la mine, ca unde sunt
eŭ şi voĭ să fiţĭ. 4 Şi unde eŭ
merg sciţĭ, şi calea sciţĭ. 5 Ḑis'a

Toma luĭ: Dómne, nu scim
unde mergĭ; şi cum putem
sci calea? 6 Ḑis'a Iisus luĭ:
Eŭ sunt calea şi adevărul,
şi viaţa; nimenea nu vine la
Tatăl, fără numaĭ prin mine.
7 De m'aţĭ fi cunoscut pre
mine, şi pre Tatăl meŭ aţĭ
fi cunoscut; şi de acum îl
cunósceţĭ pre el, şi l'aţĭ vĕ-
ḑut pre el. 8 Ḑis'a Filip luĭ:
Dómne, arată noĕ pre Tatăl,
şi ne va ajunge noĕ. 9 Ḑis'a
Iisus luĭ: Atâta vreme cu
voĭ sunt, şi nu m'aĭ cunos-
cut pre mine, Filipe? Cel ce
m'a vĕḑut pre mine, a vĕ-
ḑut pre Tatăl; şi cum tu ḑicĭ:
Arată noĕ pre Tatăl? 10 Nu
creḑĭ că eŭ întru Tatăl, şi
Tatăl întru mine este?
Graiurile carĭ eŭ vouĕ gră-
esc, de la mine nu le gră-
esc; iar Tatăl cela ce petrece
întru mine, acela face lucru-
rile. 11 Credeţĭ mie, că eŭ
întru Tatăl, şi Tatăl întru
mine este. Iar de nu, pentru
lucrurile acestea credeţĭ mie.
12 Amin, Amin grăesc vouĕ:
Cela ce crede întru mine,
lucrurile care eŭ fac, şi acela
va face, şi maĭ marĭ de cât
acestea va face; că eŭ la Ta-
tăl meŭ merg. 13 Şi orĭ-ce
veţĭ cere întru numele meŭ,
aceea voiŭ face; ca să se prea-
măréscă Tatăl întru Fiul.
14 Orĭ-ce veţĭ cere întru nu-
mele meŭ, eŭ voiŭ face.
15 De mĕ iubiţĭ pre mine porun-
cile mele păziţĭ. 16 Şi eŭ voiŭ
ruga pre Tatăl, şi alt Mân-
gâitor va da vouĕ, ca să rĕ-
mâe cu voĭ în veac. 17 Du-
hul adevăruluĭ, pre carele
lumea nu-l póte primi, că
nu-l vede pre el, nicĭ îl cu-
nósce pre el; iar voĭ îl cu-
nósceţĭ pre el, că cu voĭ pe-
trece, şi întru voĭ va fi. 18 Nu
vĕ voiŭ lăsa pre voĭ sĕrmanĭ;
voiŭ veni la voĭ. 19 Incă puţin,
şi lumea pre mine nu mĕ va
maĭ vedea; iar voĭ mĕ veţĭ
vedea pre mine; că eŭ viŭ
sunt, şi voĭ veţĭ fi viĭ. 20 In-
tru aceea ḑi veţĭ cunósce voĭ
că eŭ sunt întru Tatăl meŭ,
şi voĭ întru mine, şi eŭ în-
tru voĭ.
21 Cela ce are poruncile
mele, şi le păzesce pre ele,
acela este carele mĕ iubesce
pre mine; şi cela ce mĕ iu-
besce pre mine, iubise-va de
Tatăl meŭ, şi eŭ îl voiŭ iubi
pre el, şi mĕ voiŭ arăta pre
sine-mĭ luĭ. 22 Ḑis'a luĭ Iuda,
(nu Iscarioteanul) Dómne, ce
póte fi că noĕ veĭ să te a-
răţĭ şi nu lumeĭ? 23 Rĕspuns'a
Iisus, şi a ḑis luĭ: De mĕ
iubesce cine-va pre mine, cu-
vîntul meŭ va păzi; şi Tatăl
meŭ îl va iubi pre el, şi la
el vom veni, şi lăcaşiŭ la
dênsul vom face. 24 Cel ce
nu mĕ iubesce pre mine, cu-
vintele mele nu le păzesce;
şi cuvîntul carele auḑiţĭ nu
este al meŭ, ci al Tatăluĭ ce-
luĭ ce m'a trimis pre mine.
25 Acestea am ḑis vouĕ, la

voĭ petrecênd. 26 Iar Mângâitorul Duhul cel Sânt, pre carele îl va trimite Tatăl întru numele meŭ, acela pre voĭ vĕ va învĕța tóte, și va aduce aminte vouĕ tóte cele ce am grăit vouĕ. 27 Pace las vouĕ, pacea mea daŭ vouĕ; nu precum lumea dă, Eŭ daŭ vouĕ.

Să nu se turbure inima vóstră, nicĭ să se spăimînteze. 28 Auḑit'ațĭ că eŭ am ḑis vouĕ: Merg, și voiŭ veni la voĭ. De m'ațĭ iubi pre mine, v'ațĭ fi bucurat, căcĭ am ḑis vouĕ merg la Tatăl; că Tatăl meŭ maĭ mare de cât mine este. 29 Și acum am ḑis vouĕ maĭ înainte până a nu fi, ca, când va fi, să credețĭ. 30 Nu voiŭ maĭ grăi multe cu voĭ; că vine stăpânitorul lumeĭ acestia, și întru mine nu are nimic. 31 Ci ca să cunóscă lumea că iubesc pre Tatăl și precum mi-a poruncit mie Tatăl, așa fac. Sculați-vĕ, să mergem de aicea.

CAP. XV.

Pentru via cea adevĕrată, și lucrătorul, și vița.

1 Eŭ sunt buciumul vițeĭ cel adevărat, și Tatăl meŭ lucrătorul este. 2 Tótă vița care nu aduce ródă întru mine o scóte pre ea; și tótă care aduce ródă, o curățesce pre ea, ca maĭ multă ródă să aducă. 3 Acum voĭ curațĭ sunteți, pentru cuvîntul carele am grăit vouĕ. 4 Rĕmânețĭ întru mine, și eŭ întru voĭ. Precum vița nu póte să aducă ródă din sine singură, de nu va rĕmânea în bucium, așa nicĭ voĭ, de nu vețĭ rĕmânea întru mine. 5 Eŭ sunt buciumul vițeĭ, voĭ vițele; cela ce rĕmâne întru mine, și eŭ întru el, acesta aduce ródă multă. Că fără de mine nu putețĭ face nimic. 6 De nu rĕmâne cine-va întru mine, se scóte afară ca vița, și se usucă; și o adună pre ea, și în foc o aruncă, și arde. 7 De vețĭ rĕmânea întru mine, și cuvintele mele de vor rĕmânea întru voĭ, orĭ-ce vețĭ vrea vețĭ cere, și se va face vouĕ. 8 Intru acésta s'a prea mărit Tatăl meŭ, ca ródă multă să aducețĭ, și să vĕ facețĭ aĭ meĭ ucenicĭ.

9 Precum m'a iubit pre mine Tatăl, și eŭ v'am iubit pre voĭ; rĕmânețĭ întru dragostea mea. 10 De vețĭ păzi poruncile mele, vețĭ rĕmâne întru dragostea mea; precum eŭ poruncile Tatăluĭ meŭ am păzit, și rĕmâiŭ întru dragostea luĭ. 11 Acestea am grăit

vouĕ ca bucuria mea întru voĭ să rĕmâe, și bucuria vóstră să se plinéscă. 12 Acésta este porunca mea ca să vĕ iubițĭ unul pre altul, precum eŭ v'am iubit pre voĭ. 13 Maĭ mare dragoste de cât acésta nimenea nu are, ca cine-va sufletul sĕŭ să-șĭ pue pentru prieteniĭ sĕĭ. 14 Voĭ prieteniĭ meĭ sunteți, de vețĭ face câte eŭ poruncesc vouĕ. 15 De acum nu vĕ maĭ ḑic vouĕ slugĭ, că sluga nu scie ce face Domnul sĕŭ; ci pre voĭ v'am ḑis prietenĭ; că tóte câte am auḑit de la Tatăl meŭ, am arătat vouĕ. 16 Nu voĭ m'ațĭ ales pre mine, ci eŭ v'am ales pre voĭ și v'am pus ca voĭ să mergețĭ și ródă să aducețĭ, și róda vóstră să rĕmâe; ca orĭ-ce vețĭ cere de la Tatăl întru numele meŭ, să daŭ vouĕ.

17 Acestea poruncesc vouĕ, ca să vĕ iubițĭ unul pre altul. 18 De vĕ uresce pre voĭ lumea, scițĭ că pre mine maĭ înainte de cât pre voĭ m'a urît. 19 De ațĭ fi din lume, lumea ar iubi pre al sĕŭ; iar căcĭ din lume nu sunteți, ci eŭ v'am ales pre voĭ din lume, pentru acésta urăsce pre voĭ lumea. 20 Aducețĭ-vĕ aminte de cuvîntul carele am grăit vouĕ: Nu este sluga maĭ mare de cât domnul sĕŭ. De m'a gonit pre mine, și pre voĭ vĕ vor goni; de a păzit cuvîntul meŭ, și al vostru vor păzi. 21 Ci acestea tóte vor face vouĕ pentru numele meŭ; căcĭ nu sciŭ pre cela ce m'a trimis pre mine. 22 De n'aș fi venit, și aș fi grăit lor, pĕcat n'ar avea; iar acum rĕspuns n'aŭ pentru pĕcatul lor. 23 Cela ce mĕ urasce pre mine, și pre Tatăl meŭ urasce. 24 De n'aș fi făcut lucrurĭ întru eĭ, care nimenea altul n'a făcut, pĕcat n'ar avea; iar acum aŭ și vĕḑut, și m'aŭ urît și pre mine și pre Tatăl meŭ. 25 Ci ca să se plinéscă cuvîntul cel scris în legea lor: Că m'aŭ urît în zadar. 26 Iar când va veni Mângâitorul pre carele eŭ voiŭ trimete vouĕ de la Tatăl, (Duhul adevĕruluĭ, carele de la Tatăl se purcede), acela va mărturisi pentru mine. 27 Încă și voĭ mărturisițĭ, că din început cu mine sunteți.

CAP. XVI.

Pentru Iisus când a spus maĭ înainte cele ce vor să se întîmple ucenicilor; pentru cuvîntul acela puțin și mĕ vețĭ vedea; pentru că va da Tatăl câte vor cere.

1 Acestea am grăit, ca să nu vĕ smintițĭ. 2 Scóte-vĕ vor pre voĭ din sinagoge. 3 Și va veni vremea, ca-

cel ce va ucide pre voĭ, să
i-se pară că aduce slujbă luĭ
Dumneḑeŭ. 4 Şi acestéa vor
face vouĕ, că n'aŭ cunoscut
pre Tatăl, nicĭ pre mine. 5 Ci
acestea tóte am grăit vouĕ ca,
dacă va veni vremea, să vĕ
aduceţĭ aminte de ele că eŭ
am spus vouĕ şi aceste vouĕ
din început n'am spus, căcĭ
cu voĭ eram. 6 Iar acum
merg la cela ce m'a trimis
pre mine, şi nimenea din voĭ
nu mĕ întrébă: Unde mergĭ?
7 Ci căcĭ acestea am grăit
vouĕ, întristarea a umplut
inima vóstră. 8 Ci eŭ adevă-
rul ḑic vouĕ, că de folos este
vouĕ ca să mĕ duc eŭ; că
de nu mĕ voiŭ duce eŭ, Mân-
găitorul nu va veni la voĭ;
iar de mĕ voiŭ duce, îl voiŭ
trimite pre el la voĭ. 9 Şi
viind acela, va vădi lumea
de pĕcat, şi de dreptate, şi
de judecată. 10 De pĕcat, căcĭ
nu crede întru mine, 11 Iar
de dreptate, căcĭ la Tatăl
meŭ merg, şi nu mĕ veţĭ
maĭ vedea pre mine. 12 Iar
de judecată, căcĭ stăpânito-
rul lumeĭ acestia s'a jude-
cat. Incă multe am a ḑice
vouĕ ci nu puteţĭ a le purta
acum. 13 Iar când va veni a-
cela, Duhul Adevăruluĭ, va
povăţui pre voĭ la tot ade-
vĕrul, că nu va grăi de la
sine, ci câte va auḑi va grăi
şi cele viitóre va vesti vouĕ.
14 Acela pre mine mĕ va
mări, ca dintr'al meŭ va lua
şi va vesti vouĕ.
15 Tóte câte are Tatăl ale
mele sunt; pentru acésta eŭ
ḑis că dintr'al meŭ va lua
şi va vesti vouĕ. 16 Puţin şi
nu mĕ veţĭ vedea; şi iarăşĭ
puţin, şi mĕ veţĭ vedea. Că
Eŭ merg la Tatăl meŭ. 17 Decĭ
a ḑis uniĭ din uceniciĭ luĭ
între sine: Ce este acésta
ce ḑice noĕ: Puţin, şi nu
mĕ veţĭ vedea; şi iarăşi pu-
ţin şi mĕ veţĭ vedea; şi cum
că Eŭ merg la Tatăl meŭ?
18 Decĭ ḑicea: Ce este acésta
ce ḑice, Puţin? Nu scim
ce grăesce. 19 Decĭ a cunos-
cut Iisus, că vrea să-l în-
trebe pre el, şi a ḑis lor:
De acésta vĕ întrebaţĭ între
voĭ, căcĭ am ḑis: Puţin, şi
nu mĕ veţĭ vedea, şi iarăşĭ
puţin şi mĕ veţĭ vedea? 20 A-
min, Amin grăiesc vouĕ. Că
voĭ veţĭ plânge şi vĕ veţĭ
tângui, iar lumea se va bu-
cura; şi voĭ vĕ veţĭ întrista,
ci întristarea vóstră întru bu-
curie se va întórce. 21 Muĭe-
rea când nasce întristare are,
căcĭ a sosit ceasul eĭ; iar dacă
nasce copilul, nu-şĭ maĭ a-
duce aminte de scârbă, pen-
tru bucurie că s'a născut om
în lume. 22 Decĭ şi voĭ în-
tristare acum aveţĭ, iarăşĭ vĕ
voiŭ vedea pre voĭ, şi se va
bucura inima vóstră, şi bu-
curia vóstră nimenea nu o
va lua de la voĭ. 23 Şi întru

acea ḑi pre mine nu mĕ veţĭ
întreba nimic.
Amin, Amin, grăesc vouĕ,
că orĭ-ce veţĭ cere de la Tatăl
întru numele meŭ, va da vouĕ.
24 Până acum n'aţĭ cerut ni-
mic întru numele meŭ; ce-
reţĭ şi veţĭ lua, ca bucuria
vóstră să fie deplină. 25 Aces-
tea în pilde am grăit vouĕ;
ci va veni ceasul, când nu
voiŭ maĭ grăi în pilde vouĕ,
ci arătat pentru Tatăl voiŭ
vesti vouĕ. 26 Intru acea ḑi
în numele meŭ veţĭ cere;
şi nu ḑic vouĕ că Eŭ voiŭ
ruga pre Tatăl pentru voĭ.
27 Că însuşĭ Tatăl iubesce pre
voĭ, căcĭ voĭ pre mine m'aţĭ
iubit, şi aţĭ creḑut că Eŭ de
la Dumneḑeŭ am eşit. 28 Eşi-
t-am de la Tatăl, şi am venit
în lume. Iarăşĭ las lumea, şi
merg la Tatăl. 29 Ḑis'aŭ, luĭ
uceniciĭ. Iată acum arătat gră-
escĭ, şi nicĭ o pildă nu ḑicĭ;
30 Acum scim că sciĭ tóte, şi
nu trebuesce ca să te întrebe
cine-va; prin acésta credem
că de la Dumneḑeŭ aĭ eşit.
31 Rĕspuns'a lor Iisus: Acum
credeţĭ? 32 Iată vine vremea,
şi acum a sosit, ca să vĕ ri-
sipiţĭ fieşte-carele la ale sale,
şi pre mine singur mĕ veţĭ
lăsa Dar nu sunt singur, că
Tatăl meŭ cu mine este. 33 A-
cestea am grăit vouĕ, ca în-
tru mine pace să aveţĭ. In
lume necaz veţĭ avea, ci în-
drăzniţĭ, Eŭ am biruit lumea.

CAP. XVII.

Pentru rugăciunea luĭ Iisus către Tatăl; pentru uceniciĭ ceĭ ce i s'aŭ dat luĭ.

1 Acestea a grăit Iisus, şi
'şĭ-a rădicut ochiĭ sĕĭ la cer,
şi a ḑis: Părinte, a venit cea-
sul preamăresce pre Fiul
tĕŭ, ca şi Fiul tĕŭ să te prea-
mărească pre tine. 2 Precum
aĭ dat luĭ stăpânire a tot tru-
pul, ca tot ce aĭ dat luĭ să
le dea lor viaţă vecĭnică. 3 Şi
acésta este viaţa cea vecĭ-
nică, ca să te cunóscă pre
tine unul adevăratul Dumne-
ḑeŭ, şi pre carele aĭ trimis
pre Iisus Christos. 4 Eŭ te-am
preamărit pre tine pre pă-
mînt; lucrul am sĕvîrşit, ca-
rele aĭ dat mie ca să-l fac.
5 Şi acum mĕ preamăresce
tu, Părinte, la tine însuţĭ, cu
mărirea care am avut-o la
tine, maĭ 'nainte până a nu
fi lumea 6 Arătat-am nume-
le tĕŭ ómenilor pre carĭ aĭ
dat mie din lume; aĭ tĕĭ eraŭ
şi mie i-aĭ dat pre eĭ, şi cu-
vîntul tĕŭ aŭ păḑit. 7 Acum

aŭ cunoscut că tóte câte aĭ
dat mie, de la tine sunt.
[8] Pentru că cuvintele care
aĭ dat mie, le-am dat lor; şi
eĭ aŭ primit, şi aŭ cunoscut
cu adevărat, că de la tine
am eşit, şi aŭ credut că tu
m'aĭ trimis. [9] Eŭ pentru a-
ceştia mĕ rog, nu pentru lu-
me mĕ rog, ci pentru aceş-
tia, carĭ aĭ dat mie, că aĭ
tĕĭ sunt. [10] Şi a le mele tóte
ale tale sunt, şi ale tale
ale mele; şi m'am preamărit
întru dênşiĭ. [11] Şi nu maĭ
sunt în lume, şi aceştia în
lume sunt, şi eŭ la tine viŭ;
Părinte Sânte, păzesce-ĭ pre
dênşiĭ întru numele tĕŭ, pre
carĭ aĭ dat mie, ca să fie una
precum şi noĭ. [12] Când eram
cu eĭ în lume, eŭ îĭ păziam
pre eĭ întru numele tĕŭ ; pre
carĭ i-aĭ dat mie i-am păzit,
şi nimenea dintru dênşiĭ n'aŭ
perit, fără numaĭ fiiul per-
ḑĕreĭ ca să se plinéscă scrip-
tura. [13] Iar acum la tine viŭ
şi acestea grăesc în lume,
ca sá aibă bucuria mea de-
plin întru eĭ. [14] Eŭ am dat
lor cuvîntul tĕŭ, şi lumea
i-a urît pre eĭ; căcĭ nu sunt
eĭ din lume precum eŭ nu
sunt din lume. [15] Nu mĕ rog
ca să-ĭ ieĭ pre eĭ din lume,
ci ca să-ĭ păzescĭ pre eĭ de
cel viclean. [16] Din lume nu
sunt (eĭ), precum eŭ lume
nu sunt. [17] Sfinţesceĭ pre eĭ
întru adevĕrul tĕŭ, cuvîntul
tĕŭ adevăr este.

[18] Precum pre mine m'aĭ
trimes în lume, şi eŭ i-am
trimis pre eĭ în lume. [19] Şi
pentru dênşiĭ eŭ mĕ sânţesc
pre sine-mĭ, ca şi eĭ să fie
sânţiţĭ întru adevĕr. [20] Şi nu
numaĭ pentru aceştia mĕ rog
ci şi pentru ceĭ ce vor crede
prin cuvîntul lor întru mine.
[21] Ca toţĭ una să fie, precum
tu, Părinte, întru mine şi eŭ
întru tine, ca şi aceştia întru
noĭ una să fie; ca să crédă
lumea că tu m'aĭ trimis. [22] Şi
eŭ mărirea care mi-a dat mie
o am dat lor, ca să fie una
precum noĭ una suntem.
[23] Eŭ întru eĭ, şi tu întru
mine, ca să fie eĭ desĕvîrşit
întru una, şi ca să cunóscă
lumea, că Tu m'aĭ trimis, şi
i-aĭ iubit pre eĭ, precum pre
mine m'aĭ iubit. [24] Părinte,
pre carĭ i-aĭ dat mie, voesc
ca unde sunt eŭ, şi aceia să
fie împreună cu mine ; ca să
vadă mărirea mea, care aĭ
dat mie, (pentru că m'aĭ iubit
pre mine) maĭ înainte de în-
temeierea lumeĭ. [25] Părinte
drepte, şi lumea pre tine nu
te-a cunoscut, iar eŭ te-am
cunoscut, şi aceştia aŭ cu-
noscut că tu m'aĭ trimis pre
mine. [26] Şi am arătat lor nu-
mele tĕŭ, şi-l voiŭ arăta; ca
dragostea cu care m'aĭ iubit
pre mine, întru dênşiĭ să fie,
şi eŭ întru eĭ.

CAP. XVIII.

Pentru vîndarea luĭ Iisus; pentru Iudeiĭ când aŭ cădut jos; pentru Petru când a tăiat urechia slugeĭ archiereuluĭ; pentru Iisus când l'a dus l'a Ana şi la Caiafa şi la Pilat, şi pentru judecata luĭ.

[1] Acestea grăind Iisus, a
eşit împreună cu uceniciĭ sĕĭ
de cea parte de pîrîul Ce-
drilor, unde era o grădină,
întru care a intrat el şi u-
ceniciĭ luĭ. [2] Şi scia şi Iuda,
cel ce l'a vîndut pre el, lo-
cul; căcĭ de multe orĭ se
aduna Iisus acolo cu uceni-
ciĭ sĕĭ. [3] Decĭ Iuda luând óste,
şi de la archiereĭ şi de la
fariseĭ slugĭ, a venit acolo
cu felinare, şi cu fácliĭ, şi cu
arme. [4] Iar Iisus sciind tóte
cele ce era să vie asupra luĭ
eşind a dis lor : Pre cine
căutaţĭ? [5] Rĕspuns'aŭ luĭ: Pre
Iisus Nazarineanul. Dis'a lor
Iisus : Eŭ sunt. Şi sta şi Iuda
cel ce-l vînduse pre el îm-
preună cu dênşiĭ. [6] Decĭ, după
ce a dis lor că eŭ sunt, s'aŭ
întors eĭ înapoĭ, şi aŭ cădut
jos. [7] Şi iarăşi i-a întrebat pre
eĭ : Pre cine căutaţĭ ? Iar eĭ
aŭ dis: Pre Iisus Nazarinea-
nul. [8] Rĕspuns'a Iisus, şi a
dis: Am spus vouĕ că eŭ sunt.
Decĭ de mĕ căutaţĭ pre mine
lăsaţĭ pre aceştia să se ducă.
[9] Ca să se plinéscă cuvîntul
carele a dis : Pre carĭ i-aĭ
dat mie, n'am perdut dintre
dênşiĭ nicĭ pre unul. [10] Iară
Simon Petru, avênd sabie, o
a scos pre ea şi a lovit
pre sluga arhiereuluĭ, şi
i-a tăiat urechea luĭ cea
dréptă ; şi era numele slugeĭ
Malh. [11] Şi a dis Iisus luĭ Petru:
Bagă sabia ta în técă ; [12] Pa-
harul, carele mi-a dat mie
Tatăl, aŭ nu-l voiŭ bea pre
el ? Decĭ óstea şi căpetenia
cea peste o mie, şi slugile
Iudeilor, aŭ prins pre Iisus,
şi l'aŭ legat pre el. [13] Şi l'aŭ
dus pre el la Ana întâiŭ, că
era socru Caiafeĭ, carele era
arhiereŭ al anuluĭ aceluia.
[14] Şi era Caiafa, cel ce a sfă-
tuit pre Iudeĭ că de folos este
să móră un om pentru popor.
[15] Şi mergea după Iisus Si-
mon Petru şi celalalt ucenic;
iar ucenicul acela era cunos-
cut arhiereuluĭ, şi a intrat
împreună cu Iisus în curtea
arhiereuluĭ. [16] Iar Petru a
stătut la uşă afară. Decĭ a
eşit celalalt ucenic carele era
cunoscut arhiereuluĭ, şi a dis
portăriţeĭ şi a băgat înlăuntru
pre Petru. [17] Şi a dis luĭ Petru
slujnica portăriţa : Aŭ şi tu
eştĭ din uceniciĭ omuluĭ a-
cestuia? Dis'a acela. Nu sunt.
[18] Şi sta slugile şi slujitoriĭ

carĭ făcuse foc, că era frig,
şi se încăldia, şi era cu eĭ
Petru stând şi încăldindu-se.
19 Deci arhiereul a întrebat
pre Iisus de ucenicii luĭ, şi
de învĕțătura luĭ. 20 Rĕspuns'a
Iisus luĭ: Eŭ de față am grăit
lumeĭ; Eŭ tot-d'a-una am în-
vĕțat în sinagogă şi în bise-
rică, unde toțĭ Iudeiĭ se a-
dună, şi întru ascuns n'am
grăit nimic. 21 Ce mĕ întrebĭ?
Întrébă pre ceĭ ce aŭ audit
ce am grăit lor; iată aceştia
sciŭ cele ce am grăit eŭ. 22 Şi
acestea dicênd el, unul din
slugile ce sta înainte, a dat
palmă luĭ Iisus, dicênd: Aşa
rĕspundĭ arhiereuluĭ? 23 Rĕs-
puns'a Iisus luĭ: De am grăit
rĕŭ, mărturisesce de rĕŭ; iar
de am grăit bine, ce mĕ bațĭ?
24 Decĭ l'a trimes pre el Ana
legat la Caiafa arhiereul. 25 Şi
era Simon Petru stând şi în-
căldindu-se; decĭ diseră luĭ:
Aŭ şi tu din uceniciĭ luĭ eştĭ?
Iar el s'a lepădat şi a dis:
Nu sunt. 26 Dis'a luĭ unul
din slugile arhiereuluĭ, rude-
nie fiind al celuĭ ce i-a tăiat
Petr[illegible] urechia: Aŭ nu te-am
vĕd[illegible] [illegible] în grădină cu dên-
sul? 27 Şi iarăşĭ s'a lepădat
Petru; şi îndatăşĭ [illegible] cântat
cocoşul.
28 Decĭ aduc pre Iisus de
la Caiafa în divan, şi era di-
minéță; şi eĭ n'aŭ intrat în
divan ca să nu se spurce, ci
ca să mănânce Pascele. 29 E-
şit'a drept aceea Pilat la eĭ,
şi a dis: Ce pîră aducețĭ a-
supra omuluĭ acestuia? 30 Rĕs-
puns'aŭ şi aŭ dis: De n'ar
fi fost acesta făcĕtor de rele,
nu l'am fi dat pre el ție.
31 Decĭ a dis lor Pilat: Luați-l
pre el voĭ, şi dupre legea vós-
tră judecați-l pre el. Şi aŭ
dis luĭ Iudeiĭ: Noĕ nu este
cu putință să omorîm pre
nimenea; 32 Ca cuvîntul luĭ
Iisus să se plinéscă carele a
dis, însemnând cu ce mórte
vrea să móră. 33 Şi a intrat
iarăşĭ în divan Pilat şi a che-
mat pre Iisus, şi i-a dis luĭ:
Tu eştĭ împăratul Iudeilor?
34 Rĕspuns'a Iisus luĭ: De la
tine tu dicĭ acésta, saŭ alțiĭ
aŭ grăit ție pentru mine?
35 Rĕspuns'a Pilat: Aŭ dóră
eŭ Iudeŭ sunt? Neamul tĕŭ
şi archiereiĭ te-aŭ dat pre tine
mie; ce aĭ făcut? 36 Rĕspuns'a
Iisus: Împărăția mea nu este
din lumea acésta de ar fi
fost din lumea acésta împă-
răția mea, slugile mele s'ar
fi nevoit ca să nu mĕ fi dat
Iudeilor; iar acu[illegible] împărăția
mea nu este de aicĭ. 37 Decĭ
a dis Pilat luĭ: Aŭ împărat
eştĭ [illegible]? Rĕspuns'a Iisus: Tu
dicĭ [illegible] eŭ
spre [illegible] aceştia aŭ cu-
spr[illegible]ta am venit în lu[illegible]
ca să [illegible]mărturisesc adevărul.
Tot ceĭ ce este din adevăr,
ascultă glasul meŭ. 38 [illegible]'a
Pilat luĭ: Ce este adev[illegible]?
Şi acésta dicênd, iarăşĭ a[illegible]şit
la Iudeĭ, şi a dis lor: Eŭ [illegible]cĭ

o vină nu aflu întru el. 39 Ci
este voue obiceiŭ ca să vĕ
slobozesc pre unul la Pascĭ;
decĭ voițĭ să vĕ slobozesc
voue pre împăratul Iudeilor?
40 Strigat'aŭ drept acea iarăşĭ
toțĭ, dicênd: Nu pre acesta
ci pre Varava, şi era Varava
tîlhar.

CAP. XIX.

Pentru bătaia luĭ Iisus; pentru rĕstignirea luĭ Christos; pentru ceĭ ce staŭ lângă cruce; pentru cererea trupuluĭ Domnuluĭ; pentru îngroparea luĭ.

1 Decĭ atuncĭ a luat Pilat
pre Iisus, şi l'a bătut. 2 Şi
ostaşiĭ, împletind cunună de
spinĭ, aŭ pus în capul luĭ şi
cu haină mohorîtă l'aŭ îm-
brăcat pre el. 3 Şi-ĭ dicea:
Bucură-te împăratul Iudeilor;
şi-ĭ da luĭ palme. 4 Decĭ a
eşit iarăşĭ afară Pilat şi a dis
lor: Iată aduc voue pre el
afară ca să cunóscețĭ că
întru dênsul nicĭ o vină nu
aflu. 5 Decĭ a eşit Iisus afară,
purtând cununa cea de spinĭ,
şi haina cea mohorîtă. Şi a
dis lor: Iată omul. 6 Iar dacă
l'aŭ vĕdut pre el archiereiĭ şi
slugile, a[illegible] strigați dicênd:
Rĕstignesce-l, rĕsti[illegible]esce-l
pre el. Dis[illegible] Iisus [illegible] luați-l
[illegible] el voĭ [illegible]tigniți,
[illegible] eŭ nu aflu în[illegible] vină.
[illegible] Rĕspuns'aŭ Iud[illegible] Noĭ
[illegible] avem, şi dupre legea
[illegible]ră dator este să móră,
[illegible] pre sine Fiŭ al luĭ
[illegible]mnedeŭ s'a făcut. 8 Iar
[illegible]ă a audit Pilat acest cu-
vînt, maĭ mult s'a temut.
9 Şi a intrat în divan iarăşĭ
şi a dis luĭ Iisus: De unde
eştĭ tu? Iar Iisus rĕspuns
nu i-a dat luĭ. 10 Decĭ a dis
Pilat luĭ: Mie nu grăescĭ?
Aŭ nu scĭĭ că putere am să
te rĕstignesc, şi putere am
să te slobodesc? 11 Rĕspun-
s'a Iisus: Nu aĭ avea nicĭ o
putere asupra mea, de nu
ar fi fost dat ție de sus. Pen-
tru acésta cel ce m'a dat ție,
maĭ mare pĕcat are. 12 Din-
tru acésta căuta Pilat să-l
slobodéscă pre el; iar Iudeiĭ
strigaŭ, dicênd: De veĭ slo-
bodi pre acesta, nu eştĭ prie-
ten Cesaruluĭ. Tot [illegible]ce
se face pre sineşĭ împărat,
stă în potriva Cesaruluĭ.
13 Decĭ Pilat audind cuvîntul
acesta, a scos afară pre Iisus
şi a şedut pre scaun la ju-
decat, în locul ce se chiamă
pardosit cu pietre, iar evre-
esce Gavata. 14 Şi era Vine-
rea Pascelor, şi ceasul ca la

al şéselea şi a ḑis Iudeilor:
Iată împăratul vostru. 15 Iar
eĭ aŭ strigat: Iea-l, iea-l, rĕs-
tignesce-l pre el. Ḑis'a lor
Pilat: Pre împăratul vostru
să-l rĕstignesc? Rĕspuns'aŭ
arhiereiĭ: N'avem împărat,
fără numaĭ pre Cesarul.
16 Decĭ atuncea l'a dat pre el lor
ca să se rĕstignescă. Şi aŭ
luat pre Iisus, şi l'aŭ dus ca
să-l rĕstignéscă. 17 Şi ducên-
du-şĭ crucea sa, a eşit la lo-
cul ce se chĭamă al Căpĕ-
ţîneĭ, carele se ḑice evreesce
Golgota, 18 Unde l'aŭ rĕsti-
gnit pre el, şi împreună cu
el alţĭ doĭ, de o parte şi de
alta, şi în mijloc pre Iisus
19 Şi a scris şi titlu Pilat,
l'a pus pre cruce; şi era
scris: **Iisus Nazarineanul,
Impăratul Iudeilor.** 20 Şi
pre acest titlu mulţĭ din Iu-
deĭ l'aŭ cetit; căcĭ aprópe
era de cetate locul unde s'a
rĕstignit Iisus. Şi era scris;
evreesce, elenesce, rômle-
nesce. 21 Decĭ aŭ ḑis luĭ Pi-
lat arhiereiĭ Iudeilor; nu scrie
Impăratul Iudeilor, ci cum
că el a ḑis, Impărat sunt al
Iudeilor. 22 Rĕspuns-a Pilat:
ceea ce am scris, am scris.
23 Iar ostaşiĭ dacă aŭ rĕ-
stignit pre Iisus, aŭ luat hai-
nele luĭ, (şi le-aŭ făcut pa-
tru părţĭ, fieşte-căruia ostaş
parte), şi cămaşa. Şi era
cămaşa ne cusută, de sus
ţesută preste tot. 24 Şi aŭ
ḑis între dênşiĭ, să nu o
sfîşiem pre acésta, ci să a-
runcăm sorţ pentru dênsa,
a căruia va fi, ca să se pli-
néscă scriptura ce ḑice: Im-
părţit'aŭ hainele mele loru-şĭ,
şi pentru cămaşa mea aŭ a-
runcat sorţ. Decĭ ostaşiĭ a-
cestea aŭ făcut.
25 Şi sta lângă crucea luĭ
Iisus muma luĭ, şi sora mu-
meĭ luĭ, Maria a luĭ Clopa,
şi Maria Magdalina. 26 Decĭ
vĕḑênd Iisus pre maica sa,
şi pre ucenicul stând, pre
carele iubia, a ḑis maĭceĭ
sale: muĭere, ĭată Fiul tĕŭ.
27 După aceea a ḑis uceni-
culuĭ: Iată muma ta; şi
dintr'acel ceas a luat pre
dênsa ucenicul într'ale sale.
28 După aceea sciind Iisus
că tóte s'aŭ sĕvîrşit, ca să se
plinéscă scriptura, a ḑis: Mi-e
sete. 29 Şi era acolo un vas
plin de oţet; ĭar eĭ um-
plênd un burete de oţet şi
în isop puindu'l, l'aŭ adus
la gura luĭ. 30 Decĭ dacă a
luat oţetul Iisus, a ḑis: Sĕ-
vêrşitu-s'aŭ. Şi plecându'şĭ
capul, şĭ-a dat duhul. 31 Iar
Iudeiĭ, ca să nu rĕmâie pre
cruce trupurile Sâmbăta, de
vreme ce Vinerĭ era, (că era
mare ḑiua Sâmbeteĭ aceea),
Aŭ rugat pre Pilat, ca să le
sdrobĭască lor fluerile, şi să
'ĭ rădice. 32 Decĭ aŭ venit os-
taşiĭ, şi celuĭ dintêiŭ ĭ-aŭ
sdrobit fluerile, şi celuĭ-lalt
ce s'a rĕstignit împreună cu
el. 33 Iar la Iisus viind, dacă

l'a vĕḑut pre el că atuncea
murise, nu 'ĭ-aŭ zdrobit luĭ
fluerile. 34 Ci unul din os-
taşĭ cu suliţa cósta luĭ a
împuns, şi îndată a eşit sînge
şi apă. 35 Şi cel ce a vĕḑut
a mărturisit şi adevărată este
mărturisirea luĭ. Şi acela scie
că adevărate ḑice, ca şi voĭ
să crede-ţĭ. 36 Că s'aŭ făcut
acestea ca să se plinească
scriptura: os nu se va sdrobi
dintr'însul. 37 Şi ĭarăşĭ altă
scriptură ḑice: Vedea-vor
pre carele l'aŭ împuns.
38 Iar după acestea a ru-
gat pre Pilat Iosif cel din A-
rimatea, (fiind şi el ucenic al
luĭ Iisus, dar într'ascuns pen-
tru frica Iudeilor), ca să ĭea
trnpul luĭ Iisus; şi a dat voe
Pilat. Decĭ a venit şi a luat
trupul luĭ Iisus. 39 Şi a venit
şi Nicodim, cel ce venise la
Iisus nóptea maĭ 'nainte, adu-
cênd amestecătură de smir-
nă şi de aloĭ ca la o sută
de litre. 40 Şi a luat trupul
luĭ Iisus, şi l'a înfăşurat pre
el în gĭulgiurĭ cu miresme,
precum este obiceiul Iudei-
lor a îngropa. 41 Şi era gră-
dină în locul unde s'a rĕs-
tignit, şi în grădină mormînt
noŭ, întru carele nimenea
nicĭ odată nu se pusese.
42 Decĭ acolo pentru Vinerea
Iudeilor, căcĭ aprópe era mor-
mîntul, aŭ pus pre Iisus.

CAP. XX.

Pentru învierea luĭ Christos; pentru arătarea luĭ Christos întîiŭ Marieĭ Magdalineĭ, şi apoĭ ucenicilor, fiind eĭ adunaţĭ.

1 Iar într'una din Sâmbete
a venit Maria Magdalina de
diminéţă, încă întuneric fiind,
la mormênt; şi a vĕḑut pĭa-
tra luată de pre mormînt.
2 Decĭ a alergat aceea şi a
venit la Simon Petru, şi la
celă-lalt ucenic, pre carele
iubia Iisus, şi a ḑis lor: A
luat pre Domnul din mor-
mênt, şi nu scim unde l'a
pus pre el. Decĭ a eşit Pe-
tru, şi celă-lalt ucenic, şi ve-
nia la mormînt. 4 Şi alergaŭ
amîndouĭ împreună; şi celă-
lalt ucenic a alergat înainte
maĭ curênd de cât Petru, şi
a venit maĭ întêiŭ el la mor-
mênt. 5 Şi plecându-se, a vĕ-
ḑut giulgiurile zăcênd; dar
n'a intrat. 6 A venit şi Simon
Petru urmându-ĭ luĭ şi a in-
trat în mormînt, şi a vĕḑut
giulgiurile singure zăcênd.
7 Şi mahrama care a fost
pre capul luĭ nu cu giul-
giurile zăcênd, şi de osebĭ
învĕluită într'un loc. 8 Decĭ

atuncĭa a intrat șî cel-lalt u-
cenic, carele venise întâiŭ
la mormînt. și a vĕḑut și a
creḑut. 9 Că încă nu scia scrip-
tura, că trebue să învieze din
morțĭ. 10 Și s'aŭ dus iarășĭ
întru sine ucenicii.

11 Iar Maria sta la mor-
mînt plângĕnd afară; și, plân-
gĕnd, s'a aplecat în mormînt,
12 Și a vĕḑut douĭ îngerĭ în
vestminte albe șeḑĕnd, unul
de către cap, și altul de că-
tre picióre, unde zăcuse tru-
pul luĭ Iisus 13 Și aŭ ḑis eĭ
aceia: Muĭere, ce plângĭ?
Ḑis'a lor: Că aŭ luat pre
Domnul meŭ, și nu sciŭ unde
l'aŭ pus pre dênsul. 14 Și a-
cestéa ḑicênd s'a întors îna-
poĭ, și a vĕḑut pre Iisus stând,
și nu scia că Iisus este. 15 Ḑis'a
eĭ Iisus: Muiere ce plângĭ?
Pre cine cauțĭ? Iară eĭ părên-
du-i-se că este grădinarul, a
ḑis luĭ: Dómne, de l'aĭ luat
tu pre el, spune-mĭ mie, un-
de l'aĭ pus pre dênsul? Și
eŭ voĭ lua pre el. 16 Ḑis'a
eĭ Iisus: Marie! Intorcêndu-
se aceea a ḑis luĭ: Ravuni,
ce se ḑice învĕțătorule. 17 Ḑis'a
eĭ Iisus: Nu te atinge de
mine, că încă nu m'am suit
la Tatăl meŭ; ci mergĭ la
frațiĭ meĭ, și le spune lor;
mĕ suĭ la Tatăl meŭ și Ta-
tăl vostru, și Dumneḑeul
meŭ și Dumneḑeul vostru.
18 A venit Maria Magdalina,
vestind ucenicilor, că a vĕ-
ḑut pre Domnul, și acestea
a ḑis eĭ.

19 Decĭ fiind séră în ḑiua
aceea într'una din Sâmbete
și ușile fiind încuiate, unde
eraŭ uceniciĭ adunațĭ pentru
frica Iudeilor, venit'a Iisus,
și a stătut în mijloc, și a ḑis
lor: Pace vouĕ. 20 Și acésta
ḑicênd. a arătat lor mânile
și cósta sa; și s'aŭ bucurat
uceniciĭ vĕḑênd pre Domnul.
21 Decĭ a ḑis lor Iisus iarășĭ:
Pace vouĕ: Precum m'a tri-
mis pre mine Tatăl, și eŭ
trimet pre voĭ. 22 Și acésta
ḑicênd, a suflat, și a ḑis lor:
Luațĭ duh sânt. 23 Cărora
vețĭ ĭerta păcatele, se vor ĭerta
lor: Și cărora le cețĭ ținea,
vor fi ținute. 24 Iar Toma,
unul din ceĭ doĭ-spre-ḑece,
carele se ḑice geamĕn, nu
era cu dênșiĭ când a venit
Iisus. 25 Decĭ aŭ ḑis luĭ ceĭ-
l'alțĭ ucenicĭ: Am vĕḑut pre
Domnul. Iar el le-a ḑis lor:
De nu voiŭ vedea în mânile
luĭ semnul cuielor, și de nu
voiŭ pune degetul meŭ în sem-
nul cuielor, și de nu voiŭ pune
mâna mea în cósta luĭ, nu
voiŭ crede. 26 Și după opt
ḑile iarășĭ eraŭ înăuntru uce-
niciĭ luĭ, și Toma cu dênșiĭ;
Venit'a Iisus, fiind ușile în-
cuiate, și a stătut în mijloc,
și a ḑis: Pace vouĕ. Apoĭ a
ḑis Tomeĭ. 27 Adățĭ degetul
tĕŭ încóce, și veḑĭ mânile
mele; și adu mâna ta, și o

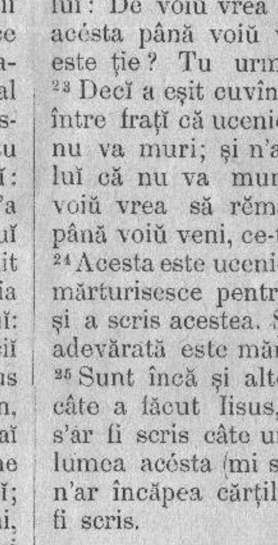
pune în cósta mea, și nu fiĭ
necredincios, ci credincios.
28 Și a respuns Toma, și a
ḑis luĭ: Domnul meŭ, și
Dumneḑeul meŭ. 29 Ḑis'a Ii-
sus luĭ: Căcĭ m'aĭ vĕḑut pre
mine, Tomo, aĭ creḑut? fe-
ricițĭ ceĭ ce n'aŭ vĕḑut, și aŭ
creḑut. 30 Multe încă și alte
semne a făcut Iisus înaintea
ucenicilor sĕĭ, care nu sunt
scrise în cartea acésta. 31 Iar
acestea s'aŭ scris, ca să cre-
dețĭ că Iisus este Christos,
fiul luĭ Dumneḑeŭ; și cre-
ḑênd, viață să avețĭ întru nu-
mele luĭ.

CAP. XXI.

Pentru arătarea luĭ Iisus după învierea luĭ Petru și altora, când prindeaŭ peşte la marea Tiberiadeĭ; pentru ceea-ce s'a ḑis luĭ Petru: Pasce oile mele.

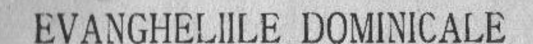
1 După acésta iarășĭ s'a
arătat pre sine Iisus uceni-
cilor sĕĭ, sculându-se din
morțĭ, la marea Tiberiadeĭ;
și s'a arătat așa: 2 Era îm-
preuna Simon Petru și Toma,
carele se ḑice geamĕn, și Na-
tanail, cel din Cana-Galileĭ,
și fiiĭ luĭ Zevedeiŭ, și alțĭ
douĭ din uceniciĭ luĭ. 3 Ḑis'a
lor Simon Petru: Mĕ duc să
vînez pesce, ḑis'aŭ eĭ luĭ:
Mergem și noĭ împreună cu
tine; și aŭ eșit, și s'aŭ suit
în corabie îndată, și într'acea
nópte n'aŭ prins nimic. 4 Iar
dacă s'a făcut diminéță, a stă-
tut Iisus la țĕrmurĭ; dar nu
scia uceniciĭ că Iisus este.
5 Decĭ a ḑis lor Iisus: Fiilor,
nu cum-va avețĭ ceva de
mâncare? Rĕspuns'aŭ luĭ:
Nu. 6 Iar el a ḑis lor: Arun-
cațĭ mréja de-a-drépta parte
a corabieĭ, și vețĭ afla. Și aŭ
aruncat, și numaĭ puteaŭ să
o tragă pre ea de mulțimea
pescilor. 7 Ḑis'a drept aceea
ucenicul acela, pre carele iu-
bia Iisus, luĭ Petru: Domnul
este. Iar Simon Petru auḑind
că Domnul este, cu ependi-
tul s'a încins (că era gol), și
s'a aruncat în mare. 8 Iar ceĭ-
l'alțĭ ucenicĭ cu corăbióra aŭ
venit, (căcĭ nu era departe
de pămînt, ci ca la douĕ sute
de coțĭ), trăgênd mréja cu
pesciĭ. 9 Decĭ, dacă aŭ eșit
la pămînt, aŭ vĕḑut jeratec
stând, și pesce pus d'asupra,
și pâne. 10 Ḑis'a lor Iisus:
Aducețĭ din pesciĭ carĭ ațĭ
prins acum. 11 S'a suit Simon
Petru și a tras mréja la uscat
plină de pescĭ marĭ, o sută-
cincĭ-ḑecĭ și treĭ, și atâția
fiind, nu s'a rupt mréja.

12 Ḍis'a lor Iisus: Veniţĭ de
prânziţĭ. Şi nimenea nu cu-
teza din uceniciĭ să-l întrebe
pre el: tu cine eştĭ? Sciind
că Domnul este. 13 Şi a ve-
nit Iisus, şi a luat pânea şi
le-a dat lor, şi pescele aşij-
derea 14 Cu acésta acum a
treia óră s'a arătat Iisus uce-
nicilor săĭ, după ce s'a sculat
din morţĭ.
15 Decĭ, dacă a prânzit, a ḍis
luĭ Simon Petru, ḍis'a: Si-
mone al luĭ Iona, iubesce-mĕ
maĭ mult de cât aceştia?
Ḍis'a luĭ: Aşa Dómne, tu sciĭ
că te iubesc. Ḍis'a luĭ: Pasce
mieluşeiĭ meĭ. 16 Ḍis'a luĭ ia-
răşĭ a doua óră: Simone al
luĭ Iona, iubesce-mĕ. Rĕs-
puns'a luĭ: Aşa Dómne, tu
sciĭ că te iubesc. 17 Ḍis'a luĭ:
Păstoresce oile mele. Ḍis'a
luĭ a treia óră: Simone al luĭ
Iona, iubesce-mĕ? S'a mâhnit
Petru, căcĭ a ḍis luĭ a treia
óră: iubesce-mĕ? Şi a ḍis luĭ:
Dómne, tu tóte sciĭ, tu sciĭ
că te iubesc. 18 Ḍis'a Iisus
luĭ: Pasce oile mele. Amin,
Amin ḍic ţie, când eraĭ maĭ
tînĕr te încingeaĭ pre tine
însuţĭ şi umblaĭ unde vreaĭ;
iar după ce veĭ îmbătrîni,
veĭ întinde mâinile tale, şi
altul te va încinge şi te va
duce unde tu nu voescĭ. 19 Şi
acésta a ḍis, însemnând cu
ce mórte va mări pre Dum-
neḍeŭ. Şi acesta grăind, a
ḍis luĭ: Urméză mie. 20 Iar
întorcêndu-se Petru a vĕḍut
pre ucenicul pre carele iu-
bia Iisus, mergênd după el
carele a şi căḍut la cină pre
pieptul luĭ, şi a ḍis: Dómne,
cine este cela ce va să te
vînḍă. 21 Pe acela vĕḍêndu-l
Petru, a ḍis luĭ Iisus: Dómne
dar acesta ce? 22 Ḍis'a Iisus
luĭ: De voiŭ vrea să rĕmâie
acésta până voiŭ veni, ce-ţĭ
este ţie? Tu urméză mie.
23 Decĭ a eşit cuvîntul acesta
între fraţĭ că ucenicul acesta
nu va muri; şi n'a ḍis Iisus
luĭ că nu va muri; ci, de
voiŭ vrea să rĕmâe acesta
până voiŭ veni, ce-ţĭ este ţie?
24 Acesta este ucenicul carele
mărturisesce pentru acestea,
şi a scris acestea. Şi scim că
adevărată este mărturia luĭ.
25 Sunt încă şi altele multe
câte a făcut Iisus, care de
s'ar fi scris câte una, nicĭ în
lumea acésta (mi se pare) că
n'ar încăpea cărţile ce s'ar
fi scris.

AMIN

EVANGHELIILE DOMINICALE

Evangheliile dominicale se găsesc în textul celor patru Evanghelişti, după cum urméză:

1.	**Evanghelia**	**Duminiceĭ**	**Invierii (Paştĭ)**	Ión, cap. I, v. 1—18.
2.	«	«	**Tomeĭ**	Ión, cap. XX, v. 19—31.
3.	«	«	**III după Paştĭ**	Marcu, cap. XV, v. 4.—cap. XVI v. 8.
4.	«	«	**IV « «**	Ión, cap. V, v. 1—16.
5.	«	«	**V « «**	Ión, cap. IV, v. 5—42.
6.	«	«	**VI « «**	Ión, cap. IX, v. 1—38.
7.	«	«	**VII « «**	Ión, cap. XVII, v. 1—13.
8.	«	«	**a cincĭ ḍecimĭ**	Ión, cap. VII, v. 37—53.
9.	«	«	**Tuturor sânţilor**	Mateiŭ, cap. X, v. 32—34 şi v. 37—38; cap. XIX v. 27—30.
10.	«	«	**a II-a d. Rusalii**	Mateiŭ, cap. IV, 18—23.
11.	«	«	**III « «**	Mateiŭ, cap. VI, v. 22—33.
12.	«	«	**IV « «**	Mateiŭ, cap. VIII, v. 5—13.
13.	«	«	**V « «**	Mateiŭ, cap. VIII, v. 28.—cap. IX, v. I.
14.	«	«	**VI « «**	Mateiŭ, cap. IX, v. 1—8.
15.	«	«	**VII « «**	Mateiŭ, cap. IX, v. 27—35.
16.	«	«	**VIII « «**	Mateiŭ, cap. XIV, v. 14—22
17.	«	«	**IX « «**	Mateiŭ, cap. XIV, v. 22—34.
18.	«	«	**X « «**	Mateiŭ, cap. XVII, v. 14—23.
19.	«	«	**XI « «**	Mat., cap. XVIII, v. 23—35.
20.	«	«	**XII « «**	Mateiŭ, cap. XIX, v. 16—26.
21.	«	«	**XIII « «**	Mateiŭ, cap. XXI, v. 33—42.
22.	«	«	**XIV « «**	Mateiŭ, cap. XXII, v. 1—14.
23.	«	«	**XV « «**	Mateiŭ, cap. XXII, v. 35—43.
24.	«	«	**XVI « «**	Mat., cap. XXV, v. 14—30
25.	«	«	**XVII « «**	Mateiŭ, cap. XV, v. 21—28.
26.	«	«	**XVIII « «**	Luca, cap. V, v. 1—11.

27. **Evanghelia Duminicei a XIX d. Rus.** Luca, cap. VI, v. 31—36.
28. « « XX « « Luca, cap. VII, v. 11—16.
29. « « XXI « « Luca, cap. VIII, v. 5—15.
30. « « XXII « « Luca, cap. XVI, v. 19—31.
31. « « XXIII « « Luca, cap. VIII, v. 26—39.
32. « « XXIV « « Luca, cap. VIII, v. 41—56.
33. « « XXV « « Luca, cap. X, v. 25—37.
34. « « XXVI « « Luca, cap. XII, v. 16—21.
35. « « XXVII « « Luca, cap. XIII, v. 10—17.
36. « « XXVIII « « Luca, cap. XIV, v. 16—24.
37. « « XXIX « « Luca, cap. XVII, v. 12—19.
38. « « XXX « « Luca, cap. XVIII, v. 18—27.
39. « « XXXI « « Luca, cap. XVIII, v. 35—43.
40. « « XXXII « « Luca, cap. XIX v. 1—10.
41. « « XXXIII « a vameşului şi fariseului Luca, cap. XVIII, v. 10—14.

24 Februarie 1924

42. « » **Fiului celui risipitor** Luca, cap. XV, v. 11—32.
43. « « **Lăsatului de carne** Mateiŭ, cap. XXV, v. 31—46.
44. « « **Lăsatului de brânză** Mateiŭ, cap. VI, v. 14—21.
45. « « **I-a a Sf. Post** . . Ión, cap. I, v. 43—51.
46. « « **II-a a Sf. Post** . . Marcu, cap. II, v. 1—12.
47. « « **III-a a Sf. Post** . . Marcu, cap. VIII, v. 34. — cap. IX, v. 1.
48. « « **IV-a a Sf. Post** . . Marcu, cap. IX, v. 17—32.
49. « « **V-a a Sf. Post** . . Marcu, cap. X, v. 33—45.
50. « « **Floriilor (stâlpărilor)** Ión, cap. XII, v. 1—18.

EVANGHELIILE INVIERII

Evanghelia I a Invierii . . . . . Mateiŭ, cap. XXVIII, v. 16—20.
« **II** « « . . . . . Marcu, cap. XVI, v. 1—8.
« **III** « « . . . . . Marcu, cap. XVI, v. 9—20.
« **IV** « « . . . . . Luca, cap. XXIV, v. 1—12.
« **V** « « . . . . . Luca, cap. XXIV, v. 12—35.
« **VI** « « . . . . . Luca, cap. XXIV, v. 36—53.
« **VII** « « . . . . . Ión, cap. XX, v. 1—10.
« **VIII** « « . . . . . Ión, cap. XX, v. 11—18.
« **IX** « « . . . . . Ión, cap. XX, v. 19—31.
« **X** « « . . . . . Ión, cap. XXI, v. 1—14.
« **X** « « . . . . . Ión, cap. XXI, v. 1—25.